ወንጌል ዘዮሐንስ ፩

ብሥራተ አብ ትሩፍ ረድእ ተናጋሬ በመለኮት ዮሐንስ ወልደ ዘብዴዎስ ፍቁረ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ጸሎቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስለ ኵልነ ሕዝበ ክርስቲያን ለዓለመ ዓለም አሜን ።

ምዕራፍ ፩ ፤

<u>ክፍል ፩ ፡ በእንተ ቃል ቀዳማዊ ።</u>

፩ ቀዳሚሁ ቃል ውእቱ ፡ ወውእቱ ቃል ኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ፡ ወእግዚአብሔር ውእቱ ቃል ።

፪ ወከማሁ ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ።

፫ ወቦቱ ኵሉ ኮነ ፡ ወዘእንበሌሁሰ አልቦ ዘኮነ ወኢምንትኒ እምዘኮነ ።

፬ ወዘሂ ኮነ በእንቲአሁ ቦቱ ሕይወት ውእቱ ፤ ወሕይወትሰ ብርሃኑ ለእጓለ እመሕያው ውእቱ ።

፭ ወብርሃንሰ ዘውስተ ጽልመት ያበርህ ወያርኢ ፡ ወጽልመትኒ ኢይረክቦ ወኢይቀርቦ ።

<u>ክፍል ፪ ፡ በእንተ ተፈንዎቱ ለዮሐንስ መጥምቅ ።</u>

፮ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘተፈነወ እምኀበ እግዚአብሔር ዘስሙ ዮሐንስ ።

፯ ወውእቱ መጽአ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን ከመ ኵሉ ይእመን ቦቱ ።

፰ ወለሊሁሰ ኢኮነ ብርሃነ ዳእሙ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን ።

፱ ወብርሃነ ጽድቅሰ ዘያበርህ ለኵሉ ሰብእ ዘመጽአ ውስተ ዓለም ።

፲ ወውስተ ዓለም ሀሎ ወዓለምኒ ቦቱ ኮነ ወዓለምሰ ኢያእመሮ ።

፲፩ ውስተ ዚአሁ መጽአ ወእሊአሁሰ ኢተወክፍዎ ።

፲፪ ወለእለሰ ተወክፍዎ ወሀበሙ ሥልጣነ ውሉደ እግዚአብሔር ይኩኑ ለእለ አምኑ በስሙ ።

፲፫ እለ ኢኮኑ እምነ ዘሥጋ ወደም ወኢ እምሥምረተ ብእሲ ወብእሲት አላ እምእግዚአብሔር ተወልዱ ።

፲፬ ወውእቱ ቃል ሥጋ ኮነ ወኃደረ ላዕሌነ ወሠወሮ እምኔነ ወርኢነ ስብሐቲሁ ከመ ስብሐተ አሐዱ ዋሕድ ለአቡሁ ዘምሉእ ጸጋ ወጽድቀ ወሞገሰ ።

፲፭ ዮሐንስ ሰማዕቱ በእንቲአሁ ከልሐ ወይቤ ዝ ውእቱ ዘእቤለክሙ አነ በእንቲአሁ ይመጽእ እምድኅሬየ ብእሲ ዘሀሎ እምቅድሜየ እስመ ውእቱ ቀደመኒ ።

የዮሐንስ ወንጌል ፩

ፍጹም አባት የመለኮትን ነገር የሚያስተምር ሐዋርያ ከዐሥራ ሁለት ሐዋርያት አንዱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚወደው የዘብዴዎስ ልጅ ዮሐንስ የጻፈው ይህ ነው ። ልመናው በረከቱ ከሁላችን ከሕዝበ ክርስቲያን ጋር ይሁን ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፩ ፤

<u>ክፍል ፩ ፡ ስለ ቀዳማዊ ቃል ።</u>

ያ ቃል ቀዳማዊ ነው ፡ ያ ቃል በእግዚአብሔር ዘንድ ፩
ነበረ ፡ ያም ቃል እግዚአብሔር ነው ። ምዕ ፲፯ ፡ ፭ ።
ዘፍ ፩ ፡ ፩-፫ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፩-፪ ። ራእ ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፫ ።
እንዲሁም ቀዳማዊ ቃል አስቀድሞ በእግዚአብሔር ፪
ዘንድ ነበረ ።
በሱም ሁሉ ተፈጠረ ፡ ከተፈጠረው ሁሉ ያለርሱ ፫
ግን ምንም የተፈጠረ የለም ። ቈላ ፩ ፡ ፲፯ ። ዕብ ፩ ፡
፪ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፫ ።
እሱን ለማገልገል የተፈጠረው ሁሉ በእሱ ሥልጣን ፬
የተፈጠረ ነው ፡ ሕይወትም ነው ፡ ሕይወትም የሰው
ብርሃን ነው ። ምዕ ፭ ፡ ፳፮ ። ፰ ፡ ፲፪ ። ፲፩ ፡ ፳፭ ።
ብርሃንም በጨለማ ውስጥ ያበራል ያሳያል ፡ ጨለ ፭
ማም አይቀርበውም አያገኘውም ። መዝ ፴፮ ፡ ፱-፲ ።

<u>ክፍል ፪ ፡ ስለ ዮሐንስ መጥምቅ መላክ ።</u>

ከእግዚአብሔር የተላከ ስሙ ዮሐንስ የሚባል አንድ ፮
ሰው ነበረ ። ሚል ፫ ፡ ፩ ። ምዕ ፫ ፡ ፳፯ - ፴፩ ።
እሱ ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ ፡ ሁሉ በርሱ ያምን ፯
ዘንድ ። ምዕ ፭ ፡ ፴፫ ።
እርሱ ግን ራሱ ብርሃን አልነበረም ፡ ለብርሃን ሊመ ፰
ሰክር መጣ እንጂ ። ምዕ ፫ ፡ ፳፰ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፡ ፳፭ ።
ለሰው ሁሉ የሚያበራው የጽድቅ ብርሃንስ ወደ ፱
ዓለም የመጣ ነው ። ምዕ ፲፪ ፡ ፵፮ ። ኢሳ ፰ ፡ ፩ ።
በዓለም ውስጥ አለ ዓለሙም በእርሱ ተፈጥሯል ፡ ፲
ዓለም ግን አላወቀውም ። መዝ ፴፫ ፡ ፮ ። ፩ ቆሮ ፰ ፡ ፮ ።
ወደ ወገኖቹ መጣ ፡ ግን ወገኖቹ አልተቀበሉትም ። ፲፩
ሉቃ ፲፱ ፡ ፲፬ ።
ለተቀበሉትና በስሙ ላመኑት ግን የእግዚአብሔር ፲፪
ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፩ ።
ከሥጋዊ ከደማዊ ግብር ከበልና ከሚስት መዋደድ ፲፫
ያልተገኙ ናቸው ፡ ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ።
ምዕ ፫ ፡ ፫ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፱ ። ያዕ ፩ ፡ ፲፰ ።
ያ ቃል ሥጋ ሆነ ፡ በእኛም አደረ ፡ ከእኛም ሠወ ፲፬
ረው ፡ ለአባቱ አንድ እንደ ኾነ ልጅ ያለ ክብሩን
አየን ፡ ጸጋን ሞገስን የተመላ ነው ። ኢሳ ፯ ፡ ፲፬ ።
፱ ፡ ፮ ። ማቴ ፩ ፡ ፳ ። ፩ ጢሞ ፫ ፡ ፲፮ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፩ ።
ምስክሩ ዮሐንስ እኔ ስለ እርሱ ከእኔ በፊት የነበረ ፲፭
ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል ያልኋችሁ ይህ ነው ፡
እርሱ ከኔ አስቀድሞ ነበርና ብሎ የእርሱን ነገር አሰ
ምቶ ተናገረ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፩ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፯ ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፩ ።

፲፮ እስመ እምተረፈ ዚአሁ ነሣእነ ንሕነ ኵልነ ጸጋ
በዲበ ጸጋ ህየንተ ጸጋ ።

፲፯ እስመ ኦሪት በሙሴ ተውህበት ለነ ፡ ጸጋሰ ወጽድቅ
በኢየሱስ ክርስቶስ ኮነ ለነ ።

፲፰ ለእግዚአብሔርሰ አልቦ ዘርእዮ ግሙራ አላ ወልድ
ዋሕድ ዘሀሎ ውስተ ሕፅነ አቡሁ ውእቱ ነገረነ ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ስምዑ ለዮሐንስ መጥምቅ ።

፲፱ ወዝንቱ ውእቱ ስምዑ ለዮሐንስ አመ ለአኩ ኀቤሁ
አይሁድ እምኢየሩሳሌም ካህናተ ወሌዋውያነ ከመ
ይሰአልዎ ወይበልዎ መኑ አንተ ።
፳ ወአምነ ወኢክሕደ ከመ ኢኮነ ውእቱ ክርስቶስ ።
፳፩ ወይቤልዎ መኑ አንተ ፡ ኤልያስኑ አንተ ፡ ወይቤ ኢኮ
ንኩ ፡ ወይቤልዎ ነቢይኑ አንተ ፡ ወይቤ አልቦ ።

፳፪ ወይቤልዎ መኑመ አንተ እንከ ከመ ናይድዖሙ
ወናጠይቆሙ ለእለ ለአኩነ ወፈነዉነ መነ ትብል
ርእሰከ ።
፳፫ ወይቤ አነሰ ቃለ ዐዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል
ጺሑ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር በከመ ይቤ ኢሳይያስ
ነቢይ ።
፳፬ ወእለሰ ተፈነዉ እምፈሪሳውያን እሙንቱ ።
፳፭ ወተስእልዎ ወይቤልዎ በእፎ እንከ ታጠምቅ ለእመ
ኢኮንከ ክርስቶስሃ ወኢ ኤልያስሃ ነቢየ ።
፳፮ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎሙ አንሰ አጠምቀክሙ
በማይ ወማእከሌክሙ ሀሎ ይቀውም ዘኢተአም
ርዎ አንትሙ ።
፳፯ ዘይመጽእ እምድኅሬየ ውእቱ ዘሀሎ እምቅድሜየ
ዘኢይደልወኒ እፍታሕ ቶታነ አሣእኒሁ እምእገሪሁ
ወውእቱ ያጠምቀክሙ በመንፈስ ቅዱስ ወበእሳት ።

፳፰ ወከመዝ ኮነ በቢታንያ በቤተ ራብ በማዕዶተ ዮርዳ
ኖስ በኀበ ሀሎ ዮሐንስ ያጠምቅ ።
፳፱ ወአመ ሳኒታ ርእዮ ዮሐንስ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ
ይመጽእ ኀቤሁ ወይቤ ነዋ በግዑ ለእግዚአብሔር
ዘያአትት ወያሴስል ኃጢአተ ዓለም ።

፴ ዝንቱ ውእቱ ዘእቤለክሙ አነ በእንቲአሁ ይመጽእ
እምድኅሬየ ብእሲ ዘሀሎ እምቅድሜየ እስመ እም
ቅድሜየ ውእቱ ኮነ ።
፴፩ ወአንሰ ኢየአምሮ ዳእሙ ከመ ያእምርዎ እስራኤል
ወበእንተዝ መጻእኩ አነ ከመ አጥምቅ በማይ ።
፴፪ ወነገረ ስምዖ ዮሐንስ ወይቤ ርኢኩ መንፈሰ ቅዱስ
እንዘ ይወርድ እምሰማይ ከመ አንተ ርግብ ወይነብር
ዲቤሁ ።

የዮሐንስ ወንጌል ፩ ።

ከፍጹምነቱም እኛ ሁላችን ስለ ጸጋ ፈንታ በጸጋ ፲፮
ላይ ጸጋን ተቀበልን ። ምዕ ፫ ፡ ፴፬ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፱ ።
ሮሜ ፩ ፡ ፲፮ ። ኤፌ ፩ ፡ ፮ ።
ኦሪት በሙሴ ተሰጥታን ነበር ፡ ጸጋና ጽድቅ ግን ፲፯
በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነልን ። ዘፀ ፳ ፡ ፩ - ፪ ።
ሮሜ ፲ ፡ ፬ ። ፲፫ ፡ ፰ - ፲ ።
እግዚአብሔርንስ ከቶ ያየው የለም ፡ በአባቱ እቅፍ ፲፰
ያለው ወልድ ዋሕድ እርሱ ነገረን እንጂ ። ዘፀ ፴፫ ፡
፳ ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፲፪ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ምስክርነት ።

አይሁድ አንተ ማነህ ብለው ይጠይቁት ዘንድ ፡ ካህ ፲፱
ናትንና ሌዋውያንን ከኢየሩሳሌም በላኩ ጊዜ ፡ የዮ
ሐንስ ምስክርነቱ ይህ ነበር ። ምዕ ፭ ፡ ፴፫ ።
እርሱም ክርስቶስ አለመሆኑን አመነ እንጂ አልካደም ። ፳
አንተ ማነህ ? አንተ ኤልያስ ነህን ? አሉት ፡ አይደለ ፳፩
ሁም አለ ፡ እንኪያ አንተ ነቢይ ነህን? አሉት ፡ የለም
አለ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፲ - ፲፪ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ ።
እንኪያ አንተ ማነህ? ለላኩን እርግጡን እንነግራ ፳፪
ቸው ዘንድ ማን ነኝ ትላለህ? አሉት ።
እኔ ነቢዩ ኢሳይያስ እንደተናገረ ፡ "የእግዚአብሔ ፳፫
ርን መንገድ ጥረጉ" እያለ በምድረ በዳ የሚሰብክ
አዋጅ ነጋሪ ነኝ አለ ። ኢሳ ፵ ፡ ፫ ።

የተላኩትም ከፈሪሳውያን ወገኖች ነበሩ ። ማር ፯ ፡ ፫ ። ፳፬
እንግዲያ ክርስቶስ ካልኾንክ ወይም ነቢዩ ኤልያስ ፳፭
ካልኾንክ ለምን ታጠምቃለህ? ብለው ጠየቁት ።
ዮሐንስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እኔ በውኃ አጠ ፳፮
ምቃችኋለሁ ፡ ግን እናንተ የማታውቁት በመካከላ
ችሁ ቁሟል ። ሚል ፫ ፡ ፩ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፩ ።
ከኔ በኋላ የሚመጣው እርሱ ከኔ በፊት የነበረው ፳፯
የጫማውን ጠፍር ልፈታለት እንኳ የማይቻለኝ እሱ
በመንፈስ ቅዱስ ፡ በእሳት ያጠምቃችኋል ። ምዕ
፫ ፡ ፳፯ ።
ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረው በዮርዳኖስ ማዶ ፳፰
በቤተ ራብ እንዲህ ሆነ ። ምዕ ፲ ፡ ፵ ።
በማግስቱም ዮሐንስ ወደርሱ ሲመጣ ጌታ ኢየ ፳፱
ሱስን አይቶ እንዲህ አለ ፡ "የዓለሙን ኃጢአት
የሚያስወግደውና የሚያስተሠርየው የእግዚአብሔር
በግ እነሆ" ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፪ ።
ከእኔ በፊት የነበረ ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል ብዬ ፴
የእሱን ነገር የነገርኳችሁ ይህ ነው ፡ እርሱ ከእኔ
በፊት ነበርና ። ቍ ፲፭ ።
እኔ አላውቀውም ነበር ፡ ነገር ግን እስራኤል እንዲያ ፴፩
ውቁት ስለዚህ እኔ በውኃ ላጠምቅ መጣሁ ።
ዮሐንስ ምስክርነቱን ተናገረ እንዲህ ብሎ ፡ መንፈስ ፴፪
ቅዱስ ከሰማይ በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ
ሲቀመጥ አየሁ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፮ ።

፴፫ ወአንሰ ኢየአምሮ ወባሕቱ ዘፈነወኒ ከመ አጥምቅ
በማይ ውእቱ ይቤለኒ ዲበ ዘርኢከ ይወርድ መንፈስ
ቅዱስ ወይነብር ዲቤሁ ውእቱኬ ዘያጠምቅ በመን
ፈስ ቅዱስ ።

እኔ የማውቀው አልነበርኩም ፣ ነገር ግን በውኃ እን ፴፫
ዳጠምቅ የላከኝ እርሱ በአየኸው ላይ መንፈስ
ቅዱስ ይወርዳል ፣ በእርሱም ላይ ይቀመጣል ፣ እንግ
ዲህ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ ።
ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፭ ።

፴፬ ወለልየ ርኢኩ ወአነ ሰማዕቱ ከመ ዝንቱ ውእቱ
ወልዱ ለእግዚአብሔር ።

እኔ ራሴ አይቻለሁ ፣ ይህም የእግዚአብሔር ልጅ ፴፬
እንደሆነ እኔ ምስክሩ ነኝ ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ቀዳማውያን አርድእት ።

ክፍል ፬ ፡ ስለ መጀመሪያዎቹ ተማሪዎች ።

፴፭ ወበሳኒታ ካዕበ እንዘ ይቀውም ዮሐንስ ወክልኤቱ
እምአርዳኢሁ ።

በማግስቱም ደግሞ ዮሐንስ ከሁለቱ ደቀ መዛሙ ፴፭
ርቱ ጋር ቆሞ ሳለ ። ቍ ፴፩ ።

፴፮ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ የሐውር ወይቤ ነዋ
በግዑ ለእግዚአብሔር ፤ ዘያእትት ወያሴስል ኃጢ
አተ ዓለም ።

ጌታ ኢየሱስን ሲሄድ አይቶ "የዓለሙን ኃጢአት ፴፮
የሚያስወግደው የሚያስተሠርየው የእግዚአብሔር
በግ እነሆ" አለ ። ቍ ፳፱ ።

፴፯ ወሰምዕዎ ክልኤሆሙ አርዳኢሁ እንዘ ይብል ከመዝ
ወተለውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱም እንዲህ ሲል ሰምተው ፴፯
ጌታ ኢየሱስን ተከተሉት ።

፴፰ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ርእዮሙ ለእለ ይተል
ውዎ ወይቤሎሙ ምንተ ተኀሥሡ ።

ጌታ ኢየሱስም መለስ ብሎ የሚከተሉትን አይቶ ፴፰
ምን ትሻላችሁ ? አላቸው ።

፴፱ ወይቤልዎ ረቢ ዘበትርጓሜሁ ሊቅ ብሂል አይቴ
ተኀድር ።

እነርሱም ፣ ረቢ ትርጓሜውም መምህር ማለት ነው ፣ ፴፱
ወዴት ታድራለህ ? አሉት ።

፵ ወይቤሎሙ ንዑ ትርአዩ ኀበ አኀድር ወሖሩ ወርእዩ
ኀበ የኀድር ወወዐሉ ኀቤሁ ይእተ ዕለተ እስከ
ዓሥሩ ሰዓት ።

እሱም የማድርበትን ታዩ ዘንድ ኑ አላቸውና ፵
ሄደው የሚያድርበትን አዩ ፣ ያን ዕለትም እስከ
ዐሥር ሰዓት ከሱ ዘንድ ዋሉ ። ቍ ፵፮ ። ራእ
ዮሐ ፮ ፡ ፩ ።

፵፩ ወአሐዱ ውእቱ እንድርያስ እኁሁ ለስምዖን ጴጥ
ሮስ እምክልኤቱ እለ ሰምዑ በኀበ ዮሐንስ ወተለ
ውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ዮሐንስ ሲናገር ሰምተው ጌታ ኢየሱስን ከተከተ ፵፩
ሉት ከሁለቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም
እንድርያስ ነበረ ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፰ ።

፵፪ ወለሊሁ አቅደመ ረኪበ እኁዋሁ ስምዖንሃ ወይቤሎ
ረከብናሁ ለማስያስ ዘበትርጓሜሁ ይብልዎ ክርስቶስ ።

እርሱ መጀመሪያ ወንድሙ ስምዖንን አግኝቶ በትር ፵፪
ጓሜው ክርስቶስ የሚሉት ማስያስን አገኘነው
አለው ። መዝ ፪ ፡ ፪ ። ዳን ፱ ፡ ፳፭ - ፳፮ ።

፵፫ ወውእቱ ወሰዶ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወሶበ ርእዮ
እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎ አንተኑ ስምዖን ወልደ ዮና
አንተኬ ትሰመይ ኬፋ ዘበትርጓሜሁ ጴጥሮስ ።

እሱም ወደ ጌታ ኢየሱስ ወሰደው ጌታ ኢየሱስም ፵፫
በየው ጊዜ የዮና ልጅ ስምዖን አንተ ነህን ? አን
ተማ ኬፋ ትባላለህ ትርጓሜውም ጴጥሮስ ማለት
ነው ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፰ ።

፵፬ ወበሳኒታ ፈቀደ ይሑር ገሊላ ወረከቦ እግዚእ ኢየ
ሱስ ለፊልጶስ ወይቤሎ ትልወኒ ።

በማግስቱም ጌታ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሊሄድ ወዶ ፵፬
ሳለ ፊልጶስን አገኘውና ተከተለኝ አለው ። ዮሐ
፲፪ ፡ ፳፩ ።

፵፭ ወውእቱ ፊልጶስ ዘቤተ ሳይዳ እምሀገረ እንድርያስ
ወጴጥሮስ ።

እርሱ ፊልጶስ ግን የእንድርያስና የጴጥሮስ አገር ፵፭
ከምትሆን ከቤተ ሳይዳ ነው ።

፵፮ ወረከቦ ፊልጶስ ለናትናኤል ወይቤሎ ረከብናሁ ለኢ
የሱስ ወልደ ዮሴፍ ዘእምናዝሬት ዘጸሐፈ ሙሴ
ውስተ ኦሪት ወነቢያትኒ ተነበዩ በእንቲአሁ ።

ፊልጶስም ናትናኤልን አገኘውና ሙሴ በኦሪት የጻ ፵፮
ፈለትን ፣ ነቢያትም ስለ እሱ ትንቢት የተናገሩለትን
ከናዝሬት ይመጣል ተብሎ የተነገረለትን የዮሴፍ
ልጅ የሚሉት ኢየሱስን አገኘነው አለው ። ዘዳ ፲፰ ፡
፲፰ ። ኢሳ ፯ ፡ ፲፬ ። ፶፫ ፡ ፪ ። ኤር ፳፫ ፡ ፭ ። ሕዝ ፴፬ ፡ ፳፫ ።

፵፯ ወይቤሎ ናትናኤል በኑ ይትከሀል እምናዝሬት
ከመ ይፃእ ብእሲ ኄር ወይቤሎ ፊልጶስ ነዓ ትርአይ ።

ናትናኤልም በውኑ ከናዝሬት ደግ ሰው ሊወጣ ይቻ ፵፯
ላልን ? አለው ፣ ፊልጶስም እንድታይ ና ፣ አለው ።
ምዕ ፵፩ ፡ ፵፪ ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፩ ።

፵፰ ወሰበ ርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ለናትናኤል እንዘ
ይመጽእ ኀቤሁ ይቤ በእንቲአሁ ነዋ ዘበአማን እስ
ራኤላዊ ዘአልቦ ጽልሑት ውስተ ልቡ ።
፵፱ ወይቤሎ ናትናኤል በአይቴ ተአምረኒ ወአውሥአ
እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ እምቅድመ ይጸውዕከ
ፊልጶስ ርኢኩከ በታሕተ ዕፀ በለስ ።
፶ ወአውሥአ ናትናኤል ወይቤሎ ረቢ አማን አንተ
ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ወንጉሠ እስራኤል
አንተ ።
፶፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ እስመ እመ
እቤለከ ርኢኩከ በታሕተ ዕፀ በለስ ተአምንሁ እም
ይእዜሰ ዘየዐቢ እምዝ ትሬኢ ።
፶፪ ወይቤሎሙ አማን አማን እብለክሙ እምይእዜሰ
ትሬእዩ እንዘ ይትረኀዋ ሰማያት ወመላእክተ እግዚ
አብሔር እንዘ የዐርጉ ወይወርዱ ኀበ ወልደ እጓለ
እመሕያው ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ከብካብ በቃና ዘገሊላ ።

፩ ወአመ ሣልስት ዕለት ከብካብ ኮነ በቃና ዘገሊላ
ወሀለወት ህየ እሙ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፪ ወጼውዕዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወለአርዳኢሁ ውስተ
ከብካብ ።
፫ ወሰበ ኀልቀ ወይኖሙ ትቤሎ እሙ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወይንኬ አልቦሙ ።
፬ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ምንት ብየ ምስሌኪ አ ብእ
ሲቶ ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜየ ።
፭ ወይቤሎሙ ለእለ ይትለአኩ ኵሎ ዘይቤለክሙ
ግበሩ ።
፮ ወሀለዋ ህየ መሳብክት ስድስቱ እለ እብን በዘያጥ
ሀሩ በቶን አይሁድ ንቡራት ህየ ወያገምራ በበክል
ኤቱ ወበበሠለስቱ መስፈርት ዘቀሱት ።
፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ምልእዎንኬ ለእላ
መሳብክት ማየ ፡ ወመልእዎን እስከ አፉሆን ወእስከ
ላዕሉን ።
፰ ወይቤሎሙ ቅድሑኬ ይእዜ ወሰዱ ወሀብዎ ለሊቀ
ምርፋቅ ፡ ወወሰዱ ወወሀብዎ ።
፱ ወጥዒሞ እንከረ ሊቀ ምርፋቅ ውእተ ማየ ዘኮነ
ወይነ ወኢያእመረ እምኀበ አምጽእዎ ወገዛእትሰ
አለ ቀድሕዎ የአምሩ ውእተ ማየ ዘኮነ ወይነ ።
፲ ወጸውዖ ሊቀ ምርፋቅ ለመርዓዊ ወይቤሎ ኵሉ
ሰብእ ዘይሔኒ ወይነ ያቀድም አስትዮ ወእምድኅረ

የዮሐንስ ወንጌል ፩ ።

ጌታ ኢየሱስም ናትናኤልን ወደርሱ ሲመጣ ባየው ፵፰
ጊዜ ስለርሱ በልቡናው ተንኰል የሌለበት እውነ
ተኛው እስራኤላዊ ይህ ነው አለ ።
ናትናኤልም የት ታውቀኛለህ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱ ፵፱
ስም መልሶ ገና ፊልጶስ ሳይጠራህ ከበለስ ዛፍ ሥር
አይቼሃለሁ አለው ።
ናትናኤልም መልሶ መምህር ፡ በእውነት አንተ የእግ ፶
ዚአብሔር ልጅ ነህ የእስራኤልም ንጉሥ አንተ ነህ
አለው ። መዝ ፪ ፡ ፯ ። ማቴ ፲፬ ፡ ፴፫ ። ፲፯ ፡ ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ከበለስ ዛፍ ሥር አየሁህ ፶፩
ስለ አልኩህ አመንኽን? ከእንግዲህስ ወዲህ ከዚህ
የሚበልጥ ታያለህ አለው ። ምዕ ፭ ፡ ፳ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ከእንግዲህ ወዲህ ሰማ ፶፪
ዮች ሲከፈቱ የእግዚአብሔርም መላእክት ወደ
ሰው ልጅ ሲወርዱና ሲወጡ ታያላችሁ አላቸው ።
ዘፍ ፳፰ ፡ ፲፪ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፫ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፩ ፡ በቃና ዘገሊላ ስለ ተደረገው ሠርግ ።

በሦስተኛውም ቀን የገሊላ ክፍል በምትሆን በቃና ፩
ሠርግ ተደረገ ፡ ከዚያም የጌታ ኢየሱስ እናቱ ነበ
ረች ።
ጌታ ኢየሱስንም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ሠርጉ ፪
ጠሩት ።
ጠጃቸውም ባለቀ ጊዜ እናቱ ጌታ ኢየሱስን ጠጅ ፫
እኮ የላቸውም አለችው ።
ጌታ ኢየሱስም አንቺ ሆይ! ካንቺ ምን አለኝ? ጊዜዬ ፬
ገና አልደረሰም አላት ። ፪ ሳሙ ፲፮ ፡ ፲ ። ምዕ ፲፱ ፡
፳፮ ። ምዕ ፯ ፲፪ ።
እናቱም አገልጋዮቹን ያዘዛችሁን ሁሉ አድርጉ አለ ፭
ቻቸው ።
ከዚያም አይሁድ የሚጠምቁበቸው ስድስት የድን ፮
ጊያ ጋኖች እዚያው ተቀምጠው ነበሩ ፡ ሁለት ሁለት
ሦስት ሦስት ማድጋ ይይዙ ነበረ ። ማር ፯ ፡ ፫ ። ዕብ
፲ ፡ ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ጋኖቹን ውኃ ሙሏቸው አላቸው ፡ ፯
ከአፋቸው እስከ ከንፈራቸው ሞሏቸው ።
አሁን ቀዱና ወስዳችሁ ለአሳዳሪው ስጡት አላቸው ፡ ፰
ወስደውም ሰጡት ።
አሳዳሪውም ያን ጠጅ የሆነውን ውኃ ቀምሶ አደነቀ ፱
ከወዴት እንዳመጡትም አላወቀም ፡ የቀዱት አሳላ
ፊዎች ግን ወይን የኾነው ያ ውኃ እንደኾነ ያውቁ
ነበር ። ምዕ ፬ ፡ ፵፮ ።
አሳዳሪውም ሙሽራውን ጠርቶ ሰው ሁሉ መል ፲
ካሙን ጠጅ አስቀድሞ ያጠጣል ፡ ከሰከሩ በኋላም

ሰክሩ ያሰቲ ዘይቴሐት ፥ ወአንተሰ ዘይሔኒ ወይነ
ዐቀብከ ወአስተደኃርከ እስከ ይእዜ ።

፲፩ ወዝንቱ ቀዳሚ ተአምር ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ
በቃና ዘገሊላ ወአርአየ ስብሐቲሁ ወአምኑ ቦቱ አር
ዳኢሁ ።

ክፍል ፮ ፥ በእንተ ዕርገቱ ኢየሩሳሌም ።

፲፪ ወእምድኅረ ዝንቱ ወረደ ቅፍርናሆም ውእቱ
ወእሙ ወአኃዊሁ ወአርዳኢሁ ወነበሩ ህየ ኅዳጠ
መዋዕለ ወአኮ ብዙኃ ።
፲፫ ወቀርበ በዐለ ፋሲካሆሙ ለአይሁድ ወዐርገ እግዚእ
ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ።

፲፬ ወረከበ በምኵራብ እለ ይሠይጡ ወይሣየጡ አልሕ
ምተ ወአባግዐ ወአርጋበ ወመወልጣነ እንዘ ይነብሩ ።

፲፭ ወገብረ መቅሠፍተ ጥብጣቤ ዘሐብል ፥ ወሰደደ ኵሎ
እምኵራብ አባግዐኒ ወአልህምተኒ ወዘረወ ወርቆሙ
ለመወልጣን ወገፍትአ ማዕዳቲሆሙ ወመናብርቲ
ሆሙ ለእለ ይሠይጡ ርግበ ገንጰለ ።
፲፮ ወይቤሎሙ ለእለ ይሠይጡ አርጋበ አሰስሉ ወአው
ፅኡ ዘንተ እምዝየ ወኢትረስዩ ቤተ አቡየ ቤተ
ምሥያጥ ።
፲፯ ወተዘከሩ አርዳኢሁ ከመ ጽሑፍ ውእቱ ዘይብል
ቅንአተ ቤትከ በልዐኒ ።
፲፰ ወአውሥእዎ አይሁድ ወይቤልዎ ምንተ ትእምርተ
ታርኢ ዘዘንተ ትገብር ።
፲፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ንሥትዎ
ለዝንቱ ቤተ መቅደስ ወበሠሉስ ዕለት አነሥኦ ።

፳ ወይቤልዎ አይሁድ በአርባዓ ወስድስቱ ዓመት ተሐ
ንፀ ዝንቱ ቤተ መቅደስ ወአንተሰ በሠሉስ መዋዕል
ታነሥኦ ።
፳፩ ወውእቱሰ በእንተ ቤተ ሥጋሁ ይቤሎሙ ።

፳፪ ወአመ ተንሥአ እምነ ምውታን ተዘከሩ አርዳኢሁ
ከመ በእንተዝ ይቤሎሙ ወአምኑ በቃለ መጻሕፍት
ወበቃለ እግዚእ ኢየሱስ ዘይቤሎሙ ።
፳፫ ወእንዘ ሀሎ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም በበዓለ
ፋሲካ ብዙኃን አምኑ ቦቱ ሶበ ርእዩ ተአምረ ዘገብረ ።
፳፬ ወውእቱሰ እግዚእ ኢየሱስ ኢየአምኖሙ እስመ
የአምሮ ለኵሉ ለለአሐዱ ።
፳፭ ወኢይፈቅድ ይንግርዎ ግእዘ ለሰብእ እስመ ለሊሁ
የአምሮ ለሰብእ ።

ዝቅተኛውን ያጠጣል ፥ አንተ ግን የሚያምረውን
ጠጅ እስካሁን ወደ ኋላ አቈይተህ አመጣህ አለው ።
መዝ ፴፯ ፥ ፱ ። ሐጌ ፩ ፥ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስ በቃና ዘገሊላ ያደረገው የተአምራት ፲፩
መጀመሪያ ይህ ነው ፥ ጌትነቱንም ገለጠ ፥ ደቀ መዛ
ሙርቱም አመኑበት ። ዘዳ ፭ ፥ ፳፬ ። ኢያ ፲፱ ፥ ፳፰ ።
ምዕ ፩ ፥ ፵፩ - ፵፱ ።

ክፍል ፮ ፥ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መውጣቱ ።

ከዚህም በኋላ እርሱ እናቱ ወንድሞቹና ደቀ መዛ ፲፪
ሙርቱ ወደ ቅፍርናሆም ወርደው በዚያ ብዙ ያይ
ደለ ጥቂት ቀን ቈቀመጡ ። ምዕ ፪ ፥ ፫ ።
የአይሁድ የፋሲካቸው በዐል ቀርቦ ነበርና ፥ ጌታ ኢየ ፲፫
ሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ። ዘፀ ፲፪ ፥ ፲፬ ። ዘኁ
፳፰ ፥ ፲፮ ። ዮሐ ፮ ፥ ፬ ።
በምኵራብም ላሙን በጉን ርግቡን የሚሸጡትንና ፲፬
የሚገዙትን ለዋጮችንም ገበያ አድርገው አገኘ ።
ማቴ ፳፩ ፥ ፲፪ ። ማር ፲፩ ፥ ፲፭ ። ሉቃ ፲፱ ፥ ፵፭ - ፵፮ ።
ከገመድ የተሠራ አለንጋ ይዞ ፥ በጉንም ላሙንም ፲፭
ሁሉንም ከምኵራብ አስወጣ ፥ የለዋጮችን ወርቅ
በተነ ፥ ድርድራቸውንም አፈረሰ ፥ የርግብ ሻጮች
ወንበሮችን ገለበጠ ።
ርግብ ሻጮችንም ይህን ከዚህ አውጡ ወዲያ በሉ ፥ ፲፮
የአባቴን ቤት የገበያ ቤት አታድርጉ አላቸው ።
መዝ ፺፫ ፥ ፭ ። ሉቃ ፪ ፥ ፵፱ ።
ደቀ መዛሙርቱም የቤትህ ቅናት በላኝ የሚል ቃል ፲፯
ተጽፎ እንዳለ አሰቡ ። መዝ ፷፱ ፥ ፲ ።
አይሁድም መልሰው ይህን የምታደርግ ምን ምል ፲፰
ክት ታሳያለህ አሉት ። ማቴ ፲፪ ፥ ፴፰ ።
ጌታ ኢየሱስም ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት ፥ በሦ ፲፱
ስተኛውም ቀን አነሣዋለሁ ብሎ መለሰላቸው ።
ማቴ ፳፮ ፥ ፷፩ ።
አይሁድም ይህ ቤተ መቅደስ በአርባ ስድስት ዓመት ፳
ተሠራ ፥ አንተ ግን በሦስት ቀኖች ውስጥ ታነሣዋ
ለህን ? አሉት ።
እርሱ ግን ቤት ስለ ተባለ ሥጋው ነገራቸው ። ፳፩
ማቴ ፳፯ ፥ ፵ ። ቈላ ፪ ፥ ፱ ። ፩ ቆሮ ፫ ፥ ፲፮ ።
ከሙታን በተነሣም ጊዜ ፥ ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ፳፪
እንደነገራቸው አሰቡና በመጻሕፍት ቃል ጌታ ኢየ
ሱስ በነገራቸው ነገርም አመኑ ። ሉቃ ፳፬ ፥ ፰ ።
ጌታ ኢየሱስም በፋሲካ በዓል በኢየሩሳሌም ስለ ፳፫
ብዙ ሰዎች ያደረገውን ተአምራት በዩ ጊዜ አመኑበት ።
እሱ ጌታ ኢየሱስ ግን አያምናቸውም ነበር ፥ ሁሉ ፳፬
ንም እያንዳንዱ ያውቀዋልና ። ምዕ ፫ ፥ ፩ - ፪ ።
የሰውንም ሥራውን ሊነግሩት አይሻም ፥ እሱ ሰውን ፳፭
ያውቀዋልና ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፥ ፯ ። ፩ ዜና መዋ
፳፰ ፥ ፱ ። ምሳ ፳፬ ፥ ፲፪ ። ማር ፪ ፥ ፰ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፯ ፥ በእንተ ኢየሱስ ወኒቆዲሞስ ።

፩ ወሀሎ ፩ዱ ብእሲ እምፈሪሳውያን ዘስሙ ኒቆዲሞስ
መልአከሙ ለአይሁድ ።
፪ ወውእቱ መጽአ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ቀዲሙ
ሌሊተ ወይቤሎ ረቢ ነአምር ከመ እምኀበ እግዚአ
ብሔር መጻእከ ከመ ትኩን መምህረ እስመ አልቦ
ዘይክል ይግበር ዘንተ ተአምረ ዘአንተ ትገብር ዘእ
ንበለ ዘእግዚአብሔር ምስሌሁ ።

፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አማን አማን
እብለከ ዘኢተወልደ ዳግመ ኢይሬእያ ለመንግሥተ
እግዚአብሔር ።
፬ ወይቤሎ ኒቆዲሞስ እፎ ይክል ብእሲ ዳግመ ተወ
ልዶ እምድኅረ ልኀቀ ይክልኑ በዊአ ወገቢአ ውስተ
ከርሠ እሙ ወይትወለድ ዳግመ ።
፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አማን አማን
እብለከ ዘኢተወልደ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ
ቅዱስ ኢይክል በዊአ ውስተ መንግሥተ እግዚ
አብሔር ።

፮ እስመ ዘተወልደ እምሥጋ ሥጋ ውእቱ ፥ ወዘተ
ወልደ እመንፈስ መንፈስ ውእቱ ።
፯ ወበእንተ ዝንቱ ኢታንክር እስመ እቤለከ ሀለወ
ክሙ ትትወለዱ ዳግመ ።
፰ እስመ መንፈስ ኀበ ፈቀደ ይነፍሕ ወቃሎ ትሰምዕ
ወኢተአምር እምኀበ ይመጽእ ወኀበሂ የሐውር ፥
ከማሁ ውእቱ ኵሉ ዘይትወለድ እመንፈስ ቅዱስ ።

፱ ወአውሥአ ኒቆዲሞስ ወይቤሎ እፎ ይትከሃል ዝንቱ
ይኩን ።
፲ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንተ ሊቆሙ
ለእስራኤል ወዘንተ ነገረ ኢተአምር ።
፲፩ አማን አማን እብለከ ከመ ዘነአምር ንነግር ወበዘር
ኢነ ሰማዕተ ንከውን ወስምዐነሰ ተአብዩነ ነሚአ ።

፲፪ ወሶበ እንዘ ዘበምድር እነግረክሙ ኢተአምኑኒ እፎ
እንከ ተአምኑኒ እመ ነገርኩክሙ ዘበሰማያት ።
፲፫ ወአልቦ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ዘእንበለ ዘወረደ እም
ሰማይ ወልደ እጓለ እመሕያው ዘውእቱ ይነብር
ውስተ ሰማይ ።
፲፬ ወበከመ ሙሴ ሰቀሎ ለአርዌ ምድር በገዳም ከማሁ
ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይሰቀል ።
፲፭ ከመ ኵሉ ዘየአምን በቱ ኢይትኃጐል አላ የሐዩ
ለዓለም ።
፲፮ እስመ ከመዝ አፍቀሮ እግዚአብሔር ለዓለም እስከ

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፯ ፥ ስለ ኢየሱስና ስለ ኒቆዲሞስ ።

ከፈሪሳውያን ወገን ኒቆዲሞስ የተባለ የአይሁድ ፩
አለቃ ነበረ ። ምዕ ፯ ፥ ፶ ። ፲፱ ፥ ፴፱ ።
እርሱ አስቀድሞ በሌሊት ከጌታ ኢየሱስ ዘንድ ፪
መጥቶ መምህር! ልታስተምር ከእግዚአብሔር ዘንድ
እንደ መጣህ እናውቃለን ፥ እግዚአብሔር ከርሱ ጋር
ከሆነ በቀር አንተ የምታደርገውን ተአምራት ሊያ
ደርግ የሚችል የለምና አለው ። ምዕ ፱ ፥ ፴፫ ። ግብ
ሐዋ ፲ ፥ ፴፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እውነት እውነት እልሃለሁ ፥ ፫
ዳግመኛ ያልተወለደ የእግዚአብሔርን መንግሥት
አያያትም ። ዮሐ ፩ ፥ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፩ ፥ ፳፫ ።
ኒቆዲሞስም ሰው ካደገ በኋላ ዳግመኛ መወለድን ፬
እንደምን ይችላል ? ዳግመኛስ ይወለድ ዘንድ ወደ
እናቱ ማኅፀን ተመልሶ መግባት ይችላልን ? ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እውነት እውነት እልሃለሁ ፥ ፭
ዳግመኛ ከውኃና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ
እግዚአብሔር መንግሥት መግባት አይችልም
አለው ። ኢሳ ፵፬ ፥ ፫ ። ሕዝ ፴፮ ፥ ፳፭ ። ኤፌ ፭ ፥
፳፮ ። ቲቶ ፫ ፥ ፭ ።
ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነውና ፥ ከመንፈስም የተወ ፮
ለደ መንፈስ ነውና ። ዘፍ ፭ ፥ ፫ ። መዝ ፶፩ ፥ ፯ ።
ስለዚህም ዳግመኛ ትወለዱ ዘንድ አላችሁ ስል አል ፯
ኩህ አታድንቅ ።
ነፋስ ወደ ወደደው ይነፍሳልና ድምፁንም ትሰማ ፰
ለህ ፥ ነገር ግን ከየት እንደሚመጣና ወዴት እንደ
ሚሄድ አታውቅም ፥ ከመንፈስ ቅዱስ የሚወለድም
ሁሉ እንዲሁ ነው ። መክ ፲፩ ፥ ፭ ። መዝ ፻፴፭ ፥ ፯ ።
ኒቆዲሞስም መልሶ ይህ ሊሆን እንደምን ይቻላል ? ፱
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ አንተ የእስራኤል መምህራ ፲
ቸው ነህ ፥ ነገር ግን ይህን ነገር አታውቅም አለው ።
የምናውቀውን እንድንናገር ፥ በየነውም እንድንመ ፲፩
ሰክር እውነት እውነት እልሃለሁ ፥ ግን ምስክርነታ
ችንን አትቀበሉንም ። ምዕ ፯ ፥ ፲፮ ። ፰ ፥ ፳፰ ።
በምድር ያለውን ስነግራችሁ ያላመናችሁኝ በሰማይ ፲፪
ያለውን ብነግራችሁ እንደምን ታምኑኛላችሁ ? ።
ወደ ሰማይ የወጣ የለም ከሰማይ የወረደ የሰው ፲፫
ልጅ ነው እንጂ ፥ እርሱም በሰማይ የሚኖር ነው ።
ምሳ ፴ ፥ ፬ ። ምዕ ፩ ፥ ፶፩ ። ኤፌ ፬ ፥ ፱ ።
ሙሴ በምድረ በዳ እባቡን እንደ ሰቀለው የሰው ፲፬
ልጅ እንዲሁ ይሰቀላል ። ዘኍ ፳፩ ፰-፱ ። ፰ ፥ ፳፰ ።
ያመነበት ሁሉ ለዘለዓለም ሕያው ሆኖ እንዲኖር ፲፭
እንጂ እንዳይጠፋ ። ምዕ ፩ ፥ ፴፩ ።
እግዚአብሔር አንድ ልጁን ለሁሉ ቤዛ አድርጎ እስ ፲፮

ወልዶ ዋሕደ መጠወ ወወሀበ ቤዛ ለኵሉ ከመ ኵሉ
ዘየአምን በቱ ኢይትኃጐል አላ ይረክብ ሕይወተ
ዘለዓለም ።

፲፯ እስመ ኢፈነዎ እግዚአብሔር ለወልዱ ውስተ ዓለም
ከመ ይኰንኖ ለዓለም ዘእንበለ ከመ ያሕይዎ ለዓለም
በእንቲአሁ ።

፲፰ ዘየአምን በቱ ኢይትኴነን ፡ ወዘሰ ኢየአምን በቱ
ወድአ ተኰነነ እስመ ኢአምነ በስመ ወልደ እግዚ
አብሔር ዋሕድ ።

፲፱ ወዝውእቱ ኵነኔሁ እስመ ብርሃን መጽአ ውስተ
ዓለም ወአብደረ ሰብእ ጽልመተ እምብርሃን እስመ
እኩይ ምግባሩ ።

፳ እስመ ኵሉ ዘእኩይ ምግባሩ ይጸልእ ብርሃነ ወኢ
ይመጽእ ኀበ ብርሃን ከመ ኢይትከሠቶ ምግባሩ
እስመ እኩይ ውእቱ ።

፳፩ ወዘሰ ጽድቀ ይገብር ይመጽእ ኀበ ብርሃን ከመ ያስ
ተርኢ ምግባሩ እስመ በእንተ እግዚአብሔር ይገብር።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ ዳግማዊ ስምዐ ለዮሐንስ ።

፳፪ ወእምዝ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አርዳኢሁ
ውስተ ምድረ ይሁዳ ወሀየ ነበረ ምስሌሆሙ እንዘ
ያጠምቅ ።

፳፫ ወሀሎ ዮሐንስኒ ያጠምቅ በሄኖን በቅሩበ ሳሌም
በማዕዶተ ዮርዳኖስ እስመ በቱ ሀየ ብዙኅ ማያት ፡
ወይመጽኡ ኀቤሁ ብዙኃን ሰብእ ወያጠምቆሙ ።

፳፬ እስመ ዓዲሁ ኢተወድየ ዮሐንስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ።
፳፭ ወእምዝ ኮነ ተኃሥሦ ማእከለ አርዳኢሁ ለዮሐንስ
ምስለ አይሁድ በእንተ አጥሕሮ ።

፳፮ ወሖሩ ኀበ ዮሐንስ ወይቤልዎ ረቢ ዝኩ ዘምስሌከ
ሀሎ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘአንተ ሰማዕተ ኮንከ በእ
ንቲአሁ ናሁ ሀሎ ውእቱኒ ያጠምቅ ወኵሉ የሐ
ውር ኀቤሁ ።

፳፯ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤ ኢይክል ሰብእ ነሢአ
ጸጋ ለሊሁ ወኢምንተኒ እመ ኢተውህበ ሎቱ እም
ሰማይ ።

፳፰ አንትሙ ለሊክሙ ሰማዕትየ ከመ እቤለክሙ አንሰ
ኢኮንኩ ክርስቶስሃ ዳእሙ ተፈነውኩ ቅድሜሁ
እስብክ ።

፳፱ ዘበቱ መርዓት መርዓዊ ውእቱ ወዓርኩሰ ለመርዓዊ
ዘይቀውም ወይሰምዖ ፍሥሐ ይትፌሣሕ በእንተ
ቃለ መርዓዊ ወመርዓት ፡ ወፍሥሐ ዚአየሰ ናሁ ተፈ
ጸመት ።

ኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲህ ወዶታልና ፡ ያመነበት
ሁሉ የዘለዓለም ሕይወትን እንዲያገኝ እንጂ እንዳ
ይጠፋ ። ሮሜ ፭ ፡ ፰ ። ፰ ፡ ፴፪ ። ቲቶ ፫ ፡ ፬ ። ዮሐ
፬ ፡ ፱ ።

እግዚአብሔር ዓለሙን በእርሱ ሊያድነው እንጂ ፲፯
ዓለሙን ሊኰንነው ልጁን ወደ ዓለም አልላከው
ምና ።ምዕ ፱ ፡ ፴፱ ። ሉቃ ፱ ፡ ፶፮ ።

በእርሱ ያመነ አይኰነንም ፡ በእርሱ ያላመነ ግን ፈጽሞ ፲፰
ይኰነናል ፡ በአንድ የእግዚአብሔር ልጅ አላመነምና ።
ምዕ ፮ ፡ ፵ ። ምዕ ፭ ፡ ፳፬ ። ሮሜ ፰ ፡ ፩ ።

ፍርዱም ይህ ነው ፡ ብርሃን ወደ ዓለም መጥቷልና ፡ ፲፱
ሰው ግን ሥራው ክፉ ስለሆነ ከብርሃን ይልቅ ጨለ
ማን መረጠ ። ኢሳ ፭ ፡ ፳ ። ምዕ ፩ ፡ ፭-፱ ። ሮሜ
፲፫ ፡ ፲፪ ።

ሥራው ክፉ የሆነ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና ወደ ፳
ብርሃንም አይመጣምና ፡ ሥራው እንዳይገለጥበት
ክፉ ስለሆነ ። ኤፌ ፭ ፡ ፲፫ ።

እውነት የሚሠራ ግን ወደ ብርሃን ይመጣል ፡ ፳፩
ሥራው ይገለጽ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ስም ይሠ
ራልና ። ኤፌ ፭ ፡ ፰-፱ ።

ክፍል ፰ ፡ ስለ ሁለተኛው የዮሐንስ ምስክርነት ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፳፪
ወደ ይሁዳ ምድር ሄደ ፡ በዚያም እያጠመቀ አብሮ
አቸው ተቀመጠ ። ምዕ ፬ ፡ ፩-፪ ።

ዮሐንስም በዮርዳኖስ ማዶ ለኢየሩሳሌም አቅራቢያ ፳፫
በሚሆን በሄኖን ያጠምቅ ነበር ፡ ከዚያ ብዙ ውኃ
ነበርና ፡ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ እየመጡ ያጠም
ቃቸው ነበር ። ዘፍ ፲፬ ፡ ፲፰ ። ፩ ሳሙ ፱ ፡ ፬ ።

ዮሐንስ ገና ወደ ግዞት ቤት አልገባም ነበርና ። ፳፬
ከዚህም በኋላ በዮሐንስ ደቀ መዛሙርት መካከል ፳፭
ከአይሁድ ጋር ስለ ማንጻት ክርክር ኾነ ። ዘኁ ፴፩፡፳፫።

ወደ ዮሐንስም ሄደው መምህር! ያ በዮርዳኖስ ማዶ ፳፮
ካንተ ጋራ የነበረው አንተ የመሰከርክለት እሱም
እነ አሁን ያጠምቅ ጀመር ፡ ሁሉም ወደርሱ ይሄ
ዳሉ አሉት ። ምዕ ፩ ፡ ፳፮-፴፬ ።

ዮሐንስም መልሶ እንዲህ አለ ፡ ሰው ከሰማይ ካልተ ፳፯
ሰጠው በስተቀር እሱ ራሱ ምንም ጸጋን ገንዘብ
ሊያደርግ አይችልም ። ምዕ ፲፱ ፡ ፲፩ ። ዕብ ፭ ፡ ፬ ።

እኔ ክርስቶስ አይደለሁም እንዳልኋችሁ እናንተ ፳፰
ራሳችሁ ምስክሮቼ ናችሁ ፡ በፊቱ ላስተምር ተላክሁ
እንጂ ። ምዕ ፩ ፡ ፳-፳፫ ። ሚል ፫ ፡ ፩ ።

ሙሽሪት ያለችው ሙሽራ ነው ፡ ቆሞ የሚሰማው ፳፱
የሙሽራው ሚዜው ስለ ሙሽራውና ስለ ሙሽራ
ዪቱ ቃል ደስ ይለዋል ፡ የእኔ ደስታ ግን አሁን አለ
ቀች ። ማቴ ፳፪ ፡ ፪ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፪ ። ራእ ዮሐ ፳፩ ፡
፱ ። መኃ ፬ ፡ ፩ ።

፴ ወእንቲአሁሰ ትበዝኅ ወእንቲአየሰ ተሰልጠት ።
፴፩ እስመ ዘእምላዕሉ መጽአ መልዕልተ ኵሉ ውእቱ ፡ ወዘእምድርሰ ምድራዊ ውእቱ ወዘበምድር ይነግር ፤ ወዘሰ እምሰማይ መጽአ መልዕልተ ኵሉ ውእቱ ።

፴፪ ወበዘርእየ ወበዘሰምዐ ሰማዕተ ይከውን ፤ ወስምዖሰ አልቦ ዘይትዌከፎ ።
፴፫ ወለዘሰ ተወክፎ ስምዖ ዐተበ እግዚአብሔር እስመ ጻድቅ ውእቱ ።

፴፬ ወዘእግዚአብሔር ፈነዎ ቃለ እግዚአብሔር ይነግር እስመ አኮ በመሥፈርት ዘይሁብ እግዚአብሔር መንፈሰ ።
፴፭ አብሰ ያፈቅር ወልዶ ወኵሎ ኰነኔሁ አወፈዮ ውስተ እዴሁ ።
፴፮ ዘየአምን በወልድ ቦ ሕይወት ዘለዓለም ፡ ወዘሰ ኢየአምን በወልድ ኢይሬእያ ለሕይወት ዘለዓለም አላ መቅሠፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር ይነብር ላዕሌሁ ።

የእሱ ትበዛለች ፡ የእኔ ግን ትፈጸማለች ። ፴
ከላይ የመጣው ከሁሉ በላይ ነው ፡ ከምድር የተገኘ ውም ምድራዊ ነው ፡ የምድሩንም ይናገራል ፡ ከሰ ማይ የመጣው ግን ከሁሉ በላይ ነው ። ምዕ ፰ ፡ ፳፫ ። ፊል ፰ ፡ ፱ ። ፴፩
ባየውና በሰማው ይመሰክራል ፡ ግን ምስክርነቱን የሚቀበለው የለም ። ቊ ፲፩ ። ምዕ ፭ ፡ ፲፱ - ፴፩ ። ፴፪
ምስክርነቱን የተቀበለውንስ እግዚአብሔር ራሱን አስመሰለው እውነተኛ ነውና ። ሮሜ ፫ ፡ ፬ ። ፪ ቆሮ ፩ ፡ ፲፰ ። ፴፫
እግዚአብሔር የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ይናገ ራል ፡ እግዚአብሔር መንፈሱን የሚሰጥ በመሥፈሪያ አይደለምና ። ምዕ ፩ ፡ ፴፫ - ፴፬ ። ፯ ፡ ፲፮ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፱ ። ፴፬
አብ ልጁን ይወዳል ፡ ሥልጣኑንም ሁሉ ለልጁ ሰጥ ቷል ። ዳን ፯ ፡ ፲፬ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ። ፳፰ ፡ ፲፰ ። ፴፭
"በወልድ የሚያምን የዘለዓለም ሕይወት አለው" ፡ በወልድ የማያምን ግን የዘላለም ሕይወትን አያያ ትም ፡ የእግዚአብሔር የቍጣው መቅሠፍት በላዩ ይመጣበታል እንጂ ። ቊ ፲፯ ፡ ፲፰ ። ኤፌ ፪ ፡ ፫ ። ራእ ዮሐ ፲፬ ፡ ፲ - ፲፩ ። ፴፮

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፱ ፡ በእንተ ነገረ ኢየሱስ ወሳምራዊት ።

፩ ወአእሚሮ እግዚእነ ከመ ሰምዑ ፈሪሳውያን ከመ በዝኁ አርዳኢሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወአብዝኁ አጥ ምቆ እምዮሐንስ ።
፪ ወባሕቱ ለሊሁ እግዚእ ኢየሱስ ኢያጥመቀ ዳእሙ አርዳኢሁ ።
፫ ወኃደጋ ለምድረ ይሁዳ ወሖረ ካዕበ ገሊላ ።
፬ ወእንዘ ሀለዎ ይኅልፍ እንተ ሰማርያ በጽሐ ሀገረ ሳምር እንተ ስማ ሲካር ቅሩበ ዓፀደ ወይን ዘወሀበ ያዕቆብ ለዮሴፍ ወልዱ ።
፭ ወሀሎ ህየ ዐዘቅተ ማይ ዘያዕቆብ ።

፮ ወደኪሞ እግዚእ ኢየሱስ በሐዊረ ፍኖት ነበረ ህየ ኀበ ዐዘቅት ወቀትር ሰቤሃ ወውእቱ ጊዜ ስሱ ሰዓት ።

፯ ወናሁ መጽአት ብእሲት እምሰማርያ ከመ ትቅዳሕ ማየ ፡ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አስትይኒ ማየ ።
፰ እስመ አርዳኢሁሰ ሖሩ ሀገረ ከመ ይሣየጡ ሲሳ ዮሙ ።
፱ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት ሳምራዊት እፎኑ እንዘ አይ ሁዳዊ አንተ ትስእል እምኀቤየ ትስተይ ማየ እንዘ ሳምራዊት አነ ፡ እስመ ኢየኀብሩ ኀርመተ አይሁድ ምስለ ሳምራውያን ወኢይትሐወሱ ወኢይዴመሩ ።

፲ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ሶበሰ ተአምሪ

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፱ ፡ ስለ ሳምራዊትና ስለ ኢየሱስ ንግግር ።

ጌታችን ደቀ መዛሙርቱ እንደበዙ ከዮሐንስም ይልቅ አብዝተው እንዳጠመቁ ፈሪሳውያን እንደ ሰሙ በወቅ ጊዜ ። ምዕ ፫ ፡ ፳፪ - ፳፯ ። ፩
ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ እንጂ እርሱ ራሱ ጌታ ኢየሱስ አላጠመቀም ። ፪
የይሁዳን ምድር ትቶ ዳግመኛ ወደ ገሊላ ሄደ ። ፫
በሰማርያም በኩል ሲያልፍ ሳለ ያዕቆብ ለልጁ ለዮ ሴፍ በሰጠው የወይን ቦታ አቅራቢያ ወደምትሆን ሲካር ከምትባለው የሰማርያ ሀገር ደረሰ ። ፬
ከዚያም የያዕቆብ የውኃ ጕድጓድ ነበረ ። ዘፍ ፵፰ ፡ ፳፪ ። ኢያ ፳፬ ፡ ፴፪ ። ፭
ጌታ ኢየሱስም መንገድ በመሄድ ደክሞ ከዚያ ከጕ ድጓዱ ዘንድ ተቀመጠ ያን ጊዜ ቀትር ነበረ ፡ ይኸ ውም የስድስት ጊዜ ነው ። ፮
እነሆ ውኃ ልትቀዳ ከሰማርያ ሴት መጣች ፡ ጌታ ኢየሱስም ውኃ አጠጭኝ አላት ። ቊ ፱ ። ፯
ደቀ መዛሙርቱ ግን ምግባቸውን ሊገዙ ወደ ከተማ ሄደው ነበር ። ፰
ያች የሰማርያ ሴትም አንተ አይሁዳዊ ስትሆን እኔ ሳምራዊት ስሆን እንዴት ከኔ ውኃ ልትጠጣ ትለ ምናለህ? አይሁድ ከሳምራውያን ጋር በሥርዓት አይተባበሩም አይቀላቀሉም አይገናኙምና አለ ችው ። ፪ ነገ ፲፯ ፡ ፳፬ ። ማቴ ፲ ፡ ፭ ። ፱
ጌታ ኢየሱስም የእግዚአብሔርን ጸጋንና ውኃ አጠ ፲

ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ወመኑ ውእቱ ዘይስእለኪ
ወይብለኪ አስትይኒ ማየ አንቲኒ እምሰአልኪዮ
ወውእቱኒ እምወሀበኪ ማየ ሕይወት ።

፲፩ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት እግዚእየ ማኅየብኒ አልብከ
ወዓዘቅቱኒ ዕሙቅ ውእቱ እምአይቴ እንከ ለከ
ማየ ሕይወት ።
፲፪ አንተኑ ተዓቢ እምያዕቆብ አቡነ ዘወሀበነ ዘንተ ዐዘ
ቅተ ፡ ውእቱኒ ሰትየ እምኔሃ ወእንስቲያሁኒ ወደቂ
ቂኒ ወእንስሳሁኒ ወጥሪቱኒ ።
፲፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ኵሉ ዘይሰቲ
እምዝ ማይ ይጸምእ ዳግመ ።
፲፬ ወዘሰ ይሰቲ እማይ ዘአሁብ አነ ኢይጸምእ ለዓለም
አላ ውእቱ ማይ ዘአሁብ አነ ይከውን ውስቴቱ ነቅዓ
ማይ ዘይፈለፍል ለሕይወት ዘለዓለም ።
፲፭ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት እግዚእየ ሀበኒዮ እምው
እቱ ማይ ከመ ኢይጽማእ ወኢይምጻእ ዝየ ዳግመ
እቅዳሕ ማየ ።
፲፮ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ሑሪኬ ጸውዒ ምተኪ
ወንዒ ዝየ ።
፲፯ ወአውሥአቶ ይእቲ ብእሲት ወትቤሎ አልብየ ምት፡
ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ሠናየ ትቤሊ አልብየ ምት ።

፲፰ ቀዲሙሰ ኃምስቱ እደው ነበሩ ምስሌኪ ወይእዜሰ
ዘሀሎ ምስሌኪ ኢኮነ ምተኪ ወዘንተሰ አማነ ትቤሊ ።
፲፱ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት እግዚእየ እሬእየከ ከመ
ነቢይ አንተ ።
፳ አበዊነሰ በዝንቱ ደብር ሰገዱ ወአንትሙሰ ከመ በኢ
የሩሳሌም መከን ውእቱ ኀበ ይሰግዱ ።

፳፩ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ እመንኒ አ ብእሲቶ ከመ
ትመጽእ ሰዓት ወይበጽሕ ጊዜሁ አመ ኢ በዝንቱ
ደብር ወኢ በኢየሩሳሌም ዘኢይሰግዱ ለአብ አላ
በኵሉ ገጸ መከን ይሰግዱ ለአብ ።
፳፪ አንትሙሰ ትሰግዱ ለዘኢተአምሩ ወንሕነሰ ንሰግድ
ለዘነአምር እስመ መድኃኒት እምነ አይሁድ ውእቱ ።

፳፫ ወባሕቱ ትመጽእ ሰዓት ወይእዜ ይእቲ አመ እለ
በርቱዕ በአማን ሰጋድያን ይሰግዱ ለአብ በመንፈስ
ወበጽድቅ እስመ አብኒ ዘከመዝ የኀሥሥ እለ ይሰ
ግዱ ሎቱ ።
፳፬ እስመ እግዚአብሔር መንፈስ ውእቱ ወእለሂ ይሰ
ግዱ ሎቱ በመንፈስ ወበጽድቅ ሀለዎሙ ይሰግዱ
ሎቱ ።
፳፭ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት ነአምር ከመ ይመጽእ
ማስያስ ዘይብልዎ ክርስቶስ ወአመ መጽአ ውእቱ
ይነግረነ ኵሎ ።

ጭኝ ብሎ የሚለምንሽ ማን እንደሆነ ብታውቂስ፡
አንቺ ደግሞ በለመንሺው እርሱም የሕይወትን
ውኃ በሰጠሽ ነበር ብሎ መለሰላት ። ኢሳ ፶ ፡ ፮ ።
ምዕ ፮ ፡ ፴፰ - ፴፱ ። ሮሜ ፰ ፡ ፴፪ ።
ያቺም ሴት ጌታዬ ! መቅጃ የለህም ጉድጓዱም ፲፩
ጥልቅ ነው እንግዲህ የሕይወትን ውኃ ከወዴት
ታገኛለህ ? አለችው ።
ይህን ጉድጓድ ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ አንተ ፲፪
ትበልጣለህን ? እሱም ከዚ ጠጥቷል ፡ ሚስቶቹም ፡
ልጆቹም፡ ከብቶቹም፡ ጥሪቱም ሁሉ ከዚ ጠጥተዋል።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላት ፡ ከዚህ ውኃ ፲፫
የሚጠጣ ሁሉ ዳግመኛ ይጠማል ። ምዕ ፮ ፡ ፶፰ ።
እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ግን ያ እኔ የምሰ ፲፬
ጠው ውኃ በውስጡ ለዘለዓለም የሚፈልቅ የውኃ
ምንጭ ይሆንበታል እንጂ አይጠማም ። ምዕ ፮ ፡ ፴፭ ።
ሴቲቱም ጌታዬ ! እንዳልጠማና ዳግመኛም ውኃ ፲፭
ልቀዳ ወደዚህ እንዳልመጣ ከዚያ ውኃ ስጠኝ አለ
ችው ። ምዕ ፯ ፡ ፴፬ ። ፮ ፡ ፴፰ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስም እንግዲያ ሂጂ ባልሽን ጥሪና ወደ ፲፮
ዚህ ነዪ አላት ።
ሴቲቱም ባል የለኝም ብላ መለሰችለት ፡ ጌታ ኢየ ፲፯
ሱስም እንዲህ አላት ባል የለኝም ማለትሽ እው
ነት ነው ።
ቀድሞማ አምስት ባሎች ነበሩሽ ዛሬ አብሮሽ ፲፰
ያለው ግን ባልሽ አይደለም፡ ይህንስ እውነት ብለሻል።
ያችም ሴት ጌታዬ ! አንተ ነቢይ እንደሆንክ አይሃለሁ ፲፱
አለችው ። ቍ ፳፱ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፬ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፮ ።
አባቶቻችን በዚህ ተራራ ላይ ሰገዱ ፡ እናንተ ግን ፳
የሚሰገድበት በታ በኢየሩሳሌም ብቻ እንደሆነ ትና
ገራላችሁ ። ዘፍ ፲፪ ፡ ፯ - ፯ ። ዘዳ ፲፪ ፡ ፭ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላት ፡ ሴትዮ ! በዚህ ተራራ ፳፩
ሆነ በኢየሩሳሌም ብቻ ለአብ የማይሰግዱበት ሰዓት
እንድትመጣ ጊዜውም ፈጥኖ እንዲደርስ እመኚኝ
በአራቱ መዓዝን ይሰግዱለታል እንጂ። ሚል ፩ ፡ ፲፩ ።
እናንተ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ ፡ እኛ ግን ለምና ፳፪
ውቀው እንሰግዳለን ፡ መድኃኒት ከአይሁድ ወገን
ነውና ፡ ፪ ነገ ፲፯ ፡ ፳፱ ። ዘፍ ፵፱ ፡ ፲ ። ሚክ ፭ ፡ ፩ ።
ነገር ግን ሰዓት ትመጣለች እሷም አሁን ናት ፡ በእ ፳፫
ውነት በቅንነት የሚሰግዱ በውነት በመንፈስ ለአብ
የሚሰግዱበት ፡ አብም እንዲህ የሚሰግዱለትን ይሻ
ልና ። ምዕ ፩ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፯ ።
እግዚአብሔር መንፈስ ነውና የሚሰግዱለትም በእ ፳፬
ውነት በመንፈስ ይሰግዱለታል ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፲፯ ።
መዝ ፵ ፡ ፲ - ፲፭ ።
ሴቲቱም ክርስቶስ የሚሉት ማስያስ እንደሚመጣ ፳፭
እናውቃለን ፡ እርሱም በመጣ ጊዜ ሁሉን ይነግረ
ናል አለችው ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፭ ። ዳን ፱ ፡ ፬ ።

፳፮	ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ዘእትናገረኪ ።	ጌታ ኢየሱስም የማነጋግርሽ እኔ ነኝ አላት ። ኢሳ ፶፪ ፥ ፮ ። ምሖ ፱ ፥ ፯ ። ፳፰ ፥ ፩ ።	፳፮
፳፯	ወእምዝ መጽኡ አርዳኢሁ ወአንከርዎ እስመ ምስለ ብእሲት ይትናገር ፥ ወባሕቱ አልቦ ዘይቤሎ ምንተ ተኃሥሥ ወምንተ ትትናገር ምስሌሃ ።	ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ መጡ ከሴት ጋር ስለሚነጋገርም አደነቁ ፥ ነገር ግን ምን ትሻለህ? ወይስ ከእሷ ጋር ለምን ትነጋገራለህ ያለው የለም ።	፳፯
፳፰	ወኃደገት ቀሡታ ይእቲ ብእሲት ወአተወት ሀገረ ወነገረት ለሰብአ ቤታ ።	ሴቲቱም ማድጋዋን ትታ ወደ ሀገር ገብታ ለቤተ ሰቦቿ ነገረች ።	፳፰
፳፱	ወትቤ ንዑ ትርአዩ ብእሴ ዘነገረኒ ኵሎ ዘገበርኩ እንዳዒ ለእመሁ ውእቱ ክርስቶስ ።	የሠራሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ታዩ ዘንድ ኑ ፥ ክርስቶስም እንደሆነ እንጃ አለች ። ቀኍ ፲፯ ፥ ፳፮ ።	፳፱
፴	ወወፅኡ እምሀገር ወሐሩ ኀቤሁ ።	ከከተማም ወጥተው ወደርሱ ሄዱ ።	፴
፴፩	ወእምዝ ይቤልዎ አርዳኢሁ ረቢ ብላዕ እክለ ።	ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ መምህር! እህል ብላ አሉት ።	፴፩
፴፪	ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አንሰ ብየ መብልዕ ዘእበልዕ ዘኢተአምሩ አንትሙ ።	ጌታ ኢየሱስም እኔ እናንተ የማታውቁት የምበላው መብል አለኝ አላቸው ።	፴፪
፴፫	ወተባሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ ቦኑ እንጋ ሰብእ ዘአምጽአ ሎቱ ዘይበልዕ ወሚመ ዛቲ ብእሲት ።	ደቀ መዛሙርቱም እርስ በርሳቸው የሚበላውን ያመጣለት ሰው ይኖር ይሆን? ወይስ ያቺ ሴት? ተባባሉ ።	፴፫
፴፬	ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሊተሰ መብልዕየ ውእቱ ከመ እግበር ፈቃዶ ለአቡየ ዘፈነወኒ ወከመ እፈ ጽም ግብሮ ።	ጌታ ኢየሱስም የኔስ መብል የላከኝን የአባቴን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው አላቸው ። ምሖ ፯ ፴፰ - ፵ ። ኢዮ ፳፫ ፥ ፲፪ ። መዝ ፵ ፥ ፱ ።	፴፬
፴፭	አኮኑ አንትሙ እለ ትብሉ እስከ ራብዕ ወርኅ ይከውን ማእረር ወናሁ እብለክሙ አንሥኡ አዕይንቲክሙ ወነጽሩ ኀበ በሐውርት ከመ የዐደወ ወበጽሐ ማእረር ።	እናንተ እስከ አራት ወር ድረስ መከር ይሆናል የምትሉ አይደለምን? እንግዲያስ ዓይናችሁን አንሡ እላችኋለሁ እህሉ እንደ ገረጣና መከር እንደ ደረሰ ወደ አገር ተመልከቱ ። ማቴ ፱ ፥ ፴፯ ። ሉቃ ፲ ፥ ፪ ።	፴፭
፴፮	እስመ ዘየዓፅድኒ ይነሥእ ዐስበ ወያስተጋብእ ፍሬ ለሕይወት ዘለዓለም ከመ ኅቡረ ይትፈሥሑ ዘሂ ይዘርእ ወዘሂ የአርር ።	አጫጅም ዋጋውን ያገኛል ለዘለዓለም ሕይወትም ፍሬን ይሰበስባል ፥ የሚዘራና የሚሰበስብ አንድነት ደስ ይላቸው ዘንድ ።	፴፮
፴፯	ወዝንቱ ነገር ቃለ ጽድቅ እሙን ውእቱ ከመ ካልእ ዘይዘርእ ወካልእ ዘየአርር ።	የሚዘራ ሌላ የሚሰበስብ ሌላ እንደሆነ ይህ ነገር በእውነት የታመነ ነው ።	፴፯
፴፰	ወአንሰ ፈነውኩክሙ ትእርሩ ዘኢፃመውክሙ ዘበዕድ ፃመወ አንትሙ ትበውኡ ውስተ ፃማሆሙ ለእልክቱ ።	እኔ ያልደከማችሁ በትን ሌላ የደከመበትን እንድት ሰበስቡ ላክኋችሁ እነዚያ በደከሙበትም ድካም እናንተ ገባችሁ ።	፴፰
፴፱	ወብዙኃን እምይእቲ ሀገረ ሳምር እለ አምኑ ቦቱ በእንተ ዘትቤሎሙ ይእቲ ብእሲት ዘስምዐ ኮነት እንዘ ትብል ነገረኒ ኵሎ ዘገበርኩ ።	የሠራሁትን ሁሉ ነገረኝ ብላ የመሰከረችው ያቺ ሴት ስለ ነገረቻቸውም ከዚያች ከሰማርያ አገር ያመኑበት ብዙዎች ናቸው ።	፴፱
፵	ወበጺሖሙ ኀቤሁ ኵሎሙ ሳምራውያን አስተብቍዕዎ ከመ ይንበር ኀቤሆሙ ወነበረ ህየ ሰኑየ መዋዕለ ።	ሳምራውያንም ሁሉ ወደርሱ መጥተው ከነሱ ዘንድ ይቀመጥ ዘንድ ማለዱትና ሁለት ቀን ከዚያ ተቀመጠ ።	፵
፵፩	ወብዙኃን ጥቀ እምኔሆሙ እለ አምኑ ቦቱ በእንተ ቃሉ ።	ከነሱም ከቃሉ ሰምተው ያመኑበት እጅግ ብዙዎች ናቸው ።	፵፩
፵፪	ወይቤልዋ ለይእቲ ብእሲት አኮ እንከ በነገረ ዚአኪ ዘአመነ ቦቱ አላ ለሊነ ሰማዕነ ወጠየቅነ ከመ ዝንቱ ውእቱ ክርስቶስ በአማን መድኅነ ዓለም ።	ሴትዮዋንም አሁን በእርሱ ያመን ፥ አንቺ በተናገርሺው አይደለም እኛ ራሳችን ይህ በእውነት የዓለሙ መድኅን ክርስቶስ እንደሆነ ሰምተንና ተረድተን ነው እንጂ አሏት ። ፩ ዮሐ ፬ ፥ ፲፬ ።	፵፪
፵፫	ወእምድኅረ ሰኑይ መዋዕል መጽአ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ወሖረ ገሊላ ።	ከሁለት ቀንም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ከዚያ ወጥቶ ወደ ገሊላ ሄደ ። ማቴ ፬ ፥ ፲፪ - ፲፫ ።	፵፫

፵፬ ወለሊሁ እግዚእ ኢየሱስ ሰማዕተ ኮነ ከመ ኢይከ
ብር ነቢይ በሀገሩ ።
፵፭ ወበዊኦ ኀበ ገሊላ ተቀበልዎ ኵሎሙ ገሊላውያን
እስመ ርእዩ ኵሎ ተአምረ ዘገብረ በኢየሩሳሌም
አመ በዓል እስመ እሙንቱሂ ሖሩ ለበዓል ።

፵፮ ወሖረ ካዕበ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ቃና ዘገሊላ
ኀበ ረሰየ ማየ ወይነ ።

ክፍል ፲ ፡ በእንተ አሕይዎቱ ወልደ ገብረ ንጉሥ ።

፵፯ ወሀሎ አሐዱ ገብረ ንጉሥ ሰብእ አብያታዊ ወይ
ደዊ ወልዱ በቅፍርናሆም ወሰሚዖ ከመ መጽአ እግ
ዚእ ኢየሱስ እምይሁዳ ውስተ ገሊላ ሖረ ኀቤሁ
ወሰአሎ ከመ ይረድ ወያሕዩ ሎቱ ወልዶ እስመ
አልጸቀ ይሙት ።

፵፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እመ ተአምረ ወመንከረ
ኢርኢክሙ ኢትአምኑ ።

፵፱ ወይቤሎ ውእቱ ገብረ ንጉሥ ሰብእ አብያታዊ
እግዚኦ ረድ ፍጡነ ዘእንበለ ይሙት ወልድየ ።
፶ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑር ወልድከሰ ሐይወ ፡
ወአምነ ውእቱ ብእሲ በቃል ዘይቤሎ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወሖረ ።
፶፩ ወእንዘ ይወርድ ተቀበልዎ አግብርቲሁ ወዜነውዎ
ወይቤልዎ ወልድከሰ ሐይወ ።
፶፪ ወተስእሎሙ ሰዓታ እንተ ባቲ ሐይወ ፡ ወይቤልዎ
ትማልም ጊዜ ሰብዓቱ ሰዓት ኀደጎ ፈጸንቱ ።
፶፫ ወአእመረ አቡሁ ከመ ጊዜ ይእቲ ሰዓት እንተ ይቤሎ
እግዚእ ኢየሱስ ወልድከሰ ሐይወ ወአምነ ቦቱ
ውእቱ ወኵሉ ሰብአ ቤቱ ።
፶፬ ወዝንቱ ካዕበ ዳግሙ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘገብረ
ተአምረ መጺኦ እምይሁዳ ውስተ ገሊላ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፲ወ፩ በእንተ መፃጕዕ ዘ፴ወ፰ተ ክረምተ ደወየ ።

፩ ወእምድኅረዝ ኮነ በበዓሎሙ ለአይሁድ ዐርገ እግ
ዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ።

፪ ወቦ ውስተ ኢየሩሳሌም ምጥማቃት ዘጽሩጻጥቄ ቅል
ንብቲራ ዘውእቱ ቅላየ አባግዕ ብሂል ወይብልዋ ስማ
በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ ዘውእቱ ቤተ ሣህል ወበቲ
ኃምስቱ ሕዋራት ።
፫ ወህየ ይሰክቡ ብዙኃን ዱውያን ዕውራን ሐንካሳን
ወይቡሳን ፅቡሳን ወጽዉሳን ወይጸንሑ ሁከተ ማይ ።

መምህር በሀገሩ እንደማይከብር እርሱ ራሱ ጌታ ፵፬
ኢየሱስ መሰከረ ። ማቴ ፲፫ ፡ ፶፯ ።
ዳግመኛውም ወደ ገሊላ በገባ ጊዜ ገሊላውያን ፵፭
ሁሉ ተቀበሉት ፡ እነሱ ለበዓል ሄደው ስለ ነበረ
በበዓሉ ቀን በኢየሩሳሌም ያደረገውን ተአምራት
አይተው ነበርና ። ምዕ ፪ ፡ ፳፫ ።
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ ውኃውን ወይን ወደ አደ ፵፮
ረገበት ወደ ቃና ዘገሊላ ሄደ ። ምዕ ፪ ፡ ፩ - ፲፩ ።

ክፍል ፲ ፡ የንጉሡን ባርያ ልጅ ስለ ማዳኑ ።

በቅፍርናሆም ልጁ የታመመበት ቤተ ሰብነት ያለው ፵፯
የንጉሥ አገልጋይ የሆነ አንድ ሰው ነበረ ፡ ጌታ ኢየ
ሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ እንደ መጣ በሰማ ጊዜ
ወደርሱ ሄዶ ፡ ወርዶ ልጁን ያድንለት ዘንድ ለመ
ነው ሊሞት ቀርቦ ነበርና ። ምዕ ፪ ፡ ፩ - ፱ ። ኤር
፲፯ ፡ ፲፬ ።
ጌታ ኢየሱስም ምልክትና ድንቅ ሥራ ካላያችሁ ፵፰
አታምኑም አለው ። ዘኍ ፲፬ ፡ ፲፩ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፰ ።
፩ ቆሮ ፩ ፡ ፳፪ ።
ያ ቤተ ሰብነት ያለው የንጉሥ አገልጋይ አቤቱ ! ፵፱
ልጁ ሳይሞት ፈጥነህ ውረድ አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ሂድ ልጅህስ ድኗል አለው ፡ ያም ፶
ሰው ጌታ ኢየሱስ በነገረው ቃል አምኖ ሄደ ። ምዕ
፲፬ ፡ ፲፱ ። ማቴ ፰ ፡ ፲፫ ።
ሲወርድም ቤተ ሰቦቹ ተቀበሉትና ልጅህማ ዳነ ፶፩
ብለው ነገሩት ።
የዳነበትን ሰዓት ጠየቃቸውና ትናንትና በሰባት ፶፪
ሰዓት ሆድ ዝማው ተወው አሉት ።
አባቱም ጊዜያቱ ጌታ ኢየሱስ ልጅህስ ዳነ ያለበት ፶፫
ሰዓት እንደሆነች ዐወቀ ፡ እርሱም አመነ ፡ ቤተ ሰቦ
ቹም ሁሉ አመኑ ። ዘፍ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፡ ፴፬ ።
ጌታ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መጥቶ ተአምራት ፶፬
ሲያደርግ ይህ ሁለተኛው ነው ። ምዕ ፪ ፡ ፲፩ - ፳፫ ።

ምዕራፍ ፭ ፤

ክፍል ፲፩ ፡ ሠላሳ ስምንት ዓመት ስለ ታመመው ድውይ ።

ከዚህም በኋላ በአይሁድ በዓል እንዲህ ሆነ ጌታ ፩
ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ። ዘሌ ፳፫ ፡ ፪ ።
ዘዳግ ፲፮ ፩ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፫ ።
በኢየሩሳሌምም የሰዎች መጠመቂያ ኵሬ ነበረች ፪
(የበጎች መዋኛ ማለት ነው) ስሟን በዕብራይስጥ
"ቤተ ሳይዳ" ይሏታል ፡ ይኸውም የይቅርታ ቤት
ማለት ነው ፡ አምስት ደረጃዎች ነበሯት ። ነህም ፫ ፡ ፩ ።
ከዚያም ብዙ ድውያን ፡ ዕውሮች ፡ አንካሶች ፡ የደ ፫
ረቁ ፡ የሰለሉ ፡ ልምሾዎች እግረ አባጦች ፡ ተኝተው
የውኃዉን መታወክ (መናወጥ) ይጠባበቁ ነበር ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፭ ።

፬ እስመ መልአከ እግዚአብሔር በጊዜ ይወርድ ውስተ
ምጥማቃት ይትሀወክ ማይ ወዘይወርድ ቀዲሙ እም
ድኅረ ሁከተ ማይ ወይትሐጸብ የሐዩ እምዘሎ
ደዌ ዘበ ።

፭ ወሀሎ ሀየ አሐዱ ብእሲ ዘሠላሳ ወሰመንቱ ክረምት
እምዘደወየ ።

፮ ወኪያሁ ርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ይሰክብ ውስተ
ዓራቱ አእመረ ከመ ጐንደየ ውስተ ደዌሁ ወይቤሎ
ትፈቅድኑ ትሕየው ።

፯ ወአውሥአ ውእቱ ድውይ ወይቤሎ እወ እግዚኦ
አላ ሰብአ አልብየ ከመ ሶበ ይትሀወክ ማይ ያውር
ደኒ ወይደየኒ ውስተ ምጥማቃት ወሶበ እመጽእ አነ
ባዕድ ይቀድመኒ ወረደ ።

፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ተንሥእ ወንሣእ ዓራተከ
ወሑር ።

፱ ወሐይወ ሶቤሃ ውእቱ ብእሲ ወነሥአ ሀራቶ ወሖረ፤
ወሰንበት አሚሃ ይእቲ ዕለት ።

ክፍል ፲ወ፪ ፡ ዘከመ አስተዋደይዎ አይሁድ ለእግዚእነ ።

፲ ወይቤልዎ አይሁድ ለዘሐይወ ሰንበት ውእቱ ዮም
ወኢይከውነከ ትንሣእ ወትፁር ዐራተከ ።

፲፩ ወአውሥአ ውእቱ ብእሲ ወይቤሎሙ ዘአሕየወኒ
ውእቱ ይቤለኒ ፁር ዓራተከ ወሑር ።

፲፪ ወተስእልዎ አይሁድ ወይቤልዎ መኑ ውእቱ ብእ
ሲሁ ዘይቤለከ ተንሥእ ወፁር ዐራተከ ወሑር ።

፲፫ ወውእቱሰ ዘሐይወ ኢያእመረ መኑ ውእቱ ዘአሕ
የዎ እስመ ተሠወረ እግዚእ ኢየሱስ ማእከለ ብዙኃን
ሰብእ እለ ሀለዉ በውእቱ መካን ።

፲፬ ወእምዝ ረከቦ እግዚእ ኢየሱስ ለውእቱ ዘሐይወ
እንዘ ይሜህር በምኵራብ ወይቤሎ ናሁኬ ሐየውከ
ዑቅ ኢተአብስ ዳግመ ከመ ዘየአኪ እምዝ ኢይርከ
ብከ ።

፲፭ ወሖረ ውእቱ ብእሲ ወነገሮሙ ለአይሁድ ከመ እግ
ዚእ ኢየሱስ ውእቱ ዘአሕየዎ ።

፲፮ ወበእንተ ዝንቱ ያስተዋድይዎ አይሁድ ለእግዚእ
ኢየሱስ ወየኃሥሡ ይቅትልዎ እስመ ከመዝ ይገብር
በሰንበት ።

፲፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አቡየሂ
እስከ ይእዜ ይገብር ወአነሂ ከማሁ እገብር ።

፲፰ ወበእንተ ዝንቱ ፈድፋደ የኃሥሡ አይሁድ ይቅት
ልዎ እስመ አኮ ከመ ሰንበተ ባሕቲቶ ዘይስዕር
ዳእሙ አባሁ ይሬስዮ ለእግዚአብሔር ወምስለ እግ
ዚአብሔር ያዔሪ ርእሶ ።

የዮሐንስ ወንጌል ፭ ።

የእግዚአብሔር መልአክ ወደ መጠመቂያው በሚወ ፬
ርድበት ጊዜ ውኃው ይታወክ ነበረ፤ ከውኃውም
መታወክ በኋላ መጀመሪያ ወርዶ የሚጠመቅ ከለ
በት ደዌ ሁሉ ይፈወስ ነበርና ።

ከዚያም ከታመመ ሠላሳ ስምንት ዓመት የሆነው ፭
አንድ ሰው ነበር ።

ጌታ ኢየሱስም ያን ሰው ከአልጋው ተኝቶ አየና ፮
በደዌ ታሥሮ ብዙ ዘመን እንደቈየ አውቆ ልትድን
ትወዳለህን ? አለው ። መዝ ፸፪ ፡ ፲፫ ። ዕብ ፬ ፤ ፲፫ ።

ያም ድውይ አዎን ጌታዬ ! ውኃው በተናወጠ ፯
ጊዜ አውርዶ በመጠመቂያው ውስጥ የሚያኖረኝ
ሰው የለኝም እኔ ስመጣም ሌላው ቀድሞኝ ይወ
ርዳል ።

ጌታ ኢየሱስም ተነሥና አልጋህን ተሸከመህ ሂድ ፰
አለው ። ማቴ ፱ ፡ ፮ ። ማር ፪ ፡ ፲፩ ። ሉቃ ፭ ፡ ፳፬ ።

ያን ጊዜም ሰውዬው ድኖ አልጋውን ተሸክሞ ሄደ፤ ፱
ያችም ቀን ሰንበት ነበረች ። ምዕ ፱ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፲፪ ፡ አይሁድ ጌታችንን እንደ ከሰሱት ።

አይሁድም የዳነውን ሰው ዛሬ ሰንበት ነው አልጋ ፲
ህንም ልትሸከም አይገባህም አሉት ። ነህ ፲፫ ፡ ፲፱ ።
ዘፀ ፳ ፡ ፰ ። ኤር ፲፯ ፳፩ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፪ ።

ያም ሰው መልሶ ያዳነኝ እርሱ አልጋህን ተሸክ ፲፩
መህ ሂድ አለኝ አላቸው ።

አይሁድም ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ፲፪
ያለህ ሰውዬው ማነው ? ብለው ጠየቁት ።

ያ የዳነው ግን ያዳነው ማን እንደሆነ አላወቀም ፲፫
ጌታ ኢየሱስ በዚያ በታ በነበሩ በብዙ ሰዎች
መካከል ተሠውሮ ነበርና ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ በምኵራብ ሲያስተ ፲፬
ምር ያን የዳነውን ሰው አገኘው አሁን ድነሃል ፡
ግን ከዚህ የባሰ እንዳያገኝህ ዳግመኛ እንዳትበድል
ዕወቅ አለው ። ምሳ ፲፬ ፡ ፴፬ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፵፭ ። ምዕ
፰ ፡ ፲፩ ። ሕዝ ፲፰ ፡ ፬ - ፳ ። መዝ ፴፰ ፡ ፬ - ፭ ።

ያም ሰው ሄዶ ያዳነው ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ ለአ ፲፭
ይሁድ ነገራቸው ።

ስለዚህም አይሁድ ጌታ ኢየሱስን ሊከሱት ሊገድሉ ፲፮
ትም ይሹ ነበር በሰንበት እንዲህ ያደርግ ነበርና ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል ፲፯
እኔም እንዲሁ እሠራለሁ አላቸው ። ዘፍ ፪ ፡ ፩ - ፪ ።
ኢሳ ፶ ፡ ፳፯ ። ምዕ ፱ ፡ ፬ ። ፲፬ ፡ ፲ ።

ስለዚህም አይሁድ ሊገድሉት በጣም ይፈልጉት ፲፰
ነበር ሰንበትን በተለይ የሚሽር ነው በማለት ብቻ
አይደለም እግዚአብሔርን አባቴ ነው ይላል ራሱ
ንም ከእግዚአብሔር ጋር ያስተካክላል በማለትም
እንጂ ።

፲፱ ወአምዝ አውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ
አማን አማን እብለክሙ ኢይክል ወልድ ገቢረ ዘእ
ምኀቤሁ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ዘርእዮ ለአብ ይገ
ብር እስመ ግብረ ዘይገብር አብ ወልድኒ ኪያሁ ይገ
ብር በአምሳሉ ።
፳ እስመ አብ ያፈቅር ወልዶ ወኵሎ ያሬእዮ ዘውእቱ
ይገብር ወዘየዓቢ እምዝ ያሬእዮ ግብረ ከመ አንትሙ
ታንክሩ ።
፳፩ ወበከመ አብ ያነሥኦሙ ለሙታን ወያሐይዎሙ
ከማሁ ወልድኒ ለዘፈቀደ ያሐዩ ።
፳፪ እስመ አብሰ ኢይኴንን ወኢመነሂ አላ ኵሎ ኵነኔሁ
አወፈዮ ለወልዱ ።
፳፫ ከመ ኵሉ ሰብእ ያክብርዎ ለወልድ በከመ ያከብርዎ
ለአብ፤ ወዘሰ ኢያከብሮ ለወልድ ኢያከብሮ ለአብ
ዘፈነዎ ።
፳፬ አማን አማን እብለክሙ ዘይሰምዕ ቃልየ ወየአምን
በዘፈነወኒ ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም ወኢየሐውር
ውስተ ደይን አላ ዐደወ እሞት ውስተ ሕይወት ።
፳፭ አማን አማን እብለክሙ ከመ ይበጽሕ ጊዜሁ ወይ
እዜ ውእቱ ከመ ሙታን ይሰምዕዎ ቃሎ ለወልደ
እግዚአብሔር ወእለሰ ሰምዕዎ የሐይዉ ።
፳፮ ወበከመ ለአብ ቦቱ ሕይወት ኀቤሁ ለወልድኒ ወሀቦ
ሕይወተ ከመ ይኩን ሕይወት ኀቤሁ ።
፳፯ ወወሀቦ ሥልጣነ ከመ ይግበር ፍትሐ ወኵነኔ፤ እስመ
ወልደ እግዚአብሔር ወልደ እጓለ እመሕያው ውእቱ ።
፳፰ ወበእንተ ዝንቱሰ ኢታንክሩ እስመ ትመጽእ ሰዓት
በዘይሰምዕዎ ቃሎ ኵሎሙ እለ ውስተ መቃብር ።
፳፱ ወይወፅኡ እለ ሠናየ ገብሩ ውስተ ትንሣኤ ዘለ ሕይ
ወት ወእለሰ እኩየ ገብሩ ውስተ ትንሣኤ ዘለ ደይን ።
፴ ኢይክል አንሰ ገቢረ ለልየ ዘእምኀቤየ ወኢምንተኒ
አላ በከመ ሰማዕኩ እኴንን ወኵነኔየኒ ጽድቅ ውእቱ
እስመ ኢየኃሥሥ ፈቃደ ዚአየ ዘእንበለ ፈቃዶ ለዘ
ፈነወኒ ።
፴፩ ወእመሰ ለልየ ስምዐ ከንኩ ለርእስየ ኢኮነ ጽድቀ
ስምዕየ ።
፴፪ ወባሕቱ ካልእ ውእቱ ሰማዕትየ ወአአምር ከመ
ጽድቅ ውእቱ ስምዑ ዘስምዓ ኮነ በእንቲአየ ።
፴፫ አክኑ አንትሙ ለአክሙ ኀበ ዮሐንስ ወነገረክሙ
ስምዖ በጽድቅ በእንቲአየ ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አላ ፲፱
ቸው እውነት እውነት እላችኋለሁ ወልድ ብቻ
ውን ምንም ምን ሊያደርግ አይችልም፤ ከአብ ያየ
ውን ይሠራል እንጂ፤ አብ የሚሠራው ወልድም
እንደሱ ይሠራል ። ምዕ ፫ ፲፩ - ፴፪ ። ፰ ፤ ፳፯ - ፳፰ ።
አብ ልጁን ይወዳልና የሚሠራውንም ሥራ ሁሉ ፳
ያሳየዋል ከዚህም የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል፤ እና
ንተ ታደንቁ ዘንድ ። ማቴ ፫ ፤ ፲፯ ። ምዕ ፩ ፤ ፱ ። ምዕ
፫ ፤ ፴፭ ። ፪ ጴጥ ፩ ፤ ፲፯ ።
አብ ሙታንን እንዲያስነሣቸውና እንዲያድናቸው ፳፩
እንዲሁም ወልድ የወደደውን ያድናል ። ዘዳ ፴፪ ፤
፴፱ ። ሆሴ ፮ ፤ ፩ - ፪ ። ሉቃ ፯ ፤ ፲፬ ። ምዕ ፲፩ ፤ ፳፭ ።
አብ በማንም በማን አይፈርድም ፍርዱን ሁሉ ፳፪
ለልጁ ሰጠው እንጂ ። ዳን ፯ ፤ ፲፫ - ፲፬ ። ግብ ሐዋ
፲፯ ፤ ፴፩ ።
ሰዎች ሁሉ አብን እንደሚያከብሩት ወልድንም ያከ ፳፫
ብሩ ዘንድ ወልድን የማያከብረው ግን የላከው
አብን አያከብረውም ። ፊል ፪ ፤ ፲ - ፲፩ ። ፩ ዮሐ ፪ ፤ ፳፫ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ቃሌን የሚሰማ በላ ፳፬
ከኝም የሚያምን የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል፤ ወደ
ደይንም አይሄድም ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገረ
እንጂ ። ምዕ ፲፰ ፤ ፴፮ ። መዝ ፴፪ ፤ ፩ - ፪ ።
ጊዜ እንዲመጣ እውነት እውነት እላችኋለሁ እር ፳፭
ሱም ዛሬ ነው ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ቃል
የሚሰሙበት፤ የሰሙትም ይድናሉ ። ኤፌ ፪ ፤ ፭ - ፮ ።
ለአብ ከርሱ ዘንድ ሕይወት እንዳለው ሕይወት ከእ ፳፮
ርሱ ይሆን ዘንድ፤ ለወልድም ሰጠው ። ምዕ ፩ ፤
፩ - ፬ ። ፩ ዮሐ ፭ ፤ ፲፩ - ፳ ።
ይፈርድም ዘንድ ሥልጣንን ሰጠው የእግዚአብሔር ፳፯
ልጅ የሰው ልጅ ነውና ። ዳን ፯ ፤ ፲፫ - ፲፬ ።
ስለዚህስ አታድንቁ በመቃብር ያሉ ሁሉ ቃሉን ፳፰
የሚሰሙበት ሰዓት ትመጣለችና ። ፩ ተሰ ፬ ፤ ፲፮-፲፯ ።
መልካም የሠሩ ለሕይወት ትንሣኤ፤ ክፉ የሠሩም ፳፱
ለፍርድ ትንሣኤ ይነሣሉ ። ዳን ፲፪ ፤ ፪ ። ምዕ ፮ ፤ ፵ ።
ሉቃ ፲፬ ፤ ፲፬ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፤ ፶፪ ።
እኔ ራሴ ከራሴ አንቅቼ ምንም አልሠራም እንደ ፴
ሰማሁ እፈርዳለሁ እንጂ፤ ፍርዴም እውነት ነው፤
የላከኝን ፈቃድ እንጂ የኔን ፈቃድ አልሻምና ።
ቊ ፲፬ ። ምዕ ፮ ፤ ፴፰ ። ማቴ ፳፮ ፤ ፴፱ ።
እኔ ለራሴ ብመሰክር ምስክርነቴ እውነት አይደ ፴፩
ለም ። ምዕ ፰ ፤ ፲፫ ። ፲፬ ፤ ፶፬ ።
ነገር ግን ለእኔ የሚመሰክር ሌላ ነው ስለኔ የመሰከ ፴፪
ረው ምስክርነቱም እውነት እንደሆነ አውቃለሁ ።
ቊ ፴፯ ። ማቴ ፫ ፤ ፲፯ ።
እናንተ ወደ ዮሐንስ ልካችሁ አልነበረምን! እርሱስ ፴፫
ስለ እኔ ምስክርነቱን በውነት ነግሮአችሁ አልነበረ
ምን! ምዕ ፩ ፤ ፲፱ ።

	ወንጌል ዘዮሐንስ ፭ ።	የዮሐንስ ወንጌል ፭ ።	
፴፬	ወአንሰ አኮ ስምዐ ሰብእ ዘእፈቅድ ወባሕቱ ዘንተ እብል ከመ አንትሙ ትእመኑ ወትድኃኑ ።	እኔ ግን የሰውን ምስክርነት የምሻ አይደለሁም እና ንተ አምናችሁ ትድኑ ዘንድ ይህን ተናገርኩ እንጂ።	፴፬
፴፭	ዝንቱ ውእቱ ማኅቶት ዘያኀቱ ወያበርህ ወአንትሙ ፈቀድክሙ ትትፌሥሑ በብርሃኑ እሐተ ሰዓተ ።	ፈጽሞ የሚያበራ ፋና ይህ ነው እናንተም አንድ ሰዓት በብርሃኑ ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ ። ማቴ ፲፫ ፡ ፴ ። ማር ፮ ፡ ፴ ።	፴፭
፴፮	ወአንሰ ብየ ሰማዕት ዘየዐቢ እምስምዐ ዮሐንስ እስመ ግብር ዘወሀበኒ አቡየ ከመ እግበር ወእፈጽም ውእቱ ሰማዕትየ ከመ አብ ፈነወኒ ።	እኔ ከዮሐንስ ምስክርነት የሚበልጥ ምስክር አለኝ፡ ልሠራው ልፈጽመው አባቴ የሰጠኝ ሥራ አብ እን ደላከኝ እሱ ምስክሬ ነውና ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፱ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፩ ።	፴፮
፴፯	ወአቡየ ዘፈነወኒ ውእቱ ሰማዕትየ ወእምአመ ኮን ክሙ ቃሎ ኢሰማዕክሙ ወራእዮሂ ኢርኢክሙ ።	የላከኝ አባቴም ምስክሬ ነው ከሆናችሁም ጀምሮ ቃሉን አልሰማችሁም መልኩንም አላያችሁም ። ዘፀ ፴፫ ፡ ፳ ። ዘዳግ ፬ ፡ ፲፪ ።	፴፯
፴፰	ወቃሎሂ ኢዐቀብክሙ ወኢይነብር ኀቤክሙ እስመ በዘውእቱ ፈነወ ኢአመንክሙ ።	ቃሉንም አልጠበቃችሁም በእናንተ ዘንድም አይ ኖርም እርሱ በላከው አላመናችሁምና ።	፴፰
፴፱	ኅሡ ትርአዩ ውስተ መጻሕፍት እስመ በቶን ይመስ ለክሙ ዘትረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም ወእማንቱ ሰማ ዕትየ ።	ትረዱ ዘንድ መጻሕፍትን ሹ፡ በእነሱ የዘለዓለም ሕይወትን የምታገኙ ይመስላችኋልና እነሱም የኔ ምስክሮች ናቸው ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭-፲፰ ። ኢሳ ፰ ፡ ፳ ። ኢሳ ፴፬ ፡፲፮ ። ሉቃ ፲፮ ፡ ፳፱ ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፡ ፲፩።	፴፱
፵	ወኢትፈቅዱ ትምጽኡ ኀቤየ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም ።	የዘለዓለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ ወደ እኔ ልት መጡ አትወዱም ። ማቴ ፳፫ ፡ ፴፯ ።	፵
፵፩	አንሰ ኢይፈቅድ ያድሉ ሊተ ሰብእ ።	እኔ ሰው ሊያደላልኝ አልሻም ። ቍ ፴፬ ፡ ፵፬ ።	፵፩
፵፪	ወባሕቱ አእመርኩክሙ ከመ አልብክሙ ፍቅረ እግ ዚ አብሔር ላዕሌክሙ ።	ነገር ግን የእግዚአብሔር ፍቅር በእናንተ እንደሌለ በችሁ ዐወቅሁ ።	፵፪
፵፫	አነ መጻእኩ በስመ አቡየ ወኢተወከፍክሙኒ ወአመ መጽአ ካልእ በስመ ነፍሱ ኪያሁ ትትዌከፉ።	እኔ በአባቴ ስም መጣሁ አልተቀበላችሁኝም ሌላው ራሱ ባወጣው ስም በሚመጣ ግን ትቀበሉታላችሁ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፭ ።	፵፫
፵፬	እፎ ትክሉ አንትሙ አሚነ ዘተኀሥሡ ክብረ እም ቢጽክሙ ወኢተኀሥሡ ክብረ እምእግዚአብሔር ዋሕድ ።	ከባልንጀራችሁ ክብርን የምትሹ ከአንድ እግዚአብ ሔርም ክብርን የማትሹ እናንተ እንዴት ልታምኑ ትሻላችሁ ? ምዕ ፲፪ ፡ ፵፪ - ፵፫ ። ፩ ሳሙ ፪ ፡ ፴ ።	፵፬
፵፭	ኢይምስልክሙ ዘአነ አስተዋድየክሙ ኀበ አብ አላ ሀሎ ሙሴ ዘያስተዋድየክሙ ዘኪያሁ ትትዌከሉ ወትሴፈዉ ።	እኔ ከአብ የማጣላችሁ አይምሰላችሁ፡ የሚያጣላ ችሁስ እናንተ የምትቀበሉት ተስፋ የምታደርጉት ሙሴ አለ ። ዘፍ ፫ ፡ ፲፭ ። ፵፱ ፡ ፲ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ ።	፵፭
፵፮	ሶበሰ አመንክምዎ ለሙሴ ኪያየኒ እምአመንክሙኒ እስመ በእንቲአየ ጸሐፈ ውእቱ ።	ሙሴን ብታምኑትስ ኖሮ እኔንም ባመናችሁኝ ነበር እሱ ስለ እኔ ጽፏልና ። ዘፍ ፫ ፡ ፲፭ ። ፵፱ ፡ ፲ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ ።	፵፮
፵፯	ወእመሰ ዘጸሐፈ ሙሴ ኢተአምኑ እፎ ቃልየ ተአ ምኑ ።	ሙሴ የጻፈውን ካላመናችሁ ግን ቃሌን እንዴት ታምናላችሁ ? ። ሉቃ ፲፮ ፡ ፳፱ - ፴፩ ።	፵፯
	ምዕራፍ ፮ ፤	ምዕራፍ ፮ ፤	
፩	ወእምድኅረ ዝንቱ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ማዕዶተ ባሕረ ገሊላ ኀበ ጥብርያዶስ ።	ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ በገሊላ ባሕር ማዶ ወደ ጥብርያዶስ ሄደ ።	፩
፪	ወተለውዎ ብዙኃን አሕዛብ እስመ ርእዩ ተአምረ ዘገብረ በላዕለ ድውያን ።	ብዙ ሰዎችም ተከተሉት በድውያን ላይ ያደረገውን ተአምራት አይተዋልና ።	፪
፫	ወዐርገ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ደብር ወሀየ ነበረ ምስለ አርዳኢሁ ።	ጌታ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከተራራ ላይ ወጥቶ ከዚያ ተቀመጠ ።	፫
፬	ወቀርበ በዓለ ፋሲካሆሙ ለአይሁድ ።	አይሁድ ፋሲካን የሚያደርጉበት በዓል ቀርቦ ነበር። ዘፀ ፲፪ ፡ ፳፩ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፫ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፶፭ ።	፬

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ኃምስ ኅብስት ወክልኤ ዓሣ ፡

፭ ወአንሥአ አዕይንቲሁ እግዚእ ኢየሱስ ወርእየ ብዙ
ኃነ ሰብአ እንዘ ይመጽኡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎ ለፊልጶስ
እምአይቴ ንሣየጥ ኅብስተ ዘናበልዖሙ ለእሉ ።

፮ ወዘንተ ይቤ እንዘ ያሜክሮ ወውእቱሰ የአምር
ዘሀለዎ ይግበር ።
፯ ወአውሥአ ፊልጶስ ወይቤሎ ዘክልኤቱ ምእት
ዲናር ኅብስት ኢየአክሎሙ ከመ ይንሥኡ በበሕቅ
ለለአሐዱ እምኔሆሙ ።

፰ ወይቤሎ አሐዱ እምአርዳኢሁ ዘውእቱ እንድርያስ
እኁሁ ለስምዖን ጴጥሮስ ።
፱ ሀሎ ዝየ ወልድ ዘቦቱ ኃምስ ኅብስተ ሰገም ወክል
ኤቱ ዓሣት ወበሕቱ ምንተ ይበቍዓ እማንቱ ለዘመ
ጠንዝ ሰብእ ።
፲ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ግበሩ ምርፋቃተ ለሰ
ብእ ፡ ወብዙኅ ሣዕሩ ለውእቱ መከን ወረፈቁ ዲበ
ሣዕር አደዊሆሙ ወየአክል ኍልቆሙ መጠነ ኃምሳ
ምእት ብእሲ ።
፲፩ ወነሥአ እግዚእ ኢየሱስ ውእተ ኅብስተ ወአአኰተ
ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወአርዳኢሁኒ
አቅረቡ ለሰብእ ወእምዓሣሁኒ ከማሁ መጠነ ፈቀዱ ።

፲፪ ወእምድኅረ በልዑ ወጸግቡ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ
አስተጋብኡ ዘተርፈ ፍተታተ ከመ አልቦ ዘይትገ
ደፍ ወኢምንትኒ እምኔሆን ።
፲፫ ወአስተጋብኡ ወመልአ ዐሠርተ ወክልኤተ መሣይ
ምተ እምኀምስቱ ኅብስተ ሰገም ዘተርፈ እምዘበልዑ
ወጸግቡ ።
፲፬ ወርእዮሙ ሕዝብ ዘገብረ ተአምረ እግዚእ ኢየሱስ
ይቤሉ ኣማን ነቢይ ውእቱ ዝንቱ ዘመጽአ ውስተ
ዓለም ።

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ ሐረቱ ዲበ ባሕር ።

፲፭ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይፈቅዱ ይም
ጽኡ ይምስጥዎ ወያንግሥዎ ወተግኅሠ ውስተ ደብር
ባሕቲቶ ።
፲፮ ወመስዮ ወረዱ አርዳኢሁ ውስተ ባሕር ።

፲፯ ወዓርጉ ሐመረ ወሖሩ ማዕዶተ ባሕር ኀበ ቅፍርና
ሆም ወናሁ ወድአ ከነ ጽልመት ወዓዲሁ ኢመጽአ
እግዚእ ኢየሱስ ኀቤሆሙ ።
፲፰ ወባሕርሰ ይትሀወከ እስመ ዓቢይ ነፋስ ይነፍሕ
ውስቴቱ ።
፲፱ ወኃሊፎሙ መጠነ ዕሥራ ወኃምስቱ ምዕራፍ አው

ክፍል ፲፫ ፡ ስለ አምስቱ እንጀራና ስለ ሁለቱ ዓሣ ።

ጌታ ኢየሱስም ዓይኖቹን አንሥቶ ብዙ ሰዎች ወደ ፭
ርሱ ሲመጡ አየና ፊልጶስን ለእነዚህ ሰዎች የምናበላ
ቸው እንጀራ ከወዴት እንግዛ? አለው ። ማቴ ፲፬ ፡
፲፭ - ፳፩ ። ማር ፮ ፡ ፴፬ - ፵፬ ። ሉቃ ፱ ፡ ፲፪ - ፲፯ ።
ሊፈትነው ይህን አለ እንጂ እሱስ የሚያደርገውን ፮
ያውቃል ።
ፊልጶስም የሁለት መቶ ብር እንጀራ እንኳን ከእነሱ ፯
ለያንዳንዱ ጥቂት ጥቂት ቢወስዱ አይበቃቸውም
ብሎ መለሰለት ። ዘኍ ፲፩ ፡ ፳፩ - ፳፫ ። ፪ ነገ ፬ ፡ ፵፫ ።
ማቴ ፲፭ ፡ ፴፪ ።
ከደቀ መዛሙርቱም አንዱ ይኸውም የስምዖን ወን ፰
ድም እንድርያስ እንዲህ አለው ።
አምስት የገብስ እንጀራና ሁለት ዓሣዎች የያዘ ጐል ፱
ማሳ ከዚህ አለ ፡ ነገር ግን እነዚህ ይህን ለሚያህል
ሰው ምን ይበቃሉ ? ፪ ነገ ፬ ፡ ፵፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ለሰዎች በታ ስጧቸው አለ ፡ የዚያ ፲
በታ ሣሩ ብዙ ነበር ወንዶቹም በመስኩ ላይ ተቀ
መጡ ቍጥራቸውም አምስት ሺሕ ሰው ያህል ነበር።

ጌታ ኢየሱስም ያን ኅብስት አንሥቶ አመሰገነ ባረከ ፲፩
ቈረሰ ለደቀ መዛሙርቱም ሰጣቸው ፡ ደቀ መዛሙ
ርቱም ለሰዎች አቀረቡ ከዓሣውም እንዲሁ የወደዱ
ትን ያህል ሰጧቸው ። ዘፀ ፳፫ ፡ ፳፭ ። ፩ ጢሞ ፬ ፭ ።
በልተው ከጠገቡ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን የተረፈ ፲፪
ውን ፍርፋሪ አንሡ ከፍርፋሪው ምንም ምን የሚ
ወድቅ እንዳይኖር አላቸው ።
አነሡ በልተው ከጠገቡ በኋላ ከአምስቱ የገብስ ፲፫
እንጀራ የተረፈው ዐሥራ ሁለት መሶብ ሞላ ።

ሕዝቡም ጌታ ኢየሱስ ያደረገውን ተአምራት አይ ፲፬
ተው በእውነት ወደ ዓለም የመጣው ነቢይ ይህ
ነው አሉ ። ዘፍ ፵፱ ፡ ፲ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፰ ።

ክፍል ፲፬ ፡ በባሕር ላይ ስለ መሄዱ ።

ጌታ ኢየሱስም መጥተው ነጥቀው ሊያነግሡት ፲፭
እንደሚሹ አወቀባቸውና ብቻውን ወደ ተራራ
ዘወር አለ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፴፮ ።
በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ ። ፲፮
ማቴ ፲፬ ፳፪ - ፴፮ ። ማር ፮ ፡ ፵፭ - ፶፮ ።
ወደ መርከብ ወጥተውም ወደ ባሕር ማዶ ወደ ቅፍ ፲፯
ርናሆም ሄዱ እነሆም ፈጽሞ ጨለማ ሆነ ጌታ
ኢየሱስም ገና ወደነርሱ አልመጣም ነበር ።
ባሕሩ ግን ይታወክ ነበር ብርቱ ንፋስ ይነፍስበት ፲፰
ነበርና ።
ሃያ አምስት ወይም ሠላሳ ያህል ምዕራፍ ከሄዱ ፲፱

ሠላሳ ርእይዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ የሐውር ዲበ
ባሕር ወቀርበ ኀበ ሐመር ወፈርሁ ።
፳ ወይቤሎሙ አነ ውእቱ ኢትፍርሁ ።
፳፩ ወእንዘ ይፈቅዱ ያዕርግዎ በጽሒት ሐመር ሶቤሃ
ውስተ ምድር ኀበ ዘፈቀዱ ይሑሩ ።
፳፪ ወበሳኒታ ሰብእ እለ ይቀውሙ ማዕዶተ ባሕር ርእ
ዮሙ ከመ አልቦ ህየ ካልእ ሐመር ዘእንበለ አሐቲ
ሐመር ወከመሂ ኢዐርገ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አር
ዳኢሁ ውስተ ሐመር አላ አርዳኢሁ በሕቲቶሙ
ሖሩ ።
፳፫ ወመጽአ ካልአትኒ አሕማር እምጥብርያዶስ ቅሩበ
ብሔር ኀበ በልዑ ኅብስተ ዘባረከ እግዚእነ ።
፳፬ ወሶበ ርእዩ እሙንቱ ሰብእ ከመ ኢሀሎ እግዚእ
ኢየሱስ ህየ ወኢአርዳኢሁ ዐርጉ ውስተ ውእቶን
አሕማር ወበጽሑ ቅፍርናሆም ይኅሥሥዎ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።
፳፭ ወሶበ ረከብዎ በማዕዶተ ባሕር ይቤልዎ ረቢ ማዕዜ
መጻእከ ወበጻሕከ ዝየ ።
፳፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አማን
አማን እብለክሙ ከመ አኮ አንትሙ ዘተኃሥሡኒ
በእንተ ዘርኢክሙ ተአምራተ አላ በእንተ ዘበላዕ
ክሙ ኅብስተ ወጸገብክሙ ።
፳፯ ተገበሩ እንከ አኮ ለመብልዕ ኃላፊ አላ ለመብልዕ
ዘይነብር ለሕይወት ዘለዓለም ዘይሁበክሙ ወልደ
እጓለ እመሕያው እስመ ለዝሰ እግዚአብሔር አብ
ኀተሞ ።
፳፰ ወይቤልዎ ምንተ ንረሲ ከመ ንግበር ግብረ እግዚ
አብሔር ።
፳፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ዝንቱ
ውእቱ ግብረ እግዚአብሔር ከመ ትእመኑ በዘፈነወ
ውእቱ ።
፴ ወይቤልዎ ምንተ ተአምረ ትገብር ከመ ንርአይ ወን
እመን ብከ በዘገበርከ ።
፴፩ አበዊነሰ መና በልዑ በገዳም በከመ ጽሑፍ ኅብስተ
እምሰማይ ወሀበሙ ይብልዑ ።
፴፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን እብለ
ክሙ አኮ ሙሴ ዘወሀበክሙ ውእተ ኅብስተ እምሰ
ማይ አላ አቡየ ወሀበክሙ ኅብስተ ጽድቅ እም
ሰማይ ።
፴፫ እስመ ኅብስቱ ለእግዚአብሔር ውእቱ ዘወረደ እም
ሰማይ ወይሁብ ሕይወተ ዘለዓለም ።
፴፬ ወይቤልዎ እግዚኦ ሀበነ በኵሉ ጊዜ እምውእቱ
ኅብስት ።

በኋላ ጌታ ኢየሱስን በባሕር ላይ ሲሄድ አዩት፥
ወደ መርከብ በቀረበ ጊዜም ፈሩ ።
እሱም እኔ ነኝ አትፍሩ አላቸው ። ኢሳ ፵፫ ፥ ፩ - ፫ ። ፳
ወደ መርከቡ ሊያወጡት ሲሹም መርከቢቱ ወዲያ ፳፩
ውኑ ሊሄዱ ወደ ወደዱት ወደብ ደረሰች ።
በማግስቱም ከባሕሩ ዳር ቁመው የነበሩ ሰዎች ፳፪
ከዚያ ከአንዲት መርከብ በቀር ሌላ መርከብ እንደ
ሌለ ጌታ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ
መርከብ እንዳልወጣና ደቀ መዛሙርቱም ብቻቸውን
እንደሄዱ ባዩ ጊዜ ።
ጌታችን የባረከውን ኅብስት ከበሉበት ቦታ አቅራ ፳፫
ቢያ ከሚሆን ከጥብርያዶስ ሌሎች መርከቦች መጥ
ተው ነበር። ቊ ፲፩ ።
እነዚያ ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ከዚያ እንዳልነበረ ደቀ ፳፬
መዛሙርቱም ከዚያ እንደሌሉ ባዩ ጊዜ ፥ ጌታ ኢየ
ሱስን ይፈልጉት ዘንድ በነዚያ መርከቦች ተሣፍረው
ወደ ቅፍርናሆም መጡ ።
በባሕሩ ዳርም ባገኙት ጊዜ፡ መምህር! ወደዚህ ፳፭
ምን ጊዜ መጣህና ደረስክ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እናንተ የምትፈልጉኝ እን ፳፮
ጀራ ስለ በላችሁና ስለ ጠገባችሁ ነው እንጂ፥ ተአ
ምራት ስለ አያችሁ እንዳይደለ እውነት እውነት እላ
ችኋለሁ አላቸው ።
እንግዲህስ ወዲህ ሥሩ ግን ለኃላፊው ምግብ አይ ፳፯
ደለም የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ የዘለዓለም ሕይወት
ለሚሆነው ለማያልፈው ምግብ ነው እንጂ፥ ይህንንስ
እግዚአብሔር አብ አትሞታል ። ምዕ ፫ ፥ ፲፮ ። ፬ ፡
፲፬ ። ሮሜ ፮ ፡ ፳፫ ።
የእግዚአብሔርን ሥራ እንሠራ ዘንድ ምን እና ፳፰
ድርግ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም የእግዚአብሔር ሥራ ይህ ነው ፳፱
እርሱ በላከው ታምኑ ዘንድ ነው ብሎ መለሰላ
ቸው ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፳፫ ።
የሠራኸውን አይተን ባንተ እናምን ዘንድ ምን ተአ ፴
ምራት ታደርጋለህ? አሉት ። ማቴ ፲፮ ፥ ፩ ። ምዕ ፪ ፡
፲፰ ። ፩ ቆሮ ፩ ፥ ፳፪ ።
አባቶቻችንማ ሊበሉ እንጀራ ከሰማይ ሰጣቸው ፴፩
ተብሎ እንደ ተጻፈ በምድረ በዳ መና በሉ ። ዘፀ
፲፮ ፥ ፲፫ - ፲፬ ። ዘኁ ፲፩ ፡ ፮ ። ነህ ፱ ፡ ፲፭ ።
ጌታ ኢየሱስም እውነት እውነት እላችኋለሁ ያንን ፴፪
ምግብ ከሰማይ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም አባቴ
ከሰማይ የእውነት ምግብን ሰጣችሁ እንጂ ። ቊ
፵፫ - ፵፱ ።
እግዚአብሔር የሰጣችሁ ምግብ ከሰማይ የወረደው ፴፫
የዘለዓለም ሕይወትንም የሚያድለው ነውና ። ዘዳ ፰፡፫፤
እነርሱም አቤቱ ከዚያ ኅብስት ዘወትር ስጠን አሉት ። ፴፬

፴፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ኅብስተ
ሕይወት ዘይመጽእ ኀቤየ ኢይርኅብ ወዘሂ የአምን
ብየ ኢይጸምእ ለዝሉፉ ።

፴፮ ወእቤለክሙ በሕቱ ርኢክሙኒሂ ወኢአመንክሙኒ ።
፴፯ ወኵሉ ዘወሀበኒ አቡየ ይመጽእ ኀቤየ ወለዘሂ
መጽአ ኀቤየ ኢይሰድዶ ወኢያወፅኦ አፍአ ።

፴፰ እስመ ወረድኩ እምሰማይ አኮ ከመ እግበር ፈቃ
ድየ ዘእንበለ ፈቃዱ ለዘፈነወኒ ።
፴፱ ወዝንቱ ውእቱ ፈቃዱ ለዘፈነወኒ አብ ከመ ኵሉ
ዘወሀበኒ ኢይትኀጐል እሐዱሂ እላ አነ እነሥኦ በደ
ኃሪት ዕለት ።
፵ ወዝንቱ ውእቱ ፈቃዱ ለአቡየ ከመ ኵሉ ዘርእዮ
ለወልድ ወአምነ ቦቱ ይረከብ ሕይወተ ዘለዓለም
ወአነ አነሥኦ በደኃሪት ዕለት ።

፵፩ ወአንጐርጐሩ አይሁድ በእንቲአሁ እስመ ይቤሎሙ
አነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማይ ።
፵፪ ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ኢየሱስ ወልደ ዮሴፍ
ዘሰሊን ነአምር አባሁ ወእሞ ወእፎ እንከ ይብለነ
እምሰማይ ወረድኩ ።
፵፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢታንጐ
ርጕሩ በበይናቲክሙ ።
፵፬ አልቦ ዘይክል መጺአ ኀቤየ እመ ኢሰሐቦ አብ ዘፈነ
ወኒ ወአነ እነሥኦ በደኃሪት ዕለት ።

፵፭ ወሀሎ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ነቢያት ከመ ይከ
ውኑ ኵሎሙ ምሁራነ እምኀበ እግዚአብሔር
ወኵሉ እንከ ዘሰምዐ በኀበ አቡየ ተምሂሮ ይመጽእ
ኀቤየ ።
፵፮ ወአልቦ ዘርእዮ ለአብ ዘእንበለ ዘእምኀቤሁ ለእግዚ
አብሔር ውእቱ ወውእቱ ርእዮ ለአብ ።

፵፯ አማን አማን እብለክሙ ዘየአምን ብየ ቦ ሕይወት
ዘለዓለም ። ።
፵፰ አነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ።
፵፱ አበዊክሙሰ መና በልዑ በገዳም ወሞቱ ።

፶ ዝንቱ ውእቱ ኅብስት ዘእምሰማይ ወረደ ወኵሉ
ዘበልዐ እምኔሁ ኢይመውት ።
፶፩ አነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማይ ፤
ወዘበልዐ እምዝንቱ ኅብስት የሐዩ ለዓለም ፤ ወዝኒ
ኅብስት ዘአነ እሁቦ ሥጋየ ውእቱ በእንተ ሕይወት
ዘለዓለም ።
፶፪ ወተጋዐዙ አይሁድ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ እፎ
ይክል ዝንቱ የሀበነ ሥጋሁ ንብላዕ ።

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው የሕይወት እንጀራ ፴፭
እኔ ነኝ ወደኔ የሚመጣ አይራብም ፤ በእኔ የሚያምን
ለዘለዓለሙ አይጠማም ። ኢሳ ፶፭ ፥ ፩ ። ምዕ ፬ ፲፬ ።
፯ ፥ ፴፪ ። ራእ ዮሐ ፳፪ ፥ ፲፯ ።
ግን ልንገራችሁ አያችሁኝ እንጂ አላመናችሁብኝም ፤ ፴፮
አባቴ የሰጠኝ ሁሉ ወደኔ ይመጣል ፤ ወደ እኔ የመ ፴፯
ጣውንም ወደ ውጭ አላወጣውም አላርቀውም ።
ኢዮ ፳ ፥ ፳ ። ኤር ፴፩ ፥ ፴፬ ። ማቴ ፲፩ ፥ ፳፰ ።
ከሰማይ ወርጃለሁና ፈቃዴን ላደርግ አይደለም የላከ ፴፰
ኝን ፈቃድ ለማድረግ እንጂ ። ማቴ ፳፮ ፥ ፴፱ ።
የላከኝም የአብ ፈቃድ ይህ ነው የሰጠኝ ሁሉ ፴፱
አንድ ስንኳ እንዳይጠፋ ማድረግ ነው እኔ በኋለኛ
ዪቱ ቀን አስነሣዋለሁ እንጂ ። ምዕ ፲ ፥ ፳፰ - ፳፱ ።
የአባቴ ፈቃዱ ይህ ነው ፤ ወልድን አይቶ የመነበት ፵
ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ ነው ፤ እኔም
በኋለኛዪቱ ቀን አስነሣዋለሁ ። ዘኍ ፳፩ ፥ ፰ - ፱ ።
ምዕ ፫ ፥ ፲፬ ።
አይሁድም ስለ እርሱ አንጐራጐሩ ከሰማይ የወረደ ፵፩
የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ብሏቸዋልና ።
ይህ እኛ አባቱንና እናቱን የምናውቃቸው የዮሴፍ ፵፪
ልጅ ኢየሱስ አይደለምን ? እንዴምን ከሰማይ ወረ
ድኩ ይለናል ? ማቴ ፲፫ ፥ ፶፭ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው እርስ በርሳችሁ ፵፫
አታንጐራጕሩ ።
የላከኝ አባቴ ካልሳበው በቀር ወደኔ መምጣትን ፵፬
የሚችል የለም ፤ እኔም በኋላኛዪቱ ቀን አስነሣዋ
ለሁ ። ቍ ፷፭ ።
ሁሉም ከእግዚአብሔር ዘንድ የተማሩ ይሆናሉ ፵፭
የሚል በነቢያት መጽሐፍ አለ ፤ እንግዲህ ከአባቴ
የሰማ ሁሉ ተምሮ ወደኔ ይመጣል ። ኢሳ ፶፬ ፥ ፲፫ ።
ኤር ፴፩ ፥ ፴፫ - ፴፬ ። ሚክ ፬ ፥ ፪ ። ዕብ ፰ ፥ ፲ ።
ከእግዚአብሔር ከተወለደው ከልጁ በቀር አብን ፵፮
ያየው የለም እርሱ አብን አየው እንጂ ። ምዕ ፩ ፥
፲፰ ። ፭ ፥ ፴፯ ። ፩ ጢሞ ፮ ፥ ፲፯ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ ያመነ የዘላለም ፵፯
ሕይወት አለው ። ምዕ ፫ ፥ ፲፮ ።
የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ። ቍ ፴፭ ። ፵፰
አባቶቻችሁስ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም ። ፵፱
ቍ ፴፩ - ፴፪ ። ፩ ቆሮ ፲ ፥ ፫ - ፭ ።
ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው ፤ ከእሱ የበላ ሁሉ ፶
አይሞትም ።
ከሰማይ የወረደ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ፤ ከዚህ ፶፩
እንጀራ የበላ ለዘላለም ይኖራል ፤ ይህም እኔ ስለ
ዘለዓለም ሕይወት የምሰጠው ኅብስት ሥጋዬ ነው ።
ምዕ ፲፩ ፥ ፳፮ ። ገላ ፪ ፥ ፳ ። ዕብ ፲ ፥ ፲ ።
አይሁድም ይህ ሥጋውን እንበላ ዘንድ ሊሰጠን ፶፪
እንደምን ይችላል ? ብለው ተከራከሩ ።

፶፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን እብለ
ክሙ እመ ኢበላዕክሙ ሥጋሁ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ወኢሰተይክሙ ደሞ አልብክሙ ሕይወት
ላዕሌክሙ ።
፶፬ ዘበልዐ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ ቦ ሕይወት ዘለዓለም
ወአነ አነሥኦ በደኃሪት ዕለት ።
፶፭ እስመ ሥጋየኒ መብልዐ ጽድቅ ዘበአማን ውእቱ
ወደምየኒ ስቴ ሕይወት ዘበአማን ውእቱ ።
፶፮ ዘበልዐ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ ይሄሉ ምስሌየ ወአነሂ
እሄሉ ምስሌሁ ።
፶፯ ወበከመ ዘፈነወኒ አብ ሕያው ወአነሂ ሕያው በእንተ
አብ ወዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ ።
፶፰ ዝኬ ውእቱ ኅብስት ዘእምሰማይ ወረደ ወአኮ በከመ
በልዑ አበዊክሙ መና ወሞቱ ወዘበልዖሰ ለዝንቱ
ኅብስት የሐዩ ለዓለም ።

ክፍል ፲ወ፭ ፡ በእንተ እለ ተዐቅፉ እምአርድእት ።

፶፱ ወከመዝ ይቤሎሙ በምኵራብ ዘቅፍርናሆም እንዘ
ይሜህሮሙ ።
፷ ወብዙኃን እምአርዳኢሁ እለ ሰምዑ ዘንተ ወይቤሉ
ዕፁብ ዝንቱ ነገር ወመኑ ይክል ሰሚዖቶ ።
፷፩ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ከመ አን
ጐርጐሩ አርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ ወይቤሎሙ ዝኑ
ያዐቅፈክሙ ።
፷፪ እፎ እንከ እመ ርኢክምዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው
እንዘ የዐርግ ኀበ ሀሎ ቀዲሙ ።
፷፫ መንፈስ ውእቱ ዘየሐዩ ፡ ወሥጋሰ አልቦ ዘይበቍዕ
ወኢምንተኒ ፡ ወዝኒ ቃል ዘአነ ነገርኩክሙ መንፈስ
ውእቱ ወሕይወት ውእቱ ።
፷፬ ወባሕቱ ቦ እምውስቴትክሙ እለ ኢየአምኑ ፡ እስመ
የአምር እግዚእ ኢየሱስ እምትክት ከመ እለ መኑ
እሙንቱ እለ ኢየአምኑ ቦቱ ወመኑ ውእቱ ዘያገብኦ ።
፷፭ ወይቤሎሙ በእንተ ዝንቱ እብለክሙ አልቦ ዘይ
ክል መጺአ ኀቤየ ለእመ ኢተውህበ ሎቱ እምኀበ
አቡየ ።
፷፮ ወበእንተ ዝንቱ ብዙኃን እምአርዳኢሁ እለ ገብኡ
ድኅሬሆሙ ወኢሖሩ እንከ ምስሌሁ ።
፷፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ
አንትሙኒ ትፈቅዱኑ ትሑሩ ።
፷፰ ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ እግዚኦ ኀበ

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው እውነት እውነት ፶፫
እላችኋለሁ የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁ
ደሙንም ካልጠጣችሁ የዘላለም ሕይወት የላች
ሁም ። ማቴ ፳፮ ፡ ፳፮ ።
ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት ፶፬
አለው ፡ እኔም በኋለኛዪቱ ቀን አነሣዋለሁ ።
ሥጋዬ እውነተኛ የጽድቅ ምግብ ነውና ፡ ደሜም ፶፭
እውነተኛ የሕይወት መጠጥ ነውና ።
ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ ከኔ ጋር ይኖራል ፡ ፶፮
እኔም ከእርሱ ጋር እኖራለሁ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፬ ። ፩ ዮሐ
፫ ፡ ፳፬ ።
የላከኝ አብ ሕያው እንደሆነ ፡ እኔም ከአብ ስለ ተወ ፶፯
ለድኩ ሕያው ነኝ ፡ ሥጋዬን የበላም እኔን ስለ በላ
ሕያው ሆኖ ይኖራል ።
ከሰማይ የወረደው ኅብስት ይህ ነው ፡ አባቶቻችሁ ፶፰
በልተዉት እንደ ሞቱ መና አይደለም ፡ ይህን ኅብስት
የበላ ግን ለዘላለም ሕያው ሆኖ ይኖራል ።

ክፍል ፲፭ ፡ ከደቀ መዛሙርቱ መካከል ስለ ተጠራጠሩ ።

በቅፍርናሆም በሚገኘው ምኵራብም ሲያስተምራ ፶፱
ቸው እንዲህ አላቸው ።
ከደቀ መዛሙርቱም መካከል ይህን ሰምተው ይህ ፷
ነገር ጭንቅ ነው ማንስ ሊሰማው ይችላል ? ያሉ
ብዙዎች ናቸው ።
ጌታ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ነገር እንደ ፷፩
አንጐራጐሩ በልቡ አውቆባቸው ፡ ይህ ያሰናክላች
ኋልን ? አላቸው ።
የሰው ልጅ ቀድሞ ወደ ነበረበት ሲያርግ ብታዩማ ፷፪
እንደምን ይደንቃችሁ ይሆን ! ማር ፲፮ ፡ ፲፱ ። ምዕ
፫ ፡ ፲፫ ። ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፱ ።
የሚያድን መንፈስ ነው ፡ ሥጋ ግን አንዳች አይረ ፷፫
ባም አይጠቅምም ፡ ይህም እኔ የምነግራችሁ ቃል
መንፈስም ነው ፡ ሕይወትም ነው ። መዝ ፻፲፱ ፡ ፶ ።
ሮሜ ፰ ፡ ፪ ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፮ ።
ነገር ግን ከእናንተ ወገን የማያምኑ አሉ ፡ ጌታ ኢየ ፷፬
ሱስ የማያምኑበት እነማን እንደሆኑና የሚያስይዘ
ውም ማን እንደሆነ አስቀድሞ ያውቅ ነበርና ። ማቴ
፱ ፡ ፬ ። ምዕ ፪ ፡ ፳፬ ። ግብ ሐዋ ፲፭ ፡ ፰ ።
ስለዚህ ከአባቴ ካልተሰጠው በቀር ወደ እኔ መም ፷፭
ጣት የሚቻለው የለም አላቸው ። ቍ ፵፬ ።
ስለዚህም ከደቀ መዛሙርቱ ወደ ኋላቸው የተመ ፷፮
ለሱ ብዙዎች ናቸው ፡ ከዚያም ወዲያ አብረዉት
አልሄዱም ።
ጌታ ኢየሱስም ዐሥራ ሁለቱን እናንተም ልትሄዱ ፷፯
ትሻላችሁን ? አላቸው ።
ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ አቤቱ ! ዘላለማዊ የሕይ ፷፰

መኑ ነሐውር እንዘ ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ብከ ።
፷፱ ወንሕነሰ አመነ ወአእመርነ ከመ አንተ ውእቱ ክር
ስቶስ ወልዱ ለእግዚአብሔር ሕያው ።
፸ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮኑ አነ
ኃረይኩክሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ፡ ወባሕቱ አሐዱ
እምኔክሙ ሰይጣን ውእቱ ።
፸፩ ወዘንተሰ ዘይቤ እንበይነ ይሁዳ ስምዖን አስቆሮታዊ
እስመ ውእቱ ሀለዎ ያግብኦ ወውእቱ አሐዱ እም
ዐሠርቱ ወክልኤቱ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ ፀአቱ ኀበ በዓል ።</u>

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ
ገሊላ ወኢፈቀደ ይሑር ምድረ ይሁዳ እስመ የኃ
ሥሡ አይሁድ ይቅትልዎ ።
፪ ወቀርበ በዓለ መጸለቶሙ ለአይሁድ ።
፫ ወይቤልዎ አኀዊሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ፍልስ እም
ዝየ ወሑር ብሔረ ይሁዳ ከመ አርዳኢከኒ ይርአዩ
ግብረከ ዘትገብር ወይእመኑ ።
፬ እስመ አልቦ ዘይገብር ምንተኒ ጽሚተ ወይፈቅድ
ክሡተ ይኩኖ ወእመሰ ዘንተ ዘትገብር አርኢ ርእ
ሰከ ለዓለም ።
፭ እስመ አኀዊሁኒ ኢአምኑ ቦቱ ።
፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ጊዜየሰ ዓዲ እስከ
ይእዜ ኢበጽሐ ወጊዜ ዚአክሙሰ ዘልፈ ድልው
ውእቱ ።
፯ ወለክሙሰ ኢይክል ዓለም ጸሊአተክሙ ወሊተሰ
ይጸልአኒ እስመ አነ ስምዐ ላዕሌሁ ወእዛለፎ እስመ
እኩይ ምግባሩ ።
፰ አንትሙሰ ዕርጉ ውስተ ዝንቱ በዓል ወአንሰ ኢየዐ
ርግ ይእዜ ውስተ ዝንቱ በዓል እስመ ዓዲ ኢበጽሐ
ጊዜየ ።
፱ ወከመዝ ይቤሎሙ ወነበረ ገሊላ ።
፲ ወበፈነሙ አኃዊሁ ለበዓል ውእተ አሚረ ዐርገ
ውእቱኒ ጽሚተ ወአኮ ገሃደ ።
፲፩ ወአኀዙ አይሁድ ይኅሥሥዎ በበዓል ወይቤሉ
አይቴ ውእቱ ዝንቱ ።
፲፪ ወብዙኀ አንጕርጕሩ ሕዝብ በእንቲአሁ ወቦ እለ
ይቤሉ ኄር ውእቱ ወካልአን ይቤሉ አልቦ አላ ያስ
ሕቶሙ ለሕዝብ ።
፲፫ ወባሕቱ ክሡተሰ አልቦ ዘተናገረ በእንቲአሁ በእንተ
ፍርሃቶሙ ለአይሁድ ።

ወት ቃል ካንተ እያለ ወደማን እንሄዳለን አለው ።
ቍ ፷፫ ።
እኛስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ አንተ ፷፱
እንደኾንክ አውቀን አምነናል ። ምዕ ፩ ፡ ፵፱ ። ፲፩ ፡
፳፯ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው እኔ ዐሥራ ፸
ሁለታችሁን መርጫችሁ የለምን? ነገር ግን ከእና
ንተ አንዱ ሰይጣን ነው ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፫ ።
ይህንንም ያለው ስምዖን ስለ ተባለው ስለ አስቆሮቱ ፸፩
ሰው ስለ ይሁዳ ነው ፡ እርሱ ያስይዘው ዘንድ አለ
ውና ፡ እሱም ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ነበርና ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፲፯ ፡ ወደ በዓል ስለ መውጣቱ ።</u>

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሄደ ፡ ወደ ፩
ይሁዳ ምድርም ሊሄድ አልወደደም ፡ አይሁድ ሊገ
ድሉት ይሹ ነበርና ። ምዕ ፭ ፡ ፲፯ ።
የአይሁድም የቂጣ በዓላቸው ደርሶ ነበር ። ዘሌ ፪
፳፫ ፡ ፴፬ ።
ወንድሞቹም ጌታ ኢየሱስን እንዲህ አሉት ደቀ ፫
መዛሙርትህም የምትሠራውን ሥራህን አይተው
እንዲያምኑ ከዚህ ተነሥተህ ወደ ይሁዳ አገር ሂድ ።
ማቴ ፲፪ ፡ ፵፮ ። ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፲፬ ።
ምንም ምን ቢሆን በሥውር የሚሠራና ግልጥ ፬
ሊሆንለት የሚወድ የለም ፡ አንተ ግን ይህን የምታ
ደርግ ከሆነ ራስህን ለዓለም ግለጥ ።
ወንድሞቹ ገና አላመኑበትም ነበርና ። መዝ ፷፪ ፡ ፭
፱ ። ማር ፫ ፡ ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ጊዜዬ እስከ ዛሬ ገና አልደረሰም ፮
የእናንተ ጊዜ ግን ዘወትር የተዘጋጀ ነው አላቸው ።
ምዕ ፪ ፡ ፬ ።
ዓለም እናንተን ሊጠላችሁ አይችልም ፡ እኔን ግን ፯
ይጠላኛል ፡ ሥራው ክፉ ስለሆነ እኔ እመሰክርበታ
ለሁና ። ምዕ ፫ ፡ ፲፱ - ፳ ። ፲፭ ፡ ፲፱ ።
እናንተ ወደዚህ በዓል ውጡ ፡ እኔ ግን አሁን ወደ ፰
ዚህ በዓል አልወጣም ፡ ጊዜዬ ገና አልደረሰምና ።
ምዕ ፰ ፡ ፳ ።
እንዲህም ብሏቸው በገሊላ ቀረ ። ፱
ወንድሞቹ ለበዓል ከወጡ በኋላ እሱም ያን ጊዜ ፲
ወጣ ፡ ግን በሥውር ነው እንጂ ተገልጦ አይደለም ።
አይሁድም ያ ወዴት ነው? እያሉ በበዓል ይፈል ፲፩
ጉት ጀመረ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፶፮ ።
ሕዝቡም ስለርሱ ብዙ አንጐራጐሩ ደግ ሰው ነው ፲፪
ያሉ አሉ ፡ ሌሎችም አይደለም ፡ እንዲያውም ሕዝ
ቡን ያስታል ያሉ አሉ ። ምዕ ፱ ፡ ፲፮ ።
ነገር ግን አይሁድን ስለ መፍራት ስለሱ በይፋ የተ ፲፫
ናገረ የለም ። ምዕ ፲፪ ፡ ፵፪ ።

ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ ትምህርቱ በውስተ በዓል ።

፲፬ ወበማእከለ መዋዕለ በዓል ዓርገ እግዚእ ኢየሱስ
ምኵራበ ወአኀዘ ይምሀር ።
፲፭ ወአንከሩ አይሁድ ምህሮቶ እንዘ ይብሉ እፎ የአ
ምር ዝንቱ መጽሐፈ ዘኢመሀሮ መኑሂ ።
፲፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ትምህር
ትየሰ ኢኮነት እንቲአየ አላ እንቲአሁ ለዘፈነወኒ ።
፲፯ ወዘሰ ይፈቅድ ይግበር ሥምረቶ ውእቱ የአምር
ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ትምህርትየ
ወእከ ዘእምኀቤየ ዘእነግር ።
፲፰ ወዘሰ ለርእሱ ይነግር ተድላ ርእሱ የኃሥሥ ወዘሰ
ይፈቅድ ያድሉ ለዘፈነዎ ጻድቅ ውእቱ ወአልበ
ዐመፃ በኀቤሁ ።
፲፱ አኮኑ ሙሴ ወሀበክሙ ኦሪተ ወአልበ አሐዱሂ እም
ኔክሙ ዘይገብራ ለኦሪት ለምንት እንከ ተኃሥሡ
ትቅትሉኒ ።
፳ ወአውሥኡ ሕዝብ ወይቤልዎ ጋኔንኑ ብከ መኑ የኃ
ሥሥ ይቅትልከ ።
፳፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አሐደ
ግብረ ገበርኩ ወኵልክሙ አንከርክሙ ።
፳፪ ወበእንተ ዝንቱ ወሀበክሙ ሙሴ ግዝረተ ወኢኮነት
እምኀበ ሙሴ አላ እምአበው ይእቲ ወበሰንበት ትገ
ዝርዎ ለሰብእ ።
፳፫ ወእመሰ በሰንበት ግዝረተ ይነሥእ ብእሲ ከመ ኢይ
ሰዐር ሕጉ ለሙሴ ፡ ለምንት እንከ ትግእዙኒ ለእመ
አሕየውክዎ ለብእሲ ኵለንታሁ በሰንበት ።
፳፬ ወኢትፍትሑ በአድልዎ አላ ፍትሐ ጽድቅ ፍትሑ ።
፳፭ ወበ እለ ይቤሉ እምሰብአ ኢየሩሳሌም አኮኑ ዝንቱ
ውእቱ ዘየኃሥሡ አይሁድ ይቅትልዎ ።
፳፮ ወናሁ ገሃደ ይትናገሮሙ ወአልበ ዘይቤልዎ ምንተኒ
አእመሩኑ እንጋ መላእክት ወሊቃውንት ከመ ዝንቱ
ውእቱ ክርስቶስ በአማን ።
፳፯ ወበሕቱ ለዝንቱሰ ነአምሮ እምአይቴ ውእቱ ፡ ክርስቶ
ስሰ አመ ይመጽእ አልበ ዘየአምሮ እምኀበ ይመጽእ ።
፳፰ ወአልዐለ ቃሎ እግዚእ ኢየሱስ በምኵራብ እንዘ
ይሜህር ወይቤ ኪያየኑ ተአምሩኒ ፡ ወተአምሩኑ
እምኀበ አይቴ አነ ወእከ ለልየ ዘመጻእኩ አላ ሀሎ
ጻድቅ ዘፈነወኒ ዘኢተአምርዎ አንትሙ ።

ክፍል ፲፯ ፡ በበዓሉ ላይ ስለ ማስተማሩ ።

በበዓሉም መካከል ጌታ ኢየሱስ ወደ ምኵራብ ፲፬
ወጥቶ ያስተምር ጀመረ ።
አይሁድም ይህ ሰው ያስተማረው የሌለ ፡ መጽሐ ፲፭
ፍን እንዴት ያውቃል ! እያሉ ትምህርቱን አደ
ነቁ ። ማቴ ፲፫ ፡ ፶፬ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሰ ትምህርቴ የላከኝ የአብ ናት ፲፮
እንጂ የእኔ አይደለችም አላቸው ። ምዕ ፰ ፡ ፳፩-፳፰ ።
፲፪ ፡ ፵፱ ።
የሱን ፈቃድ ሊያደርግ የሚወድ ትምህርቴ ከእግዚ ፲፯
አብሔር ዘንድ እንደሆነና የምናገረው ከራሴ አለመ
ሆኑን እርሱ ያውቃል ። ምዕ ፫ ፡ ፳፩ ። ፰ ፡ ፴፩ ።
፴፪ ፡ ፵፯ ።
ለራሱ የሚመሰክር የራሱን ተድላ ደስታ ይሻል ፡ ፲፰
ለላከው ሊያደላ የሚወድ ግን እውነተኛ ነው ፡
ሐሰትም የለበትም ። ምዕ ፭ ፡ ፵፩-፵፬ ።
ሙሴ ኦሪትን ሰጥቷችሁ የለምን ፡ ከእናንተ አንድ ፲፱
ስንኳ ኦሪትን የሚፈጽማት የለም ፡ እንግዲያ ልትገ
ድሉኝ ለምን ትሻላችሁ ? ። ዘፀ ፳ ፡ ፩ ። ፳፬ ፡ ፫ - ፬ ።
ምዕ ፭ ፡ ፲፮ - ፲፰ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፲፬ ።
ሕዝቡም ጋኔን አለብህን ማን ሊገድልህ ይሻል ? ፳
ብለው መለሱለት ። ምዕ ፰ ፡ ፵፰ - ፶፪ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሰ አንድ ሥራ ሠራሁ ሁላች ፳፩
ሁም አደነቃችሁ አላቸው ። ምዕ ፭ ፡ ፰ - ፲፮ ።
ሙሴ ግዝረትን ሰጥቷችሁ ነበር ፡ ግን ከሙሴ አይደ ፳፪
ለችም ፡ ከአበው ተያይዛ መጣች እንጂ ፡ በሰንበትም
ሰውን ትገዝሩታላችሁ ። ዘፍ ፲፯ ፡ ፲ ። ዘሌ ፲፪ ፡ ፫ ።
ሉቃ ፩ ፡ ፶፱ ። ሮሜ ፬ ፡ ፲፩ - ፲፪ ። ፊል ፫ ፡ ፭ ።
የሙሴ ሕግ እንዳይሻር ሰው በሰንበት የሚገዘር ፳፫
ከሆነ ፡ እንግዲያ ሰውን ሁለንትናውን በሰንበት ባድ
ነው ለምን ትነቀፉኛላችሁ ? ምዕ ፭ ፡ ፰ ።
በግብዝነት አትፍረዱ የእውነት ፍርድ ፍረዱ እንጂ ። ፳፬
ዘዳግ ፩ ፡ ፲፮ ። ምሳ ፳፬ ፡ ፳፫ ። ያዕ ፪ ፡ ፩ ።
ከኢየሩሳሌም ሰዎች እንዲህ የሚሉ ነበሩ ይህ አይ ፳፭
ሁድ ሊገድሉት የሚሹት አይደለምን ? ። ቊ ፲፱ ።
እነሆ እርሱ በገሀድ ይናገራቸዋል ፡ እነሱ ግን ምንም ፳፮
የሚሉት የለም ፡ ይህ በውነት ክርስቶስ እንደሆነ
አለቆች አዋቂዎች አውቀው ይሆን ? ።
ግን ይህን እንኳ ከየት እንደሆነ እናውቀዋለን ፡ ክር ፳፯
ስቶስ ግን በሚመጣበት ጊዜ የሚመጣበትን የሚያ
ውቅ የለም ። ቊ ፵፩ ።
ጌታ ኢየሱስም በምኵራብ ሲያስተምር ቃሉን ከፍ ፳፰
ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ እኔን ታውቁኛላችሁን ?
ከወዴትስ እንደሆንኩ ታውቃላችሁን ? እኔ ራሴ የመ
ጣሁ አይደለሁም እናንት የማታውቁት የላከኝ እው
ነተኛ አለ እንጂ ።

፳፱ ወአንሰ አአምሮ እስመ እምኀቤሁ አነ ወውእቱ ፈነ
ወኒ ።
፴ ወፈቀዱ የአኀዝዎ ወባሕቱ አልቦ ዘአንሥአ እዴሁ
ላዕሌሁ እስመ ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜሁ ወእምውእቶሙ
ሰብእ ብዙኃን እለ አምኑ ቦቱ ።
፴፩ ወይቤሉ አመ ይመጽእ ክርስቶስ ቦኑ ተአምር ዘይገ
ብር ፈድፋደ እምዘገብረ ዝንቱ ።

፴፪ ወሰበ ሰምዑ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ከመ አን
ጐርጐሩ ሕዝብ በእንቲአሁ ወፈነዉ ወዓሊያኒሆሙ
ከመ የአኀዝዎ ።
፴፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዓዲ ኀዳጠ መዋዕለ
ሀሎኩ ምስሌክሙ ወእምዝ አሐውር ኀበ አብ ዘፈ
ነወኒ ።
፴፬ ወተኀሥሡኒ ወኢትረክቡኒ ወኀበ አነ አሐውር አን
ትሙ ኢትክሉ መጺአ ።
፴፭ ወይቤሉ አይሁድ በበይናቲሆሙ አይቴኑ ሀለዎ ለዝ
ንቱ ይሑር ዘኢንክል ረኪቦቶ ንሕነ ውስተ ብሔረ
አረሚኑ የሐውር እንጋ ወይሜህሮሙ ለአረሚ ።

፴፮ ምንትኑ ዝንቱ ነገር ዘይብለነ ተኃሥሡኒ ወኢትረክ
ቡኒ ወኀበ አነ አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጺአ።

ክፍል ፲ወ፰ ፡ በእንተ መንፈስ ቅዱስ ።

፴፯ ወበዓበይ ዕለት ዘይእቲ ተፍጻሜተ በዓል ቆመ እግ
ዚእ ኢየሱስ ወከልሐ ወይቤ ዘጸምአ ይምጻእ ኀቤየ
ወይስተይ ።

፴፰ ወዘሂ የአምን ብየ በከመ ይቤ መጽሐፍ አፍላገ ማየ
ሕይወት ይውኅዝ እምከርሡ ።
፴፱ ወዘንተሰ ይቤ በእንተ መንፈስ ቅዱስ ዘሀለዎሙ ይን
ሥኡ እለ የአምኑ ቦቱ እስመ ዓዲሁ ኢመጽአ መን
ፈስ ቅዱስ በእንተ ዘኢተሰብሐ ዓዲሁ እግዚእ ኢየ
ሱስ ።

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ ሕሊና አይሁድ ዘዘዚአሁ ።

፵ ወብዙኃን እምሕዝብ ሰሚዖሙ ዘንተ ነገረ ይቤሉ
አማን ነቢይ ውእቱ ዝንቱ ።
፵፩ ወቦ እለ ይቤሉ ክርስቶስ ውእቱ ወመንፈቆሙ ይቤሉ
ቦኑ እምገሊላ ይመጽእ ክርስቶስ ።
፵፪ አኮኑ ይብል መጽሐፍ ከመ እምነ ዘርአ ዳዊት ወእ
ምነ ቤተ ልሔም ሀገሩ ለዳዊት ይመጽእ ክርስቶስ።

፵፫ ወተናፈቁ ሕዝብ በበይናቲሆሙ በእንቲአሁ ።
፵፬ ወቦ እለ ፈቀዱ የአኀዝዎ ፡ ወባሕቱ አልቦ ዘአንሥአ
እዴሁ ላዕሌሁ ።

እኔ ግን አውቀዋለሁ እኔ ከእርሱ ነኝና ፡ እርሱም ፳፱
ልኮኛልና ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ። ምዕ ፲ ፡ ፲፭ ።
ሊይዙት ወደዱ ፡ ግን እጁን በእርሱ ላይ ያነሣ የለም ፴
ጊዜው ገና አልደረሰም ነበርና ፡ ከነዚያም ሰዎች ያመ
ኑበት ብዙ ናቸው ። ምዕ ፰ ፡ ፩ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፫ ።
ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ በውኑ ይህ ካደረገው ፴፩
የሚበልጥ የሚያደርገው ተአምራት አለን ? አሉ ።
ምዕ ፰ ፡ ፴ ።
የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ሕዝቡ በእርሱ ፴፪
ምክንያት እንደ አጕረመረሙ በሰሙ ጊዜ ሊይዙት
ሎሌዎቻቸውን ላኩ ።
ጌታ ኢየሱስም ትንሽ ቀን አብሬአችሁ አለሁ ከዚህ ፴፫
በኋላ ወደ ላከኝ ወደ አብ እሄዳለሁ አላቸው ። ምዕ
፲፫ ፡ ፴፫ ።
ትሹኛላችሁ አታገኙኝም እኔ ወደምሄድበትም እና ፴፬
ንተ መምጣት አትችሉም ። ሆሴ ፭ ፡ ፮ ። ምዕ ፰ ፡ ፳፩ ።
አይሁድም እርስ በርሳቸው እንዲህ አሉ እኛ ልናገ ፴፭
ኘው የማንችል ይህ ወዴት ይሄዳል ፡ አረማውያኑን
ሊያስተምር ወደ አረማውያን አገር ይሄድ ይሆን ?
ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፩ ።
ትሹኛላችሁ አታገኙኝም እኔ ወደምሄድበት እና ፴፮
ንተ መምጣት አትችሉም የሚለን ይህ ነገር ምን
ድን ነው ? ።

ክፍል ፲፰ ፡ ስለ መንፈስ ቅዱስ ።

በታላቋ በዓል ይህችም የመጨረሻዪቱ ቀን ጌታ ፴፯
ኢየሱስ ቆመና ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ ፡
የተጠማ ወደኔ መጥቶ ይጠጣ ። ዘሌ ፳፫ ፡ ፴፮ ። ኢሳ
፶፭ ፡ ፩ ። ራእ ዮሐ ፳፪ ፡ ፲፯ ።
ያመነብኝም መጽሐፍ እንደ ተናገረ የሕይወት ውኃ ፴፰
ከሆዱ ይፈሳል ። መዝ ፴፯ ፡ ፱ - ፲ ፡ ኢሳ ፲፪ ፡ ፫ ።
ይህነንም ያለ የሚያምኑበት ሰዎች ይቀበሉት ዘንድ ፴፱
ስለ አላቸው ስለ መንፈስ ቅዱስ ነው ፡ ጌታ ኢየ
ሱስ ገና ስለ አልተመሰገነ መንፈስ ቅዱስ ገና አል
መጣምና (አልተሰጠምና)። ኢሳ ፵፬ ፡ ፫ ። ኢዩ ፪ ፡
፳፰ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፯ ።

ክፍል ፲፱ ፡ ስለ ተለያየው የአይሁድ አሳብ ።

ከሕዝቡም ብዙዎቹ ይህን ነገር ሰምተው በውነት ፵
ይህ ነቢይ ነው አሉ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ ።
ክርስቶስ ነው ያሉም አሉ ፡ እኩሌቶቹም በውኑ ክር ፵፩
ስቶስ ከገሊላ ይመጣልን ? ያሉም አሉ ። ምዕ ፩ ፡ ፵፮ ።
መጽሐፍ ከዳዊት ዘርና የዳዊት አገር ከምትሆን ፵፪
ከቤተ ልሔም ክርስቶስ ይመጣል ይል የለምን ?
መዝ ፻፴፪ ፡ ፲፩ ። ሚክ ፭ ፡ ፪ ። ማቴ ፪ ፡ ፭ - ፮ ።
ስለ እርሱ ሕዝቡ እርስ በርሳቸው ተለያዩ ። ምዕ ፱ ፡ ፲፮። ፵፫
ሊይዙት የወደዱም ነበሩ ፡ ነገር ግን በርሱ ላይ እጁን ፵፬
ያነሣ የለም ። ቍ ፴ ።

፵፭ ወተሠውጡ ወዓልያኒሆሙ ኀበ ሊቃነ ካህናት ወፈ
ሪሳውያን ወይቤልዎሙ እሙንቱ እፎኑመ ዘኢያምጻእክምዎ ።
፵፮ ወአውሥኡ ወዓልያኒሆሙ ወይቤልዎሙ ግሙራ
ኢተናገረ ሰብእ ዘከመ ተናገረ ውእቱ ብእሲ ።
፵፯ ወአውሥኡ ፈሪሳውያን ወይቤልዎሙ ትጌግዩኑ
አንትሙኒ ።
፵፰ ቦኑ እመላእክት ወእምፈሪሳውያን ዘአምኑ ቦቱ ።
፵፱ ዘእንበለ እሉ ጊጉያን ሕዝብ እለ ኢየአምሩ ኦሪተ
ወእሙንቱ ርጉማን ።
፶ ወይቤሎሙ ኒቆዲሞስ ዘሖረ ኀቤሁ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ቀዲሙ ሌሊተ አሐዱ እምኔሆሙ ።
፶፩ ኦሪትክሙኑ ትኬንኖ ለሰብእ ዘእንበለ ይሕትትዎ
ቅድመ ወያእምሩ ግብሮ ዘገብረ ።
፶፪ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ አንተሂ እምገሊላኑ ትብል
አንተ ኅሥሥ መጽሐፈ ትርአይ ከመ እምገሊላ
ኢይትነሣእ ነቢይ ።
፶፫ ወገብኡ ኵሉ ለለአሐዱ ውስተ ቤቶሙ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወእግዚእ ኢየሱስኒ ሖረ ውስተ ደብረ ዘይት ።
፪ ወእንግሀ በጽባሕ ወቦአ ካዕበ ምኵራበ ወተጋብኡ
ኵሉ ሕዝብ ኀቤሁ ወአኀዘ ይምሀሮሙ ።

ክፍል ፲፡ በእንተ ኰነኔ ብእሲት ዘማዊት ።

፫ ወአምጽኡ ኀቤሁ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ብእሲተ
እስርተ እንተ ተረክበት በዝሙት ወአብእዋ ውስጠ
ወአቀምዋ ቅድመ እግዚእ ኢየሱስ ።
፬ ወይቤልዎ ኦ ሊቅ ረከብናሃ ለዛቲ ብእሲት እንዘ ትኤ
ብስ በዝሙት ።
፭ ወበሕግነሰ ሠርዐ ሙሴ ከመ ትትወገር በእብን ወአ
ንተሰ እንከ ምንተ ትብል በእንቲአሃ እስመ ናሁ
ተረክበት በዝሙት ።
፮ ወዘንተ ይቤሉ እንዘ ያሜክርዎ ከመ ይርከቡ ምክን
ያተ ላዕሌሁ ፡ ወአትሐተ እግዚእ ኢየሱስ አዕይንቲሁ
ውስተ ምድር ወጸሐፈ በአጽባዕቱ ።
፯ ወሰበ ቆሙ ብዙኃ ወአጕንደዩ ተስእሎቶ አንሥአ
አዕይንቲሁ ወነጸረ ኀቤሆሙ ወይቤሎሙ ዘአልቦ
ኃጢአት እምኔክሙ ቀዲሙ ለይገራ በእብን ።
፰ ወካዕበ ደነነ ወጸሐፈ ኀበ ምድር በአጽባዕቱ ።
፱ ወሰሚዖሙ እሙንቱ ዘንተ ዘለፋ በለብዎ አኃዙ
ይሑሩ በበአሐዱ እስከ ወፅኡ ሊቃውንቲሆሙ እም

ሎሌዎቻቸውም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ፈሪ ፵፭
ሳውያን ተመለሱ እነሱም ያላመጣችሁት ለምን
ድን ነው ? አሏቸው ።
ሎሌዎቻቸውም መልሰው ያ ሰው እንደተናገረው ፵፮
ፈጽሞ ሰው ተናግሮ አያውቅም አሉዋቸው ። ማቴ
፯ ፡ ፳፰ ።
ፈሪሳውያንም መልሰው እናንተም ትሳሳታላችሁን? ፵፯
አሉዋቸው ።
በውኑ ከአለቆች ወይም ከፈሪሳውያን ያመኑበት ፵፰
አሉን ? ።
ኦሪትን ከማያውቁ ከእነዚህ ስሑታን ሕዝብ በቀር ፵፱
እነሱም የተረገሙ ናቸው ።
ከነሱም አንዱ የነበረው ቀድሞ በሌሊት ወደ ኢየ ፶
ሱስ የሄደው ኒቆዲሞስ እንዲህ አላቸው ። ምዕ ፫ ፡ ፪።
ሰውን አስቀድሞ ሳይመረምሩት የሠራውንም ሥራ ፶፩
ውን ሳያውቁ ኦሪታችሁ ትፈርድበታለችን? ዘዳግ
፩ ፡ ፲፯ ። ዘዳግ ፲፯ ፡ ፰ ።
መልሰው አንተም ከገሊላ ነው ትላለህን ? ከገሊላስ ፶፪
ነቢይ እንደማይነሣ ታውቅ ዘንድ መጽሐፍን መር
ምር አሉት ።
ሁሉም እያንዳንዱ ወደየቤታቸው ተመለሱ ። ፶፫

ምዕራፍ ፰ ፤

ጌታ ኢየሱስም ወደ ደብረ ዘይት ሄደ ። ፩
በጧትም ገሥግሦ ዳግመኛ ወደ ምኵራብ ገባ ፡ ሕዝቡ ፪
ሁሉ ከእሱ ዘንድ ተሰበሰቡና ያስተምራቸው ጀመረ ።

ክፍል ፲፡ ስለ አመንዝራይቱ ሴት ፍርድ ።

ጻፎችና ፈሪሳውያንም በዝሙት የተገኘችውን ሴት ፫
እንደ ታሰረች ወደርሱ አመጡ ፡ ወደ ውስጥም አግ
ብተው ከጌታ ኢየሱስ ፊት አቆሟት ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፬ ።
መምህር ሆይ ! ይቺን ሴት በዝሙት ስትበድል አገ ፬
ኘናት አሉት ።
በሕጋችን ሙሴ በደንጊያ እንድትደበደብ አዟል ፡ ፭
እንግዲህ አንተሳ ስለ እርሷ ምን ትላለኽ? እነሆ
ስትሴስን ተገኝታለችና? ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፳ ። ዘሌ ፳ ፡ ፲ ።
ዘዳግ ፳፪ ፡ ፳፪ ።
በእርሱ ምክንያት ሊያገኙበት ሲፈትኑት ይኽን አሉ ፮
ጌታ ኢየሱስም ዓይኖቹን ወደ ምድር አተኵሮ
በጣቱ ጻፈ ።
ብዙ ጊዜ ቆመው መላልሰው በጠየቁት ጊዜ ዓይኖ ፯
ቹን ቀና አድርጎ ወደ እነሱ እያየ ፡ ከእናንተ ኃጢ
አት የሌለበት አስቀድሞ ደንጊያ ይጣልባት አላ
ቸው ። ዘዳግ ፲፯ ፡ ፯ ። ኢዮ ፬ ፡ ፲፪ ። ሮሜ ፪ ፡ ፩ ።
ዳግመኛም ዝቅ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ ። ፰
እነሱም ይህን ተግሣፅ ሰምተው ኃጢአታቸውን አስ ፱
በው ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ሊቃውንቶቻቸው

ቀዳሚ እስከ ደኃሪ ወተርፈ እግዚእ ኢየሱስ ባሕ
ቲቶ ወይእቲኒ ብእሲት ትቀውም ውስጠ ።

፲ ወአንሥአ እግዚእ ኢየሱስ አዕይንቲሁ ወነጸረ ኀቤሃ
ወይቤላ ኦ ብእሲቶ አይቴ ሀለዉ እለ ይኴንኑኪ ።
፲፩ ወአውሥአት ወትቤሎ አልቦ ዘእሬኢ ወኢአሐዱሂ
እግዚእየ ፡ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አነሂ ኢይኴን
ነኪ ሑሪ እትዊ በሰላም ወእምዝ ዳግመ ኢተ
አብሲ ።

ክፍል ፳ወ፩ ፡ ነገር በእንተ ዘይተልዎ ለእግዚእነ ።

፲፪ ወካዕበ ነበቦሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ አነ ውእቱ
ብርሃኑ ለዓለም ዘተለወኒ ኢየሐውር ውስተ ጽል
መት አላ ይረክብ ብርሃነ ሕይወት ።

፲፫ ወይቤልዎ ፈሪሳውያን ለሊከ ትንእድ ርእሰከ
ኢኮነ ጽድቀ ስምዕከ ።
፲፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እመኒ
ለልየ ስምዐ ኮንኩ ለርእስየ ጽድቅ ውእቱ ስምዕየ
እስመ አነ አአምር እምኀበ መጻእኩ ወኀበኒ አሐ
ውር ወአንትሙሰ ኢተአምሩ እምኀበ መጻእኩ ወኀ
በሂ አሐውር ።
፲፭ አንትሙሰ ሕገ ዘሥጋ ትኴንኑ ወአንሰ ኢይኴንን
ወኢመነሂ ።
፲፮ ወእመሂ ኰነንኩ አነ ጽድቀ እኴንን እስመ ኢኮንኩ
አነ በሕቲትየ አላ አነ ወአብ ዘፈነወኒ ።
፲፯ እኮኑ ጽሑፍ ውስተኦሪትክሙ ከመ ስምዐ ክልኤቱ
ሰብእ እሙን ውእቱ ።
፲፰ ወአነሂ ሰማዕት ለርእስየ ወአብ ዘፈነወኒ ሰማዕትየ ።

፲፱ ወይቤልዎ አይቴ ውእቱ አቡከ ፡ ወአውሥአ እግዚእ
ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢ ኪያየ ተአምሩ ወኢ አቡየ
ሶበሰ ኪያየ አእመርክሙ እምአእመርክምዎ ለአቡየኒ ፡
፳ ወዘንተ ነገረ ተናገሮሙ እግዚእ ኢየሱስ በኀበ
ሙዳየ ምጽዋት እንዘ ይሜህሮሙ በምኵራብ ወኢ
አኃዝዎ እስመ ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜሁ ።

፳፩ ወካዕበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አንሰ አሐውር
ተኃሥሡኒ ወኢትረክቡኒ ወትመውቱ በኃጢአት
ክሙ ወኀበ አነ አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጺአ ።

፳፪ ወይቤሉ አይሁድ ይቀትልኑ እንጋ ርእሶ ሰሊሁ ዘይ
ብለነ ኀበ አነ አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጺአ ።

፳፫ ወይቤሎሙ አንትሙሰ እምታሕቱ አንትሙ ወአንሰ
እምላዕሉ አነ፡ አንትሙሰ እምዝንቱ ዓለም አንትሙ
ወአንሰ ኢኮንኩ እምዝንቱ ዓለም ።

እስኪወጡ ድረስ አንዳንድ እያሉ ይሄዱ ጀመር ፡
ጌታ ኢየሱስም ብቻውን ቀረ ያችም ሴት ከውስጥ
ቆማ ቀረች ። ሮሚ ፪ ፡ ፳፪ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስም ዓይኖቹን አቅንቶ እያትና አንቺ ሴት ፲
የሚከሱሽ ወዴት አሉ ? አላት ።
አዎ ጌታዬ! አንድ ስንኳ የማየው የለም ብላ መለ ፲፩
ሰችለት ፡ ጌታ ኢየሱስም እኔም አልፈርድብሽም
በሰላም ወደ ቤትሽ ሂጂ ፡ ከእንግዲህም ወዲህ አት
በድዪ አላት ። ምዕ ፭ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፳፩ ፡ ጌታችንን ለሚከተል ሰው የተነገረ ።

ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ የተ ፲፪
ከተለኝ ወደ ጨለማ አይሄድም የሕይወትን ብርሃን
ያገኛል እንጂ ብሎ አስተማራቸው ። ኢሳ ፵፪ ፡ ፯ ።
ምዕ ፩ ፡ ፭ - ፱ ።
ፈሪሳውያንም ራስህን በራስህ ታመሰግናለህን? ምስ ፲፫
ክርነትህ እውነት አይደለም አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው እኔ ስራሴ ፲፬
ብመሰክርም ምስክርነቴ እውነት ነው ፡ እኔ የመጣሁ
በትንና የምሄድበትን አውቃለሁና ፡ እናንተ ግን የመ
ጣሁበትንና የምሄድበትን አታውቁም ። ምዕ ፯ ፡ ፳፰ ።

እናንተ ሥጋዊ ፍርድ ትፈርዳላችሁ እኔ ግን በማ ፲፭
ንም በማን አልፈርድም ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፡ ፯ ።
እኔ ብፈርድም እውነት እፈርዳለሁ እኔ ብቻዬን አይ ፲፮
ደለሁምና ፡ እኔ የላከኝ አብም እንጂ ። ቍ ፳፱ ።
በሕጋችሁ የሁለት ሰው ምስክርነት የታመነ እንደ ፲፯
ኾነ ተጽፎ የለምን? ። ዘዳግ ፲፯ ፡ ፮ ።
እኔ ራሴ ምስክር ነኝ የላከኝ አብም ምስክሬ ነው ። ፲፰
ምዕ ፫ ፡ ፴፯ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፮ - ፲፪ ።
አባትህ የት ነው? አሉት ፡ ጌታ ኢየሱስም እኔን አታ ፲፱
ውቁ አባቴንም አታውቁ ፡ እኔንስ ብታውቁ አባቴን
በወቃችሁት ነበር ብሎ መለሰላቸው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም በምኵራብ ሲያስተምራቸው በሙ ፳
ዳየ ምጽዋት አጠገብ ይህን ተናገራቸው ፡ ግን አል
ያዙትም ጊዜው ገና አልደረሰምና ። ምዕ ፯ ፡ ፴ ።
ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፫ ።
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ እኔ እሄዳለሁ ትሹኛላችሁ ፳፩
አታገኙኝም በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ እኔ ወደ
ምሄድበትም እናንተ መምጣት አይቻላችሁም
አላቸው ። ምዕ ፯ ፡ ፴፬ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፫ ።
አይሁድም እኔ ወደምሄድበት እናንተ መምጣት አት ፳፪
ችሉም የሚለን ፡ እርሱ ራሱ ራሱን ይገድል ይሆን?
አሉ ። ምዕ ፯ ፡ ፴፭ ።
እናንተስ ከምድራዊው ወገን ናችሁ እኔ ግን ከላይ ፳፫
ነኝ ፡ እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ እኔ ግን ከዚህ
ዓለም አይደለሁም ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፰ ።

፳፬ ወናሁ እቤለክሙ ከመ ትመውቱ በኃጢአትክሙ
ለእመ ኢአመንክሙ ከመ አነ ውእቱ ትመውቱ
በኃጢአትክሙ ።
፳፭ ወይቤልዎ አንተ መኑ አንተ ፥ ወይቤሎሙ እግዚእ
ኢየሱስ ቀዳሚኒ ነገርኩክሙ ።
፳፮ ወብዙኃ ብየ ዘእብል በእንቲአክሙ ወእኴንን ቦቱ
ወባሕቱ ዘፈነወኒ ጻድቅ ውእቱ ወእንሰ ዘሰማዕኩ
በኀቤሁ እነግር ለዓለም ።
፳፯ ወኢያእመሩ ከመ በእንተ አብ ይቤሎሙ ።
፳፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እመ ተለዓለ ወልደ
እጓለ እመሕያው ይእተ አሚረ ተአምሩ ከመ አነ
ውእቱ ፥ ወአከ ዘእምኀቤየ ዘእነግር አላ በከመ መሀ
ረኒ አቡየ ከማሁ እነግር ።
፳፱ ወዘፈነወኒ ሀሎ ምስሌየ ወኢየኃድገኒ አብ ባሕቲትየ
እስመ አነ ሥምረቶ እገብር ዘልፈ ።

፴ ወዘንተ ብሂሎ ብዙኃን እለ አምኑ ቦቱ ።

፴፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእለ አምኑ ቦቱ አይ
ሁድ አንትሙሂ ለእመ ነበርክሙ በቃልየ አማን
አርዳእየ አንትሙ ።
፴፪ ወተአምርዋ ለጽድቅ ወጽድቅኒ ታግዕዘክሙ ።

<u>ክፍል ፳ወ፪ ፤ በእንተ ትዝኅርቶሙ ለአይሁድ ።</u>

፴፫ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ዘርአ አብርሃም ንሕነ ወእ
ምአመ ከነ ግሙራ ኢተቀነይነ ወኢለመኑሂ እፎ
እንከ ትብለነ ትግዕዙ ።
፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አማን እብ
ለክሙ ኵሉ ዘይገብራ ለኃጢአት ገብራ ውእቱ ለኃ
ጢአት ።
፴፭ ወገብርሰ ኢይነብር ውስተ ቤት ለዝሉፉ ወወልድሰ
ይነብር ለዓለም ።
፴፮ ወእምከመሰ ወልድ አግዐዘክሙ አማን ግዑዛን
አንትሙ ።
፴፯ ወአአምር ከመ ዘርአ አብርሃም አንትሙ ወባሕቱ
ተኃሥሡ ትቅትሉኒ እስመ ኢይነብር ቃልየ ኀቤ
ክሙ ።
፴፰ ወአንሰ ዘርኢኩ በኀበ አቡየ እነግር ወአንትሙሂ
ዘርኢክሙ በኀበ አቡክሙ ትገብሩ ።
፴፱ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ለነሰ አብርሃም አቡነ ወይ
ቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሶበሰ ውሉደ አብርሃም
አንትሙ ግብረ አብርሃም እምገበርክሙ ።
፵ ወይእዜሰ ተኃሥሡ ትቅትሉኒ ብእሴ ጻድቀ ዘጽድቀ
እነግረክሙ ዘሰማዕኩ በኀበ እግዚአብሔር ወአብር
ሃምሰ ኢገብረ ከመዝ ።
፵፩ አንትሙሰ ትገብሩ ግብረ አቡክሙ ወይቤልዎ ንሕ

የዮሐንስ ወንጌል ፰ ።

እነሆ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ እንዳልኳችሁ ፳፬
እኔ እንደሆንኩ ካላመናችሁ በኃጢአታችሁ ትሞታ
ላችሁ ። ማር ፲፮ ፡ ፲፯ ።
እነሱም አንተ ማነህ? አሉት ፡ ጌታ ኢየሱስም ፳፭
ቀድሞ ነግሬአችኋለሁ አላቸው ።
ስለ እናንተ የምለውና የምፈርደው ብዙ አለኝ የላ ፳፮
ከኝም እውነተኛ ነው እኔም በእሱ ዘንድ የሰማሁ
ትን ለዓለም እናገራለሁ ። ምዕ ፯ ፡ ፳፰ ።
ስለ አብ እንደ ነገራቸውም አላወቁም ። ፳፯
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ የሰው ልጅ ከፍ ፳፰
ከፍ ባለጊዜ ፡ ያን ጊዜ እኔ እንደሆንኩ ታውቃላ
ችሁ የምናገረውም ከኔ አይደለም አባቴ እንደ ነገ
ረኝ እንዲሁ እናገራለሁ እንጂ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፴፪ ።
የላከኝም ከኔ ጋር አለ አብ ብቻዬን አይተወኝም ፡ ፳፱
እኔ ዘወትር ፈቃዱን አደርጋለሁና ። ቊ ፲፯ ። ምዕ
፲፬ ፡ ፲ ።
ይህንንም በተናገረ ጊዜ ያመኑበት ብዙዎች ናቸው። ፴
ምዕ ፯ ፡ ፴፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ያመኑበት አይሁድን እናንተም ፴፩
በቃሌ ጸንታችሁ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙር
ቶቼ ናችሁ አላቸው ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፬ ።
እውነትን ታውቋታላችሁ እውነትም አርነት ታወ ፴፪
ጣችኋለች ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፲፯ ።

<u>ክፍል ፳፪ ፡ ስለ አይሁድ ትዝኅርት ።</u>

መልሰው እኛ የአብርሃም ዘር ነን ከሆነ ጀምሮ ከቶ ፴፫
ለማንም ለማን አልተገዛንም እንዴት አርነት ትወጣ
ላችሁ ትለናለህ? አሉት ። ዘሌ ፳፭ ፡ ፵፪ ። ማቴ ፫ ፡ ፱።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እውነት እውነት እላችኋለሁ ፴፬
ኃጢአትን የሚሠራ ሁሉ የኃጢአት ተገዢ ነው
አላቸው ። ሮሜ ፮ ፡ ፮-፳ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፰ ።
ባርያ ዘወትር ፀቤት አይኖርም ልጅ ግን ለዘለዓለም ፴፭
ይኖራል ።
ልጅ ነፃ ካወጣችሁ ግን በእውነት አርነት የወጣችሁ ፴፮
ናችሁ ። ሮሜ ፮ ፡ ፲፰ - ፳፪ ።
የአብርሃም ዘር እንደሆናችሁ አውቃለሁ ፡ ነገር ግን ፴፯
ቃሌ በእናንተ ዘንድ አይኖርምና ልትገድሉኝ ትሻላ
ችሁ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፱ ።
እኔ ከአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ እናንተም ፴፰
ከአባታችሁ ዘንድ ያያችሁትን ታደርጋላችሁ ።
እነሱም መልሰው ለኛማ አባታችን አብርሃም ነው ፴፱
አሉት ፡ ጌታ ኢየሱስም የአብርሃም ልጆች ብትሆ
ኑስ የአብርሃምን ሥራ በሠራችሁ ነበር ። ማቴ ፫ ፡ ፱ ።
አሁን በእግዚአብሔር ዘንድ የሰማሁትን እውነቱን ፵
የምነግራችሁን እውነተኛውን ልትገድሉኝ ትሻላ
ችሁ ፡ አብርሃምስ እንዲህ አላደረገም ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፯ ።
እናንተ የአባታችሁን ሥራ ትሠራላችሁ እኛስ ከዝ ፵፩

ነሰ ኢተወለድነ እምዝሙት አላ አሐዱ አብ ብነ
ወውእቱ እግዚአብሔር ።
፵፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሶበሰ እግዚአብሔር
አቡክሙ እምአፍቀርክሙኒ ኪያየ ፡ ወቃልየኒ እም
ዐቀብክሙ እስመ አነ እምኀበ እግዚአብሔር ወፃእኩ
ወመጻእኩ ፡ ወአከ ለልየ ዘመጻእኩ አላ ውእቱ
ፈነወኒ ።
፵፫ ወእፎ እንከ ኢተአምኑ ቃልየ እስመ ኢትክሉ
ሰሚዐ ነገረ ዚአየ ።
፵፬ አንትሙሰ እምአቡክሙ ሰይጣን አንትሙ ወፍት
ወቶ ለአቡክሙ ትግበሩ ትፈቅዱ ፡ ወውእቱሰ ቀታሌ
ነፍሰ ሰብእ ውእቱ እምትካት ወኢይቀውም በጽ
ድቅ እስመ አልቦ ጽድቅ በኀቤሁ ፡ ወሶበሂ ይነብብ
ሐሰተ እምዚአሁ ይነብብ እስመ ሐሳዊ ውእቱ ወአ
ቡሃ ለሐሰት ።

፵፭ ወአንሰ እስመ ጽድቀ እነግር ኢተአምኑኒ ።
፵፮ መኑ እምኔክሙ ዘይዛለፈኒ በእንተ ኃጢአት ወእ
መሰ አነ ጽድቀ እነግር ለምንት ኢተአምኑኒ ።

፵፯ ዘሰ እምእግዚአብሔር ውእቱ ቃለ እግዚአብሔር
ይሰምዕ ወበእንተ ዝንቱ አንትሙሰ ኢትሰምዑኒ
እስመ ኢኮንክሙ እምእግዚአብሔር ።
፵፰ ወተሰጥውዎ አይሁድ ወይቤልዎ አኮኑ ሠናየ ንቤ
ለከ ከመ ሳምራዊ አንተ ወጋኔን ብከ ።

፵፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አንሰ ጋኔን
አልብየ ወባሕቱ አከብር አበየ ወአንትሙሰ ታስተ
ሐቅሩኒ ።
፶ አንሰ ኢየኃሥሥ ተድላ ለርእስየ ሀሎ ዘየኃሥሥ
ወዘሂ ይኬንን ።
፶፩ አማን አማን እብለክሙ ዘዐቀበ ቃልየ ኢይጥዕሞ
ለሞት ለዓለም ።
፶፪ ወይቤልዎ አይሁድ ይእዜሰኬ አእመርናከ ከመ
ጋኔን ብከ አብርሃም ጥቀ ሞተ ወነቢያትኒ ሞቱ ወአ
ንተሰ ትብል ዘዐቀበ ቃልየ ኢይጥዕሞ ለሞት
ለዓለም ።
፶፫ አንተኑ ተዐቢ እምአብርሃም አቡነ ዘሞተ ወእምነቢ
ያትኒ እለ ሞቱ መነ ትሬሲ ርእሰከ ።
፶፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እመሰ
ለልየ ሰባሕኩ ለርእስየ ኢይበቍዓኒ ስብሐትየ ወኢ
ምንትኒ አላ ሀሎ አቡየ ዘይሴብሐኒ ዘአንትሙ ትብ
ልዎ አምላክነ ውእቱ ወኢተአምርዎ ።
፶፭ ወአንሰ አአምሮ ወእመሰ እቤ ኢየአምሮ እከውን
ከማክሙ ሐሳዌ ወአንሰ አአምሮሂ ወቃሎሂ አዐቅብ።

፶፮ አብርሃም አቡክሙ ተመነየ ከመ ይርአይ ዕለትየ ፡
ወርእየሂ ወተፈሥሐ ።

ሙት አልተወለድንም አንድ አባት አለን እንጂ ፡
እሱም እግዚአብሔር ነው አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም እግዚአብሔር አባታችሁ ቢኾንስ ፡ ፵፪
እኔን በወደዳችሁኝ ቃሌንም በሰማችሁ ነበር ፤ እኔ
ከእግዚአብሔር ዘንድ ወጥቼ መጥቻለሁና ፡ እኔ
በራሴ የመጣሁ አይደለም ፡ እሱ ላከኝ እንጂ ።

እንግዲህ ቃሌን ለምን አታምኑም ? እኔ የተናገር ፵፫
ኩትን መስማት አይቻላችሁምና ።
እናንተስ ከአባታችሁ ከሰይጣን ናችሁ ፡ የአባታች ፵፬
ሁንም ፈቃድ ልታደርጉ ትወዳላችሁ ፡ እሱ ከጥንት
ጀምሮ የሰው ነፍስ ገዳይ ነው በእውነትም አይቆ
ምም በእሱ ዘንድ እውነት የለምና ፡ ሐሰትንም በሚ
ናገርበት ጊዜ ከራሱ አንቅቶ ይናገራል ሐሰተኛ
ነውና የሐሰትም አባት ነውና ። ዘፍ ፫ ፡ ፬ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡
፬ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፰ - ፲ ።
እኔ ግን እውነት እናገራለሁና አታምኑኝም ። ፵፭
ስለ ኃጢአት ከእናንተ የሚወቅሰኝ ማነው ? እኔ ፵፮
እውነቱን ስናገር ለምን አታምኑኝም ? ፪ ቆሮ ፭ ፡
፳፩ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፳፪ ።
ከእግዚአብሔር የኾነ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰ ፵፯
ማል ፡ ስለዚህ እናንተ አትሰሙኝም ከእግዚአብ
ሔር አይደላችሁምና ። ምዕ ፰ ፡ ፴፯ ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፮ ።
አይሁድም አንተ ሳምራዊ እንደ ሆንክ ጋኔንም ፵፰
እንዳለብህ ያልንህ መልክም አይደለምን ? ብለው
መለሱለት ። ምዕ ፯ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እኔስ አባ ፵፱
ቴን አከብራለሁ እንጂ ጋኔን የለብኝም ፡ እናንተ
ግን ትንቁኛላችሁ ።
እኔ ለራሴ ተድላ ደስታን አልሻም ፡ የሚሻና የሚፈ ፶
ርድስ አለ ። ምዕ ፭ ፡ ፵፩ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ቃሌን የጠበቀ ለዘለዓ ፶፩
ለም ሞትን አይቀምሰውም ። ምዕ ፮ ፡ ፵ - ፵፮ ።
አይሁድም እንዲህ አሉት አሁንማ ጋኔን እንዳለ ፶፪
ብህ አወቅን እኮ ? አብርሃም ስንኳ ሙቷል ፡ ነቢያ
ትም ሙተዋል አንተ ግን ቃሌን የጠበቀ ለዘላለም
አይሞትም ትላለህ ። ዘካ ፩ ፡ ፭ ።
ከሞተው ከአባታችን ከአብርሃም ከሞቱ ከነቢያትስ ፶፫
አንተ ትበልጣለህን ? ። ራስህን ማነን ታደርጋለህ ?
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው እኔ ራሴን በራሴ ፶፬
ባመሰግን ምስጋናዬ ምንም አይጠቅመኝም እናንተ
አምላካችን ነው የምትሉትና የማታውቁት የሚያ
መሰግነኝ አባቴ አለ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፬ ።
እኔ ግን አውቀዋለሁ ፡ አላውቀውም ብል እንደ እና ፶፭
ንተ ሐሰተኛ እኾናለሁ ፡ እኔ አውቀዋለሁ ቃሉንም
እጠብቃለሁ ። ምዕ ፯ ፡ ፳፰ ።
አባታችሁ አብርሃም የኔን ቀን ሊያይ ተመኘ ፡ አይ ፶፮
ቶም ደስ አለው ። ዕብ ፲፩ ፡ ፲፫ ።

፶፯ ወይቤልዎ አይሁድ ኀምሳ ዓመት አልብከ አብር
ሃምሃ ርኢከ ።
፶፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን እብለ
ክሙ እምቅድመ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ አነ ።
፶፱ ወነሥኡ እብነ ከመ ይውግርዎ ወተኀብአሙ እግ
ዚእ ኢየሱስ ወወፅአ እምኵራብ ወኀለፈ እንተ ማእ
ከሎሙ ወሖረ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፹ወ፫ ፡ በእንተ ዘዕውሩ ተወልደ ።

፩ ወእንዘ የኀልፍ እምህየ ርእየ ብእሴ ዘዕውሩ
ተወልደ ።
፪ ወተስእልዎ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ረቢ በኀጢአተ
መኑ ተወልደ ዝንቱ ዕውር በዘ ርእሱኑ ወሚመ በዘ
አዝማዲሁ ።
፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢ ውእቱ አበሰ ወኢ
አዝማዲሁ ዳእሙ ከመ ያስተርኢ ግብረ እግዚአ
ብሔር በላዕሌሁ ።
፬ ወበሕቱ ርቱዕ ሊተ እግበር ግብሮ ለዘፈነወኒ እንዘ
መዓልት ውእቱ ፡ እስመ ትመጽእ ሌሊት ዘኢይክል
በቱ አሐዱሂ ገቢረ ።
፭ እንዘ ሀሎኩ ውስተ ዓለም አነ ውእቱ ብርሃኑ ለዓ
ለም ።
፮ ወዘንተ ብሂሎ ወረቀ ውስተ ምድር ወገብረ ጽቡረ
በምራቁ ወቀብአ አዕይንቲሁ ለውእቱ ዕውር ።
፯ ወይቤሎ ሑር ተሐፀብ በምጥማቃተ ሰሊሆም ዘበ
ትርጓሜሁ ሐዋርያ ፡ ወሖረ ወተሐፅበ ወገብአ እንዘ
ይሬኢ ።
፰ ወአግዋሪሁሰ ወእለሂ የአምርዎ ትካት ወይሬእይዎ
እንዘ ይስእል ይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ዘይነብር
ውስተ ፍኖት ወይስእል ።
፱ ወቦ እለ ይቤሉ ውእቱ ዝንቱ ፡ ወካልአን ይቤሉ
አልቦ አላ ይመስሎ ፡ ወለሊሁሰ ይቤ አነ ውእቱ ።
፲ ወይቤልዎ እፎ ተከሥታ አዕይንቲከ ።
፲፩ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ብእሲ ዘስሙ ኢየሱስ
ጽቡረ ገብረ በምራቁ ወቀብአኒ አዕይንትየ ወይቤለኒ
ሑር ተሐፀብ በምጥማቃተ ሰሊሆም ወሖርኩ ወተ
ሐፀብኩ ወርኢኩ ።
፲፪ ወይቤልዎ አይሁድ አይቴ ውእቱ ብእሲሁ ወይቤ
ሎሙ ኢየአምር ።
፲፫ ወወሰድዎ ኀበ ፈሪሳውያን ለውእቱ ዘዕውሩ ተወ
ልደ ።
፲፬ እስመ ሰንበት አሚሁ አመ ገብረ እግዚእ ኢየሱስ
ጽቡረ በምራቁ ወከሠቶ አዕይንቲሁ ።
፲፭ ወተስእልዎ ካዕበ ፈሪሳውያን ዘከመ እፎ ርእየ ወይ

የዮሐንስ ወንጌል ፱ ።

አይሁድም ኀምሳ ዓመት የሌለህ እንዴት አብርሃምን ፶፯
አየህ ? አሉት ። ሉቃ ፫ ፡ ፳፫ ።
ጌታ ኢየሱስም እውነት እውነት እላችኋለሁ አብር ፶፰
ሃም ሳይወለድ እኔ ነበርኩ አላቸው ። ኢሳ ፵፫ ፡ ፲፫ ።
ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ ጌታ ኢየሱስ ግን ተሠ ፶፱
ውሮአቸው ከምኵራብ ወጣና በመካከላቸው አልፎ
ሄደ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፹፫ ፡ ዕዉር ኹኖ ስለ ተወለደው ።

ከዚያ ሲያልፍ ዕዉር ኹኖ የተወለደውን ሰው አየ ። ፩
ደቀ መዛሙርቱም መምህር ሆይ ! ይህ ዕዉር በማን ፪
ኀጢአት ተወለደ ? በራሱ ኀጢአት ነው ? ወይስ
በዘመዶቹ ኀጢአት ነው ? ብለው ጠየቁት ። ሉቃ
፲፫ ፡ ፪ - ፬ ።
ጌታ ኢየሱስም እሱ አልበደለ ዘመዶቹም አልበደ ፫
ሉም የእግዚአብሔር ሥራ በርሱ ይገለጥ ዘንድ
ነው እንጂ አላቸው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፬ ።
ነገር ግን ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ልሠራ ይገባኛል ፡ ፬
አንድ ስንኳ ሥራ ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት
ትመጣለችና ። ምዕ ፭ ፡ ፴፮ ። ዘፍ ፩ ፡ ፭ ።
በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ ። ኢሳ ፵፱ ፮ ። ፭
ምዕ ፩ ፡ ፱ ። ምዕ ፰ ፡ ፲፪ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፡ ፵፯ ።
ይህን ብሎ በምድር ላይ እንትፍ ብሎ በምራቁ ፮
ጭቃ አደረገና የዚያን ዕዉር ዓይኑን ቀባው ።
ሂድና ትርጓሜው ፈሳሽ በሆነው በሰሊሆም መጠ ፯
መቂያ ታጠብ አለው ፡ ሂዶም ታጠበና እያየ ተመ
ለሰ ። ነህም ፫ ፡ ፪ ነገ ፭ ፡ ፲ - ፲፩ ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፰ ።
ኢሳ ፴፭ ፡ ፭ ። ኢሳ ፵፪ ፡ ፭ ። ፲፭ ። ኢሳ ፰ ፡ ፮
ጐረቤቶቹ ፡ ቀድሞ የሚያውቁትና ሲለምንም ያዩት ፰
የነበሩት ይህ በመንገድ ተቀምጦ ይለምን የነበረው
አይደለምን ? አሉት ።
ይህ እሱ ነው ያሉ አሉ ፡ ሌሎችም ይመስለዋል ፱
እንጂ አይደለም አሉ ፡ እሱ ራሱ ግን እኔ ነኝ አለ ።
ዓይኖችህ እንዴት ተገለጡ ? አሉት ። ፲
እሱም መልሶ ኢየሱስ የሚባለው ሰው በምራቁ ፲፩
ጭቃ አድርጎ ዓይኔን ቀባኝና ሂደህ በፈሳሽ ውሃ
ታጠብ አለኝ ፡ ሂጄም ታጠብኩና አየሁ አላቸው ።
አይሁድም ሰውየው ወዴት አለ ? አሉት አላውቅም ፲፪
አላቸው ።
ያን ዕውር ሆኖ የተወለደውን ወደ ፈሪሳውያን ወሰ ፲፫
ዱት ።
ጌታ ኢየሱስ በምራቁ ጭቃ አድርጎ ዓይኑን ያዳ ፲፬
ነበት ቀኑ ሰንበት (ቅዳሚ) ነበርና ምዕ ፭ ፡ ፱ ።
ፈሪሳውያን ዳግመኛ እንዴት እንዳየ ጠየቁት በም ፲፭

ቤሎሙ ጽቡረ ገብረ በምራቁ ወወደየ ውስተ አዕይ
ንትየ ወሐርኩ ወተሐፀብኩ ወርኢኩ ።
፲፮ ወቦ እለ ይቤሉ እምፈሪሳውያን ዝንቱ ብእሲ ኢኮነ
እምእግዚአብሔር ዘኢየዐቅብ ሰንበተ፡ ወቦ እለ
ይቤሉ በአይቴ ይክል ብእሲ ኃጥእ ገቢረ ዘከመዝ
ተአምረ፡ ወተናፈቁ በበይናቲሆሙ በእንተ ዝንቱ
ነገር ።
፲፯ ወይቤልዎ ካዕበ ለውእቱ ዕውር ምንተ ትብል አንተ
በእንቲአሁ እስመ ከሠተከ አዕይንቲከ፡ ወይቤሎሙ
ነቢይ ውእቱ ።
፲፰ ወኢአምንዎ አይሁድ ከመ ዕውሩ ተወልደ ወይእዜ
ርእየ፡ እስከ ጸውዑ አዝማዲሁ ለዘርእየ ።

፲፱ ወተስእልዎሙ ወይቤልዎሙ ዝኑ ውእቱ ወልድ
ክሙ ዘትብሉ ዕውሩ ተወልደ፡ ወእፎ እንከ ይእዜ
ይሬኢ ።
፳ ወአውሥኡ አዝማዲሁ ወይቤሉ ነአምር ከመ
ዝንቱ ውእቱ ወልድነ ወከመሂ ዕውሩ ተወልደ ።
፳፩ ወይእዜሰ ዘከመ እፎ ይሬኢ አው መኑ ከሠቶ አዕ
ይንቲሁ ኢነአምር ኪያሁ ተሰአልዎ እስመ ልሂቅ
ውእቱ ወይክል ተናግሮ ለርእሱ ።
፳፪ ወዘንተ ይቤሉ አዝማዲሁ እስመ ይፈርህዎሙ ለአ
ይሁድ እስመ አዘዙ አይሁድ ለእመቦ ዘአምነ ቦቱ
ከመ ውእቱ ክርስቶስ ይሰደድ እምኵራብ ።

፳፫ ወበእንተ ዝንቱ ይቤሉ አዝማዲሁ ልሂቅ ውእቱ
ሎቱ ተሰአልዎ ።
፳፬ ወጸውዕዎ ዳግመ ለውእቱ ብእሲ ዕውር ወይቤልዎ
ሀብ ስብሐተ ለእግዚአብሔር ንሕነሰ ነአምር
ከመ ኃጥእ ውእቱ ዝ ብእሲ ።

፳፭ ወአውሥአ ውእቱ ብእሲ ወይቤሎሙ ኢየአምር
ከመ ኃጥእ ውእቱ፡ ወዘንተ ባሕቱ አአምር ከመ
ዕውር አነ ወይእዜ እሬኢ ።
፳፮ ወይቤልዎ ካዕበ ምንተ ገብረ ለከ ወእፎ ከሠተከ
አዕይንቲከ ።
፳፯ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ነገርኩክሙ ወኢትሰምዑ
ምንተ እንከ ካዕበ ትፈቅዱ ትስምዑ አንትሙሂ
አርዳኢሁኑ ትኩኑ ትፈቅዱ ።
፳፰ ወጸአልዎ ወይቤልዎ አንተ ኩን ረድአ ሎቱ፡ ወን
ሕነሰ አርዳኢሁ ለሙሴ ንሕነ ።
፳፱ ወንሕነ ነአምር ከመ ለሙሴ ተናገሮ እግዚአብሔር
ገጸ በገጽ፡ ወለዝንቱሰ ኢነአምሮ ከመ እምአይቴ
ውእቱ ።
፴ ወአውሥአ ውእቱ ብእሲ ወይቤሎሙ ዓዲ ዝንቱ
ጥቀ መንክር ውእቱ ዘኢተአምርዎ አንትሙ እምአ
ይቴ ውእቱ ወከሠተኒ አዕይንትየ ።

ራቁ ጭቃ አድርጎ በዓይኖቼ ውስጥ ጨመረው፡ ሂጄ
ታጥቤ አየሁ አላቸው ።
ከፈሪሳውያንም ሰንበትን የማይጠብቅ ይህ ሰው ከእግ ፲፮
ዚአብሔር አይደለም ያሉ አሉ፡ ኃጢአተኛ ሰው እን
ዲህ ያለ ተአምራት ማድረግ እንዴት ይችላል?
ያሉም አሉ፡ ስለዚህም ነገር እርስ በርሳቸው ተለያዩ ።

ዳግመኛም ያንን ዕውር አንተስ ስለ እሱ ምን ትላ ፲፯
ለህ ዓይኖችህን አብርቶልሃልና? አሉት፡ ነቢይ ነው
አላቸው፡ ምዕ ፬፡ ፲፱ ።
አይሁድም የዳነውን የዕውሩን ወላጆች እስኪጠሩ ፲፰
ድረስ ዕውር ኾኖ እንደ ተወለደ ዛሬ እንዳየ አላመ
ኑትም ።
ዕውር ኾኖ ተወለደ የምትሉት ልጃችሁ ይህ ነውን? ፲፱
ታዲያ ዛሬ እንዴት ያያል? ብለው ጠየቋቸው ።

ወላጆቹም መልሰው እንዲህ አሉ ይህ ልጃችን እንደ ፳
ኾነ ዕውር ኾኖም እንደ ተወለደ እናውቃለን ።
ዛሬ ግን እንዴት እንደሚያይ ወይም ዓይኖቹን ማን ፳፩
እንዳበራለት አናውቅም፤ እሱን ጠይቁት አዋቂ
ስለ ራሱ መናገርም የሚችል ሙሉ ሰው ነውና ።
አይሁድ ክርስቶስ ነው ብሎ በእሱ የሚያምን ቢኖር ፳፪
ከምኵራብ ይውጣ ብለው አዝዘው ነበርና አይሁ
ድን ስለፈሩ ወላጆቹ ይህን ተናገሩ ምዕ ፯፡ ፲፫ ።
ምዕ ፲፪፡ ፵፪ ።
ስለዚህም ወላጆቹ አዋቂ ነውና እሱን ጠይቁት አሉ ። ፳፫

ዳግመኛም ያን ዕውር ሰው ጠርተው ሂድ ለእግዚአ ፳፬
ብሔር ምስጋና ስጥ እኛ ግን ይህ ሰው ኃጢአተኛ
እንደሆነ እናውቃለን አሉት ። ኢያ ፯ ፡ ፲፱ ። ኢሳ
፳፮፡ ፭።
ያም ሰው እኔ ኃጢአተኛ እንደኾነ አላውቅም፡ ግን ፳፭
እኔ ዕውር እንደ ነበርኩ አሁን ግን እንደማይ
ይህን ብቻ አውቃለሁ አላቸው ።
ዳግመኛም ምን አደረገልህ? ዓይንህንስ እንዴት ፳፮
አበራልህ? አሉት ።
እሱም መልሶ ነገርኳችሁ አትሰሙኝም፡ እንግዲህ ፳፯
ደግሞ ምን ልትሰሙ ትሻላችሁ? እናንተም ደቀ
መዛሙርቱ ልትሆኑ ትወዳላችሁን? አላቸው ።
እነሱም ሰደቡትና፡ አንተ የእሱ ደቀ መዝሙር ሁን፡ ፳፰
እኛስ የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን አሉት ።
እኛ እግዚአብሔር ሙሴን ፊት ለፊት እንደ ተነጋ ፳፱
ገረው እናውቃለን፤ ይህን ግን ከወዴት እንደሆነ
አናውቀውም ።
ያም ሰው መልሶ እንዲህ አላቸው ይህም አጅግ ፴
ድንቅ ነው ዓይኔን የገለጠልኝ ከየት እንደኾነ እና
ንተ የማታውቁት ነው ።

፴፩ ወንሕነሰ ነአምር ባሕቱ ከመ ለኃጥአን ኢይሰም
ዖሙ እግዚአብሔር ዘእንበለ ለዘይፈርሆ ለእግዚአብ
ሔር ወለዘይገብር ፈቃዶ ሎቱ ይሰምዖ ።

፴፪ ወአመ ተፈጥረ ዓለም ኢተሰምዐ ግሙራ ከመ በ
ዘዕውሩ ተወልደ ወተከሥተ አዕይንቲሁ ።
፴፫ ሶበሰ ኢኮነ እምኀበ እግዚአብሔር ዝንቱ ብእሲ
እምኢክህለ ገቢረ ወኢምንተኒ ።
፴፬ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ዘለሊከ በኃጢአት ተወለ
ድከ አንተሁ ትሜህረነ ለነ ፥ ወሰደድዎ ወአውፅ
እዎ አፍአ ።
፴፭ ወሰምዐ እግዚእ ኢየሱስ ከመ አውፅእዎ አፍአ፥ ወረ
ከቦ ወይቤሎ ተአምንሁ አንተ በወልደ እግዚአብ
ሔር ።
፴፮ ወአውሥአ ውእቱ ብእሲ ወይቤ መኑ ውእቱ ወልደ
እግዚአብሔር እግዚኦ ከመ እእመን በቱ ።
፴፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዘትሬእዮ ወዘይትናገር
ምስሌከ ውእቱ ዝንቱ ።
፴፰ ወይቤ አአምን እግዚኦ ፥ ወሰገደ ሎቱ ።
፴፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እንሰኬ መጻእኩ ለኰንኖ
ዝንቱ ዓለም ከመ እለ ኢይሬእዩ ይርአዩ ፥ ወእለኒ
ይሬእዩ ይዕሩ ።
፵ ወበ እምፈሪሳውያን እለ ሀለዉ ምስሌሁ እለ ሰምዑ
ዘንተ ወይቤልዎ ንሕነኒኬ ዕውራንኑ ንሕነ ።
፵፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሶበሰ ዕውራን አን
ትሙ እምኢኮንክሙ ጌጋየ ፥ ወይእዜሰ ባሕቱ ንቡር
ጌጋይክሙ እስመ ትብሉ ንሬኢ ወኢትሬእዩ፥ ወበእ
ንተዝ ኢይትኀደግ ለክሙ ጌጋይክሙ ።

ምዕራፍ ፲ ፥

<u>ክፍል ፳ወ፬ ፥ በእንተ ኖላዊ ኄር ።</u>

፩ አማን አማን እብለክሙ ዘኢቦአ እንተ አንቀጽ
ውስተ ዓፀደ አባግዕ ወዐርገ እንተ ካልእ ገጽ ሰራቂ
ወፈያት ወጕሕልያ ውእቱ ።
፪ ወዘሰ እንተ አንቀጽ ይበውእ ኖላዌ አባግዕ ውእቱ ።

፫ ወሎቱሰ ዓፃዊኒ ያርኅዎ ወአባግዕኒ ይሰምዕዎ ቃሎ
ወይጼውዖን ለአባግዒሁ በበአስማቲሆን ወያወፅኦን
ወያወፍሮን ።
፬ ወሶበ አውፅኦን ወአውፈሮን ለኵሎን የሐውር ቅድ
ሜሆን ወይተልዋዎ አባግዒሁ እስመ የአምራ ቃሎ።

፭ ወለነኪርሰ ኢይተልዋሁ አላ ይጐይያ እምኔሁ
እስመ ኢየአምራ ቃሎ ።
፮ ዘንተ ምሳሌ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ፥ ወእሙን
ቱሰ ኢያእመሩ ዘይቤሎሙ ።

እኛም እግዚአብሔር የሚፈራውን እንጂ ኃጥአንን ፴፩
እንደማይሰማቸው እናውቃለን ፥ ፈቃዱን የሚያደር
ገውን ግን እሱን ይሰማዋል ። ኢዮ ፳፯ ፥ ፱ ። ኢሳ
፩ ፥ ፲፭ ። ምሳ ፥ ፲፭ ፥ ፳፱ ።
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ዕውር ኾኖ የተወለደና ፴፪
ዓይኑ የበራለት ሰው እንዳለ ከቶ አልተሰማም ።
ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይኾን ኖሮስ ምንም ፴፫
ማድረግ ባልቻለም ነበር ። ቊ ፲፯ ፥ ፯ ።
እነሱም መልሰው ራስህ በኃጢአት ዕውር ኾነህ የተ ፴፬
ወለድክ አንተ እኛን ታስተምረናለህ? ብለው ከም
ኵራብ አስወጥተው ወደ ውጭ አባረሩት ።
ጌታ ኢየሱስም ወደ ውጭ እንዳወጡት በሰማ ጊዜ ፴፭
አገኘውና አንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህን?
አለው ።
ያም ሰው መልሶ አቤቱ! አምንበት ዘንድ የእግዚ ፴፮
አብሔር ልጅ ማነው? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ፥ የምታየውና ካንተ ጋር የሚነጋገ ፴፯
ረው እርሱ ነው አለው ። ምዕ ፬ ፥ ፳፮ ።
አቤቱ! አምናለሁ ብሎ ሰገደለት ። ፴፰
ጌታ ኢየሱስም እኔ ፥ የማያዩት ሊያዩ ፥ የሚያዩት ፴፱
ሊታወሩ በዚህ ዓለም ልፈርድ መጥቻለሁ አለው ።
ማቴ ፲፫ ፥ ፲፫ ። ግ. ሐ. ፳፰ ፥ ፳፯ ።
ከፈሪሳውያን አብረውት የነበሩም ይህን ሲናገር ፵
ይሰሙ ነበሩ ፥ እነሱም እኛም ዕውራን ነን? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም ዕውሮችስ ብትኾኑ በደል ባልሆነባ ፵፩
ችሁ ነበር ፥ አሁን ግን በደላችሁ በራሳችሁ ነው ፥
እናያለን ትላላችሁ አታዩምና ፥ ስለዚህም ኃጢአታ
ችሁ አይሠረይላችሁም አላቸው ። ምዕ ፲፭ ፥ ፳፪ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

<u>ክፍል ፳፬ ፥ ስለ ቸር ጠባቂ ።</u>

እውነት እውነት እላችኋለሁ ወደ በጎች ሥፍራ ፩
በበር ያልገባ በሌላ በኩል የመጣ ሌባ ወንበዴ
ቀጣፊ ነው ። ኢሳ ፶፯ ፥ ፲-፲፪ ፤
በበር የሚገባ ግን የበጎች ጠባቂ ነው ። ግ. ሐ. ፳ ፥ ፪
፳፰ ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፥ ፳፰ ።
ለእሱስ በረኛው ይከፍትለታል በጎችም ቃሉን ይሰ ፫
ሙታል ፤ በጎቹን በየስማቸው ጠርቶ አውጥቶ ያሠ
ማራቸዋል ። ፩ ቆሮ ፲፯ ፥ ፱ ። ፩ ጴጥ ፩ ፥ ፲፪ ።
ሁሉንም አውጥቶ በሠማራቸው ጊዜ በፊት በፊታ ፬
ቸው ይሄዳል ፥ በጎቹም ይከተሉታል ቃሉን ያው
ቃሉና ።
ሌላውን ግን አይከተሉትም ፥ ከእሱ ይሸሻሉ እንጂ ፭
ቃሉን አያውቁምና ።
ጌታ ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው ፥ እነሱ ግን የነ ፮
ገራቸውን አላወቁም ።

፯ ወከዕበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን
እብለክሙ አነ ውእቱ አንቀጸ አባግዕ ።
፰ ወኵሎሙ እለ መጽኡ እምቅድሜየ ሰረቅት ወጕሕ
ልያ እሙንቱ ፡ ወባሕቱ ኢይሰምዕዎሙ አባግዕ ።

፱ አነ ውእቱ አንቀጸ አባግዕ ዘበአማን ዘቦአ ብእሲ
እንተ ኀቤየ ይድኅን ወይበውእ ወይወፅእ ወይረክብ
ምርዓየ ።
፲ ወሰራቂሰ ኢይመጽእ ዘእንበለ ከመ ይስርቅ ወይጥ
ባሕ ወያሕጉል ፡ ወአንሰኬ መጻእኩ ከመ ይርከቡ
ሕይወተ ዘለዓለም ፡ ወፈድፋደ ይርከቡ ።

፲፩ አነ ውእቱ ኖላዊ ኄር፡ ወኖላዊሰ ኄር ይሜጡ ነፍሶ
ቤዛ አባግዒሁ ።

፲፪ ወዐሳብሰ ዘኢኮነ ኖላዌ ወዘኢኮና አባግዕ ዚኢሁ
ሶበ ይሬኢ ተኵላ እንዘ ይመጽእ ይጕይይ ወየኀ
ድግ አባግዒሁ ወይመስጦን ተኵላ ወይዘርዎን ለአ
ባግዕ ።
፲፫ ወዐሳብሰ ይጕይይ እስመ ዐሳብ ውእቱ ወኢያኀዝኖ
በእንተ አባግዕ ።
፲፬ አነ ውእቱ ኖላዊ ኄር ወኤአምር ዘዚአየ መርዔትየ
ወየአምራኒ እሊአየ ።
፲፭ ወበከመ የአምረኒ አብ አነኒ አኤምሮ ለአብ ወእሜጡ
ነፍስየ ቤዛ አባግዕየ ።

፲፮ ወብየ ካልአትኒ አባግዕ እለ ኢኮና እምዝንቱ ዐፀድ
ወኪያሆንሂ ሀለወኒ አምጽኦን ዝየ ወይሰምዓኒ
ቃልየ ፡ ወይከውና አሐደ መርዔተ ለአሐዱ ኖላዊ ።

፲፯ ወበእንተዝ ያፈቅረኒ አብ እስመ አነ እሜጡ ነፍ
ስየ ቤዛ አባግዕየ ከመ ካዕበ አንሥኦ ።

፲፰ ወአልቦ ዘየኀይደኒያ አላ ለልየ እሜጥዋ በፈቃድየ
እስመ ብውህ ሊተ አንብራሂ ወእሚማ ወብውህ
ሊተ ካዕበ አንሥኣ ፡ ዘንተ ትእዛዘ ነሣእኩ እምኀበ
አቡየ ።
፲፱ ወተናፈቁ እንከ ካዕበ አይሁድ በበይናቲሆሙ በእ
ንተ ዝንቱ ነገር ።
፳ ወይቤሉ ብዙኃን እምኔሆሙ ጋኔን አኃዞ ወየዓብድ
ምንትኑ ታጸምእዎ ።
፳፩ ወበ እለ ይቤሉ ዝንቱ ነገር ኢኮነ ዘእምጋኔን ፡ ዘጋ
ኔንኑ ይክል ከሢተ አዕይንቲሆሙ ለዕውራን ።

ክፍል ፳ወ፭ ፡ በእንተ ሐድሶ ሕንፀታ ለኢየሩሳሌም ።

፳፪ ወኮነ በውእቱ መዋዕል ሐድሶ ሕንፀታ ለኢየሩሳ
ሳሌም ፡ ወክረምት ውእቱ ።

ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፡ እውነት ፯
እውነት እላችኋለሁ የበጎች በር እኔ ነኝ ።
ከእኔ በፊት የመጡ ሁሉ ሌቦችና ቀጣፊዎች ናቸው ፰
ነገር ግን በጎች አይሰሟቸውም ። ኤርም ፳፫ ፡ ፩ ።
ኤር ፶ ፡ ፯ ። ዘከ ፲፩ ፡ ፬ - ፭ ።
እውነተኛ ደበጎች በር እኔ ነኝ ፡ ወደ እኔ የገባ ሰው ፱
ይድናል ፡ ይገባል ይወጣል መሠማርያን ያገኛል ።

ሌባ ግን ሊሰርቅ ፡ ሊያርድ ፡ ሊያጠፋ ካልሆነ በቀር ፲
አይመጣም ፡ እኔ ግን የዘለዓለም ሕይወትን ሊያገኙ
መጣሁ ፤ በብዛትም እንዲያገኙ ። መዝ ፳፫ ፡ ፩ ።
ማቴ ፯ ፡ ፲፭ ። ግ ሐ ፳ ፡ ፳፱ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፩ ።
ቸር ጠባቂ እኔ ነኝ ፡ ቸር ጠባቂ ስለ በጎቹ ቤዛ ሰውነ ፲፩
ቱን ይሰጣል ። ኢሳ ፵ ፡ ፲፩ ። ሕዝ ፴፬ ፡ ፲፩ - ፳፫ ።
ዕብ ፲፫ ፳ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፳፭ ።
ጠባቂ ያይደለ ፡ በጎችም ገንዘቡ ያይደሉ ምንደኛ ፲፪
ግን ተኵላ ሲመጣ በየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል
ተኵላም መጥቶ በጎቹን ይነጥቃቸዋል ይበትነዋል ።
ኢሳ ፵ ፡ ፲፩ ። ሕዝ ፴፯ ፡ ፳፬ ።
ምንደኛ ግን ይሸሻል ፡ የተቀጠረ ነውና በበጎች ላይ ፲፫
የሚመጣውም አያሳዝነውምና ።
ቸር ጠባቂ እኔ ነኝ ፡ የእኔ የኾኑትን በጎቹን አውቃ ፲፬
ለሁ ፤ የእኔ የኾኑትም ያውቁኛል ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፱ ።
አብ እኔን እንደሚያውቀኝ ፤ እኔም አብን አውቀዋ ፲፭
ለሁ ፡ ስለ በጎቼም ቤዛ ሰውነቴን አሳልፌ እሰጣለሁ ።
ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ።
ከዚህ በታ ያይደሉ ሌሎች በጎችም አሉኝ ፤ እነሱንም ፲፮
ወደዚህ አመጣቸዋለሁ ፡ ቃሌንም ይሰሙኛል ፡ ለአ
ንድ እረኛ አንድ መንጋ ይኾናሉ ። ኢሳ ፶፮ ፡ ፰ ።
ሕዝ ፴፬ ፡ ፴፩ ። ዘካ ፲፬ ፡ ፱ ። ኤፌ ፪ ፡ ፲፬ ።
ስለዚህም አብ ይወደኛል ፡ እኔ ሰውነቴን ለበጎቼ ቤዛ ፲፯
አድርጌ አሳልፌ እሰጣለሁና እንደገና አስነሣት
ዘንድ ። ኢሳ ፶፫ ፯ ። ፪ ቆሮ ፭ ፡ ፲፭ ። ዕብ ፪ ፡ ፱ ።
እኔ ራሴ በፈቃዴ አሳልፌ እሰጣታለሁ እንጂ ፡ ከእኔ ፲፰
የሚወስዳት የለም ፡ ነፍሴን ከሥጋዬ ልለያት አዋሕ
ጄም ላስነሣት ሥልጣን አለኝና ይህን ትእዛዝ ከአ
ባቴ ተቀበልኩ ። ምዕ ፭ ፡ ፳፯ ።
ስለዚህም ነገር አይሁድ እንደገና እርስ በርሳቸው ፲፱
ተለያዩ ። ምዕ ፯ ፡ ፵፫ ። ፱ ፡ ፲፯ ።
ከነሱ ብዙዎች ጋኔን ይዞት ያብዳል ፡ ምን ታዳምጡ ፳
ታላችሁ? አሉ ።
ይህ ነገር ጋኔን ካያዘው የሚገኝ አይደለም ፡ ጋኔን ፳፩
ያደረበት ሰው የዕዉሮችን ዓይን ማብራት ይችላ
ልን ? ያሉም አሉ ። ዘፀ ፬ ፡ ፲፩ ። መዝ ፺፬ ፡ ፱ ።

ክፍል ፳፭ ፡ ስለ ኢየሩሳሌም መታደስ ።

በዚያ ወራት የኢየሩሳሌም ሕንፃ መታደስ ነበር ፡ ፳፪
ክረምትም ነበር ።

፳፫ ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ በቤተ መቅደስ በሕዋረ
ሰሎሞን ፡፡
፳፬ ወዐገትዎ አይሁድ ወይቤልዎ እስከ ማዕዜኑ ትነሥ
አነ ወታመነድበነ ነፍሰነ ለእመ አንተሁ ክርስቶስ
ንግረነ ገሃደ ፡፡
፳፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ነገርኩ
ክሙ ወኢተአምኑኒ ግብር ዘእገብር አነ በስመ አቡየ
ውእቱ ሰማዕትየ ፡፡
፳፮ ወአንትሙሰ ኢተአምኑኒ እስመ ኢኮንክሙ እምነ
አባግዕየ በከመ እቤለክሙ ፡፡
፳፯ አባግዕየሰ እሊአየ ይሰምዓኒ ቃልየ ወአነሂ አአም
ሮን ወእማንቱ ይተልዉኒ ፡፡
፳፰ ወአነሂ እሁቦን ሕይወተ ዘለዓለም ወኢይትኀጐላ
ለዓለም ወአልቦ ዘየኀይደኒዮን እምእዴየ ፡፡

፳፱ እስመ አቡየ ዘወሀበኒዮን ውእቱ የዐቢ እምኵሉ
ወአልቦ ዘይክል ኀይደ እምእዴሁ ለአቡየ ፡፡

፴ አነ ወአብ አሐዱ ንሕነ ፡፡

<u>ክፍል ፳ወ፮ ፡ በእንተ ጽልአ አይሁድ ፡፡</u>

፴፩ ወነሥኡ አይሁድ እብነ ካዕበ ከመ ይውግርዎ ፡፡
፴፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ብዙኀ
ግብረ ሠናየ አርአይኩክሙ ዘእምኀበ አቡየ በአይ
ግብር እምኔሆሙ ትዌግሩኒ ፡፡
፴፫ ወአውሥኡ አይሁድ ወይቤልዎ በእንተ ሠናይሰ
ግብርግ ኢንዌግረከ ወበሕቱ በበይነ ፅርፈትከ እስመ
እንዘ ሰብእ አንተ እግዚአብሔርሃ ትሬሲ ርእሰከ ፡፡

፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮኑ
ጽሑፍ ውስተ ኦሪትክሙ አንሰ እቤ አማልክት
አንትሙ ፡፡
፴፭ ወሶበ ለእልክቱ አማልክት ይቤሎሙ እለ ኮነ ቃለ
እግዚአብሔር ኀቤሆሙ ኢይትከሀል ይትነሠት ወይ
ትሔሰው ቃለ መጽሐፍ ፡፡
፴፮ ወእፎ እንከ ዘቀደሶ አብ ወፈነዎ ውስተ ዓለም እፎ
እንከ ትብሉኒ ትጸርፍ ለእመ እቤለክሙ ወልደ እግ
ዚአብሔር አነ ፡፡
፴፯ ወእመሰ ኢይገብር ግብሮ ለአቡየ ኢትእመኑ ብየ ፡፡
፴፰ ወእመሰ እገብር ለእመ ኪያየ ኢአመንክሙ ለግብ
ርየ እመኑ ከመ ታእምሩ ወትጠይቁ ከመ አነ በአብ
ወአብ ብየ ፡፡
፴፱ ወየኀሥሥዎ ካዕበ የአኃዝዎ ወአምሰጠ እምእዴሆሙ ፡፡

፵ ወሖረ ካዕበ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ብሔረ ኀበ አጥመቀ
ዮሐንስ ቀዲሙ ፡ ወነበረ ህየ ፡፡

የዮሐንስ ወንጌል ፲ ፡፡

ጌታ ኢየሱስም በቤተ መቅደስ በሰሎሞን እርከን ፳፫
ይመላለስ ነበር ፡፡ ግብ ሐዋ ፫ ፡ ፲፩ ፡፡
አይሁድም ከበው እስከ መቼ ድረስ ሰውነታችንን ፳፬
ታስጨንቀንና ታሰቀቀናለህ? አንተ ክርስቶስ እንደ
ኾንክ ገልጠህ ንገረን አሉት ፡፡
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ አታምኑ ፳፭
ኝም እንጂ ነገርኋችሁ ፤ እኔ በአባቴ ስም የምሠ
ራው ሥራ እሱ ምስክሬ ነው ፡፡ ምዕ ፭ ፡ ፴፮ ፡፡
እናንተ ግን አታምኑኝም ፤ እንደነገርኋችሁ ከበጎቼ ፳፮
አይደላችሁምና ፡፡ ምዕ ፰ ፡ ፵፭ ፡፡
የኔ የኾኑት በጎቼ ግን ቃሌን ይሰሙኛል ፤ እኔም ፳፯
አውቃቸዋለሁ ፤ እነሱም ይከተሉኛል ፡፡ ምዕ ፰ ፡ ፵፯ ፡፡
እኔም የዘለዓለም ሕይወትን እሰጣቸዋለሁ ፤ ለዘላ ፳፰
ለሙም አይጠፉም ፤ ከእጄም ነጥቆ የሚወስዳቸው
የለም ፡፡ ምዕ ፫ ፡ ፲፭ ፡፡ ፲፰ ፡ ፱ ፡፡
እነሱን የሰጠኝ አባቴ እርሱ ከሁሉ ይበልጣልና ፳፱
ከአባቴ እጅ ነጥቆ መውሰድ የሚችል የለም ፡፡ ምዕ
፲፬ ፡ ፳፰ ፡፡
እኔና አብ አንድ ነን ፡፡ ምዕ ፭ ፡ ፳፫ ፡፡ ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፯ ፡፡ ፴

<u>ክፍል ፳፮ ፡ ስለ አይሁድ ጥላቻ ፡፡</u>

ዳግመኛም አይሁድ ሊወግሩት ደንጊያ አነሡ ፡፡ ፴፩
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ከአባቴ ዘንድ የሚኾን ብዙ ፴፪
መልካም ሥራ አሳየኋችሁ ፤ ከእነሱ በየትኛው ሥራ
ትወግሩኛላችሁ? አላቸው ፡፡
አይሁድም መልሰው አንተ ሰው ስትኾን ራስህን ፴፫
እግዚአብሔርን ታደርጋለህና ስለ መሳደብህ ነው
እንጂ ፤ ስለ መልካም ሥራህስ እንወግርህም አሉት ፡፡
ምዕ ፭ ፡ ፲፰ ፡፡
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ እኔ አማ ፴፬
ልክት ናችሁ አልኩ ተብሎ በኦሪታችሁ ተጽፎ የለ
ምን ፡፡ መዝ ፹፩ ፡ ፮ ፡፡
የእግዚአብሔር ቃል ከነሱ ዘንድ የነበረባቸውን እነ ፴፭
ዚያን አማልክት ካላቸው የመጽሐፍ ቃል ሊፈርስ
ሊታበል አይቻልም ፡፡ ምዕ ፭ ፡ ፲፯ - ፳ ፡፡
እንኪያስ አብ የቀደሰው ወደ ዓለም የላከውማ እን ፴፮
ዴት ነዋ? እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብላችሁ
እንዴት ትሳደባለህ ትሉኛላችሁ? ፡፡
የአባቴን ሥራ ባልሠራ ግን በእኔ አትመኑ ፡፡ ፴፯
ከሠራሁ ግን እኔን እንኳን ባታምኑ ሥራዬን እመኑ ፤ ፴፰
እኔ በአብ እንዳለሁ ፤ አብም በእኔ እንዳለ ታውቁ
ትረዱ ዘንድ ፡፡
ዳግመኛ ሊይዙት ይሹ ነበር ፤ ከእጃቸውም አመ ፴፱
ለጠ ፡፡ ምዕ ፰ ፡ ፶፱ ፡፡ ሉቃ ፬ ፡ ፴ ፡፡
ዳግመኛም ቀድሞ ዮሐንስ ያጠምቅበት ወደነበረው ፵
ሥፍራ ፤ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ ሄዶ ከዚያ ተቀመጠ ፡፡
ምዕ ፩ ፡ ፳፰ ፡፡

፵፩ ወብዙኃን ሖሩ ኀቤሁ ወይቤሉ ዮሐንስ አልቦ ዘገ
ብረ ተአምረ ወኢምንተኒ ወበሕቱ ኵሉ ዘይቤ ዮሐ
ንስ በእንተዝ ብእሲ እሙን ኮነ ።
፵፪ ወብዙኃን እለ አምኑ በቱ በህየ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ፤

ክፍል ፳ወ፯ ፡ በእንተ እንሥአቱ ለአልዓዛር እመቃብር ።

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘይደዊ ዘስሙ አልዓዛር በቢ
ታንያ ዘሀገረ ማርያ ወማርታ እኅታ ።

፪ ወማርያሰ ይእቲ እንተ ቀብአቶ ለእግዚእነ ዕፍረተ
ወመዝመዘት እገሪሁ በሥዕርታ ወእኁሃ ባቲ አልዓ
ዛር ይደዊ ።
፫ ወለአካ አኃቲሁ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብላ
እግዚእነ ናሁ ዘታፈቅር ይደዊ ።
፬ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ይቤ ዝንቱ ደዌ ኢኮነ
ለሞት አላ በእንተ ስብሐተ እግዚአብሔር ወከመ
ይሰባሕ ወልደ እግዚአብሔር በእንቲአሁ ።
፭ ወያፈቅሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለማርታ ወለማርያ
እኅታ ወለአልዓዛር ።
፮ ወሰበ ሰምዐ ከመ ይደዊ ነበረ ኀበ ሀለወ ብሔር
ሰኑየ መዋዕለ ።
፯ ወእምዝ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንዑ ንሖር ብሔረ
ይሁዳ ካዕበ ።
፰ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ረቢ ! አኮኑ ይእዜ የኃሥሡ
አይሁድ ይውግሩከ ወካዕበ ትፈቅድኑ ሐዊረ ህየ ።

፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮኑ
ዐሠርቱ ወክልኤቱ ሰዓቱ ለዕለት ብእሲ ዘየሐውር
መዓልተ ኢይትዐቀፍ እስመ ይሬኢ ብርሃኖ ለዝንቱ
ዓለም ።
፲ ወዘሰ የሐውር ሌሊተ ይትዐቀፍ እስመ አልቦ ውስ
ቴቱ ብርሃን ዘይሬኢ ።
፲፩ ወዘንተ ነገረ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ፥ ወእምዝ ይቤ
ሎሙ አልዓዛር ዐርከነ ኖመ ወበሕቱ አሐውር
አንቅሆ ።
፲፪ ወይቤልዎ አርዳኢሁ እግዚኦ እመሰ ኖመ ይነቅሕ
ወይጥዒ ።
፲፫ ወእግዚእ ኢየሱስ ይቤ በእንተ ንዋመ ሞቱ ፥ ወሎ
ሙሰ መሰሎሙ በእንተ ንዋመ ድቃስ ዘይቤሎሙ ።

፲፬ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ገሃደ አልዓ
ዛር ሞተ ።
፲፭ ወእንሰ እትፌሣሕ በእንቲአክሙ እስመ ኢሀሎኩ ህየ
ከመ ትእመኑ አንትሙ ወበሕቱ ንዑ ንሖር ኀቤሁ ።
፲፮ ወይቤሎሙ ቶማስ ዘይብልዎ ዲዲሞስ ለቢጹ አር
ዳእ ንሖርኬ ንሕነሰ ከመ ንሙት ምስሌሁ ።

ብዙዎችም ወደሱ ሄደው ፡ ዮሐንስ ምንም ምን ያደ ፵፩
ረገው ተአምራት የለም ፥ ግን ዮሐንስ ስለዚህ ሰው
የተናገረው ሁሉ እውነት ኾነ አሉ ።
በዚያም ያመኑበት ብዙዎች ናቸው ። ፵፪

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፳፯ ፡ አልአዛርን ከመቃብር ስለ ማስነሣቱ ።

የማርያና የእኅቷ የማርታ አገር በሚሆን በቢታንያ ፩
አልአዛር የሚባል የታመመ አንድ ሰው ነበር ።
ሉቃ ፲ ፡ ፴፰ - ፴፱ ።
ማርያም ጌታችንን ሽቱ የቀባቸውና እግሩንም በራስ ፪
ጠጕሯ ያሸችው ናት ፥ ወንድሟ አልአዛርም ታሞ
ነበር ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፫ ።
እኅቶቹም ጌታችን ሆይ ! እነሆ የምትወድደው ፫
ታሟል ብለው ወደ ጌታ ኢየሱስ ላኩ ።
ጌታ ኢየሱስም ሰምቶ ፡ ይህ ደዌ ለሞት አይደለም ፥ ፬
የእግዚአብሔር ልጅ ሊመሰገንበት ፡ የእግዚአብሔር
ክብር ሊገለጥበት ነው እንጂ አለ ። ምዕ ፱ ፡ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ማርታንና እኅቷ ማርያን አልአዛር ፭
ንም ይወዳቸው ነበር ።
እንደታመመም በሰማ ጊዜ ባለበት ቦታ ሁለት ቀን ፮
ቈየ ።
ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ደግሞ ወደ ይሁዳ ፯
ኑ እንሂድ አላቸው ።
ደቀ መዛሙርቱም መምህር ! አሁን አይሁድ ሊወግ ፰
ሩህ ይሹ የለምን ፡ ደግሞ አንተ ወደዚያ ልትሄድ
ትሻለህን ? አሉት ። ምዕ ፲ ፡ ፴፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ቀኑ ዐሥራ ሁለት ሰዓት አይ ፱
ደለምን ? በቀን የሚሄድ አይሰናከልም ፥ የዚህን
ዓለም ብርሃን ያያልና አላቸው ። ምዕ ፱ ፡ ፬-፭ ።

በሌሊት የሚሄድ ግን ይሰናከላል ፡ የሚያየው ብር ፲
ሃን በርሱ የለምና ። ምዕ ፲፪ ፡ ፴፭ ።
ለደቀ መዛሙርቱ ይህን ነገር ነገራቸው ፥ ከዚህም ፲፩
በኋላ ወዳጃችን አልአዛር ተኝቷል ፡ ነገር ግን ላስነ
ሣው እሄዳለሁ አላቸው ። ዳን ፲፪ ፡ ፪ ። ምዕ ፱፡፳፬ ።
ደቀ መዛሙርቱም አቤቱ ! ከተኛስ ድኖ ይነሣል ፲፪
አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም የተናገረው ስለ ሞቱ እንቅልፍ ፲፫
ነው ፥ እነሱ ግን የነገራቸው ስለ እንቅልፍ መተኛት
መስሏቸው ነበር ።
ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ገልጦ ወዳጃችን አልአዛር ፲፬
ሞተ አላቸው ።
እኔ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል ፥ እናንተ ታምኑ ዘንድ ፲፭
ከዚያ የለሁምና ፥ ግን ኑ ወደርሱ እንሂድ ።
ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስም ፥ ባልንጀሮቹ ደቀ መዛ ፲፮
ሙርትን ፥ እኛም አብረነው እንሞት ዘንድ እንሂድ
አላቸው ። ምዕ ፳ ፡ ፳፬ ።

፲፯ ወሖረ እግዚእ ኢየሱስ ቢታንያ ወበጺሖ ሀየ ረከቦ
በዘወድአ ረቡዐ መዋዕለ እምዘተቀብረ ።
፲፰ ወቢታንያሰ ቅርብት ይእቲ ለኢየሩሳሌም መጠነ
ዐሠርቱ ወኃምስቱ ምዕራፍ ።
፲፱ ወብዙኃን እምነ አይሁድ እለ ሖሩ ኀበ ማርያ ወማ
ርታ ከመ ያላቅስዎን በእንተ እኁሆን ።
፳ ወሶበ ሰምዓት ማርታ ከመ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ
ወፅአት ወተቀበለቶ ፡ ወማርያሰ ነበረት ቤተ ። ፡
፳፩ ወትቤሎ ማርታ ለእግዚእ ኢየሱስ እግዚእየ ሶበሰ
ሀሎከ ዝየ እምኢሞተ እኁየ ።
፳፪ ወይእዜኒ አአምር ከመ ዘሰአልኮ ለእግዚአብሔር
ይሁበከ ።
፳፫ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ እኁኪሰ ይትነሣእ ።
፳፬ ወትቤሎ ማርታ አአምር ከመ ይትነሣእ አመ ትን
ሣኤ ምውታን በደኃሪት ዕለት ።
፳፭ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ትንሣኤ ወሕ
ይወት ዘየአምን ብየ እመኒ ሞተ የሐዩ ።
፳፮ ወኵሉ ዘሕያው ወየአምን ብየ ኢይመውት ለዓለም
ተአምኒኑ ዘንተ ።
፳፯ ወትቤሎ እወ እግዚኦ አንሰ አአምን ከመ አንተ
ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘመጽአ
ውስተ ዓለም ።
፳፰ ወዘንተ ብሂላ ሖረት ወጸውዓታ ለማርያ እኅታ
ጽሚተ፡ ወትቤላ ናሁ መጽአ ሊቅነ ወይጼውዐኪ ።
፳፱ ወሶበ ሰምዐት ማርያ ተንሥአት ፍጡነ ወሖረት
ኀቤሁ ።
፴ ወዓዲሁ ኢበአ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ሀገር አላ
ሀሎ ውስተ ብሔር ኀበ ተቀበለቶ ማርታ ።
፴፩ ወሶበ ርእይዋ ለማርያ አይሁድ እለ ሀለዉ ምስሌሃ
ውስተ ቤት እለ መጽኡ ከመ ያላቅስዋ ከመ ተንሥአ
ፍጡነ ወወፅአት ተለውዋ ወመሰሎሙ ዘተሐውር
ኀበ መቃብሩ ትብክዮ በህየ ።
፴፪ ወሶበ በጽሐት ማርያ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ርእዮቶ
ወሰገደት ሎቱ ታሕተ እገሪሁ ወትቤሎ እግዚእየ
ሶበሰ ሀሎከ ዝየ እምኢሞተ እኁየ ።
፴፫ ወሶበ ርእያ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ትበኪ ወአይሁ
ድኒ እለ መጽኡ ምስሌሃ ከመ ይበክዩ ፡ ገዐረ በመን
ፈሱ ወሆከ ርእሶ ።
፴፬ ወይቤ አይቴ ቀበርክምዎ ወይቤልዎ እግዚኦ ነዐ
ትርአይ ።
፴፭ ወአንብዐ ከዐበ እግዚእ ኢየሱስ ።
፴፮ ወይቤሉ አይሁድ ርእዩ መጠነ ያፈቅሮ ።
፴፯ ወበ እምውስቴቶሙ እለ ይቤሉ እምኢክህሎኑ ዝንቱ
ዘከሠተ አዕይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ ከመ ይግበር
በዘኢይመውት ዝንቱኒ ።

ጌታ ኢየሱስም ወደ ቢታንያ ሄደ ከዚያም በደረሰ ፲፯
ጊዜ ሞቶ ከተቀበረ አራት ቀን ሆኖት አገኘው ።
ቢታንያ ግን ዐሥራ አምስት ምዕራፍ ያህል ለኢየ ፲፰
ሩሳሌም ቅርብ ነበረች ።
ከአይሁድም ሊያላቅሷቸው ወደ ማርያና ወደ ማርታ ፲፱
የሄዱ ብዙዎች ነበሩ ።
ማርታም ጌታ ኢየሱስ እንደ መጣ በሰማች ጊዜ ፳
ወጥታ ተቀበለችው ፡ ማርያ ግን ከቤት ቀርታ ነበር።
ሉቃ ፲ ፡ ፴፱ - ፵ ።
ማርታም ጌታ ኢየሱስን ፡ ጌታዬ ከዚህስ ኖረህ ቢሆን ፳፩
ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው ።
አሁንም እግዚአብሔር የለመንከውን እንዲሰጥህ ፳፪
አውቃለሁ ።
ጌታ ኢየሱስም ወንድምሽስ ይነሣል አላት ። ዳን ፳፫
፲፪ ፡ ፪ ። ፊል ፫ ፡ ፳፩ ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፲፬ ።
ማርታም ሙታን በሚነሡበት በኋለኛዪቱ ቀን እንደ ፳፬
ሚነሣስ አውቃለሁ አለችው ። ምዕ ፭ ፡ ፳፱ ። ግብ
ሐዋ ፳፬ ፡ ፲፭ ።
ጌታ ኢየሱስም ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ ፡ የሚያ ፳፭
ምንብኝ ቢሞትም ይነሣል አላት ።
ሕያው የሆነና በኔ የሚያምን ሁሉ ለዘለዓለም አይሞ ፳፮
ትም ይህንስ ታምኚለሽን? ። ምዕ ፮ ፡ ፶፩። ፰ ፡ ፶፩ ።
አዎም አቤቱ አንተ ወደ ዓለም የመጣው የእግዚአ ፳፯
ብሔር ልጅ ክርስቶስ እንደሆንክ እኔ በእውነት አም
ናለሁ አለችው ። ምዕ ፮ ፡ ፷፱ ።
ይህን ብላ ሄዳ እኅቷ ማርያን በሥዉር ጠራቻትና ፡ ፳፰
እነሆ መምህራችን መጥቶ ይጠራሻል አለቻት ።
ማርያም ይህን በሰማች ጊዜ ፈጥና ተነሥታ ወደ ፳፱
ርሱ ሄደች ።
ጌታ ኢየሱስም ገና ወደ ከተማ አልገባም ነበር ፡ ፴
ማርታ በተቀበለችበት ሥፍራ ነበረ እንጂ ።
ሊያላቅሷት መጥተው በቤት ከእሷ ጋር የነበሩ አይ ፴፩
ሁድም ፈጥና ተነሥታ እንደወጣች በዩ ጊዜ ፡ በዚያ
ለወንድሟ ልታለቅስለት ወደ መቃብሩ የምትሄድ
መስሏቸው ተከተሏት ።
ማርያም ከጌታ ኢየሱስ ዘንድ በደረሰች ጊዜ አይ ፴፪
ታው ከእግሩ በታች ሰገደችለትና ጌታዬ! ከዚህ
ኑረህ ቢኸን ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው ።
ጌታ ኢየሱስም ስታለቅስ ባያት ጊዜ ከእሷ ጋር ፴፫
የመጡ አይሁድም ሲያለቅሱ ባየ ጊዜ ከልቡ አል
ቅሶ ራሱን ነቀነቀ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፩ ።
የት ቀበራችሁት ? አለና አቤቱ! ና እይ አሉት። ፴፬
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ አለቀሰ ። ሉቃ ፲፱ ፡ ፵፩ ። ፴፭
አይሁድም ምን ያህል ይወደው እንደነበረ እዩ አሉ። ፴፮
ከእነሱም መካከል ዕዉር ኾኖ የተወለደውን ዓይን ፴፯
ያበራው ይህ ሰው ይህስ እንዳይሞት ባላደረገም ነበ
ርን ? ያሉም አሉ ። ምዕ ፱ ፡ ፴፪ ።

፴፰ ወካዕበ ተከዘ በልቡ እግዚእ ኢየሱስ ወሖረ ኀበ
መቃብሩ እንዘ ያነብዕ ወበዓት ውእቱ ወከዱን እብን
ዐቢይ ዲቤሁ ፡፡
፴፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አእትትዋ ለይእቲ
እብን ወትቤሎ ማርታ እኅቱ ለዘሞተ እግዚእየ
ወድአ ጼአ እስመ ረቡዐ ከነ ዮም እምዘተቀብረ ፡፡
፵ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ኢይቤለኪኑ ከመ እመ
ተአመንኪ ትሬእዪ ስብሐተ እግዚአብሔር ወአእተ
ትዋ ለይእቲ እብን ፡፡
፵፩ ወአንሥአ አዕይንቲሁ እግዚእ ኢየሱስ ላዕለ ወይቤ
አአኵተከ አባ እስመ ሰማዕከኒ ፡፡
፵፪ ወአንሰ አአምር ከመ ዘልፈ ትሰምዐኒ ወበሕቱ በእ
ንተ እለ ይቀውሙ ሰብእ እብል ዘንተ ከመ ይእመኑ
ከመ አንተ ፈነውከኒ ፡፡
፵፫ ወዘንተ ብሂሎ ከልሐ በዐቢይ ቃል ወይቤ አልአዛር
አልአዛር ነዐ ፃእ አፍአ ፡፡
፵፬ ወወፅአ ውእቱ ምውት እንዘ ግኑዝ ወእሡር እደ
ዊሁ ወእገሪሁ ወገጹኒ ጥብሉል በሰበን፤ ወይቤሎሙ
እግዚእ ኢየሱስ ፍትሕዎኬ እንከሰ ወኅድግዎ ይሑር፡፡
፵፭ ወብዙኃን እምአይሁድ እለ መጽኡ ኀበ ማርያ ወማ
ርታ ርእዮሙ ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ አምኑ ቦቱ ፡፡

፵፮ ወቦ እምውስቴቶሙ እለ ሖሩ ኀበ ፈሪሳውያን ወአስተ
ዋደይዎ ወነገርዎሙ ኵሎ ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ ፡፡

ክፍል ፳ወ፰ በእንተ ዘመከሩ አይሁድ ይቅትልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ፡፡

፵፯ ወአስተጋብእዎሙ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ለሕ
ዝብ ወይቤልዎሙ ምንተ ንሬሲ ናሁ ዝንቱ ብእሲ
ብዙኃ ተአምረ ይገብር ፡፡
፵፰ ወእመኒ ኃደግናሁ ከመዝ ኵሉ የአምን ቦቱ ወይመ
ጽኡ ሰብአ ሮሜ ወይነሥኡነ ብሔረነ ወሕዝበነኒ ፡፡
፵፱ ወይቤሎሙ አሐዱ እምኔሆሙ ዘስሙ ቀያፋ ሊቀ
ካህናት ዘዕብሬቱ ይእቲ ዓመት አንትሙሰ ኢተአ
ምሩ ወኢምንተኒ ወኢሂ ትመክሩ ፡፡

፶ ይኄይሰነ አሐደ ብእሴ ንቅትል ወይሙት ህየንተ
ሕዝብ እምይትኃጐል ኵሉ ሕዝብ ፡፡
፶፩ ወዘንተሰ አኮ እምልቡ ዘይቤ አላ እስመ ሊቀ ካህናት
ውእቱ ወእብሬቱ ይእቲ ዓመት ተነበየ ዘንተ፤ እስመ
ሀለዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ይሙት በእንተ ኵሉ ሕዝብ፡፡

፶፪ ወአኮ በእንተ ሕዝብ ባሕቲቶሙ አላ ከመ ያስተጋ
ብአሙ ለውሉደ እግዚአብሔር እለ ተዘርዉ አሐተኔ፤

፶፫ ወእምይእቲ ዕለት ተማከሩ ሊቃነ ካህናት ከመ ይቅ
ትልዎ ፡፡

ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ ከልቡ አዘነ፡ እያለቀሰም ፴፰
ወደ መቃብሩ ሄደ፡ መቃብሩም ዋሻ ነበር ታላቅ
ደንጊያም ተገጥሞ ነበር ፡፡
ጌታ ኢየሱስም ደንጊያዩቱን አንሡት አላቸው፤ የሞ ፴፱
ተው እኅት ማርታም፤ ጌታዬ ከተቀበረ አራት ቀን
ኾኖታልና ፈጽሞ ይሸት ይኾናል አለችው፡፡ ቍ ፲፯፡፡
ጌታ ኢየሱስም ብታምኚስ የእግዚአብሔርን ክህሉ ፵
ነት ታያለሽ አላልኩሽምን? ያቺንም ደንጊያ አነ
ሡት ፡፡ ቍ ፬፤ ፳፫ - ፳፯ ፡፡
ጌታ ኢየሱስም ዐይኖቹን አቅንቶ እንዲህ አለ፡ አባት ፵፩
ሆይ ሰምተኸኛልና አመሰግንሃለሁ ፡፡ ማር ፯፤ ፴፬ ፡፡
እኔ ዘወትር እንደምትሰማኝ አውቃለሁ፤ ነገር ግን ፵፪
ከዚህ ስለ ቆሙ ሰዎች ይህን እናገራለሁ ፡ አንተ
እንደ ላከኸኝ ያምኑ ዘንድ ፡፡ ምዕ ፲፪፤ ፴ ፡፡
ይህን ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፡ አልአዛር አልአ ፵፫
ዛር ወደ ውጭ ና አለ ፡፡
ያም ምዉት እንደ ተገነዘ እጁንና እግሩን እንደታ ፵፬
ሠረ ፊቱም በሰበን እንደ ተጠቀለለ ወጣ፡ ጌታ ኢየ
ሱስም እንግዲህስ ፍቱትና ተዉት ይሂድ አላቸው ፡፡
ከአይሁድም ወደ ማርታና ወደ ማርያ መጥተው ፵፭
የነበሩ ብዙ ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ያደረገውን አይ
ተው በርሱ አመኑ ፡፡ ምዕ ፪፤ ፳፫ ፡፡ ምዕ ፯፤ ፴፩ ፡፡
ከእነሱም መካከል ወደ ፈሪሳውያን ሄደው ጌታ ኢየ ፵፮
ሱስ ያደረገውን ሁሉ ለነሱ ነግረው ያጣሉት ነበሩ ፡፡

ክፍል ፳፰፤ ጌታ ኢየሱስን ይገድሉት ዘንድ አይሁድ ስለ አደረጉት ምክር ፡፡

የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ሕዝቡን ሰብስበው ፵፯
እንዲህ አሏቸው፡ እነሆ ይህ ሰው ብዙ ተአምራት
ያደርጋል፤ ምን እናድርግ? ፡፡ መዝ ፪፤ ፪ ፡፡
እንዲህ ብንተወውም ሁሉ ያምንበታል፤ የሮም ሰዎ ፵፰
ችም መጥተው አገራችንንና ወገናችንን ይወስዱብናል ፡፡
ከእነሱም ስሙ ቀያፋ የሹመቱ ተራ በዚያ ወራት ፵፱
የኾነችው፤ የካህናት አለቃ የሆነ አንድ ሰው እንዲህ
አላቸው፡ እናንተስ ምንም ምን አታውቁም፤ አታ
ስቡም ፡፡ ምዕ ፲፰፤ ፲፫ ፡፡ ሉቃ ፫፤ ፪ ፡፡
ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፉ ስለ ሕዝብ ቤዛ አንድ ሰው ፶
ቢሞት አንድ ሰው ብንገድል ይሻለናል፡፡ ምዕ ፲፰፤፲፬፡፡
ይህንንም የተናገረው ከልቡ አይደለም፤ ሊቀ ክህ ፶፩
ናት ነበርና ሹመቱም በዚያ ወራት ነበረችና ይህን
ተናገረ እንጂ፤ ጌታ ኢየሱስ ስለ ሕዝብ ሁሉ ቤዛ
ሆኖ ይሞት ዘንድ ነበረውና ፡፡
ስለ ሕዝብ ብቻ አልነበረም፤ የተበተኑትን የእግዚ ፶፪
አብሔርን ልጆች በአንድነት ይሰበስባቸው ዘንድ
ነው እንጂ ፡፡ ምዕ ፲፤ ፲፯ ፡፡ ኤፌ ፪፤ ፲፯ ፡፡
ከዚያች ቀን ጀምሮ የካህናት አለቆች ሊገድሉት ፶፫
ተማከሩ ፡፡

ክፍል ፳ወ፱ ፡ በእንተ ተግኅሦቱ ኢየሩሳሌም ።

፶፬ ወኢያንሶሰወ እንከ እግዚእ ኢየሱስ ገሃደ ማእከለ
አይሁድ አላ ሖረ ኀበ ሀገር እንተ ትሰመይ ሀገረ
ኤፍሬም ዘቅርብት ለበድው ፡ ወነበረ ህየ ምስለ አር
ዳኢሁ ።
፶፭ ወቀርበ በዐለ ፋሲካሆሙ ለአይሁድ ወዐርጉ ብዙ
ኃን ለኢየሩሳሌም እምበሐውርት እምቅድመ በዓለ
ፋሲካ ያንጽሑ ርእሶሙ ።
፶፮ ወአኀዙ አይሁድ ይኅሥሥዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይ
ቤሉ በበይናቲሆሙ እንዘ ይቀውሙ ውስተ ቤተ
መቅደስ ምንተ ትብሉ ናሁ ኢመጽአ ለበዓል ።
፶፯ ወአዘዙ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን እመበ ዘአእመረ
ኀበ ሀሎ ይቅጽብዎሙ ከመ የአኀዝዎ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

ክፍል ፴ ፡ በእንተ እንተ ቀብአቶ ለእግዚእነ ዕፍረተ ።

፩ ወእምዝ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ እምቅድመ ሰዱስ
መዋዕል ዘፋሲካ ወበጽሐ ቢታንያ ኀበ ሀሎ አልአ
ዛር ዘአንሥኦ እምነ ምዉታን ።

፪ ወገብሩ ሎቱ ምሳሐ በህየ ፡ ወማርታ ትሜጥዎሙ
ወአልዓዛር አሐዱ ውእቱ እምእለ ይረፍቁ ምስሌሁ ።

፫ ወማርያሰ ነሥአት ዕፍረተ ልጥረ ዘናርዱ ጵስጢቂስ
ዘዕፁብ ሤጡ ወቀብቶ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ
ወመዝመዘቶ በሥዕርታ ፡ ወመልአ ቤተ መዓዛሁ ለው
እቱ ዕፍረት ።
፬ ወይቤ ይሁዳ ስምዖን አስቆሮታዊ አሐዱ እምአርዳ
ኢሁ ዘሀለዎ ያግብኦ ።
፭ ለምንት ኢሤጥዎ ለዝንቱ ዕፍረት ለሠለስቱ ምእት
ዲናር ይትወሀብ ለነዳያን ።
፮ ወዘንተ ዘይቤ አኮ ዘያጽሕቅዎ ነዳያን አላ እስመ
ሰራቂ ውእቱ ወየዐቅብ አስከሬነ ወይነሥእ እም
ዘይትወደይ ውስቴቱ ።
፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኅድጋ እስመ ተዐቅበ
ለዕለተ ቀበርየ ።
፰ ወነዳያንሰ በኵሉ ጊዜ ሀለዉ ምስሌክሙ ወዘልፈ
ትረክብዎሙ ወጊዜ ፈቀድክሙ ታሤንዩ ሎሙ ፡ ወኪ
ያየሰ አኮ በኵሉ ጊዜ ዘትረክቡኒ ።

፱ ወብዙኃን እምነ አይሁድ እለ አእመሩ ከመ ሀሎ
እግዚእ ኢየሱስ ህየ ሖሩ ኀቤሁ ወአኮ በእንተ እግ
ዚእ ኢየሱስ ባሕቲቱ ዘሖሩ ዳእሙ ከመ ይርአይዎ
ለአልዓዛርሂ ዘአንሥኦ እግዚእ ኢየሱስ እምዉታን ።
፲ ወተማከሩ ሊቃነ ካህናት ከመ ይቅትልዎ ለአልዓዛር ።

ክፍል ፴፱ ፡ ኢየሩሳሌምን ትቶ ስለ መሄዱ ።

ከዚያም ወዲህ ጌታ ኢየሱስ በአይሁድ መካከል ተገ ፶፬
ልጦ አልኖረም ፡ ለምድረ በዳ አቅራቢያ ወደኾነችው
የኤፍሬም አገር ወደምትባል ሄደ ፡ በዚያም ከደቀ
መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ ። ፪ ዜና መዋ ፲፫ ፡ ፲፱ ።
የአይሁድ የፋሲካቸው በዓል ቀረበ ፡ ብዙዎችም ከበ ፶፭
ዐሉ አስቀድሞ ራሳቸውን ያነጹ ዘንድ ከያገሩ ወደ
ኢየሩሳሌም ወጡ ። ዘፀ ፲፱ ፡ ፲ ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፡ ፭ ።
አይሁድም ጌታ ኢየሱስን ይሹት ጀመር ፡ በቤተ ፶፮
መቅደስም ቆመው እርስ በርሳቸው እነሆ ለበዓል
አልመጣም ምን ትላላችሁ? አሉ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፩ ።
የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ያለበትን ያወቀ ፶፯
ቢኖር ሊይዙት ይጠቅሱዋቸው ዘንድ አዘዙ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ክፍል ፴ ፡ ጌታችንን ሽቱ ስለ ቀባችው ሴት ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ፋሲካ ከሚውልበት ከስ ፩
ድስተኛው ቀን አስቀድሞ ተነሥቶ ፡ ከሙታን ያስ
ነሣው አልአዛር ወዳለበት ወደ ቢታንያ ደረሰ ።
፩ ሳሙ ፪ ፡ ፮ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፬ ።
በዚያም ምሳ አደረጉለት ፡ ማርታም ታሳልፍላቸው ፪
ነበር ፡ አብረዉት ምሳ ከሚበሉትም አንዱ አልአዛር
ነው ። ማቴ ፳፮ ፡ ፮ ። ሉቃ ፲ ፡ ፴፰-፴፱ ።
ማርያ ግን ዋጋው እጅግ የከበረ ጵስጢቂስ የሚባል ፫
የጥሩ ናርዶስ ሽቱ ንጥር ወስዳ የጌታ ኢየሱስን
እግር ቀባቺው ፡ በራስ ፀጉሯም አሸችው ፡ የዚያም
ሽቱ መዓዛ ቤቱን መላ ። ሉቃ ፯ ፡ ፴፰ ።
ያስይዘው ዘንድ የነበረው ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ ፬
ስምዖን የሚባለው ያስቆሮቱ ሰው ግን እንዲህ አለ ።
ይህን ሽቱ በሦስት መቶ ወቄት ወርቅ ለነዳያን ይሰጥ ፭
ዘንድ ለምን አልሸጡትም ። ማር ፲፬ ፡ ፭ ።
ይህን ያለ ድኆች አሳዝነውት አይደለም ፡ ሌባ ነበ ፮
ርና ሙዳየ ምጽዋቱንም ሲጠብቅ በውስጡ ከሚ
ገባው ይወስድ ስለ ነበረ ነው እንጂ ። ሉቃ ፰ ፡ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ለምቀበርበት ቀን አስጠብቃዋለችና ፯
ተዋት አለው ።
ድሆች ግን ዘወትር አብረዋችሁ አሉ ፡ ዘወትርም ፰
ታገኙዋቸዋላችሁ ፡ በወደዳችሁም ጊዜ መልካም
ታደርጉላቸዋላችሁ ፡ እኔን ግን ዘወትር የምታገኙኝ
አይደለም ። ዘዳ ፲፭ ፡ ፲፩ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፲፩ ።
ከአይሁድም ጌታ ኢየሱስ ከዚያ እንዳለ ያወቁ ብዙ ፱
ዎች ወደርሱ ሄዱ ፡ የሄዱም ጌታ ኢየሱስን ለማየት
ብቻ አልነበረም ፡ ጌታ ኢየሱስ ከሙታን ለይቶ ያስ
ነሣው አልአዛርንም ያዩ ዘንድ ነው እንጂ ።
የካህናት አለቆችም አልአዛርን ሊገድሉት ተማከሩ ። ፲
ምሳ ፩ ፡ ፲፮ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፩ ።

፲፩ እስመ ብዙኃን እምውስተ አይሁድ የሐውሩ በእን
ቲአሁ ወየአምኑ በእግዚእ ኢየሱስ ።

ክፍል ፴ወ፩ ፡ በእንተ በአቱ ኢየሩሳሌም ።

፲፪ ወበሳኒታ ሰብእ ብዙኃን እለ መጽኡ ለበዓል ሰበ
ሰምዑ ከመ ይመጽእ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ።

፲፫ ነሥኡ ጸበርተ ተመርት ዘበቀልት ወተቀበልዎ ወጺ
አሙ እንዘ ይጸርሑ ወይብሉ ሆሣዕና ቡሩክ ዘይመ
ጽእ በስመ እግዚአብሔር ወንጉሦሙ ለእስራኤል ።

፲፬ ወረከበ እግዚእ ኢየሱስ ዕዋለ አድግ ወተዕዕነ ዲቤሃ።

፲፭ በከመ ጽሑፍ ኢትፍርሂ ወለተ ጽዮን ነዋ ንጉሥኪ
ይመጽእ እንዘ ይጼዓን ዲበ ዕዋለ አድግ ።

፲፮ ወቀዲሙሰ ኢያእመሩ አርዳኢሁ ዘንተ ነገረ ዘእን
በለ አመ ተሰብሐ እግዚእ ኢየሱስ አሜሃ ተዘከሩ
ከመ ጽሑፍ ዝንቱ በእንቲአሁ ወከመዝ ገብሩ ሎቱ።

፲፯ ወሰማዕተ ኮንዎ እሙንቱ ሕዝብ እለ ሀለዉ ህየ
ምስሌሁ አመ ጸውዖ ለአልዓዛር እመቃብር ወአን
ሥኦ እምነ ምውታን ።

፲፰ ወበእንተ ዝንቱ ወዕኡ ኵሉ ሕዝብ ይትቀበልዎ
እስመ ሰምዑ ተአምረ ዘገብረ ወዘንተኒ መንክረ ።

፲፱ ወይቤሉ ፈሪሳውያን በበይናቲሆሙ ትሬእዩኑ ከመ
አልበ ዘትበቍዑ ወኢምንተኒ ናሁ ኵሉ ዓለም
ተለዎ ድኅሬሁ ።

፳ ወበ እምሰብአ ጽርእ እምውስተ አረሚ እለ ዐርጉ
ይስግዱ ለበዓል ።

፳፩ ወሖሩ እሙንቱሂ ኀበ ፊልጶስ ዘቤተ ሳይዳ ዘገሊላ
ወሰአልዎ ወይቤልዎ እግዚኦ ንፈቅድ ንርአዮ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ።

፳፪ ወሖረ ፊልጶስ ወነገሮ ለእንድርያስ ፡ ወሖሩ እንድር
ያስ ወፊልጶስ ወነገርዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፳፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ናሁ በጽሐ
ጊዜሁ ከመ ይሰባሕ ወልደ እጓለ እመሕያው ።

፳፬ አማን አማን እብለክሙ እመ ኢወድቀት ኅጠተ
ሥርናይ ውስተ ምድር ወኢሞተት ባሕቲታ ትነብር ፡
ወእመሰ ሞተት ብዙኃ ፍሬ ትፈሪ ።

፳፭ ወዘሰ ያፈቅራ ለነፍሱ ለይግድፋ ወዘሰ ጸልአ ለነ
ፍሱ በዝንቱ ዓለም የዐቅባ ለሕይወት ዘለዓለም ።

፳፮ ወእመበ ዘይትለአከኒ ሊተ ለይትልወኒ እስመ ኀበ

ከአይሁድ ብዙዎች ወደርሱ እየሄዱ ስለእሱ ስለ (አል ፲፩
አዛር) በተደረገው በጌታ በኢየሱስ ያምኑ ነበርና ።

ክፍል ፴፩ ፡ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ።

በማግሥቱም ለበዓል መጥተው የነበሩ ብዙ ሰዎች ፲፪
ጌታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንደሚመጣ በሰሙ
ጊዜ ። ማቴ ፳፪ ፡ ፩ - ፲፩ ። ማር ፲፩ ፡ ፩ - ፲ ።
የሰሌን ዛፍ ዝንጣፊ ይዘው በእግዚአብሔር ስም ፲፫
የሚመጣ ሆሣዕና ቡሩክ ነው ፡ የእስራኤልም
ንጉሥ ነው እያሉ እየጮኹ ወጥተው ተቀበሉት ።
መዝ ፻፲፪ ፡ ፲፮ - ፲፱ ። መዝ ፻፲፯ ፡ ፳፭ - ፳፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ያህያ ግልገል አግኝቶ በእሷ ላይ ፲፬
ተቀመጠ ።
የጽዮን ልጅ ! አትፍሪ እነሆ ንጉሥሽ በአህያ ግል ፲፭
ገል ተቀምጦ ይመጣል ተብሎ እንደ ተጻፈ ። ኢሳ
፷፪ ፡ ፲፩ ። ዘካ ፱ ፡ ፱ ።
ጌታ ኢየሱስ ከተገለጠበት ጊዜ በቀር ቀድሞስ ደቀ ፲፮
መዛሙርቱም ይህን ነገር አላወቁም ነበር ፡ ያን ጊዜ
ግን ይህ ስለ እርሱ እንደተጻፈ አሰቡ ፡ እንዲህም አደ
ረጉለት ። ሉቃ ፲፰ ፡ ፴፬ ።
ከዚያም አብረውት የነበሩ ሕዝብ አልአዛርን ከመ ፲፯
ቃብር እንደጠራው ፡ ከሙታንም ለይቶ እንዳስነሣው
መሰከሩለት ።
ስለዚህም ሕዝቡ ሁሉ ሊቀበሉት ወጡ ፡ ያደረገውን ፲፰
ተአምራት ይህንንም ድንቅ ሥራ ሰምተዋልና ።
ፈሪሳውያንም እርስ በርሳቸው ምንም የምትረቡት ፲፱
እንደሌለ ታያላችሁን እነሆ ዓለም ሁሉ ተከትሎ
ታል አሉ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፵፰ ።
ከአረማውያንም ወገን ከዕርዕ ሰዎች ይሰግዱ ዘንድ ፳
ለበዓል የወጡ ነበሩ ። ፩ ነገ ፰ ፡ ፵፩ ። ግብ ሐዋ
፲፯ ፡ ፬ ።
እነሱም የገሊላ የቤተ ሳይዳ ሰው ወደሆነው ወደ ፳፩
ፊልጶስ ሄደው አቤቱ ! ጌታ ኢየሱስን ልናየው እንሻ
ለን አሉት ።
ፊልጶስም ሄዶ ለእንድርያስ ነገረው ፡ ፊልጶስና እንድ ፳፪
ርያስም ሂደው ለጌታ ለኢየሱስ ነገሩት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ አሁን የሰው ፳፫
ልጅ የሚገለጥበት ጊዜው ደረሰ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፪ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ፡ የሥንዴ ቅንጣት በም ፳፬
ድር ላይ ካልወደቀችና ካልሞተች ብቻዋን ትኖራ
ለች ፡ ከሞተች ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች ። ሮሜ ፲፬ ፡
፱ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፴፮ ።
ሰውነቱን የሚወዳት ይጣላት በዚህ ዓለም ሰውነቱን ፳፭
የጠላትም ለዘለዓለም ሕይወት ይጠብቃታል ። ሉቃ
፲፯ ፡ ፴፫ ።
እኔን የሚያገለግለኝ ካለ ይከተለኝ ፡ የሚያገለግለኝ ፳፮

ሀሎኩ አነ ሀየ ይሄሉ ዘይትለአከኒ ወዘሊተ ተልእ
ከኒ ያከብሮ አቡየ ።
፳፯ ወይእዜሰ ተሀውከተኒ ነፍስየ ወምንተ እብል አባ
አድኅና ለነፍስየ እምዛቲ ሰዓት፣ ወባሕቱ በእንተ
ዝንቱ መጻእኩ ወበጻሕክዋ ለዛቲ ሰዓት ።
፳፰ አባ ሰብሖ ለወልድከ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይ
ብል ሰባሕኩከኒ ወዓዲ ካዕበ እሴብሐከ ።

፳፱ ወሕዝብሰ እለ ይቀውሙ ወይሰምዑ ይቤሉ ነጐድ
ጓድ ውእቱ፣ ወቦ እለ ይቤሉ መልአክ ተናገሮ ።
፴ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮ በእን
ቲአየ ዘመጽአ ዝቃል አላ በእንቲአክሙ ።
፴፩ ወናሁ እብለክሙ ይእዜ በጽሐ ኵነኔሁ ለዝንቱ
ዓለም ወእምይእዜሰ ይሰድድዎ ለመልአከ ዝንቱ
ዓለም ወያወፅእዎ አፍአ ።

፴፪ ወአነኒ እምከመ ተለዐልኩ እምድር እስሕብ ኵሎ
ኀቤየ ።
፴፫ ወዘንተ ዘይቤ እንዘ ይኤምሮሙ በአይ ሞት ሀለዎ
ይሙት ።
፴፬ ወአውሥእዎ ሕዝብ ወይቤልዎ ንሕነሰ ሰማዕነ በው
ስተ ኦሪት ከመ ለዓለም ይነብር ክርስቶስ፣ ወእፎ
እንከ ትብለነ አንተ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው
ይትለዐል መኑ እንከ ዝንቱ ወልደ እጓለ እመሕያው ።

፴፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ
ሀሎኩ ምስሌክሙ ብርሃን አንሶስዉ እንዘ ብክሙ
ብርሃን ዘእንበለ ይርከብክሙ ጽልመት እስመ ዘየሐ
ውር ውስተ ጽልመት ኢየአምር ኀበ የሐውር ።

፴፮ አምጣነ ዘብክሙ ብርሃን እመኑ በብርሃን ከመ
ትኩኑ ውሉደ ብርሃን ፣ ወዘንተ ብሂሎ እግዚእ ኢየ
ሱስ ሖረ ወተኀብአሙ ።
፴፯ ወእንዘ መጠነዝ ተአምረ ይገብር በቅድሚሆሙ
ኢአምኑ ቦቱ ።
፴፰ ከመ ይብጻሕ ቃለ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ እግዚኦ
መኑ የአምነነ ስምዓነ ወለመኑ ተከሥተ መዝራዕቱ
ለእግዚአብሔር ።

፴፱ ወበእንተ ዝንቱ ስእኑ አሚነ እስመ ካዕበ ይቤ ኢሳ
ይያስ ።
፵ ዖሩ አዕይንቲሆሙ ወገዘፉ አልባቢሆሙ ከመ ኢይ
ርአዩ በአዕይንቲሆሙ ወኢይለብዉ በአልባቢሆሙ
ወከመ ኢይትመየጡ ኀቤየ ወኢይሠሃሎሙ ።

፵፩ ወዘንተ ይቤ ኢሳይያስ እስመ ርእየ ስብሐቲሁ ወነ
ገረ በእንቲአሁ ።

እኔ ካለሁበት ከዚህ ይኖራልና፣ እኔን ያገለገለኝንም
አባቴ ያከብረዋል ። መዝ ፹፫ ፣ ፳፬ ። ምዕ ፲፬ ፣ ፳ ።
አሁንስ ነፍሴ ታወከችብኝ፣ ግን ምን እላለሁ! ፣ አባቴ ፳፯
ከዚህች ሰዓት ነፍሴን አድናት ፣ ግን ስለዚህ መጥቻ
ለሁ ከዚችም ሰዓት ደርሻለሁ ።
አባት ሆይ ልጅህን ግለጠው ከሰማይም ገልጬሃለሁ ፳፰
ደግሞም እንደገና እገልጥሃለሁ የሚል ቃል መጣ ።
ማቴ ፫ ፣ ፲፯ ። ፪ ጴጥ ፩ ፣ ፲፯ ።
ቆመው ይሰሙ የነበሩት ሕዝብ ግን ነጐድጓድ ነው ፳፱
አሉ ፣ መልአክ ተናገረው ያሉም አሉ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ይህ ቃል የመጣ ስለ እናንተ ፴
ነው እንጂ ስለ እኔ አይደለም አላቸው። ምዕ ፲፩፣፵፪።
እነሆም ልንገራችሁ አሁን የዚህ ዓለም ፍርድ ደረሰ ፴፩
እላችኋለሁ ፣ ከእንግዲህስ ወዲህ የዚህን ዓለም ገዢ
ወደ ውጭ አስወጥተው ይሰዱታል ። ምዕ ፱ ፣ ፴፱ ።
ምዕ ፲፮ ፣ ፲፩ ። ቈላ ፪ ፣ ፲፭ ።
እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልኩ እንደሆነ ሁሉን ፴፪
ወደኔ እስባለሁ ። ምዕ ፰ ፣ ፳፰ ። ዕብ ፪ ፣ ፱ ።
ይህንንም ያላቸው በምን ሞት ይሞት ዘንድ እንዳ ፴፫
ለው ሲያመለክታቸው ነው ።
ሕዝቡም እኛስ በኦሪት ክርስቶስ ለዘለዓለም እንዲ ፴፬
ኖር ሰምተን ነበር፣ እንግዲህ እንዴት አንተ የሰው
ልጅ ከፍ ከፍ ይል ዘንድ አለው ትለናለህ ? እንግ
ዲህ ይህ የሰው ልጅ ማነው ? ብለው መለሱለት ።
መዝ ፸፲ ፣ ፬ ። ዳን ፯ ፣ ፲፬ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፣ አሁንም ብርሃን ፴፭
እኔ ለጥቂት ጊዜ ከናንተ ጋር አለሁ ፣ ጨለማ ሳያገ
ኛችሁ ብርሃን ሳለላችሁ ተመላለሱ ፣ በጨለማ የሚ
ሄድ የሚሄድበትን አያውቅምና ። ቊ ፵፮ ። ኤር
፲፫ ፣ ፲፮ ። ምዕ ፲፩ ፣ ፲ ።
ብርሃን ያለላችሁን ያህል የብርሃን ልጆች ትኾኑ ፴፮
ዘንድ በብርሃን እመኑ ፣ ጌታ ኢየሱስ ይህን ተናግሮ
ሄደና ተሠወራቸው ። ኢሳ ፪ ፣ ፭ ። ኤፌ ፭ ፣ ፱ ።
ግን ይህንን ያህል ተአምራት በፊታቸው ሲያደርግ ፴፯
አላመኑበትም ።
አቤቱ ምስክርነታችንን ማን ይቀበለናል ? የእግዚአ ፴፰
ብሔርስ ክንድ ለማን ተገለጠ ? ነቢይ ኢሳይያስ
ያለው ቃል ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ኢሳ ፶፫ ፣ ፩ ።
ሮሜ ፲ ፣ ፲፮ ።
ስለዚህም ማመን ተሳናቸው ፣ ዳግመኛም ኢሳይያስ ፴፱
እንዲህ ብሏልና ። ኢሳ ፮ ፣ ፱ - ፲ ።
ዓይኖቻቸው ታወሩ ፣ ልቦቻቸውም ደነደኑ ፣ በዓይና ፵
ቸው አይተው በልባቸው አስተውለው ወደኔ እንዳ
ይመለሱና ይቅር እንዳልላቸው ። ኢሳ ፮ ፣ ፱ ። ማቴ
፲፫ ፣ ፲፬ ።
ኢሳይያስ ጌትነቱን አይቷልና ይህን ብሎ ስለ እርሱ ፵፩
ተናገረ ። ኢሳ ፮ ፣ ፩ ።

፵፪ ወበ ብዙኃን እመላእክተ ሕዝብ እለ አምኑ ቦቱ ወባ
ሕቱ ኢያግሀዱ በእንተ ፍርሃቶሙ ለፈሪሳውያን
ከመ ኢይስድድዎሙ እምነ ምኵራብ ።
፵፫ እስመ አብደሩ ስብሐተ ሰብእ እምስብሐተ እግዚአ
ብሔር ።
፵፬ ወጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ ዘየአምን ብየ አኮ
ብየ ባሕቲቶ ዘየአምን ዘእንበለ በዘፈነወኒ ።

፵፭ ወዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለዘፈነወኒ ።
፵፮ ወአንሰ ብርሃን መጻእኩ ውስተ ዓለም ከመ ኵሉ
ዘየአምን ብየ ኢይነብር ውስተ ጽልመት ።
፵፯ ወዘኒ ሰምዐ ቃልየ ወኢዐቀበ አኮ አነ ዘእኴንኖ
እስመ ኢመጻእኩ ከመ እኰንኖ ለዓለም ዘእንበለ
ከመ አሕይዎ ለዓለም ።
፵፰ ወዘሰ ክሕደኒ ወኢተወክፈ ቃልየ ሀሎ ዘይኴንኖ
ቃል ዘአነ ነበብኩ ውእቱ ይኴንኖ በደኃሪት ዕለት ።

፵፱ እስመ አኮ ዘእምኀቤየ ዘነበብኩ አላ አብ ዘፈነወኒ
ውእቱ ትእዛዘ ወሀበኒ ዘከመ እነብብ ወዘከመ እብል ።

፶ ወአአምር ከመ ትእዛዙ ሕይወት ውእቱ ዘለዓለም
ወዘሂ እነግር አነ በከመ ይቤለኒ አብ ከማሁ እነግር ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤

<u>ክፍል ፴ወ፪ ፡ በእንተ ድራር ወሕፅበተ እግር ።</u>

፩ ወእምቅድመ በዓለ ፋሲካ ከነ የአምር እግዚእ ኢየ
ሱስ ከመ በጽሐ ጊዜሁ ከመ ይፈልስ እምዝንቱ
ዓለም ወየሐውር ኀበ አብ ዘፈነዎ ፡ አፍቀሮሙ ለእሊ
አሁ እለ ውስተ ዓለም ወለዝሉፉ አፍቀሮሙ ።
፪ ወእንዘ ይዴረሩ በአ ሰይጣን ውስተ ልበ ይሁዳ
ስምዖን አስቆሮታዊ ከመ ያግብአ ።

፫ ወሶበ ከነ የአምር እግዚእ ኢየሱስ ከመ አወፈዮ
አብ ኵሎ ውስተ እዴሁ ወከመ እምኀበ እግዚአብ
ሔር ወፅአ ወኀበ እግዚአብሔር የሐውር ።
፬ ተንሥአ እምኀበ ይዴረሩ ወአንበረ አልባሲሁ ወነ
ሥአ መክፈ ዘለንጽ ወቀነተ ሐቌሁ ።
፭ ወወደየ ማየ ውስተ ንብቲራ ወአኀዘ ይኀፅብ እገሬ
ሆሙ ለአርዳኢሁ ወመዝመዘ በውእቱ መክፈ
ዘቀነተ ።
፮ ወበጽሐ ኀበ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተኑ እግ
ዚኦ ዘተሐፅበኒ እገርየ ።
፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዘእገብር አነ
አንተ ኢተአምር ይእዜ ወባሕቱ ድኅረሰ ተአምሮ ።
፰ ወይቤሎ ጴጥሮስ ኢተሐጽበኒ እገርየ ለዓለም ወአ
ውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አማን አማን እብ

ከሕዝቡ አለቆችም ያመኑበት ብዙዎች ነበሩ ፡ ነገር ፵፪
ግን ከምኵራብ አስወጥተው እንዳይሰዱአቸው ፈሪ
ሳውያንን ስለ ፈሩ እምነታቸውን አልገለጡም ።
ከእግዚአብሔር ምስጋና ይልቅ የሰውን ምስጋና ፵፫
መርጠዋልና ። ምዕ ፭ ፡ ፵፬ ። ሮሚ ፪ ፡ ፳፱ ።
ጌታ ኢየሱስም ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ ፡ ፵፬
በእኔ ያመነ ፡ በኔ ብቻ የሚያምን አይደለም ፡ በላ
ከኝም ነው እንጂ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳ ። ማቴ ፲ ፡ ፵ ።
እኔን ያየ የላከኝን አየው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፱ ። ዕብ ፩ ፡ ፫ ። ፵፭
በእኔ ያመነ ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር ፡ ብርሃን እኔ ፵፮
ወደ ዓለም መጣሁ ።
ቃሌንም ሰምቶ ያልጠበቀው እኔ የምፈርድበት አይ ፵፯
ደለም ፡ በዓለሙ ልፈርድበት አልመጣሁምና ፡ ዓለ
ሙን ላድነው እንጂ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፯ - ፲፱ ።
የካደኝን ቃሌንም ያልተቀበለ ግን የሚፈርድበት ፵፰
አለ ፡ እኔ የተናገርኩት ቃል እርሱ በመጨረሻዪቱ
ቀን ይፈርድበታል ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ማር ፲፮ ፡ ፲፮ ።
ከራሴ አንቅቼ የተናገርኩት አይደለምና የላከኝ አብ ፵፱
እንድናገር እርሱ ትእዛዝን ሰጠኝ እንጂ ። ምዕ ፲፬ ፡
፲ ። ምዕ ፰ ፡ ፴፰ ።
ትእዛዙም የዘለዓለም ሕይወት እንደኾነ አውቃለሁ ፡ ፶
እኔም የምናገረውን አብ እንዳለኝ እንዲሁ እናገራ
ለሁ ። ምዕ ፭ ፡ ፴ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

<u>ክፍል ፴፪ ፡ ስለ ራትና ስለ እግር ማጠብ ።</u>

ከፋሲካ በዓል አስቀድሞ ጌታ ኢየሱስ ከዚህ ዓለም ፩
ተለይቶ ወደ አብ የሚሄድበት ቀን ጊዜው እንደ
ደረሰ ያውቅ ነበርና ፡ በዓለም ያሉት ወገኖቹን ወደዳ
ቸው ፡ ለዘለዓለምም ወደዳቸው ። ምዕ ፲፭ ፡ ፳፰ ።
ራትም ሲበሉ እንዲያስይዘው ስምዖን በሚባለው ፪
በአስቆሮቱ ሰው በይሁዳ ልብ ሰይጣን አደረ ። ሉቃ
፳፪ ፡ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ አብ ሁሉን በእጁ እንደ ሰጠውና ፡ ፫
ከእግዚአብሔር እንደ ወጣ ፡ ወደ እግዚአብሔርም
እንዲሄድ በወቀ ጊዜ ። ምዕ ፫ ፡ ፴፭ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡
ራት ከሚበሉበት ተነሥቶ ልብሶቹ አኖረና ፬
ሽርጥ ግልድም ወስዶ ታጠቀ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፳፯ ።
በኵስኵስቱም ወኃ ጨምሮ የደቀ መዛሙርቱን ፭
እግር ያጥብ ጀመር ፡ በዚያ በታጠቀበት ሽርጥም
ወለወለ ። ፩ ሳሙ ፳፭ ፡ ፵፩።
ወደ ስምዖን ጴጥሮስም በደረሰ ጊዜ ፡ አቤቱ እግሬን ፮
የምታጥበኝ አንተ ነህ ? አለው ። ማቴ ፫ ፡ ፲፬ ።
ጌታ ኢየሱስም እኔ የምሠራውን አንተ ዛሬ አታው ፯
ቀውም ኋላ ግን ታውቀዋለህ ብሎ መለሰለት ።
ጴጥሮስም ለዘለዓለም አንተ እግሬን አታጥበኝም ፰
አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም እውነት እውነት እልሃለሁ ፡

ለከ እመ አነ ኢሐፀብኩከ እገሪከ አልብከ ክፍል
ምስሌየ ።
፱ ወይቤሎ ስምዖን ጴጥሮስ እግዚኦ አኮ እገርየ ባሕ
ቲቶ ዘተሐፅበኒ ወዓዲ እደውየኒ ወርእስየኒ ።
፲ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዘሰ ወድአ ተሐፅበ ኢይ
ፈቅድ ይትሐፀብ ዘእንበለ እገሪሁ ዳዕሙ እስመ
ንጹሕ ኵለንታሁ ወአንትሙሰ ንጹሓን አንትሙ፡
ወበሕቱ አኮ ኵልክሙ ንጹሓን ።
፲፩ እስመ የአምር እግዚእ ኢየሱስ ዘያገብኦ ወበእንተ
ዝንቱ ይቤ አኮ ኵልክሙ ንጹሓን ።
፲፪ ወሰበ ሐፀበሙ እገሪሆሙ ነሥአ አልባሲሁ ወረፈቀ
ካዕበ ምስሌሆሙ ወይቤሎሙ አእመርክሙኑ ዘገበ
ርኩ ለክሙ ።
፲፫ አንትሙሰ ትብሉኒ ሊቅነ ወእግዚእነ ወሠናየ ትብሉ
እስመ ከማሁ አነ ።
፲፬ ወሰበ አነ እንከ እንዘ ሊቅክሙ ወእግዚእክሙ ሐፀ
ብኩክሙ እገሪክሙ ከማሁኬ አንትሙኒ ይደልወ
ክሙ ትሕፅቡ እግረ ቢጽክሙ ።
፲፭ እስመ አርአያየ ወሀብኩክሙ ከመ ትግበሩ አንት
ሙኒ በከመ ገበርኩ ለክሙ አነ ።
፲፮ አማን አማን እብለክሙ አልቦ ገብር ዘየዓቢ እምእግ
ዚኡ ወአልቦ ሐዋርያ ዘየዐቢ እምዘፈነዎ ።
፲፯ ወእመሰ ዘንተ ተአምሩ ብፁዓን አንትሙ እመ ገበር
ክምዎ ።
፲፰ ወአኮ በእንተ ኵልክሙ ዘእብል ዘንተ እስመ አነ
አአምር መኑ እሙንቱ እለ ኃረይኩ፡ ወበሕቱ ከመ
ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ ዘይሴሰይ እክልየ
አንሥአ ሰኰናሁ ላዕሌየ ።
፲፱ ወይእዜሰ እነግረክሙ ዘእንበለ ይኩን ከመ አመ
ከነ ትእመኑ ከመ አነ ውእቱ ።
፳ አማን አማን እብለክሙ ዘተወክፎ ለዘፈነውኩ
ኪያየ ተወክፈ፡ ወዘኪያየ ተወክፈ ተወክፎ ለዘፈነ
ወኒ ።

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ አምሮቱ ዘያገብኦ ።

፳፩ ወዘንተ ብሂሎ እግዚእ ኢየሱስ ተሀውከ በመንፈሱ
ወስምዐ ኮነ ወይቤ አማን አማን እብለክሙ ከመ
አሐዱ እምኔክሙ ያገብአኒ ።
፳፪ ወተናገሩ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ እስመ ኢያእ
መሩ ከመ እንበይነ መኑ ይብል ዘንተ ።
፳፫ ወሀሎ አሐዱ እምአርዳኢሁ ዘይረፍቅ ውስተ ሕፅኑ
ለእግዚእ ኢየሱስ ወያፈቅሮ እግዚእ ኢየሱስ ።

እኔ እግርህን ካላጠብኩህ ከእኔ ጋር ዕድል ፈንታ
የለህም ብሎ መለሰለት ። መዝ ፶፩ ፡ ፪-፯ ። ዮሐ ፫ ፡ ፭ ።
ስምዖን ጴጥሮስም አቤቱ እንኪያስ የምታጥበኝ እግ ፱
ሬን ብቻ አይደለም፡ እጆቼንም ራሴንም እጠበኝ
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መላ አካሉን የታጠበ ከእግሩ ብቻ ፲
ሊታጠብ አይሻም፡ ሁለንተናው ንጹሕ ነውና፡ እናን
ተም ንጹሐን ናችሁ፡ ነገር ግን ሁላችሁ ንጹሐን
አይደላችሁም ። ምዕ ፲፭ ፡ ፫ ። ቲቶ ፫ ፡ ፭ ።
ጌታ ኢየሱስ የሚያሲዘውን ያውቅ ነበርና ስለዚህ ፲፩
ሁላችሁ ንጹሐን አይደላችሁም አለ ። ምዕ ፮ ፡ ፷-፷፬ ።
እግራቸውን ካጠባቸው በኋላ ልብሱን ለብሶ አብሯ ፲፪
ቸው ለማእድ ተቀመጠ፡ ያደረግሁላችሁን አወቃ
ችሁን? አላቸው ።
እናንተ ጌታችን መምህራችን ትሉኛላችሁ መልካም ፲፫
ትላላችሁ እንዲሁ ነኝና ። ማቴ ፳፫ ፡ ፰-፲ ። ፩ ቆሮ
፰ ፡ ፮ ። ፊል ፪ ፡ ፲፩ ።
እንግዲህ እኔ ጌታችሁ መምህራችሁ ስሆን፡ እግራ ፲፬
ችሁን ካጠብኳችሁ፡ እናንተም እንዲሁ የወንድሞ
ቻችሁን እግር ልታጥቡ ይገባችኋል ። ሮሜ ፲፪ ፡ ፲ ።
እኔ እንደ አደረግሁላችሁ እናንተም ታደርጉ ዘንድ ፲፭
ምሳሌነቴን ሰጥቻችኋለሁና ። ፩ ጴጥ ፭ ፡ ፭ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ከጌታው የሚበልጥ ፲፮
ባርያ የለም፡ ከላኪውም የሚበልጥ መልእክተኛ
የለም ።
ይህን አውቃችሁ ከሠራችሁ ግን ብፁዓን ናችሁ ። ፲፯
ማቴ ፯ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳ ። ያዕ ፩ ፡ ፳፭ ።
ግን ይህን የምናገር ስለ ሁላችሁ አይደለም፡ የመረ ፲፰
ጥኋቸው እነማን እንደሆኑ እኔ አውቃለሁና፡ ነገር
ግን መጽሐፍ የተናገረው ይደርስ ዘንድ "እንጀራዬን
የሚመገብ ተረከዙን በእኔ ላይ አነሣ" ። መዝ ፵፩ ፡ ፱ ።
አሁን ግን ሳይደረግ አስቀድሞ እነግራችኋለሁ በተ ፲፱
ደረገ ጊዜ እኔ እንደሆንኩ ታምኑ ዘንድ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ እኔ የላክሁትን የተቀ ፳
በለ እኔን ተቀበለ፡ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ተቀ
በለ ። ማቴ ፲ ፡ ፵ ። ገላ ፬ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፴፫ ፡ የሚያስይዘውን ስለ ማመልከቱ ።

ይህንንም ተናግሮ ጌታ ኢየሱስ በልቡ አዘነ፡ ከእና ፳፩
ንተ አንዱ እንዲያሲዘኝ እውነት እውነት እላችኋ
ለሁ ብሎም መሰከረ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፳፩-፳፭ ። ማር
፲፬ ፡ ፲፰-፳፩ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፳፩-፳፫ ።
ደቀ መዛሙርቱም እርስ በርሳቸው ተወያዩ፡ ስለ ፳፪
ማን ይህን እንደሚናገር አላወቁምና ።
ከደቀ መዛሙርቱም በጌታ ኢየሱስ አጠገብ የሚቀ ፳፫
መጥ፡ ጌታ ኢየሱስም የሚወደው ከደቀ መዛሙ
ርቱ አንዱ ነበርና ። ምዕ ፳፩ ፡ ፳ ።

፳፬ ወቀጸበ ስምዖን ጴጥሮስ ሎቱ ወይቤሎ ተሰአል ወን
ግረነ እንበይነ መኑ ይብል ዘንተ ።
፳፭ ወረፈቀ ውእቱ ረድእ ዲበ እንግድዓሁ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ እግዚኦ መኑ ውእቱ
ዘያገብአከ ።
፳፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዝ ውእቱ
ዘአነ እጸብሕ ሎቱ ኅብስተ ወእሜጥዎ ውእቱ ዘያ
ገብአኒ ፡ ወጸብሐ ኅብስተ ወመጠዎ ለይሁዳ ስምዖን
አስቆሮታዊ ።
፳፯ ወእምድኅረ ውእቱ ኅብስት ቦአ ሰይጣን ውስተ
ልቡ ለይሁዳ ፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዘትገብር
እንከ ፍጡነ ግበር ።
፳፰ ወኢያእመሩ እለ ይረፍቁ ምስሌሁ በእንተ ምንት
ይቤሎ ዘንተ ።
፳፱ ወቦ እለ መሰሎሙ ከመ በእንተ አስከሬነ ቀምጠራ
ዘሙዳየ ምጽዋት ዘሀሎ በኀበ ይሁዳ ዘይቤሎ እግ
ዚእ ኢየሱስ ተሣየጥ ዘንፈቅድ ለበዓል አው ዘን
ሁብ ለነዳያን እስመ ውእቱ የዓቅብ አስከሬነ ቀም
ጠራ ዘሙዳየ ምጽዋት ።
፴ ወተመጢዎ ይሁዳ ውእተ ኅብስተ ወፅአ ሶቤሃ
በሌሊት ።

ክፍል ፴ወ፩ ፡ በእንተ ነገሩ ዘእምድኅረ ድራር ።

፴፩ ወወፂአ ይሁዳ ውእተ ጊዜ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየ
ሱስ ይእዜኬ እንከ ተሰብሐ ወልደ እጓለ እመሕያው
ወእግዚአብሔርኒ ተሰብሐ ቦቱ ።
፴፪ ወእመሰ እግዚአብሔር ተሰብሐ ቦቱ ወእግዚአብ
ሔርኒ ይሴብሖ ወሶቤሃ ይሴብሖ ወዓዲ ክዕበ
ይሴብሖ ።
፴፫ ደቂቅየ ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ ሀሎኩ ምስሌክሙ
ተኃሥሡኒ ወበከመ እቤሎሙ ለአይሁድ ኀበ አነ
አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጺአ ወለክሙኒ
ይእዜ እነግረክሙ ።
፴፬ ወእሁበክሙ ሐዲሰ ትእዛዘ ከመ ትትፋቀሩ በበይ
ናቲክሙ በከመ አነ አፍቀርኩክሙ ከማሁ አንት
ሙኒ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ ።

፴፭ ወበዝንቱ የአምረክሙ ኵሉ ከመ አርዳእየ አንትሙ
እምከመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ ።
፴፮ ወይቤሎ ስምዖን ጴጥሮስ እግዚኦ አይቴኑ ተሐውር
ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኀበሰ አነ
አሐውር ኢትክል ተሊዎትየ ይእዜ ወባሕቱ ድኅ
ረሰ ትተልወኒ ።
፴፯ ወይቤሎ ጴጥሮስ እግዚኦ በእንተ ምንት ኢይክል
ተሊዎተከ ይእዜ ወአነ ነፍስየ ጥቀ እሜጡ በእንቲ
አከ ።
፴፰ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ነፍሰከኑ

ስምዖን ጴጥሮስ እርሱን ጠቅሶ ይህን ስለ ማን ፳፬
ይናገራል? ጠይቀህ ንገረን አለው ።
ያም ደቀ መዝሙር ከጌታ ኢየሱስ አጠገብ ቀረብ ፳፭
ብሎ አቤቱ የሚያሲዝህ ማነው ? አለው ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ የሚያሲዘኝ ይህ እኔ ከዳቦው ፳፮
ቊርሺ ከወጡ አጥቅሼ የምሰጠው ነው አለውና ፡
ስምዖን ለሚባለው ለአስቆሮቱ ሰው ለይሁዳ ሰጠው።

እንጀራውንም ከተቀበለ በኋላ ፡ በይሁዳ በልቡ ሰይ ፳፯
ጣን አደረበት ፡ ጌታ ኢየሱስም እንግዲህ የምታደ
ርገውን ፈጥነህ አድርግ አለው ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፫ ።
አብረውት የሚመገቡት ግን ስለምን ይህን እንዳ ፳፰
ለው አላወቁም ።
ምፅዋት የሚሰበስቡበትም በይሁዳ ዘንድ ስላለው የገ ፳፱
ንዘብ ሣጥን ፡ ጌታ ኢየሱስ ለበዓል የምንሻውን
ወይም ለነዳያን የምንሰጠውን ግዛ ያለው የመሰላ
ቸው ነበሩ ፡ እሱ ምጽዋት የሚሰበሰብበትን ሣጥን
ይጠብቅ ነበርና ። ምዕ ፲፪ ፡ ፮ ።
ይሁዳም ያን ኅብስት ተቀብሎ ያን ጊዜውን በሌ ፴
ሊት ወጣ።

ክፍል ፴፩ ፡ ከራት በኋላ ስለ ተናገረው ነገር ።

ይሁዳም ከወጣ በኋላ ያን ጊዜ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ፴፩
አላቸው ፡ አሁን የሰው ልጅ ተመሰገነ ፡ እግዚአብ
ሔርም ተመሰገነበት ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡ ፲፩ ።
እግዚአብሔር ከተመሰገነበትም እግዚአብሔርም ይገ ፴፪
ልጠዋል ፡ ያን ጊዜውንም ይገልጠዋል ፡ ደግሞም
ይገልጠዋል ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳፫ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፩ ።
ልጆቼ! አሁንም ጥቂት ቀን ከእናንተ ጋር አለሁ ፴፫
ትሹኛላችሁ ፡ ግን አይሁድን እኔ ወዳለሁበት እናንተ
መምጣት አይቻላችሁም እንዳልኳቸው ፡ አሁንም
ለእናንተ እነግራችኋለሁ ። ምዕ ፯ ፡ ፴፬ ።
እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ አዲስ ትእዛዝ እሰጣ ፴፬
ችኋለሁ ፡ እኔ እንደወደድኳችሁ እናንተም እንዲሁ
እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ምዕ ፲፭ ፡
፲፪ - ፲፫ ። ያዕ ፪ ፡ ፰ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፳፪ ።
እርስ በርሳችሁ ከተዋደዳችሁ በዚህ ሁሉ የእኔ ደቀ ፴፭
መዛሙርት እንደሆናችሁ ያውቃችኋል ። ፩ ዮሐ ፪ ፭።
ስምዖን ጴጥሮስም አቤቱ ወዴት ትሄዳለህ ? አለው ፡ ፴፮
ጌታ ኢየሱስም እኔ ወደምሄድበት አሁን እኔን መከ
ተል አትችልም ፡ ኋላ ግን ትከተለኛለህ ። ምዕ ፯ ፡
፴፬ ። ምዕ ፳፩ ፡ ፲፰ - ፲፱ ።
ጴጥሮስም አቤቱ! ስለምን አሁን ልከተልህ አልች ፴፯
ልም ? እኔ ነፍሴንም እንኳ ቢሆን ስላንተ አሳልፌ
እሰጣለሁ አለው ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፴፫ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፡ ስምዖን ሆይ ፴፰

ትሚጡ በእንቲአየ አ ስምዖን አማን አማን እብለከ
ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ሥልሰ ትክሕደኒ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ፤

፩ ኢይደንግጽክሙ ልብክሙ እመኑ በእግዚአብሔር
ወእመኑ ብየ ።
፪ እስመ ውስተ ቤተ አቡየ ብዙኅ ማኅደር ወምዕራፍ
ቦቱ ፡ ወናሁ እብለክሙ ከመ አነ አሐውር ወእስተ
ዳሉ ለክሙ መካነ ወምዕራፈ ወማኅደረ ፡ ወእመ
አኮሰ እምኢይቤለክሙ አሐውር ወእስተዳሉ ለክሙ
መካነ ወምዕራፈ ወማኅደረ ።
፫ ወእምከመ ሖርኩ ወአስተዳሎኩ ለክሙ መካነ ወም
ዕራፈ ወማኅደረ ወእመጽእ ካዕበ ወእነሥአክሙ
ኀቤየ ከመ ተሀልዉ አንትሙኒ ኀበ ሀሎኩ አነ ።
፬ ወለሊክሙ ኢተአምሩ ኀበ አሐውር ወተአምሩ
ፍኖቶ ።
፭ ወይቤሎ ቶማስ እግዚኦ ዘኢነአምር ኀበ ተሐውር
በእፎ እንከ ነአምር ፍኖቶ ።
፮ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ፍኖተ ጽድቅ
ወሕይወት ወአልቦ ዘይመጽእ ኀበ አብ ዘእንበለ
እንተ ኀቤየ ።

፯ እምከመ ሊተ አእመርክሙኒ እምአእመርክምዎ
ለአቡየኒ፡ ወይእዜሰ አእመርክምዎሂ ወርኢክምዎሂ።
፰ ወይቤሎ ፊልጶስ እግዚኦ አርእየነሁ ለአብ ወየ
አክለነ ።
፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ መጠነዝ መዋዕል ሀሎኩ
ምስሌክሙ ኢያእመርከኒኑ ፊልጶስ ፤ ዘርእየ ኪያየ
ርእዮ ለአብ እፎ እንከ ትብል አርእየነሁ ለአብ ።
፲ ኢተአምንሁ ከመ አነ በአብ ወአብ ብየ ወዝኒ ቃል
ዘአነ ነገርኩክሙ አኮ ዘእምኀቤየ ዘነበብኩ አላ አብ
ዘሀሎ ብየ ውእቱ ይገብሮ ለዝንቱ ግብር ።

፲፩ እመኑ ከመ አነ በአብ ወአብ ብየ ፡ ወእመ አኮሰ
በእንተ ግብርየ እመኑኒ ።
፲፪ አማን አማን እብለክሙ ዘየአምን ብየ ግብረ ዘአነ
እገብር ውእቱኒ ይገብር ፡ ወዘየዓቢ እምኔሁ ይገብር ፡
እስመ አነ እሐውር ኀበ አብ ።
፲፫ ወኵሎ ዘሰአልክሙ በስምየ እገብር ለክሙ ከመ
ይሰባሕ አብ በወልድ ።
፲፬ ወእመቦ ዘሰአልክሙ በስምየ እገብር ለክሙ ኪያሁ ።

፲፭ ወእመሰ ታፈቅሩኒ ዕቀቡ ትእዛዝየ ።
፲፮ ወአነ እስእሎ ለአብ ይፈኑ ለክሙ ጰራቅሊጦስሃ
ካልአ ዘከማየ ዘይሄሉ ምስሌክሙ ለዓለም ።

ነፍስህን ስለ እኔ አሳልፈህ ትሰጣለህን ፡ ልንገርህ
ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ጊዜ እንደምትክደኝ እውነት
እውነት እልሃለሁ ብሎ መለሰለት ።

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ልባችሁ አይደንግጥባችሁ ፡ እግዚአብሔርን እመኑ ፩
በእኔም እመኑ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፵፬ ።
በአባቴ ቤት ብዙ ማረፊያ ማደሪያ አለና ፡ አሁንም ፪
ሄጄ ማደሪያ ማረፊያ ቦታ እንዳዘጋጅላችሁ እነግራ
ችኋለሁ ፡ ይህስ ባይሆን ማደሪያ ማረፊያ ቦታ አዘጋ
ጅላችኋለሁ ባላልኋችሁም ነበር ። ፪ ቆሮ ፭ ፡ ፩ ።
ራእ ዮሐ ፫ ፡ ፲፪ - ፳፩ ።
ከሄድኩና ቦታ ማረፊያ ማደሪያ ካዘጋጀሁላችሁም ፫
ዳግመኛ መጥቼ እኔ ወዳለሁበት እወስዳችኋለሁ ፡
እናንተም እኔ ካለሁበት ትኖሩ ዘንድ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፳፬ ።
እናንተም የምሄድበትን አታውቁም ፡ መንገዱን ግን ፬
ታውቁታላችሁ ።
ቶማስም አቤቱ ! የምትሄድበትን የማናውቅ እንግ ፭
ዲህ መንገዱን እንዴት እናውቃለን ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለው ፡ የእውነትና የሕይ ፮
ወት መንገድ እኔ ነኝ ፡ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር
ወደ አብ የሚመጣ የለም ። ዕብ ፲ ፡ ፲፱ ። ራእ ዮሐ
፭ ፡ ፰-፱ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፩ ።
እኔን ብታውቁኝ አባቴንም ባወቃችሁት ነበር ፡ ፯
አሁን ግን አውቃችሁታል አይታችሁታልም ።
ፊልጶስም አቤቱ ! አብን አሳየንና ይበቃናል አለው ። ፰
ዘፀ ፴፫ ፡ ፲፰ ።
ፊልጶስ! ይህን ያህል ዘመን አብሬአችሁ ስኖር አላወ ፱
ቅኸኝምን ? እኔን ያየ አብን አየ ፡ እንግዲያ እንዴት
አብን አሳየን ትላለህ? ምዕ ፲፪ ፡ ፵፭ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፭ ።
እኔ በአብ እንዳለሁ ፡ አብም በእኔ እንዳለ አታምን ፲
ምን ? ይህ እኔ የምነግራችሁ ቃልም ከራሴ አንቅቼ
የተናገርኩት አይደለም ፡ በእኔ ያለ አብ እርሱ ይህን
ሥራ ይሠራዋል እንጂ ። ምዕ ፲ ፡ ፴፰ ። ፩ ዮሐ ፭ ፯ ።
እኔ በአብ እንዳለሁ ፡ አብም በእኔ እንዳለ እመኑ ፡ ፲፩
ያለዚያም በሥራዬ እመኑ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን እኔ የም ፲፪
ሠራውን ሥራ እርሱም ይሠራል ፡ ከዚያም የሚበልጥ
ይሠራል ፡ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና ። ማር ፲፮ ፡ ፲፱ - ፳ ።
በስሜ የለመናችሁትን ሁሉ አደርግላችኋለሁ ፡ አብ ፲፫
በወልድ ይመሰገን ዘንድ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፯ ። ያዕ ፩ ፡ ፭ ።
በስሜ የለመናችሁት ነገር ቢኖር ያንን አደርግላች ፲፬
ኋለሁ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፲፬ ፡ ፲፭ ።
ከወደዳችሁኝስ ትእዛዜን ጠብቁ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፫ ። ፲፭
እኔም ለዘላለም አብሬአችሁ የሚኖረውን እንደኔ ያለ ፲፮
ውን ሌላ ጰራቅሊጦስን ይልክላችሁ ዘንድ አብን
እለምነዋለሁ ። ሮሜ ፰ ፡ ፲፭ ።

፲፯ በመንፈሰ ጽድቅ ዘኢይክል ዓለም ነሢኦቶ እስመ ኢይሬእዮ ወኢየአምሮ ወአንትሙሰ ተአምርዎ እስመ ኀቤክሙ ይነብር ወውስቴትክሙ ይሄሉ ።

፲፰ ወኢየኃድገክሙ እጓለ ማውታ ትኩኑ እስመ አነ እመጽእ ኀቤክሙ ዓዲ እምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ።

፲፱ ወኢይሬእየኒ እንከ ዓለም ወአንትሙሰ ትሬእዩኒ እስመ አነ ሕያው ወአንትሙሂ ተሐይዉ ።

፳ ይእተ አሚረ ተአምሩ ከመ አነ በአብ ወአብ ብየ ወአንትሙሂ ብየ ወአነሂ ብክሙ ።

፳፩ ዘቦቱ ትእዛዝየ ወየዓቅቦ ውእቱ ዘያፈቅረኒ ፤ ወለዘያፈቅረኒ ያፈቅሮ አቡየ ወአነሂ አፈቅሮ ወአርእዮ ርእስየ ።

፳፪ ወይቤሎ ይሁዳ ዘአኮ አስቆሮታዊ እግዚኦ ምንትኑ ዘትቤ ከመ ለነ ዳዕሙ ሀለወከ ታርኢ ርእሰከ ወአኮ ለዓለም ።

፳፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዘያፈቅረኒ ይዕቀብ ቃልየ ወያፈቅሮ አቡየ ወእመበ ዘዓቀበ ቃልየ አነ ወአብ ንመጽእ ኀቤሁ ወንገብር ምዕራፈ ውስቴቱ ።

፳፬ ወዘሰ ኢያፈቅረኒ ኢየዐቅብ ቃልየ ወዝኒ ቃል ዘትሰምዑ ኢኮነ ቃለ ዚአየ አላ ቃሉ ውእቱ ለአብ ዘፈነወኒ ።

፳፭ ወዘንተ ነገርኩክሙ እንዘ ሀሎኩ ምስሌክሙ ።

፳፮ ወባሕቱ ጰራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ ዘይፌኑ አብ በስምየ ውእቱ ይሜህረክሙ ኵሎ ወያዜክረክሙ ኵሎ ዘነገርኩክሙ አነ ።

፳፯ ሰላምየ አኅድግ ለክሙ ወሰላመ አቡየ እሁበክሙ አኮ በከመ ይሁብ ዓለም ዘእሁበክሙ አነ ኢይደንግፅክሙ ልብክሙ ወኢትፍርሁ ።

፳፰ ሰማዕክሙ ዘእቤለክሙ ከመ አነ አሐውር ወእሰወጥ ኀቤክሙ ሶበሰ ታፈቅሩኒ እምተፈሣሕክሙ በሐዊሮትየ ኀበ አብ እስመ ውእቱ አብ የዐብየኒ ።

፳፱ ወይእዜ ነገርኩክሙ ዘእንበለ ይኩን ከመ አመ ኮነ ትእመኑ ።

፴ ወኢይትናገር እንከ ብዙኀ ምስሌክሙ እስመ ይመጽእ መልአኩ ለዝንቱ ዓለም ወኢይረክብ በላዕሌየ ወኢምንተኒ ።

፴፩ ወባሕቱ ከመ ያእምር ዓለም ከመ አነ አፈቅሮ ለአብ ወበከመ ወሀበኒ አብ ትእዛዘ ከማሁ እገብር ተንሥኡ ንሑር እምዝየ ።

ዓለም ሊቀበለው የማይችለው የእውነት መንፈስ ፲፯
ነው ፤ አያየውምና አያውቀውምና እናንተ ግን ታው
ቁታላችሁ ፤ በእናንተ ዘንድ ይኖራልና በውስጣች
ሁም ያድራልና ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፳፯ ።
የሙት ልጅ ትሆኑ ዘንድ አልተዋችሁም ፤ ከጥቂት ፲፰
ቀን በኋላ እንደ ገና እኔ ወደ እናንተ እመጣለሁና ።
ማቴ ፳፰ ፡ ፳ ።
እንግዲህ ዓለም አያየኝም ፤ እናንተ ግን ታዩኛላችሁ ፲፱
እኔ ሕያው እንደሆኩ እናንተም ሕያዋን ትሆናላ
ችሁና ። ምዕ ፲፮ ፡ ፲፮ ። ሆሴ ፮ ፡ ፪ ።
እኔ በአብ እንዳለሁ ፤ አብም በእኔ እንዳለ አባቴ በኔ ፳
እናንተም በኔ እኔም በናንተ እንደ ሆንኩ ታውቃ
ላችሁ ።
ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለና የሚጠብቀው የሚወ ፳፩
ደኝ እርሱ ነው ፤ የሚወደኝም አባቴ ይወደዋል ፤
እኔም እወደዋለሁ ፤ ራሴንም እገልጥለታለሁ ። ቊ ፲፭ ።
ኤፌ ፩ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
ያስቆሮቱ ሰው ያይደለ ይሁዳም አቤቱ! ለዓለም ያይ ፳፪
ደለ ለኛ ብቻ ራስህን ትገልጥ ዘንድ እንዳለህ የም
ትናገረው ነገር ምንድ ነው ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፤ የሚወደኝ ፳፫
ቃሌን ይጠብቅ አባቴም ይወደዋል ፤ ቃሌን የጠበቀ
ቢኖር እኔ ፤ አብ ፤ መንፈስ ቅዱስ ወደርሱ መጥተን
በርሱ ዘንድ እናድርበታለን ። ቊ ፳፩ ። ምዕ ፲፫ ፡
፴፬ ። ምሳ ፰ ፡ ፲፯ ። ዘሌ ፲፩ ፡ ፲፪ ።
የማይወደኝ ግን ቃሌን አይጠብቅም ፤ ይህም የም ፳፬
ትሰሙት ቃል የእኔ ቃል አይደለም ፤ የላከኝ የአብ
ቃል ነው እንጂ ።
ከእናንተ ጋር ሳለሁ ይህን ነገርኳችሁ ። ፳፭
ነገር ግን አብ በስሜ የሚልክላችሁ የውነት መን ፳፮
ፈስ ጰራቅሊጦስ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል ፤ እኔ
የነገርኳችሁንም ሁሉ ያሳስባችኋል ። ቊ ፲፮ ።
ሰላሜን እተውላችኋለሁ ፤ የአባቴንም ሰላም እሰጣች ፳፯
ኋለሁ ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጠው አይደለ
ምና ልባችሁ አይሸበርባችሁ አትፍሩ ። ፊል ፬ ፡ ፯ ።
እኔ እንደምሄድ ወደ እናንተም እንደምመለስ የነገ ፳፰
ርኳችሁን ሰምታችኋል ፤ ብትወዱኝስ ወደ አብ በመ
ሄዴ ደስ ባላችሁም ነበር ፤ እርሱ አብ ይበልጠ
ኛልና ። ኢሳ ፱ ፡ ፮ ።
አሁንም ሳይደረግ አስቀድሜ ነገርኳችሁ ፤ በተደረገ ፳፱
ጊዜ ታምኑ ዘንድ ።
እንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም ፴
የዚህ ዓለም ገዢ ይመጣልና በእኔ ላይ አንዳች አያ
ገኝም ። ምዕ ፲፪ ፡ ፴፮ ። ዕብ ፮ ፡ ፳፮ ።
ነገር ግን እኔ አብን እንደምወደው ዓለም ያውቅ ዘንድ ፴፩
አብ ትእዛዙን እንደ ሰጠኝ እንዲሁ አደርጋለሁና
ተነሡ ከዚህ እንሂድ ። ምዕ ፲ ፡ ፲፰ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ፤

ክፍል ፹ወ፮ ፡ በእንተ ሐረገ ወይን ወበእንተ አዕፁቂሁ ።

፩ አነ ውእቱ ሐረገ ወይን ዘጽድቅ ወአቡየ ተካሊሁ
ውእቱ ።
፪ ወለኵሉ ዐፅቅ ዘኢይፈሪ በላዕሌየ ይገዝምዎ ወያአ
ትትዎ ወለኵሉ ዐፅቅ ዘይፈሪ ያስተናጽሕዎ ከመ
ብዙኀ ይፍረይ ።
፫ ወአንትሙሰ ወዳእክሙ ንጹሓን አንትሙ በእንተ
ቃል ዘነገርኩክሙ ።
፬ ንበሩ ብየ ወአነሂ ብክሙ ፡ ወበከመ ዐፅቅ ኢይክል
ፈርየ በሕቲቱ እመ ኢሀሎ ውስተ ጕንደ ወይኑ
ከማሁ አንትሙኒ ኢትክሉ ፈርየ ለእመ ኢነበር
ክሙ ብየ ።

፭ አነ ውእቱ ጕንደ ወይን ወአንትሙ አዕፁቂሁ ፡ ዘነ
በረ ብየ ወአነሂ ቦቱ ውእቱኬ ዘይፈሪ ብዙኀ እስመ
ዘእንበሌየሰ አልቦ ዘትክሉ ገቢረ ወኢምንተኒ ።

፮ ወእመቦ ዘኢነበረ ብየ ይገድፍዎ አፍአ ከመ ዐፅቅ
ይቡስ ወያስተጋብእዎ ወያውዕይዎ በእሳት ።
፯ ወእመሰ ነበርክሙ ብየ ወነበረ ቃልየ ኀቤክሙ ኵሎ
ዘፈቀድክሙ ትስእሉ ይከውን ለክሙ ።

፰ ወበዝንቱ ይሴባሕ አቡየ እምከመ ብዙኀ ፍሬ ትፈ
ርዩ ወትከውኑኒ አርዳእየ ።
፱ ወበከመ አፍቀረኒ አብ ከማሁ አነሂ አፍቀርኩክሙ
ንበሩ በፍቅረ ዚአየ ።
፲ ወእመሰ ታፈቅሩኒ ዕቀቡ ትእዛዝየ ወሀልዉ በፍቅረ
ዚአየ በከመ ዐቀብኩ አነ ትእዛዘ ለአቡየ፤ወእኄሉ
በፍቅሩ ።

፲፩ ወነገርኩክሙ ዘንተ ከመ የሀሉ ልብየ ወፍሥሐየ
ወፍቅርየ ኀቤክሙ ከመ ፍጹመ ይኩን ፍሥሐክሙ ።

፲፪ ወዛቲ ይእቲ ትእዛዝ እንቲአየ ከመ ትትፋቀሩ በበይ
ናቲክሙ በከመ አነ አፍቀርኩክሙ ።

፲፫ አልቦ ዘየዓቢ እምዝ ፍቅር ከመ ዘይሜጡ ነፍሰ
ቤዛ ነፍሰ ቢጹ ።

፲፬ አንትሙሰኬ አዕርክትየ አንትሙ እምከመ ገበር
ክሙ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ ።
፲፭ ኢይብለክሙ እንከ አግብርትየ አላ አዕርክትየ አን
ትሙ እስመ ገብርሰ ኢየአምር ዘይሬስዮ እግዚኡ፤
ወለክሙሰ አዕርክትየ እብለክሙ እስመ ኵሎ ዘሰማ
ዕኩ በኀበ አቡየ ነገርኩክሙ ።

ምዕራፍ ፲፭ ፤

ክፍል ፹፮ ፡ ስለ ወይን አረግና ስለ ቅርንጫፎቹ ።

እውነተኛው የወይን አረግ እኔ ነኝ ፡ ተካዩም አባቴ ፩
ነው ። መዝ ፹ ፡ ፲፭ ።
በእኔ ላይ የማያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ቈርጠው ፪
ይጥሉታል ፡ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ግን
በብዙ እንዲፈራ ይከባከቡታል ። ዕብ ፯ ፡ ፰ ።
እናንተ ግን ስለ ነገርኋችሁ ነገር ፈጽማችሁ ንጹሐን ፫
ናችሁ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፲ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፳፪ ።
በእኔ እምናችሁ ጸንታችሁ ኑሩ ፡ እኔም አድሬባችሁ ፬
እኖራለሁ ፡ ቅርንጫፍ ከወይን ግንድ ከተለየ ብቻ
ውን ሊያፈራ እንደማይችል እናንተም እንዲሁ በእኔ
እምናችሁ በእኔ ጸንታችሁ ካልኖራችሁ ፍሬ ማፍ
ራት (ሥራ መሥራት) አትችሉም ።
እኔ የወይን ግንድ ነኝ ቅርንጫፎቹም እናንተ ናችሁ ፡ ፭
በእኔ ጸንቶ የሚኖር ፡ እኔም አድሬበት የምኖር ብዙ
ፍሬ የሚያፈራ እሱ ነው ፡ ያለኔ ምንም ማድረግ
አትችሉም ። ምሳ ፲፩ ፡ ፴ ። ሆሴ ፲፬ ፰ ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፭ ።
በእኔ የማያምን ቢኖር ፡ እንደ ደረቅ ቅርንጫፍ ወደ ፮
ውጭ ይጥሉታል ፡ ሰብስበውም በእሳት ያቃጥሉታል ።
በእኔ እምናችሁ ጸንታችሁ ብትኖሩ ቃሌንም በእና ፯
ንተ ጸንቶ ቢኖር የምትሹትን ሁሉ ትለምናላችሁ
ይደረግላችኋል ። ማር ፲፩ ፡ ፳፬ ።
ብዙ ፍሬ ካፈራችሁ አባቴ በዚህ ይመሰገናል ፡ ፰
ደቀ መዛሙርቴም ትሆናላችሁ ።
አብ እንደ ወደደኝ እኔም እንደርሱ ወደድኋችሁ ፡ ፱
በፍቅሬ ጸንታችሁ ኑሩ ። ሮሜ ፰ ፡ ፹፮ - ፹፱ ።
የምትወዱኝ ከሆነ እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበ ፲
ቅሁ በፍቅሩም ጸንቼ እንደምኖር ፡ እናንተም ትእዛ
ዜን ጠብቁ ፡ በፍቅሬም ጸንታችሁ ኑሩ ። ምዕ ፲፬ ፡
፲፭ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፫ ።
ልቤ ደስታዬ ፍቅሬ በእናንተ ይኖር ዘንድ ደስታች ፲፩
ሁም ፍጹም ይኾን ዘንድ ይህን ነገርኋችሁ ። ምዕ
፲፯ ፡ ፲፫ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፬ ።
እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ፲፪
ዘንድ የኔ ትእዛዝ ይህች ናት ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፬ ።
፩ ጴጥ ፬ ፡ ፰ ።
ከዚህ ፍቅር የሚበልጥ የለም ፡ ለባልንጀራው ሕይ ፲፫
ወት ሰውነቱን ለውጥ አድርጎ እንደሚሰጥ ያለ ።
፩ ዮሐ ፫ ፡ ፲፮ ።
እናንተማ ያዘዝኋችሁን ሁሉ ካደረጋችሁ ወዳጆቼ ፲፬
ናችሁ ። ምዕ ፰ ፡ ፴፩ ።
እንግዲህ ወዳጆቼ እላችኋለሁ እንጂ ባሮቼ አልላች ፲፭
ሁም ፡ ባሪያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅም ፡ እና
ንተን ግን ወዳጆቼ እላችኋለሁ ፡ ከአባቴ ዘንድ የሰ
ማሁትን ሁሉ ነግሬአችኋለሁና ። ሮሜ ፲፯ ፡ ፳፭ ።
ምዕ ፲፬ ፡ ፲ ። ኢሳ ፺ ፡ ፬ - ፭ ።

፲፮ አኮ አንትሙ ዘኀረይክሙኒ ወሚምክሙኒ አላ አነ ኀረ
ይኩክሙ ወሚምኩክሙ ወእሬስየክሙ ከመ ትሑሩ
ወፍሬ ትፍረዩ ወውእቱ ፍሬክሙ ይነብር ለዓለም
ወእመ ሰአልክምዎ ለአብ በስምየ ኵሎ ይሁበክሙ ።

፲፯ ወዘንተ እኤዝዘክሙ ከመ ትትፋቀሩ በበይናቲክሙ ።
፲፰ እመሂ ዓለም ጸልአክሙ አእምሩ ከመ ኪያየ ቀደመ
ጸሊአ ።
፲፱ ሶበሰ እምዓለም አንትሙ እምአፍቀረክሙ ዓለም ፤
እስመ ዓለም ያፈቅር እሊአሁ ፡ ወባሕቱ እስመ ኢኮ
ንክሙ እምዓለም አላ አነ ኀረይኩክሙ እምውስተ
ዓለም ወበእንተ ዝንቱ ይጸልአክሙ ዓለም ።

፳ ተዘከሩ ቃልየ ዘአነ እቤለክሙ አልቦ ገብር ዘየዓቢ
እምእግዚኡ ወኢሐዋርያ እምዘፈነዎ ፡ እምከመ
ኪያየ ሰደዱ ኪያክሙኒ ይሰድዱክሙ ፡ ወሶበሰ
ዐቀቡ ቃልየ ቃለክሙኒ እምዐቀቡ ።

፳፩ ወባሕቱ ዘንተ ኵሎ ይገብሩ ላዕሌክሙ በእንተ
ስምየ እስመ ኢየአምርዎ ለዘፈነወኒ ።
፳፪ ሶበሰ ኢመጻእኩ ወኢነገርክዎሙ እምድኅኑ ወእም
ኢኮኖሙ ጌጋየ ፡ ወይእዜሰ ባሕቱ አልቦ ምክንያት
ለጌጋዮሙ ።
፳፫ ዘጸልአ ኪያየ ጸልአ ለአቡየ ፡ ወሶበ ኢገበርኩ ሎሙ
ግብረ ዘባዕድ ኢገብሮ እምኢኮኖሙ ጌጋየ ።

፳፬ ወይእዜሰ ባሕቱ ርእዩኒሂ ወጸልኡኒሂ ኪያየሂ ወአ
፳፭ ቡየሂ ፡ ወባሕቱ ከመ ይብጻሕ ቃል ዘጽሑፍ ውስተ
ኦሪቶሙ ዘይቤ ጸልኡኒ በከንቱ ።

፳፮ ወሶበ መጽአ ጰራቅሊጦስ ዘአነ እፌኑ ለክሙ እም
ኀበ አብ መንፈሰ ጽድቅ ዘይወፅእ እምኀበ አብ
ውእቱ ሰማዕትየ ።
፳፯ ወአንትሙሂ ሰማዕትየ እስመ እምትካት ሀለው
ክሙ ምስሌየ ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፤

<u>ክፍል ፴ወ፮ ፡ በእንተ ስደት ወቅትለት ።</u>

፩ ዘንተ ነገርኩክሙ ከመ ኢትትዐቀፉ ።
፪ እስመ እምኵራባቲሆሙ ያወፅኡክሙ ወባሕቱ ትመ
ጽእ ሰዓት ከመ ኵሉ ዘይቀትለክሙ ይመስሎ ከመ
ዘመሥዋዕተ ያበውእ ለእግዚአብሔር ።

፫ ወዘንተኒ ዘይገብሩ ላዕሌክሙ እስመ ኢየአምርዎ
ለአብ ወኢኪያየ ።
፬ ወባሕቱ ዘንተ ነገርኩክሙ ከመ ትዘከርዎ አመ
በጽሐ ጊዜሁ ከመ አነ እቤለክሙ ወቀዲሙሰ ኢነገ
ርኩክሙ ዘንተ እስመ ሀሎኩ ምስሌክሙ ።

እናንተ መርጣችሁ የሾማችሁኝ አይደለም ፡ እኔ ፲፮
መርጬ ሾምኳችሁ እንጂ ፡ እንድትሄዱና ፍሬም
እንድታፈሩ አደርጋችኋለሁ ፡ ያም ፍሬአችሁ ለዘላ
ለም ይኖራል ፡ አብንም በስሜ ብትለምኑት ሁሉን
ይሰጣችኋል ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፲ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳፫ ።
እርስ በርሳችሁ ትወዳዱ ዘንድ ይህን አዝዛችኋለሁ። ፲፯
ዓለም ቢጠላችሁ እኔን አስቀድሞ እንደጠላ እወቁ ። ፲፰
ምዕ ፯ ፡ ፯ ።
እናንተ ከዓለም ብትሆኑ ኖሮ ፡ ዓለም ወገኖቹን ይወ ፲፱
ዳልና ዓለም በወደዳችሁ ነበር ፡ ነገር ግን እኔ ከዓ
ለም መረጥኳችሁ እንጂ እናንተ ከዓለም አይደላች
ሁምና ስለዚህም ዓለም ይጠላችኋል ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፭ ።
፲፯ ፡ ፲፬ ።
እኔ ከጌታው የሚበልጥ ባሪያ ከላከውም የሚበልጥ ፳
መልእክተኛ የለም ያልኳችሁን አስታውሱ ፡ እኔን
ካሳደዱ እናንተንም ያሳድዱአችኋል ፡ ቃሌን ጠብ
ቀው ቢሆንስ ቃላችሁንም በጠበቁ ነበር ። ሕዝ ፫ ፡
፯ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፲፮ ።
ነገር ግን የላከኝን አያውቁትምና ስለ ስሜ ይህን ፳፩
ሁሉ ያደርጉባችኋል ። ምዕ ፲፮ ፡ ፫ ።
መጥቼ ባልነገርኳቸውስ በዳኑ ነበር ፡ አሁን ግን ለበደ ፳፪
ላቸው ምክንያት የለውም ።

እኔን የጠላ አባቴን ጠላ ፡ ሌላ ያልሠራውን ሥራ ፳፫
ባልሠራላቸውስ በደል ባልሆነባቸውም ነበር ። ዮሐ
፪ ፡ ፳፫ ።
አሁን ግን እኔንም አባቴንም አዩን ጠሉን ። ፳፬
ነገር ግን በኦሪታቸው የተጻፈው በከንቱ ጠሉኝ ፳፭
ያለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው። መዝ ፴፭ ፡ ፲፱ ።
መዝ ፷፱ ፡ ፬ ።
እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ ጰራቅሊጦስ በመጣ ፳፮
ጊዜ ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ እርሱ ምስ
ክሬ ነው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፮ ።
እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ ፡ ከመጀመሪያው ከኔ ጋር ፳፯
ኑራችኋልና ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፲፮ ፤

<u>ክፍል ፴፮ ፡ ስለ መሰደድ ስለ መገደል ።</u>

እንዳትሰናከሉ ይህን ነገርኳችሁ ። ፩
ከምኵራቦቻቸው ያወጧችኋልና ፡ ነገር ግን እናንተን ፪
የገደለ ሁሉ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት የሚያቀርብ
የሚመስልበት ሰዓት ትመጣለች ። ማቴ ፳፬ ፡ ፱ ።
ግብ ሐዋ ፰ ፡ ፩ ።
ይህንንም የሚያደርጉባችሁ አብን አያውቁትም እኔ ፫
ንም አያውቁኝምና ። ምዕ ፲፭ ፡ ፳፩ ።
ነገር ግን ጊዜው በደረሰ ጊዜ እኔ እንደ ነገርኳችሁ ፬
ታስታውሱት ዘንድ ይህን ነገርኳችሁ ፡ አስቀድሞ
ግን ይህን አልነገርኳችሁም ፡ ከእናንተ ጋር አለሁና ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፲፮ ።

፭ ወይእዜሰ ብሕቱ አሐውር ኀበ አብ ዘፈነወኒ፡ ወኢአ
ሐዱሂ እምኔክሙ ኢትብሉኒ አይቴ ተሐውር ።
፮ ወባሕቱ እስመ ዘንተ ነገርኩክሙ ኃዘን መልአ
ውስተ ልብክሙ ።
፯ ወአንሰ አማን ሀልወ እብለክሙ ይኄይሰክሙ እሑር
አነ ኀበ አብ እስመ እመ ኢሖርኩ አነ ኢይመጽእ
ጰራቅሊጦስ ኀቤክሙ ፡ ወእመሰ ሖርኩ አነ እፌንዎ
ለክሙ ።

ክፍል ፴ወ፯፡ በእንተ ኃጢአት ወጽድቅ ወኵነኔ ።

፰ ወመጺኦ ውእቱ ይዛለፎ ለዓለም በእንተ ኃጢአት
ወበእንተ ጽድቅ ወበእንተ ኵነኔ ።
፱ በእንተ ኃጢአትሰ እስመ ኢአምኑ ብየ ።
፲ ወበእንተ ጽድቅኒ እስመ አነ አሐውር ኀበ አብ
ወኢትሬእዩኒ እንከ ።
፲፩ ወበእንተሰ ኵነኔ እስመ ይትኴነን መልአኩ ለዝንቱ
ዓለም ።
፲፪ ወብየ ብዙኀ ነገር ዘእነግረክሙ፡ ወባሕቱ ኢትክሉ
ፀዊሮቶ ይእዜ ።
፲፫ ወመጺኦ ውእቱ መንፈሰ ጽድቅ ይመርሐክሙ ኀበ
ኵሉ ጽድቅ እስመ ኢይነግር ዘእምኀቤሁ ወዘሰምዐ
ዳእሙ ይነግር ወዘይመጽእኒ ይነግረክሙ ።
፲፬ ወኪያየ ይሴብሕ ውእቱ እስመ እምዚአየ ይነሥእ
ወይነግረክሙ ኵሎ ።
፲፭ እስመ ኵሉ ዘበ ለአቡየ ዚአየ ውእቱ፡ ወበእንተ
ዝንቱ እብለክሙ እምዚአየ ይነሥእ ወይነግረክሙ ።
፲፮ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሬእዩኒ ወካዕበ ኅዳጠ ትሬእዩኒ
እስመ አሐውር ኀበ አብ ።
፲፯ ወተባሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ ምንትኑመ
ዓዲ ዝንቱ ዘይብለነ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሬእዩኒ ወካዕበ
ኅዳጠ ትሬእዩኒ እስመ አነ አሐውር ኀበ አብ ።
፲፰ ወይቤሉ ምንትኑ ዝንቱ ዘይብለነ ኅዳጠ ኢነአምር
ዘይትናገር ቦቱ ።
፲፱ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይፈቅዱ ይስአ
ልዎ ወይቤሎሙ በእንተ ዝንቱኑ ትትኃሠሡ በበይ
ናቲክሙ እስመ እቤለክሙ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሬእዩኒ
ወካዕበ ኅዳጠ ትሬእዩኒ ።
፳ አማን አማን እብለክሙ ከመ ትበክዩ ወትላህዉ
አንትሙ፡ ወዓለምሰ ይትፌሣሕ አንትሙሰ ተኃዝኑ
አላ ኀዘንክሙ ፍሥሐ ይከውነክሙ ።
፳፩ ወበከመ ብእሲት ትቴክዝ ሶበ አልጸቀት ትለድ
እስመ በጽሐ ጊዜሃ ወእምከመ ወለደት እጓላ ኢት
ዜክሮ እንከ ለሕማማ በእንተ ፍሥሐሃ እስመ ወለ
ደት ብእሴ ውስተ ዓለም ።

የዮሐንስ ወንጌል ፲፮ ።

አሁን ግን ወደላከኝ አብ እሄዳለሁ ከእናንተ አንዳ ፭
ችሁ ስንኳ ወዴት ትሄዳለህ አትሉኝም ።
ነገር ግን ይህን ስለ ነገርኳችሁ በልባችሁ ኀዘን መላ። ፮
እኔ በእውነት የሚሆነውን ልነግራችሁ እኔ ወደ ፯
አብ ብሄድ እሻላችኋል ፡ እኔ ካልሄድኩ ጰራቅሊጦስ
ወደ እናንተ አይመጣምና ፡ እኔ ከሄድኩ ግን እርሱን
እሰድላችኋለሁ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፴፫ ። ኤፌ ፬ ፡ ፰ ።

ክፍል ፴፯ ፡ ስለ ኃጢአት ስለ ፡ እውነትና ስለ ፍርድ ።

እርሱም በመጣ ጊዜ ዓለምን ስለ ኃጢአት ስለ እው ፰
ነትና ስለ ፍርድም ይዘልፈዋል ።
ስለ ኃጢአት በእኔ አላመኑምና ። ገላ ፫ ፡ ፳፪ ። ፱
ስለ እውነትም እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና እንግዲህም ፲
አታዩኝም ። ግብ ሐዋ ፭ ፡ ፴፭ ።
ስለ ፍርድም በዚህ ዓለም ገዥ ይፈርድበታልና ። ፲፩
ምዕ ፲፪ ፡ ፴፩ ። ፲፬ ፡ ፴ ።
የምነግራችሁ ብዙ ነገር ነበረኝ ፡ ግን አሁን ልትሸከ ፲፪
ሙት አትችሉም ።
ያ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ፲፫
ይመራችኋል ፡ የሰማውን ይናገራል እንጂ ከራሱ አን
ቅቶ አይናገርምና የሚመጣውንም ይነግራችኋል ።
ምዕ ፲፬ ፡ ፲፯ - ፳፮ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፳፯ ።
እርሱ እኔን ይገልጻል ፡ ከእኔ ወስዶ ሁሉን ይነግራች ፲፬
ኋልና ። ምዕ ፲፯ ፡ ፩ ።
ለአባቴ ያለው ሁሉ የኔ ነውና ስለዚህ ከኔ ወስዶ ፲፭
ይነግራችኋል አልኳችሁ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲ ።
ደግሞ ጥቂት ቀን አታዩኝም ፡ ደግሞም ወደ አብ ፲፮
እሄዳለሁና ጥቂት ቀን ታዩኛላችሁ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፱ ።
ደቀ መዛሙርቱም እርስ በርሳቸው ወደ አብ እሄዳ ፲፯
ለሁና ደግሞ ጥቂት ቀን አታዩኝም ፡ ጥቂት ቀን
ደግሞ ታዩኛላችሁ የሚለን ይህ ነገር ምንድነው ?
ተባባሉ ።
ጥቂት ቀን የሚለን ይህ ነገር ምንድነው ? የሚናገ ፲፰
ረውንም አናውቅም አሉ ።
ጌታ ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደሚሹ አወቀባቸ ፲፱
ውና እንዲህ አላቸው ፡ ዳግመኛ ጥቂት ጊዜ አታዩ
ኝም ጥቂት ጊዜ ደግሞ ታዩኛላችሁ ስለ አልኳችሁ
ስለዚህ እርስ በርሳችሁ ትመራመራላችሁን ? ።
እናንተ እንደምታዝኑና እንደምታለቅሱ እውነት ፳
እውነት እላችኋለሁ ፡ ዓለም ደስ ይለዋል እናንተ ግን
ታዝናላችሁ ፡ ነገር ግን ኃዘናችሁ ደስታ ይሆንላ
ችኋል ። መዝ ፴ ፡ ፲፪ ። ኤር ፴፩ ፡ ፱ ።
ሴት ለመውለድ በቀረበች ጊዜ እንደምታዝን ጊዜዋ ፳፩
ደርሷልና ልጁዋንም ከወለደች በኋላ ስለ ደስታዋ
ከዚያ ወዲያ ምጧን አታስበውም ፡ በዓለም ወንድ
ልጅ ወልዳለችና ። ዘፍ ፫ ፡ ፲፯ ። ኢሳ ፳፮ ፡ ፲፯ ።

፳፪ ወከማሁ አንትሙኒ ትቴክዙ ይእዜ ወበሕቱ ካዕበ
እሬእየክሙ ወይትፌሥሐክሙ ልብክሙ ፡ ወፍሥ
ሐክሙኒ አልቦ ዘየኀይደክሙ ።

፳፫ ወይእተ አሚረ አልቦ ዘትስእሉኒ ኪያየ ወኢም
ንተኒ አማን አማን እብለክሙ ከመ እመ ሰአልክ
ምዎ ለአብ በስምየ ኵሎ ይሁበክሙ ።
፳፬ ወእስከ ይእዜ ኢሰአልክምዎ ወኢምንተኒ በስምየ ፡
ሰአሉ ወትነሥኡ ከመ ፍጹመ ይኩን ፍሥሐክሙ ።

፳፭ ወይእዜሰ በምሳሌ ነገርኩክሙ ወበሕቱ ይበጽሕ
ጊዜሁ አመ ኢይነግረክሙ በምሳሌ አላ አየድዐ
ክሙ ክሡተ በእንተ አብ ።
፳፮ ወይእተ አሚረ ትስእሉ በስምየ ወኢይብለክሙ
ከመ አነ እስእሎ ለአብ በእንቲአክሙ ።
፳፯ ወአኮ አነ ዘእስእሎ ለአብ በእንቲአክሙ እስመ
ለሊሁ አብ ያፈቅረክሙ እስመ አንትሙ አፍቀር
ክሙኒ ወአመንክሙኒ ከመ እምኀበ እግዚአብሔር
ወፃእኩ ።
፳፰ ወመጻእኩ ውስተ ዓለም ወካዕበ አኀድግ ለዓለም
ወአሐውር ኀበ አብ ።
፳፱ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ይእዜሰ ገሃደ ተናገርከኒ
ወአልቦ ዘመሰልከ ወኢምንተኒ ።
፴ ወይእዜ አእመርነ ከመ ኵሎ ተአምር አንተ ወኢት
ፈቅድ ይንግርከ መኑሂ ወበዝንቱ አእመርነ ከመ
እምኀበ እግዚአብሔር ወፃእከ ።
፴፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ይእዜሰኬ አእምሩ
ወእመኑ ።
፴፪ ናሁኬ ይበጽሕ ጊዜሁ ወበጺሖኒ ከመ ትልክሙ
ትዘረዉ ለለአሐዱ ፩ዱ ውስተ መካኑ ወተኃ
ድጉኒ ባሕቲትየ ወኢኮንኩ አነ ባሕቲትየ እስመ
አብ ምስሌየ ውእቱ ።
፴፫ ወዝንቱ ውእቱ ዘነገርኩክሙ ከመ ብየ ሰላመ ትር
ከቡ ወበዓለምሰ ሀለወክሙ ሕማመ ትረክቡ ፡ ወበ
ሕቱ ጽንዑ እስመ አነ ሞዕክዎ ለዓለም ።

ምዕራፍ ፲ወ፯ ፡

<u>ክፍል ፴ወ፫ በእንተ ጸሎቱ ኀበ አብ።</u>

፩ ወዘንተ ነገረ ተናጊሮ እግዚእ ኢየሱስ አንሥአ
አዕይንቲሁ ውስተ ሰማይ ወይቤ አባ በጽሐ
ጊዜሁ ከመ ትሰብሖ ለወልድከ ወከመ ወልድ
ክኒ ይሰብሕከ ።
፪ በከመ አኰንንኮ ላዕለ ኵሉ ዘሥጋ ወነፍስ ከመ
የሀበሙ ሕይወተ ዘለዓለም ለኵሎሙ እለ ወሀብኮ ።

እናንተም እንዲሁ ዛሬ ታዝናላችሁ ፡ ነገር ግን እንደ ፳፪
ገና ልባችሁ ደስ ብሎት አያችኋለሁ ፡ ደስታችሁንም
የሚወስድባችሁ የለም ። ኢሳ ፷፯ ፡ ፲፬ ። ግብ ሐዋ
፪ ፡ ፵፯ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፰ ።
ያን ጊዜ ምንም እኔን የምትለምኑኝ የለም ፡ እውነት ፳፫
እውነት እላችኋለሁ አብን በስሜ ብትለምኑት ሁሉን
ይሰጣችኋል ።
እስከሁን ግን ምንም ምን በስሜ አልለመናችሁትም ፡ ፳፬
ተድላ ደስታችሁ ፍጹም ይሆን ዘንድ ለምኑ ታገኛ
ላችሁ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፩ ።
ዛሬስ በምሳሌ ነገርኳችሁ ፡ ነገር ግን በምሳሌ ለእና ፳፭
ንተ የማልናገርበት ጊዜ ይመጣል ፡ የአብን ነገር
ገልጬ እነግራችኋለሁ እንጂ ።
ያን ጊዜ በስሜ ትለምናላችሁ ፡ እኔም ስለ እናንተ ፳፮
አብን እለምነዋለሁ አልላችሁም ።
እኔ ስለ እናንተ አብን የምለምነው አይደለም ፡ ፳፯
እርሱ ራሱ አብ ይወዳችኋልና እናንተ ስለ ወደዳ
ችሁኝና ከእግዚአብሔር እንደ ወጣሁ ስለ አመና
ችሁብኝ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፰ - ፳፭ ።
ወደ ዓለም መጣሁ ፡ ዳግመኛም ዓለሙን ትቼው ፳፰
ወደ አብ እሄዳለሁ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፫ ።
ደቀ መዛሙርቱም ዛሬስ ገልጠህ ነገርከን ፡ ምንም ፳፱
በምሳሌ የተናገርከው የለም አሉት ። ቍ ፳፭ ።
አሁንም አንተ ሁሉን እንደምታውቅና ማንም ሊነግ ፴
ርህ እንደማትሻ አወቅን ፡ በዚህም ከእግዚአብሔር
እንደ ተወለድክ አወቅን ። ምዕ ፳፩ ፡ ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም አሁን እንግዲህ አውቃችሁ እመኑ ፴፩
አላቸው ።
አሁን እንግዲህ ጊዜው ይደርሳል ፡ ደርሷልም ሁላ ፴፪
ችሁ እያንዳንዳችሁ በየቦታው ልትበተኑ ብቻዬን
ትተዉኛላችሁ ፡ እኔ ግን ብቻዬን አይደለሁም አብ
ከኔ ጋር ነውና ።
በእኔ ሰላምን ታገኙ ዘንድ የነገርኳችሁ ይህ ነው ፡ ፴፫
ሆኖም በዓለም መከራን ትቀበላላችሁ ግን በርቱ ፡
እኔ ዓለሙን ድል ነሥቼዋለሁና ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፯ ።
ሮሜ ፭ ፡ ፩ ። ቈላ ፩ ፡ ፳ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፬ - ፭ ።

ምዕራፍ ፲፯ ፤

<u>ክፍል ፴፫ ፡ ወደ አብ ስለ መጸለዩ ።</u>

ጌታ ኢየሱስም ይህን ነገር ተናግሮ ዐይኖቹን ወደ ፩
ሰማይ አንሥቶ እንዲህ አለ ፡ አባት ሆይ ! ልጅህን
ትገልጠው ዘንድ ልጅህም ይገልጥህ ዘንድ ጊዜው
ደረሰ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፵፩ ።
በሥጋዊ በነፍሳዊ ሁሉ ላይ እንደ አሠለጠንከው ፪
መጠን ለሰጠኸው ሁሉ ለዘለዓለም ሕይወትን ሊሰ
ጣቸው ። መዝ ፰ ፡ ፯ ። ዳን ፯ ፡ ፲፬ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ።
ምዕ ፯ ፡ ፴፯ ።

፪፻፹፮ ወንጌል ዘዮሐንስ ፲፯ ።

፫ ወዛቲ ይእቲ ሕይወት ዘለዓለም ከመ ያእምሩከ ለከ ለአሐዱ ዘበአማን አምላክ ጽድቅ ብሒቲትከ ወዘፈ ነውከ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድከ ።

፬ አንሰ ሰባሕኩከ በዲበ ምድር ፈጺምየ ግብረ ዘወ ሀብከኒ ከመ እግበር ።

፭ ወይእዜኒ አንተ አብ ሰብሐኒ በስብሐትየ ዘሀሎ ምስሌከ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ።

፮ ወነገርኩ ስመከ ለሰብእ ለእለ ወሀብከኒ እምዓ ለም እስመ እሊአከ እሙንቱ ወሊተ ወሀብከኒዮ ወዓቀቡ ቃለከ ።

፯ ወይእዜኒ አእመሩ ከመ ኵሉ ዘወሀብከኒ እም ኀቤከ ውእቱ ።

፰ እስመ ወሀብክዎሙ ቃለ ዘወሀብከኒ ወእሙንቱሂ ነሢኦሙ አማን አእመሩ ከመ እምኀቤከ ወፃእኩ ፡ ወአምኑ ከመ አንተ ፈነውከኒ ።

፱ ወአንሰ በእንቲአሆሙ እስእል ወአኮ በእንተ ዓለም ዘእስእለከ አላ በእንተ እለ ወሀብከኒ እስመ እሊ አከ እሙንቱ ።

፲ ወኵሉ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ ፡ ወዘዚአከኒ ዚአየ ውእቱ ፡ ወተሰባሕኩ በሙ ።

፲፩ ወኢይሄሉ እንከ ውስተ ዓለም ወእሙንቱሰ ውስተ ዓለም ይሄልዉ ፡ ወአንሰ ኀቤከ እመጽእ ፡ አ አብ ቅዱስ ዕቀቦሙ በስምከ ለእለ ወሀብከኒ ከመ ይኩኑ አሐደ ብነ ከማነ ።

፲፪ አመሰ ሀሎኩ አነ ምስሌሆሙ ውስተ ዓለም ዐቀብ ክዎሙ በስምከ ለእለ ወሀብከኒ ናሁ ዐቀብክዎሙ ወተማኅፀንክዎሙ ፡ ወኢተኀጕለ አሐዱሂ እምኔ ሆሙ ዘእንበለ ወልደ ሐጕል ከመ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ።

፲፫ ወይእዜሰ ባሕቱ እመጽእ ኀቤከ ወዘንተ እነግር ውስተ ዓለም ከመ ይኩን ፍሥሐየ ፍጹመ በላዕሌሆሙ ።

፲፬ ወአንሰ ፈጺምየ ወሀብክዎሙ ቃለከ ፡ ወዓለምሰ ጸልአሙ እስመ ኢኮኑ እሙንቱ እምዓለም በከመ ኢኮንኩ አነ እምዓለም ።

፲፭ አኮ ዘእስእለከ ከመ ትንሥኦሙ እምዓለም ዘእንበለ ዳእሙ ከመ ትዕቀቦሙ እምእኩይ ።

፲፮ እስመ እሙንቱ ኢኮኑ እምዓለም በከመ ኢኮ ንኩ አነ እምዓለም ።

፲፯ ቀድሶሙ በጽድቅከ እስመ ጽድቅ ውእቱ ቃልከ ።

፲፰ በከመ ፈነውከኒ ውስተ ዓለም ከ ያየ እነኒ ፈነው ክዎሙ ውስተ ዓለም ።

የዮሐንስ ወንጌል ፲፯ ።

የዘለዓለም ሕይወትም ይህቺ ናት ፡ ብቻህን እውነ ፫
ተኛ አምላክ አንዱ አንተንና የላክኸው ልጅህ ኢየ
ሱስ ክርስቶስን እንዲያውቁ መሆን ናት ። ኤር ፱ ፡
፳፬ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፳ ።
እኔ ልሠራው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር ፬
ላይ ገለጥኩህ ። ምዕ ፬ ፡ ፴፬ ።
አሁንም አንተ አባት ሆይ ! ዓለም ሳይፈጠር ካንተ ፭
ጋር በለኝ ጌትነቱ ግለጠኝ ። ሚክ ፭ ፡ ፩-፪ ። ፊል
፪ ፡ ፮ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፭ ። ዕብ ፩ ፡ ፫-፲ ።
ከዓለም ለይተህ ለሰጠኸኝ ሰዎች ስምህን ነገርኩ ፮
ያንተ ናቸውና እነሱን ለእኔ ሰጥተኸኛልና ቃልህ
ንም ጠብቀዋልና ። መዝ ፳፪ ፡ ፳፪ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፱ ።
አሁንም የሰጠኸኝ ሁሉ ካንተ እንደሆነ አውቀዋል ፤ ፯
የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁና እነሱም ተቀብለው ፰
ካንተ እንደ ተወለድኩ በእውነት አወቁ ፡ አንተ
እንደላክኸኝም አመኑ ።
እኔ ስለ እነርሱ እለምናለሁ ፡ የምለምንህ ስለ ዓለም ፱
አይደለም ስለ ሰጠኸኝም እንጂ ፡ ያንተው ናቸውና ።
ምዕ ፮ ፡ ፴፯-፵፬ ።
የእኔ የሆነው ሁሉ ያንተ ነው ፡ ያንተ የሆነውም ፲
ሁሉ የኔ ነው ፡ በእነሱ ተመሰገንኩ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፲፭ ።
ሮሜ ፰ ፡ ፴ ።
እንግዲህ በዓለም አልኖርም እነሱ ግን በዓለም ይኖ ፲፩
ራሉ እኔ ወዳንተ እመጣለሁ ፡ ቅዱስ አባት ሆይ ! የሰ
ጠኸኝን በስምህ ጠብቃቸው ፡ በእኛ እንደኛ አንድ
ይሆኑ ዘንድ ። ምዕ ፲ ፡ ፴ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፭ ።
እኔ ከነርሱ ጋር በዓለም በነበርኩበት ጊዜ ግን የሰ ፲፪
ጠኸኝን በስምህ ጠበቅኋቸው እነሆ ጠብቄአቸዋለሁ
ታደግኋቸውም ፡ ከጥፋት ልጅ በቀር ከነርሱ አንድ
ስንኳ አልጠፋም የመጽሐፍ ቃል ይደርስ ዘንድ ።
ምዕ ፮ ፡ ፴፱ ። መዝ ፻፰ ፡ ፱ ። ዕብ ፪ ፡ ፲፫ ።
አሁን ግን ወደ አንተ እመጣለሁ ፡ በዓለምም ይህን ፲፫
እናገራለሁ ደስታዬ በእነርሱ ፍጹም ይሆን ዘንድ ።
ምዕ ፲፭ ፡ ፲፩ ።
እኔ ፈጽሜ ቃልህን ሰጠኋቸው ፡ ዓለም ግን ጠላቸው ፲፬
እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ እነሱም ከዓለም አይደሉ
ምና ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፲፫ ።
የምለምንህ ከዓለም እንድትለያቸው አይደለም ፡ ፲፭
ከክፉ ነገር እንድትጠብቃቸው ነው እንጂ ። ገላ ፩ ፡
፬ ። ፪ ተሰ ፫ ፡ ፫ ።
እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ እነሱም ከዓለም አይደ ፲፮
ሉምና ።
በእውነትህ ቀድሳቸው ፡ ቃልህ እውነት ነውና ። ምዕ ፲፯
፰ ፡ ፴፫ ።
እኔን ወደ ዓለም እንደላክኸኝ እኔም ወደ ዓለም ላክ ፲፰
ኋቸው ። ምዕ ፳ ፡ ፳፩ ።

፲፱ ወበእንቲአሆሙ አነ እቄድስ ርእስየ ከመ ይኩኑ
እሙንቱኒ ቅዱሳነ በጽድቅ ።

፳ ወአኮ በእንተ እሉ በሕቲቶሙ ዘእስእለከ አላ በእን
ተሂ እለ የአምኑ ብየ በቃሎሙ ።
፳፩ ከመ ይኩኑ አሐደ ኵሎሙ በከመ አንተ አብ ብየ
ወአነሂ ብከ ከመ ይኩኑ እሙንቱኒ አሐደ ብነ
ከማነ ከመ ይእመን ዓለም ከመ አንተ ፈነውከኒ ።

፳፪ ወአነሂ መሀብክዎሙ ቃለከ ዘወሀብከኒ ከመ ይኩኑ
አሐደ ከማነ በከመ አሐዱ ንሕነ ።

፳፫ ወአነሂ በሙ ወአንተሂ ብየ ከመ ይኩኑ ፍጹ
ማነ በአሐዱ ከመ ያእምር ዓለም ከመ አንተ
ፈነውከኒ ፡ ወአፍቀርክዎሙ አነ በከመ አንተ
ኪያየ አፍቀርከኒ ።
፳፬ አብ እለሰ ወሀብከኒ እፈቅድ ከመ የሀልዉ ኀበ
ሀሎኩ አነ ምስሌየ ከመ ይርአዩ ስብሐትየ ዘወሀ
ብከኒ እስመ አፍቀርከኒ እምቅድመ ይትፈጠር
ዓለም ።
፳፭ አብ ጻድቅ ወዓለምሰ ኢያእመረከ ወአንሰ አእመር
ኩከ ወእሉሂ አእመሩ ከመ አንተ ፈነውከኒ ።
፳፮ ወነገርክዎሙ ስመከ ወዓዲ እነግሮሙ ከመ የሀሉ
ኀቤሆሙ ፍቅር ዘአፍቀርከኒ ወአነሂ እሄሉ
ምስሌሆሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፰፡

<u>ክፍል ፴ወ፱ በእንተ ጸልዮቱ በጌቴሴማኒ።</u>

፩ ወዘንተ ብሂሎ ወፅአ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አር
ዳኢሁ ማዕዶተ ቄድሮስ ፈለገ አርዝ ወበ ሀየ ገነት
በፀደ ሐምል ወበአ እግዚእ ኢየሱስ ውስቴታ
ምስለ አርዳኢሁ ።

፪ ወየአምሮ ይሁዳ ዘያገብአ ለውእቱ መካን እስመ
ብዙኃ ጊዜ ይትጋባእ እግዚእ ኢየሱስ ህየ
ምስለ አርዳኢሁ ።

<u>ክፍል ፵ በእንተ ተእኅዞቱ በእደ ሐራ።</u>

፫ ወነሥአሙ ይሁዳ ለሠገራተ ሰኢራ እምኅበ ሊቃነ
ካህናት ወፈሪሳውያን፡ ወነሥአ ረድኤተ ወዓልያ
ኒሆሙ ወሐረ ህየ በመሐትወ ጽጕ ወፓናት
ወበንዋየ ሐቅል ።
፬ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ኵሎ ዘይበጽሖ ላዕ
ሌሁ ወፅአ አፍአ ኀቤሆሙ ወይቤሎሙ መነ
ተኀሥሡ ።
፭ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ኢየሱስሃ ናዝራዌ ፡ ወይ

እነሱም በእውነት ቅዱሳን ይሆኑ ዘንድ ፥ ስለ እነሱ ፲፱
እኔ ራሴን አከብራለሁ ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፴ ። ፩ ተሰ ፬ ፡
፯ ። ዕብ ፲ ፥ ፲ ።
የምለምንህም ስለነዚህ ብቻ አይደለም ፡ በቃላቸው ፳
በኔ ስለሚያምኑም ነው እንጂ ።
እኛ አንድ እንደሆን ሁሉም አንደኛ አንድ ይሆኑ ፳፩
ዘንድ አንድ አብ በእኔ እንዳለህ ፥ እኔም በንተ እንዳ
ለሁ ፥ እኛ አንድ እንደሆን ፥ እነርሱም በእኛ አንድ
እንዲሆኑ ፥ አንተ እንደላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ ።
ምዕ ፰ ፡ ፴፰ ። ገላ ፫ ፡ ፳፰ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፯ ።
እኔም የሰጠኸኝ ቃልህን ሰጠኋቸው ፥ እኛ አንድ ፳፪
እንደሆን እነርሱም እንደኛ አንድ እንዲሆኑ ። ግብ
ሐዋ ፬ ፡ ፴፪ ። ፩ ዮሐ ፩ ፥ ፫ ።
እኔ በእነሱ አንተም በኔ ሀልው እንደሆንክ በአንድ ፳፫
ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ አንተ እንደላክኸኝ ዓለም
ያውቅ ዘንድ ፡ አንተ እኔን እንደ ወደድኸኝ እኔም
እነርሱን ወደድኋቸው ። ፩ ቆሮ ፮ ፥ ፲፯ ።
አባት ሆይ ! የሰጠኸኝ እኔ ካለሁበት አብረዉኝ ፳፬
ሊኖሩ እወዳለሁ ፡ የሰጠኸኝን ክብሬን ያዩ ዘንድ
ዓለም ሳይፈጠር ወደኸኛልና ። ምዕ ፲፪ ፥ ፳፯ ። ፪ ቆሮ
፫ ፥ ፲፰ ። ፩ ተሰ ፬ ፥ ፲፯ ። ፩ ዮሐ ፫ ፥ ፪ ።
እውነተኛ አባት ሆይ ! ዓለም አላወቀህም ፡ እኔ ግን ፳፭
አወቅሁኽ ፡ እነዚህም አንተ እንደላክኸኝ አወቁ ።
ስምህን ነገርኋቸው ፡ ደግሞም እነግራቸዋለሁ የወደ ፳፮
ድከኝ ፍቅር በእነሱ ይኖር ዘንድ ፥ እኔም አብሬአ
ቸው እኖራለሁ ። ኤፌ ፫ ፥ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፲፰፤

<u>ክፍል ፴፱፡ በጌቴሴማኒ ስለ መጸለዩ ።</u>

ጌታ ኢየሱስም ይህን ተናግሮ ዛፍ ወደሚበዛበት ፩
ወንዝ ወደ ቄድሮስ ማዶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወጣ ፡
ከዚያም የአትክልት ቦታ የሆነ ሥፍራ ነበር ፥ ጌታ
ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ አትክልቱ
ሥፍራ ገባ ። ፪ ሳሙ ፲፭ ፡ ፳፫ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፴፮ ።
የሚያሲዘው ይሁዳም ያንን ቦታ ያውቀው ነበር ፡ ፪
ጌታ ኢየሱስ ብዙ ጊዜ በዚያ ቦታ ከደቀ መዛሙ
ርቱ ቈይታ ያደርግ ነበርና ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፴፮ ።

<u>ክፍል ፵ ፡ በጭፍሮች እጅ ስለ መያዙ ።</u>

ይሁዳም ከካህናት አለቆችና ከፈሪሳውያን ደንበኞች ፫
ወታደሮችን ተቀብሎ ሎሌዎቻቸውንም ረዳት
ጨምሮ ፋኖስንና የጭራሮ መብራትን የጦር መሣሪ
ያንም ይዞ ወደዚያ ሄደ ።
ጌታ ኢየሱስም የሚደርስበትን ሁሉ አውቆ ወዳሉ ፬
በት ወደ ውጭ ወጣና ማንን ትሻላችሁ ? አላቸው ።

የናዝሬቱ ኢየሱስን ነው ብለው መለሱለት ፥ ጌታ ፭

ቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ወሀለወ ይሁዳኒ ዘያገብኦ ይቀውም ምስሌሆሙ ።
፮ ወሰበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ገብኡ ድኅሬሆሙ ወወድቁ ዲበ ምድር ።
፯ ወእምዝ ካዕበ ተስእሎሙ ወይቤሎሙ መነ ተኃሥሡ ወይቤልዎ ኢየሱስሃ ናዝራዊ ።
፰ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አከኑ እቤለክሙ አነ ውእቱ ወእመሰ ኪያየ ተኃሥሡ ኅድግዎሙ ለእሉ ይሑሩ ።
፱ ከመ ይብጻሕ ቃሉ ዘይቤ እለሰ ወሀብከኒ ኢተኃጉለ ወኢአሐዱሂ እምኔሆሙ ።
፲ ወቦ መጥባሕት ለስምዖን ጴጥሮስ ወመልሐ መጥባሕቶ ወዘበጦ ለገብረ ሊቀ ካህናት ወመተረ ዕዝኖ ዘየማን ፡ ወስሙ ለውእቱ ገብር ማልኮስ ።
፲፩ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለጴጥሮስ አግብእ ለመጥባሕትከ ውስተ ቤታ ጽዋዐ ዘወሀበኒ አቡየ ኢየኃድግ ዘእንበለ እስተይ ።

ክፍል ፶ወ፩ በእንተ ቄመቱ ውስተ ዓውድ ።

፲፪ ወአኃዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ሠገራት ሰጲራ ወሊቀ ዐሠርቱ ምእት ወወዓልያኒሆሙ ለአይሁድ ወሐመይዎ ።
፲፫ ወወሰድዎ ኀበ ሐና ቀዲሙ እስመ ሐሙሁ ውእቱ ለቀያፋ ሊቀ ካህናት ዘዕብሬቱ ይእቲ ዓመት ።
፲፬ ወቀያፋሰ ውእቱ ዘአምከሮሙ ለአይሁድ ወይቤሎሙ ይኄይስ ይሙት አሐዱ ብእሲ እምይትኃጎል ኵሉ ሕዝብ ።

ክፍል ፶ወ፪ በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ።

፲፭ ወተለውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እምርኁቅ ስምዖን ጴጥሮስ ወካልእኒ ረድእ ወውእቱሰ ረድእ ልሙድ በኀበ ሊቀ ካህናት ወቦአ ምስለ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ዐፀደ ሊቀ ካህናት ።
፲፮ ወጴጥሮስሰ ቆመ አፍአ ኀበ ኆኅት ወወፅአ ዝኩ ረድእ ዘልሙድ በኀበ ሊቀ ካህናት ወተናገራ ለዐፃዊት ወአብአ ለጴጥሮስ ።
፲፯ ወትቤሎ ይእቲ አመት ዐፃዊት ለጴጥሮስ አንተሂ እምአርዳኢሁኑ ለውእቱ ብእሲ አንተ ፡ ወይቤላ ውእቱኒ ኢኮንኩ ።
፲፰ ወሀለዉ ይቀውሙ አግብርቲሆሙ ወወዓልያኒሆሙ ወይበቍጹ አፍሐመ ወይስሕኑ ፡ እስመ ብዙኀ ቍሩ ለይእቲ ሌሊት ፡ ወይቀውም ጴጥሮስ ወይስሕን ምስሌሆሙ ።

ክፍል ፶ወ፫ ፡ በእንተ ዘተስእሎ ሊቀ ካህናት ።

፲፱ ወተስእሎ ሊቀ ካህናት ለእግዚእ ኢየሱስ በእንተ አርዳኢሁ ወበእንተ ትምህርቱ ።

የዮሐንስ ወንጌል ፲፰ ።

ኢየሱስም እኔ ነኝ አላቸው ፡ የሚያሲዘው ይሁዳም ከዚያው አብሯቸው ቆሞ ነበር ። ምዕ ፮ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስ እኔ ነኝ ባላቸው ጊዜ ወደ ኋላቸው ተመልሰው በምድር ላይ ወደቁ ። ፮
ከዚህ በኋላ እንደገና ማንን ትሻላችሁ ? ብሎ ጠየቃቸው ፡ የናዝሬቱ ኢየሱስን ነው አሉት ። ፯
ጌታ ኢየሱስም እኔ ነኝ አላልኋችሁምን እኔን ከሆነ የምትሹ እነዚህን ተዉዋቸው ይሂዱ አላቸው ። ፰

የሰጠኸኝስ ከእነሱ አንድ ስንኳ አልጠፋም ያለው ቃሉ ይፈጸም ዘንድ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፪ ። ፱
ለስምዖን ጴጥሮስ ሾተል ነበረውና ሾተሉን መዝዞ የካህናቱን አለቃ ባሪያ ቀኝ ጆሮውን መታው ፡ የዚያም ባሪያ ስም ማልኮስ ይባላል ። ፲
ጌታ ኢየሱስም ጴጥሮስን ሾተልኽን ወደ አፎቷ መልስ ፡ አባቴ የሰጠኝን ጽዋ ሳልጠጣ አልተውም አለው ። ፲፩

ክፍል ፶፩ ፡ በአደባባይ ስለ መቆሙ ።

የሰጺራ ወታደሮች የሻለቃውና የአይሁድ ሎሌዎችም ጌታ ኢየሱስን ይዘው አሠሩት ። ፲፪

አስቀድሞም ወደ ሐና ወሰዱት ፡ ያቺ ዓመት የሹመት ተራው ለሆነቺው ለካህናቱ አለቃ ለቀያፋ አማቱ ነበርና ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፮ ። ፲፫
ቀያፋም ሕዝብ ሁሉ ከሚጎዳ አንድ ሰው ቢሞት ይሻላል ብሎ አይሁድን የመከራቸው ነው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፶ ። ፲፬

ክፍል ፶፪ ፡ ስለ ጴጥሮስ ክሕደት ።

ስምዖን ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙርም ጌታ ኢየሱስን ከሩቅ ተከተሉት ፡ ያም ደቀ መዝሙር በካህናቱ አለቃ ዘንድ የታወቀ ነበርና ከጌታ ኢየሱስ ጋር ወደ ካህናቱ አለቃ ግቢ ገባ ። ምዕ ፳ ፡ ፪-፰ ። ፲፭
ጴጥሮስ ግን በስተውጭ ከበር ቆሞ ነበር ፡ ያ በሊቀ ካህናቱ ዘንድ ይታወቅ የነበረው ደቀ መዝሙርም ወጥቶ ከበረኛዪቱ አነጋግሮ ጴጥሮስን አስገባው ። ፲፮
ያቺ በረኛዪቱ ገረድም አንተ ከዚያ ሰው ደቀ መዝሙርት ወገን ነህ ? አለቺው ፡ እሱም አይደለሁም አላት ። ፲፯
ሎሌዎቻቸውና አገልጋዮቻቸውም ከዚያ ተቀምጠው ፍሙን እየሜሩ ይሞቁ ነበር ፡ የዚያች ሌሊት ብርድ ብዙ ነበርና ፡ ጴጥሮስም ከነርሱ ጋር ቁሞ ይሞቅ ነበር ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፭ ። ፲፰

ክፍል ፶፫ ፡ ሊቀ ካህናቱ ስለ ጠየቀው ጥያቄ ።

የካህናቱ አለቃም ጌታ ኢየሱስን ስለ ደቀ መዛሙርቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው ። ፲፱

፳ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንሰ
ክሡተ ተናገርኩ በውስተ ዓለም ወበኵሉ ጊዜ
መሀርኩ በምኵራብ ወበቤተ መቅደስ ኀበ ይትጋ
ብኡ ኵሎሙ አይሁድ፡ ወአልቦ ዘተናገርኩ
ጽሚተ ወኢምንተኒ ።
፳፩ ለምንት እንከ ትሴአለኒ ሊተ ተሰአሎሙ ለእለ
ሰምዑኒ ዘተናገርክዎሙ እስመ እሙንቱ የአምሩ
ዘተናገርኩ አነ ።
፳፪ ወዘንተ ብሂሎ ጸፍዖ መልታሕቶ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ አሐዱ እምእለ ይቀውሙ ወዓልት፡ ወይ
ቤሎ ከመዝኑ ትትዋሥኦ ለሊቀ ካህናት ።

፳፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ እመሰ
እኩየ ነበብኩ ስምዓ ኩን ላዕሌየ ወእስተዋ
ድየኒ በእንተ እኩይ፡ ወእመሰ ሠናየ ነበብኩ
ለምንት ትዘብጠኒ ።
፳፬ ወፈነዎ ሐና ሕሙዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ኀበ
ቀያፋ ሊቀ ካህናት ።
፳፭ ወሀሎ ስምዖን ጴጥሮስ ይቀውም ወይስሕን ወይ
ቤልዎ አንተኒ እምአርዳኢሁኑ ለውእቱ ብእሲ
አንተ ፡ ወክሕደ ወይቤ ኢኮንኩ ።
፳፮ ወይቤሎ አሐዱ እምአግብርቲሁ ለሊቀ ካህናት
ዘእምአዝማዲሁ ለዝኩ ዘመተሮ ጴጥሮስ ዕዝኖ
አኮኑ አነ ርኢኩከ ውስተ ገነት ምስሌሁ ።
፳፯ ወካዕበ ክሕደ ጴጥሮስ ወሶቤሃ ነቀወ ዶርሆ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፡ እኔ በዓለም ፳
ገልጬ ተናግሬ አለሁ ፡ በምኵራብ በቤተ መቅደስና
አይሁድ በሚሰበሰቡበትም ጊዜ ሁሉ አስተምሬ
አለሁ ሠውሬ የተናገርኩት ምንም የለም ። ምዕ
፯ ፡ ፳፮ ። ኢሳ ፵፰ ፡ ፲፮ ።
እንግዲህ እኔን ለምን ትጠይቀኛለህ? ያስተማርኳቸ ፳፩
ውን የሰሙኝን ጠይቃቸው ፡ እኔ የተናገርኩትን
እነሱ ያውቃሉና ።
ይህንም ባለ ጊዜ ከቆሙት ሎሌዎች አንዱ ለካህናቱ ፳፪
አለቃ እንዲህ ትመልስለታለህን? ብሎ ጌታ ኢየሱ
ስን ፊቱን መታው ። ኢዮ ፲፯ ፡ ፲ ። ኢሳ ፶ ፡ ፯ ።
ሚክ ፭ ፡ ፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡ ክፉ ተናግሬ ፳፫
እንደሆንሁ መስክርብኝ ፡ ስለ ክፉ ነገርም ክሰሰኝ ፡
ግን መልካም ከተናገርኩ ለምን ትመታኛለህ?
አለው ። ፩ ጴጥ ፫ ፡ ፲፭ - ፲፮ ። ዕብ ፲፪ ፡ ፫ ።
ሐናም ጌታ ኢየሱስን እንደ ታሠረ ወደ ካህናቱ ፳፬
አለቃ ወደ ቀያፋ ሰደደው ።
ስምዖን ጴጥሮስ ግን ተቀምጦ እሳት ይሞቅ ነበርና ፳፭
አንተም ከእሱ ደቀ መዛሙርት ወገን ነህን? አሉት
አይደለሁም ብሎ ካደ ። ቊ ፲፰ ።
ጴጥሮስ ጆሮውን ከቈረጠው ዘመድ የሆነ ከሊቀ ፳፮
ካህናቱ ባሮች አንዱ እኔ በአትክልት ቦታ ውስጥ
ከእሱ ጋር አይቼህ አልነበረምን? አለው ።
ጴጥሮስም ዳግመኛ ካደና ወድያውኑም ዶሮ ጮኸ ። ፳፯
ማቴ ፳፮ ፡ ፸፬ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፷ ።

ክፍል ፵ወ፬፡ በእንተ ቁመቱ ቅድመ ጲላጦስ ።

፳፰ ወወሰድዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እምኀበ ቀያፋ ኀበ
ዐውድ ወጎህ ውእቱ ወኢቦኡ አይሁድ ውስተ
ዓውደ ምኵናን እስመ ወድአ ጸብሐ ከመ ኢይ
ርኩሱ እምቅድመ ይብልዑ ፍሥሐ።
፳፱ ወወፅአ ጲላጦስ አፍአ ኀቤሆሙ ወይቤሎሙ ምን
ትኑ ጌጋዩ ለዝ ብእሲ በዘአምጻእክምዎ ኀቤየ ።
፴ ወአውሥኡ ወይቤልዎሶበሰ ኢኮነ ገባሬ እኪት
እምኢያግባእናሁ ኀቤከ ።
፴፩ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ንሥእዎ አንትሙ ወበከመ
ሕግክሙ ኰንንዎ፡ ወይቤልዎ አይሁድ ለነሰ ኢይ
ከውነነ ንቅትል ወኢመነሂ ።
፴፪ ከመ ይብጻሕ ቃሉ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘይቤ
እንዘ ይኤምሮሙ በአይ ሞት ሀለዎ ይሙት።
፴፫ ወቦአ ካዕበ ጲላጦስ ውስተ ዓውድ ወጸውዖ
ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንተኑ ንጉሦሙ
ለአይሁድ ።
፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዘእም
ልብከኑ ትብል ዘንተ ወሚመ ቦኑ ባዕድ ዘነገ
ረከ በእንቲአየ ።

ክፍል ፵፬፡ በጲላጦስ ፊት ስለ መቆሙ ።

ጌታ ኢየሱስን ከቀያፋ ወደ አደባባይ ወሰዱት፡ ጊዜ ፳፰
ውም ማለዳ ነበር ፡ አይሁድ ግን ፋሲካውን ከመብላታ
ቸው በፊት እንዳይረክሱ ፡ ፈጽሞ ስለ ነጋ ወደ
ፍርድ አደባባይ አልገቡም ።
ጲላጦስም እነሱ ወዳሉበት ወደ ውጭ መጥቶ ይህን ፳፱
ሰው ወደ እኔ ያመጣችሁበት በደሉ ምንድ ነው?
አላቸው ።
ክፉ አድራጊ ባይሆንስ ወዳንተ ባላመጣነውም ነበር ፴
ብለው መለሱለት ።
ጲላጦስም እናንተ ወስዳችሁ እንደ ሕጋችሁ ፍረዱ ፴፩
በት አላቸው ፡ አይሁድም እኛስ ማንም ማን ልንገ
ድል አይገባንም አሉት ።
በምን ሞት ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያመለክት የተ ፴፪
ናገረው የጌታ የኢየሱስ ቃል ይደርስ ይፈጸም
ዘንድ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፴፪ - ፴፫ ። ማቴ ፳ ፡ ፲፱ ።
ጲላጦስ እንደገና ወደ አደባባይ ገብቶ ጌታ ኢየሱ ፴፫
ስን ጠርቶ የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ይህን የምትለው ከልብህ ነውን? ፴፬
ወይስ ስለኔ የነገረህ ሌላ አለ? ብሎ መለሰለት።

፴፭ ወአውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎ አነሂ አይሁዳዊኑ
አነ አኮኑ ሕዝብከ ወሊቃነ ካህናት አግብኡከ
ኀቤየ ወምንተኑ አግበርከ ።
፴፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ መንግሥ
ትየ ኢኮነት እምዝንቱ ዓለም ሶበሰ በዝንቱ ዓለም
መንግሥትየ እምተበአሱ ሊተ ወዓልያንየ ከመ
ኢያግብኡኒ አይሁድ ኀቤከ ፡ ወይእዜሰ ባሕቱ
ኢኮነት እምዝየ መንግሥትየ ።
፴፯ ወይቤሎ ጲላጦስ እንከሰኬ ንጉሥ አንተ ወአው
ሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ለሊከ ትቤ ከመ
ንጉሥ አነ ወአንሰ በእንተ ዝንቱ ተወለድኩ ወእ
ንበይነ ዝንቱ መጻእኩ ውስተ ዓለም ከመ እኩን
ሰማዐተ በጽድቅ ወኵሉ ዘእምጽድቅ ውእቱ
ይሰምዓኒ ቃልየ ።
፴፰ ወይቤሎ ጲላጦስ ምንትኑ ውእቱ ጽድቅ ወዘንተ
ብሂሎ ወፅአ ካዕበ ኀበ አይሁድ ወይቤሎሙ አንሰ
አልቦ ዘረከብኩ ጌጋይ ላዕሌሁ ወኢአሐተኒ ።

፴፱ ወባሕቱ ሀሎ ዘናለምድ ዘአሐዱ ለክሙ አሐደ
እምነ ሙቁሓን ለለፋሲካ ትፈቅዱኑ እንከ አሕ
ይዎ ለክሙ ለንጉሠ አይሁድ ።

፵ ወከልሑ ካዕበ ኵሎሙ ወይቤሉ አኮ ዘንተ ዘያ
ሐዩ አላ በርባንሃ ፡ ወበርባንሰ ሊቀ ፈያት ውእቱ ።

ምዕራፍ ፲ወ፱፡

፩ ወእምዝ ነሥኦ ጲላጦስ ለእግዚእ ኢየሱስ
ወቀሠፎ ።
፪ ወጸፈሩ ሐራ አክሊለ ዘሦክ ወአስተቀጸልዎ ላዕለ
ርእሱ ወአልበስዎ ልብሰ ሜላት ።
፫ ወይመጽኡ ኀቤሁ ወይብልዎ በሐ ንጉሠ አይ
ሁድ ወይጸፍዕዎ ገጾ ።
፬ ወወፅአ ካዕበ ጲላጦስ አፍአ ወይቤሎሙ ናሁ
አወፅኦ ለክሙ አፍአ ከመ ታእምሩ ከመ አልቦ
ዘረከብኩ ላዕሌሁ ጌጋይ ወኢአሐተኒ ።

፭ ወወፅአ እግዚእ ኢየሱስ አፍአ እንዘ ይትቄ
ጸል አክሊለ ዘሦክ ወይለብስ ሜላተ ወይቤ
ሎሙ ጲላጦስ ነዋ ውእቱ ብእሲ ።
፮ ወሶበ ርእይዎ ሊቃነ ካህናት ወወዓልያኒሆሙ
ከልሁ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ ፡ ወይቤሎሙ
ጲላጦስ ንሥእዎ ለሊከሙ ወስቅልዎ አንሰ
ኢረከብኩ ላዕሌሁ ጌጋየ ።
፯ ወአውሥኡ አይሁድ ወይቤልዎ ንሕነሰ ሕግ
ብነ ወበከመ ሕግነ ርቱዕ ይሙት ፡ እስመ
ወልደ እግዚአብሔር ረሰየ ርእሶ ።
፰ ወሰሚዖ ጲላጦስ ዘንተ ነገረ ፈርሀ ፈድፋደ ።

ጲላጦስም መልሶ እኔም አይሁዳዊ ነኝን? ወገኖችህና ፴፭
የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጥተውህ የለም?
ምን ላድርግህ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም የእኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም አይ ፴፮
ደለችም ፡ መንግሥቴስ በዚህ ዓለም ብትሆን ኖሮ
አይሁድ አሳልፈው ለአንተ እንዳይሰጡኝ አሽከሮቼ
በተዋጉልኝ ነበር ፡ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይ
ደለችም ብሎ መለሰለት ። ፩ ጢሞ ፮ ፡ ፲፫ ።
ጲላጦስም እንግዲያማ አንተ ንጉሥ ነኽ? አለው፡ ጌታ ፴፯
ኢየሱስም መልሶ እኔ ንጉሥ እንደሆንኩ አንተ ትላ
ለህ፡ እኔ ስለዚህ ተወልጃለሁ ስለዚህም በእውነት
ልመሰክር ወደ ዓለም መጥቻለሁ ከእውነት የሆነ
ሁሉ ቃሌን ይሰማኛል አለው ። ፩ ጢሞ ፮ ፡ ፲፫ ።
ዮሐ ፰ ፡ ፵ - ፵፯ ። ራእ ዮሐ ፩ ፡ ፭ ።
ጲላጦስም እውነት ምንድነው? አለው፡ ይህንንም ፴፰
ተናግሮ ዳግመኛ አይሁድ ወዳሉበት ወጣና እኔ
በዚህ ሰው ላይ ምንም በደል አላገኘሁም አላቸው ።
ሉቃ ፳፫ ፡ ፬ - ፲፬ ።
ነገር ግን ያስለመድነው ልማድ አለ፡ እሱም በየዓ ፴፱
መቱ በፋሲካ በእስረኞች አንዳንድ የምፈታላችሁ
እስረኛ አለ፡ እንግዲህ የአይሁድን ንጉሥ ልፈታላ
ችሁ ትወዳላችሁን? ። ማቴ ፳፯ ፡ ፲፭ ።
ዳግመኛም ሁሉም ጮኹ የምትፈታው በርባንን ፵
ነው እንጂ ይህንን አይደለም አሉ ፡ በርባን ግን የሽ
ፍቶች አለቃ ነበር ። ግብ ሐዋ ፫ ፡ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፲፱፤

ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ጌታ ኢየሱስን ወስዶ ገረፈው ። ፩
ኢሳ ፶ ፡ ፮ ።
ጭፍሮችም የእሾህ አክሊል ጐንጕነው በራሱ ላይ ፪
ደፉበት ፡ የነጭ ሐር መጐናጸፊያ አለበሱት ።
ወደርሱም እየመጡ የአይሁድ ንጉሥ እንዴት ነህ? ፫
ይሉት ነበር፡ ፊቱንም በጥፊ ይመቱት ነበር ።
ጲላጦስ እንደገና ውጭ ወጥቶ እነሆ በርሱ ላይ አን ፬
ዳች በደል እንዳላገኘሁ ታውቁ ዘንድ ወደ ውጭ
አወጣላችኋለሁ አላቸው ። ምዕ ፲፰ ፡ ፴፰ ። ፪ ቆሮ
፭ ፡ ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስም የእሾኽ አክሊል ደፍቶ ነጭ ሐር ፭
ለብሶ ወደ ውጭ ወጣ ፡ ያ ሰው ይኸው አላቸው ።

የካህናት አለቆችና ሎሌዎቻቸውም በዩት ጊዜ ስቀ ፮
ለው ስቀለው እያሉ ጮኹ ፡ ጲላጦስም እናንተ ራሳ
ችሁ ውሰዱና ስቀሉት፡ እኔ በርሱ ላይ በደል አላ
ገኘሁም አላቸው ።
አይሁድም እኛ ሕግ አለን እንደ ሕጋችንም ሊሞት ፯
ይገባል፡ ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጓልና
ብለው መለሱለት ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፲፮ ።
ጲላጦስም ይህን ነገር ሰምቶ እጅግ ፈራ ። ፰

፱ ወቦአ ካዕበ ኀበ ዐውድ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ እምአይቴ አንተ ወኢተሰጥዎ እግዚእ
ኢየሱስ ወኢምንተኒ ።

፲ ወይቤሎ ጲላጦስ ሊተኒ ኢትነብበኒሁ ኢተአ
ምርሁ ከመ ብውሕ ሊተ እቅትልከኒ ወብውሕ
ሊተ አሕዩከኒ ።
፲፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኢኮንከ
ብውሐ ላዕሌየ ወኢምንተኒ ሶበ ኢተውህበ ለከ
እምሰማይ ፡ ወበእንተ ዝንቱ ለዘአግብአኒ ኀቤከ
ዘየዓቢ ጌጋይ ላዕሌሁ ።
፲፪ ወበእንተዝ ፈቀደ ጲላጦስ ያሕይዎ ወከልሑ አይ
ሁድ ወይቤሉ እመ አሕየውኮ ለዝንቱ ኢኮንከ
ዐርኮ ለቄሣር ፡ እስመ ኵሉ ዘያነግሥ ርእሶ ዐላዌ
ነጋሢ ውእቱ ።
፲፫ ወሰሚዖ ጲላጦስ ዘንተ ነገረ አውፅአ ለእግዚእ
ኢየሱስ አፍአ ወነበረ ዲበ መንበር ውስተ መ
ካን ዘስሙ ሊቶስጥሮስ ወበዕብራይስጥ ይብልዎ
ገበታ ።
፲፬ ወዐርበ ፋሲካ ወውእቱ ጊዜ ቀትር ዘስሱ ሰዓት ፡
ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለአይሁድ ነዋ ንጉሥክሙ ፡
ወከልሑ ወይቤሉ አእትቶ ወስቅሎ ።

፲፭ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለንጉሥክሙኑ እስቅሎ ፡ ወአ
ውሥኡ ሊቃነ ካህናት ፡ ወይቤሉ አልብነ ንጉሥ
ዘእንበለ ቄሣር ።
፲፮ ወእምዝ ወሀቦሙ ይስቅልዎ ወተመጠውዎ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ወአውፅእዎ አፍአ ።
፲፯ ወወሰድዎ እንዘ ይፀውር መስቀሎ ውስተ መካን
ዘስሙ ቀራንዮ ።
፲፰ ወበዕብራይስጥ ይብልዎ ጎልጎታ ኀበ ሰቀልዎ ፡ ወሰ
ቀሉ ምስሌሁ ክልኤተ ክልኤተ ፈያተ አሐደ እምለፌ
ወአሐደ እምለፌ ወማእከሎሙ ኢየሱስሃ ።

፲፱ ወጸሐፈ ጲላጦስ መጽሐፈ ወአንበረ ዲበ መስቀሉ
ወይብል መጽሐፉ ኢየሱስ ናዝራዊ ንጉሦሙ ለአ
ይሁድ ውእቱ ዝንቱ ።
፳ ወብዙኃን እምአይሁድ አለ አንበብዋ ለይእቲ መጽ
ሐፍ እስመ ቅሩብ ውእቱ መካን ለሀገር ኀበ ሰቀ
ልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወጽሕፈቱ ጽሑፍ ውእቱ
በዕብራይስጥ ወበሮማይስጥ ወበጽርእ ።
፳፩ ወይቤልዎ ሊቃነ ካህናት ለጲላጦስ ኢትጽሐፍ ከመ
ውእቱ ንጉሦሙ ለአይሁድ ፡ አላ ለሊሁ ይቤ ንጉ
ሦሙ ለአይሁድ አነ ።
፳፪ ወአውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎሙ ዘጸሐፍኩ ጸሐፍኩ ።
፳፫ ወሐራሰ ሶበ ሰቀልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ነሥኡ አል
ባሲሁ ወረሰይዎ አርባዕተ ክፍለ ለለአሐዱ እምሐራ

ደግሞም ወደ አደባባይ ተመለሰና ጌታ ኢየሱስን ፱
ከወዴት ነህ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱስ ግን ምንም አል
መለሰለትም ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፲፪ ። ግብ
ሐዋ ፰ ፡ ፴፪ ።
ጲላጦስም ለኔም አትመልስልኝም ? ልገድልህ ሥል ፲
ጣን እንዳለኝ ላድንህስ እንዲቻለኝ አታውቅምን?
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ከሰማይ ካልተሰጠኸ በቀር በእኔ ፲፩
ላይ ሥልጣን የለህም ፡ ስለዚህም ላንተ አሳልፎ በሰ
ጠኝ ሰው ታላቅ በደል አለበት አለው ።

ስለዚህም ጲላጦስ ሊያድነው ወደደ ፡ አይሁድ ግን ፲፪
ይህን ካዳንከው የቄሣር ባለሟል አይደለህም ፡ ንጉሥ
ነኝ የሚል ሰው ሁሉ በንጉሥ ላይ የሚያምፅ
ነውና ብለው ጮኹ ።
ጲላጦስም ይህን ነገር ሰምቶ ጌታ ኢየሱስን ወደ ፲፫
ውጭ አወጣው ፡ ሊቶስጥሮስ በሚባለው በዕብራይ
ስጥም ገበታ ተብሎ በሚጠራው ቦታ ላይ በወንበር
ተቀመጠ ።
ፋሲካም ደረሰ ፡ ጊዜውም ቀትር (የስድስት ሰዓት) ፲፬
ነበር ፡ ጲላጦስም አይሁድን ንጉሣችሁ ይኸው አላ
ቸው ፡ እነሱም አስወግደው ግደለው እያሉ ጮኹ ።
ዘፍ ፵፱ ፡ ፲ ።
ጲላጦስም ንጉሣችሁን ልስቀለው ? አላቸው ፡ የካህ ፲፭
ናት አለቆችም ከቄሣር በቀር ንጉሥ የለንም ብለው
መለሱ ።
ከዚህ በኋላ ሊሰቅሉት ሰጣቸው ፡ ጌታ ኢየሱስንም ፲፮
ተቀብለው ወደ ውጭ አወጡት ።
መስቀሉንም እንደተሸከመ ቀራንዮ ወደ ሚባለው ፲፯
ቦታ ወሰዱት ። ዘፍ ፳፪ ፡ ፮ ።
የሰቀሉበትንም በዕብራይስጥ ጎልጎታ ይሉታል ፡ ፲፰
ከእሱም ጋር አንዱን በወዲህ አንዱን በወድያ አድ
ርገው ሌሎች ሁለት ወንበዴዎችን ሰቀሉ ፡ ኢየሱ
ስንም በወንበዴዎች መካከል ሰቀሉ ።
ጲላጦስም ደብዳቤ ጽፎ በመስቀሉ ላይ አኖረ ፡ ደብ ፲፱
ዳቤውም ይህ የአይሁድ ንጉሣቸው የናዝሬቱ ኢየ
ሱስ ይህ ነው ይል ነበር ።
ይህቺንም መጽሐፍ ከአይሁድ ያነበቧት ብዙዎች ፳
ናቸው ፡ ጌታ ኢየሱስን የሰቀሉበት ቦታ ለከተማ
ቅርብ ነበርና ፡ አጻጻፉም በዕብራይስጥ በሮማይስጥና
በጽርእ ነበር ።
የካህናት አለቆችም እርሱ ራሱ እኔ የአይሁድ ፳፩
ንጉሥ ነኝ እንዳለ እንጂ ፡ የአይሁድ ንጉሥ ነው
ብለህ አትጻፍ አሉት ።
ጲላጦስም የጻፍኩትን ጻፍኩ ብሎ መለሰላቸው ። ፳፪
ጭፍሮች ግን ጌታ ኢየሱስን በሰቀሉት ጊዜ ልብ ፳፫
ሱን ወስደው ጭፍሮች ለያንዳንዱ ክፍል አራት

ወከዳኖሂ እልታሕ ዘአልቦ ርፍአት ዘእምላዕሉ እንመቱ ፡፡
፳፬ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ ኢንግምድ ወኢንስጥጥ አላ ንትፋሰስ ወለዘረከበ ይርከበ ፡ ከመ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ ተካፈሉ አልባስየ ለርእሶሙ ወተዓፀዉ ዲበ አራዝየ ወከመዝ ገብሩ ሐራ ፡፡

፳፭ ወይቀውማ ኀበ መስቀሉ ለእግዚእ ኢየሱስ እሙ ወእኅታ ለእሙ ማርያም እንተ ቀለዮጳ ፡ ወማርያም መግደላዊት ፡፡
፳፮ ወሶበ ርእዮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእሙ ወለረድኡ ዘያፈቅር ይቀውሙ ፡ ይቤላ ለእሙ ብእሲቶ ነዋ ወልድኪ ፡፡
፳፯ ወይቤሎ ለውእቱ ረድእ ነያ እምከ ፡ ወእምይእቲ ሰዓት ነሥኣ ውእቱ ረድእ ወአእተዋ ቤቶ ፡፡

፳፰ ወእምዝ ሶበ ርእየ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ተፈጸመ ኵሉ ከመ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ይቤ ጸማእኩ ፡፡
፳፱ ወበ ህየ ግምዔ ዘምሉእ ብሒአ ወመልኡ ሰፍነገ እምውእቱ ብሒእ ወአሰሩ በቈጽለ ሁስጱ ዲበ ኀለት ወአስተርከቡ ውስተ አፉሁ ወአጸሩ ፡፡

፴ ወሰሪበ ብሒአ እግዚእ ኢየሱስ ይቤ ተፈጸመ ኵሉ ፡ ወአጽነነ ርእሶ ወመጠወ ነፍሶ ፡፡

፴፩ ወአይሁድሰ እስመ ዐርብ ውእቱ ይቤሉ እላንቱ ሥጋት ኢይቢታ ዲበ መሳቅሊሆን በእንተ ሰንበት እስመ ዓባይ ዕለታ ለይእቲ ሰንበት ፡ ወሰአልዎ ለጲላጦስ ከመ ይስብሩ ቍየጺሆሙ ወያውርድዎሙ ፡፡
፴፪ ወመጽኡ ሐራ ወሰበሩ ቍይጸ ለቀዳማዊ ወለካልኡኒ እለ ተሰቅሉ ምስሌሁ ፡፡
፴፫ ወሶበ ሖሩ ሐራ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ርእይዎ ወረከብዎ ከመ ሠለጠ መዊተ ወኢሰበሩ ቍይጾ ፡፡
፴፬ አላ አሐዱ እምሐራ ረገዞ ገበሁ ዘየማን በኵናት ፡ ወሶቤሃ ወፅአ እምኔሁ ደም ወማይ ፡፡
፴፭ ወዘርእየ ስምዐ ኮነ ወጽድቅ ውእቱ ስምዑ ፡ ወአእመረ ውእቱ ከመ ጽድቀ ይነግር ፡ ከመ አንትሙሂ ትእመኑ ፡፡
፴፮ ወዝንቱ ኵሉ ዘኮነ ከመ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ ዐፅሞ ኢትስብሩ እምኔሁ ፡፡

፴፯ ወካዕበ ይብል ካልእኒ መጽሐፍ ሀለዎሙ ይርአይዎ ለዘወግእዎ ፡፡

ክፍል ፴ወ፱ ፡ በእንተ ርደቱ እመስቀል ወተቀብሮቱ ፡፡

፴፰ ወእምድኅረ ዝንቱ ሰአሎ ለጲላጦስ ዮሴፍ ዘአርማትያስ ዘኮነ ረድኡ ለእግዚእ ኢየሱስ በኅቡእ ፡ በእንተ

አድርገው መደቡት ፡ ስፌት የሌለበት ሥረ ወጥ የሆነ ቀሚሱንም አንድ ወገን አደረጉ ፡፡
እርስ በርሳቸውም ዕጣ እንጣጣልና ለደረሰው ይድ ፳፬
ረሰው እንጂ አንቀደደው ተባባሉ ፡ "ልብሶቼን ለራሳ
ቸው ተካፈሉ በቀሚሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ" ያለው
የመጽሐፍ ቃል ይደርስ ዘንድ ጭፍሮች እንዲህ
አደረጉ ፡፡ መዝ ፳፪ ፡ ፲፰ ፡፡
በጌታ ኢየሱስ መስቀል አጠገብም እናቱ ፡ የእናቱ ፳፭
እኅት የቀለዮጳዪቱ ማርያምና ማርያም መግደላዊት
ቆመው ነበር ፡፡
ጌታ ኢየሱስም እናቱንና የሚወደውን ደቀ መዝ ፳፮
ሙር ቆመው ባያቸው ጊዜ እናቱን ሴትዮ ! እነሆ
ልጅሽ አላት ፡፡ ምዕ ፲፫ ፡ ፳፫ ፡፡
ያን ደቀ መዝሙሩንም እናትህ እነኋት አለው ፡ ከዚ ፳፯
ያች ሰዓት ጀምሮ ያ ደቀ መዝሙር ተቀብሎ ወደ
ቤቱ ወሰዳት ፡፡
ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ሁሉ እንደ ተፈጸመ በየ ፳፰
ጊዜ የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ጠማሁ አለ ፡፡
ከዚያም መጻጻን የተመላ ማሰሮ ነበር ፡ ከመጻጻው ፳፱
ሰፍነጉን ነክረው በአሽክት ቅጠል ከዘንግ ላይ አስ
ረው አስጠግተው ከአፉ ውስጥ ጨመቁት ፡፡ መዝ
፷፱ ፡ ፳፩ ፡፡
ጌታ ኢየሱስም መጻጻውን ጎርጎጭ አድርጎ ሁሉ ፴
ተፈጸመ አለና ራሱን ዘለፍ አድርጎ ነፍሱን ከሥ
ጋው ለየ ፡፡ ምዕ ፲፯ ፡ ፬ ፡፡
አይሁድ ግን መሽቷልና እነዚህ አስከሬኖች ስለ ሰን ፴፩
በት በየተሰቀሉበት አይደሩ ፡ የዚች ሰንበት ቀን
ታላቅ ናትና ፡ ጭን ጭናቸውንም ሰብረው ያወርዷ
ቸው ዘንድ ጲላጦስን ለመኑት ፡፡
ጭፍሮችም መጥተው አብረውት የተሰቀሉትን የመ ፴፪
ጀመሪያውን ወንበዴ ጭን የሁለተኛውንም ሰበሩ ፡፡
ጭፍሮችም ወደ ጌታ ኢየሱስ በሄዱ ጊዜ አይተው ፴፫
ፈጽሞ ሙቶ አገኙት ፡ ጭኑንም አልሰበሩትም ፡፡
ከጭፍሮች አንዱ የቀኝ ጐኑን በጦር ወጋው እንጂ ፡ ፴፬
ያን ጊዜም ከርሱ ደምና ውኃ ወጣ ፡፡ ዘካ ፲፫ ፡ ፩ ፡፡
ያየው መሰከረ ምስክርነቱም እውነት ነው ፡ እናንተ ፴፭
ልታምኑ እርሱ እውነት እንደሚናገር ያውቃል ፡፡
ምዕ ፳ ፡ ፴፩ ፡፡ ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፩ ፡፡
ይህ ሁሉ የሆነው ከእሱ ዐፅሙን አትስበሩ ያለው ፴፮
የመጽሐፍ ቃል ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው ፡፡ ዘፀ
፲፪ ፡ ፵፮ ፡፡ ዘኍ ፱ ፡ ፲፪ ፡፡ መዝ ፴፬ ፡ ፳ ፡፡
ሌላም መጽሐፍ የወጉትን ያዩት ዘንድ አላቸው ፴፯
ይላል ፡፡ ዘካ ፲፪ ፡ ፲ ፡፡ ራእ ዮሐ ፩ ፡ ፯ ፡፡

ክፍል ፴፱ ፡ ከመስቀል ስለ መውረዱና ስለ መቀበሩ ፡፡

ከዚህም በኋላ አይሁድን ስለ ፈራ በሥዉር የጌታ ፴፰
ኢየሱስ ደቀ መዝሙር የነበረ የአርማትያሱ ሰው

ፍርሃቶሙ ለአይሁድ ከመ ይትነሣእ ሥጋሁ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ፡ ወአብሐ ጲላጦስ ወሖረ ውእቱኒ ወነ
ሥአ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፴፱ ወመጽአ ኒቆዲሞስኒ ዘሖረ ኀቤሁ ለእግዚእ ኢየሱስ
ቀዲሙ ሌሊተ ወአምጽአ ምእተ ልጥረ ከርቤ ወዓ
ልወ ሕዉሰ በዘቦቱ ይቀብርዎ ።

፵ ወነሥኡ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወገነዝዎ በመዋ
ጥሐ ክታን ዘሰንዱናት ምስለ አፈው በከመ ሕገ
አይሁድ ሶበ ይገንዙ ወይቀብሩ ።
፵፩ ወበ ህየ ገነት ውስተ ውእቱ መካን ኀበ ሰቀልዎ
ወውስተ ውእቱ ገነት ዝጉር ሐዲስ ዘአልቦ ዘተቀ
ብረ ውስቴቱ ።

፵፪ ወህየ ቀበርዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እስመ ተፍጻሜተ
ዐርበሙ ውእቱ ለአይሁድ፡ ወቅሩብ ውእቱ መቃ
ብር ኀበ ሰቀልዎ ።

ምዕራፍ ፳ ።

<u>ክፍል ፵ በእንተ እለ ሖሩ ኀበ መቃብር ።</u>

፩ ወበእሑድ ሰንበት መጽአት ማርያም መግደላዊት
በጽባሕ ኀበ መቃብር እንዘ ዓዲሁ ጽልመት ወረከ
በት እብነ እቱተ እምአፈ መቃብር ።

፪ ወሮፀት ወበጽሐት ኀበ ስምዖን ጴጥሮስ ወኀበ ዝኩ
ካልእ ረድእ ዘያፈቅሮ እግዚእ ኢየሱስ፡ ወትቤሎሙ
ነሥእዎ ለእግዚእየ እምውስተ መቃብር ወኢየአ
ምር ኀበ ወሰድዎ ።
፫ ወወፅኡ ጴጥሮስ ወዝኩኒ ካልእ ረድእ ወሖሩ ኀበ
መቃብር ።
፬ ወእንዘ ይረውፁ ክልኤሆሙ ኅቡረ በደሮ ለጴጥሮስ
ዝኩ ካልእ ረድእ በጺሐ ኀበ መቃብር ።
፭ ወሶበ ሐወጸ ርእየ መዋጥሐ ንቡረ ወኢቦአ ባሕቱ ።

፮ ወተለዎ ስምዖን ጴጥሮስ ወበጽሐ ወቦአ ውስተ
መቃብር ወረከበ መዋጥሐ ንቡረ ውስተ አሐዱ ገጽ ።
፯ ወሰበነኒ ዘዲበ ርእሱ እንተ ባሕቲቱ ጥብሉለ ወአኮ
ምስለ መዋጥሕ ።
፰ ወእምዝ ቦአ ዝኩኒ ካልእ ረድእ ዘበደሮ በጺሐ ኀበ
መቃብር ወርእዩ ወአምኑ ።

፱ እስመ ዓዲሁ ኢያእመሩ ዘውስተ መጻሕፍት ከመ
ሀለዎ ይትነሣእ እምነ ምውታን ።

፲ ወእምዝ ሖሩ ክልኤሆሙ አርዳኢሁ ወአተዉ
ቤቶሙ ።

ዮሴፍ የጌታ ኢየሱስን ሥጋ ይወስድ ዘንድ ጲላጦ
ስም ለመነና ፈቀደለት፡ እሱም ሄዶ የጌታ ኢየሱስን
ሥጋ ወሰደ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፶፯ - ፷፩ ። ማር ፲፭ ፡
፵፪ - ፵፯ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፶ - ፶፭ ።
ቀድሞ በሌሊት ወደ ጌታ ኢየሱስ ሄዶ የነበረው ፴፱
ኒቆዲሞስም መጥቶ ገንዘው የሚቀብሩበትን መቶ
ንጥር ከርቤ ቅልቅል ሽቱ አመጣ። ፪ ዜና መዋ ፲፮ ፡
፲፬ ። ምዕ ፫ ፡ ፩ - ፪ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፶፮ ።
የጌታ ኢየሱስንም ሥጋ ወስደው በሚገንዙበትና በሚ ፵
ቀብሩት ጊዜ አይሁድ እንደሚያደርጉት ሕግ ከሽቱ
ጋር በድርብ በፍታ ገነዙት ። ግብ ሐዋ ፭ ፡ ፮ ።
በሰቀሉበት በዚያም ቦታ የአትክልት ሥፍራ ነበር ፵፩
በዚያ በአታክልቱም ቦታ በውስጡ የተቀበረ ሰው
የሌለበት አዲስ መቃብር ነበር ። ፪ ነገ ፳፫ ፡ ፲፮ ።
ኢሳ ፳፪ ፡ ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስን ከዚያ ቀበሩት፡ ለአይሁድ የመሰናዶ ፵፪
አቸው ፍጻሜ ነበርና መቃብሩ ለሰቀሉበት ቅርብ
ነበር ።

ምዕራፍ ፳ ፤

<u>ክፍል ፵፡ ወደ መቃብር ስለ ሄዱ ሰዎች ።</u>

በእሑድ ሰንበት ማርያም መግደላዊት ገና ጨለማ ፩
ሳለ ገሥግሣ ወደ መቃብር መጣችና ደንጊያውንም
ከመቃብሩ አፍ ተነሥቶ አገኘች። ማቴ ፳፰ ፡ ፩ ።
ማር ፲፮ ፡ ፩ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፩ ።
ሮጣም ወደ ስምዖን ጴጥሮስና ጌታ ኢየሱስ ይወ ፪
ደው ወደ ነበረው ወደዚያ ወደ ሁለተኛው ደቀ መዝ
ሙር ደርሳ ጌታዬን ከመቃብር ወስደዉታል፡ የወሰ
ዱበትንም አላውቅም አለቻቸው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፫ ።
ጴጥሮስና ያ ደቀ መዝሙርም ወጡና ወደ መቃብር ፫
ሄዱ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፲፪ ።
ሁለቱም በንድነት ሲሮጡ ያ ሌላው ደቀ መዝሙር ፬
ጴጥሮስን ቀድሞት ወደ መቃብር ደረሰ ።
በተመለከተም ጊዜ መግነዙን ተቀምጦ አየ፡ ነገር ፭
ግን አልገባም ። ምዕ ፲፱ ፡ ፴ ።
ስምዖን ጴጥሮስም ተከትሎት ደረሰና ወደ መቃብር ፮
ገባ፡ ከፈኑንም ባንድ ወገን ተጠቅልሎ አገኘ ።
በራሱ ላይ የነበረው መጠምጠሚያም ለብቻው ተጠ ፯
ቅልሎ ነበር እንጂ ከከፈኑ ጋር አልነበረም ።
ከዚህም በኋላ ያ ጴጥሮስን ቀድሞት ወደ መቃብር ፰
የደረሰው ሌላው ደቀ መዝሙር ገባ፡ አይቶውም
አመኑ ።
ከሙታን ተለይቶ ይነሣ ዘንድ እንደ ነበረው ገና ፱
አላወቁም ነበርና ። መዝ ፲፮ ፡ ፲ ። ኢሳ ፳፮ ፡ ፲፱ ።
ቆሮ ፲፭ ፡ ፬ ።
ከዚህ በኋላ ሁለቱ ደቀ መዝሙርቱ ተመልሰው ወደ ፲
ቤታቸው ገቡ ።

ክፍል ፺ወ፩ ፡ በእንተ ዘከመ አስተርአያ ለማርያም መግደላዊት ።

፲፩ ወማርያምሰ ቆመት ኀበ መቃብር አፍአ ወትበኪ ፡
ወእንዘ ትበኪ ሐወጸት ውስተ መቃብር ።
፲፪ ወርእየት ክልኤተ መላእክተ በፀዐድው አልባስ ወይ
ነብሩ አሐዱ ትርአሰ ወአሐዱ ትርጋፀ ኀበ ነበረ
ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፲፫ ወይቤልዋ እሙንቱ መላእክት ምንት ያበክየኪ አ
ብእሲቶ ወመኑ ተኀሥሢ ወትቤሎሙ ነሥእዎ ለእግዚ
እየ እምውስተ መቃብር ወኢየአምር ኀበ ወሰድዎ ።
፲፬ ወዘንተ ብሂላ ተመይጠት ድኅሬሃ ወርእየቶ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ እንዘ ይቀውም ፡ ወኢያእመረት ከመ
እግዚእ ኢየሱስ ውእቱ ።
፲፭ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ብእሲቶ ምንት ያበክየኪ
ወመኑ ተኀሥሢ ፡ ወመሰላ ላቲሰ ዐቃቤ ገነት ውእቱ፡
ወትቤሎ እግዚእየ እመኒ አንተ ነሣእኮ ንግረኒ ኀበ
ወሰድኮ ከመ እሑር አነ ወእንሥኦ ኀቤየ ወእቅብኦ
ዕፍረተ ።
፲፮ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ "ማርያም" ፡ ወተመይጠት
ወትቤሎ በነገረ ዕብራይስጥ ረቡኒ ዘበትርጓሜሁ ሊቅ
ብሂል ።
፲፯ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ኢትልክፍኒ እስመ ዓዲ
ኢዓረጉ ኀበ አቡየ ወሖሪ ባሕቱ ኀበ አኀውየ ወበ
ሊዮሙ አዐርግ ኀበ አቡየ ወአቡክሙ ኀበ አምላ
ኪየ ወአምላክክሙ ።

፲፰ ወሖረት ማርያም መግደላዊት ወአብሠረቶሙ ለአር
ዳኢሁ ወትቤሎሙ ርኢክዎ ለእግዚእነ ወነገረቶሙ
ዘከመ ይቤላ ።

ክፍል ፺ወ፪ ፡ ዘከመ አስተርአዮሙ ለሐዋርያት ።

፲፱ ወመስዮ ውእቱ ዕለት ዘውእቱ እሑድ ሰንበት እንዘ
ዕፁው ኆኅት ኀበ ሀለዉ አርዳኢሁ ጉቡአን በእንተ
ፍርሃቶሙ ለአይሁድ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ወቆመ
ማእከሎሙ ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ ።

፳ ወዘንተ ብሂሎ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገሪሁ ወገቦሁ
ወተፈሥሑ አርዳኢሁ ሶበ ርእይዎ ለእግዚእነ ።

፳፩ ወካዕበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሰላም ለክሙ
ወበከመ ፈነወኒ አብ ከማሁ አነሂ እፌንወክሙ ።

፳፪ ወዘንተ ብሂሎ ነፍሐ ላዕሌሆሙ ወይቤሎሙ ንሥኡ
መንፈሰ ቅዱሰ ።
፳፫ ለእለ ኀደግሙ ኀጢአተ ይትኀደግ ሎሙ ፡ ወለእለሰ
ኢኀደግሙ ኢይትኀደግ ሎሙ ።

ክፍል ፺፩ ፡ ለማርያም መግደላዊት ስለ መገለጡ ።

ማርያም ግን ከመቃብሩ በስተውጭ እያለቀሰች ቆማ ፲፩
ነበረ ፡ እያለቀሰችም ወደ መቃብር ተመለከተች ።
ሁለቱ መላእክትንም ነጭ ልብስ ለብሰው የጌታ ኢየ ፲፪
ሱስ ሥጋ በነበረበት በታ አንዱ በራስጌ አንዱ በግ
ርጌ ተቀምጠው አየች ።
እነዚያ መላእክትም አንቺ ሴት ምን ያስለቅስሻል ? ማነ ፲፫
ንስ ትሺ አለሽ? አሏት ፡ ጌታዬን ከመቃብር ውስጥ ወስ
ደዉታል የወሰዱበትንም አላውቅም አለቻቸው ።
ይህንንም ተናግራ ወደ ኋላዋ መለስ ብላ ጌታ ኢየሱ ፲፬
ስን ቆሞ አየቺው ፡ ግን ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ አላ
ወቀችም ። ማቴ ፳፰ ፡ ፱ ።
ጌታ ኢየሱስም አንቺ ሴት ! ምን ያስለቅስሻል ? ማን ፲፭
ንስ ትሺ አለሽ ? አላት ፡ እርሷ ግን ያትክልቱ በታ
ጠባቂ መስሏት ነበር ፡ ጌታዬ ! አንተ ወስደኸው እን
ደሆነ ሂጄ ወደኔ አምጥቼ ሽቱ እንድቀባው የወሰድ
ክበትን ንገረኝ አለቺው ።
ጌታ ኢየሱስም "ማርያም" ! አላት ፡ እርሷ መለስ ብላ ፲፮
በዕብራይስጥ ቋንቋ ረቡኒ አለቺው ፡ ትርጓሜውም
መምህር ማለት ነው ። ማር ፲ ፡ ፶፩ ። ምዕ ፩ ፡ ፴፰-፴፱ ።
ጌታ ኢየሱስም አትንኪኝ ፡ ገና ወደ አባቴ አላረግሁ ፲፯
ምና ፡ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሂደሽ ወደ አባቴ
ወደ አባታችሁ ፡ ወደ አምላኪዬ ወደ አምላካችሁ
ዐርጋለሁ አለ ብለሽ ንገሪአቸው ። መዝ ፳፪ ፡ ፳፪ ።
ዕብ ፪ ፡ ፲፩ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፳፰ ።
ማርያም መግደላዊትም ሂዳ የምሥራች አለቻቸው ፲፰
ጌታችንን አየሁት ብላም እንዳላት ነገረቻቸው ።

ክፍል ፺፪ ፡ ለሐዋርያት ስለ መገለጡ ።

ያም ቀን ማለት እሑድ የተባለው ሰንበት በመሽ ፲፱
ጊዜ ደጁ ተዘግቶ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ አይሁድን
ስለ ፈሩ ተሰብስበው ወደ ነበሩበት በታ ጌታ ኢየ
ሱስ መጥቶ በመካከላቸው ቆመና ሰላም ለእናንተ
ይሁን አላቸው ። ማር ፲፮ ፡ ፲፬ - ፲፰ ።
ይህንንም ብሎ እጁን እግሩንና ጐኑን አሳያቸው ደቀ ፳
መዛሙርቱም ጌታችንን ባዩት ጊዜ ደስ አላቸው ።
ምዕ ፲፱ ፡ ፴፬ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ዳግመኛ ሰላም ለእናንተ ይሁን ፡ ፳፩
አብ እኔን እንደላከኝ እንዲሁ እኔም እናንተን
እልካችኋለሁ አላቸው ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፩ ። ፲፯ ፡ ፲፰ ።
ይህንንም ብሎ እፍ አለባቸውና ፡ መንፈስ ቅዱስን ፳፪
ተቀበሉ አላቸው ።
ይቅር ላላችሁላቸው ኀጢአታቸው ይሠረይላቸዋል ፡ ፳፫
ይቅር ላላላችሁላቸውም አይሠረይላቸውም ።

ክፍል ፶ወ፫ ፣ በእንተ ቶማስ ።

፳፬ ወቶማስ አሐዱ እምዐሠርቱ ወአሐዱ አርዳኢሁ ዘይብልዎ ዲዲሞስ ኢሀሎ ምስሌሆሙ ሶበ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ።

፳፭ ወይቤልዎ ካልኣኒሁ አርዳእ ርኢናሁ ለእግዚእነ ፣ ወይቤሎሙ እመ ኢርኢኩ እደዊሁ ወእገሪሁ ኀበ ቀነውዎ ወእመ ኢወደይኩ አጽባዕትየ ውስተ ቅንዋቲሁ ወእመ ኢያበእኩ እዴየ ውስተ ገቦሁ ኢየአምን ።

፳፮ ወእምድኅረ ሰሙን መዋዕል እንዘ ሀለዉ ካዕበ አርዳኢሁ ውስጠ ወቶማስኒ ሀሎ ምስሌሆሙ እንዘ ዕፁዋኖት መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ወቆመ ማእከሎሙ ፤ ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ ።

፳፯ ወእምዝ ይቤሎ ለቶማስ አምጽእ አጽባዕተከ ዝየ ወርኢ እደውየ ወእገርየ ወሀብ እዴከ ወደብእ ውስተ ገቦየ ወማሥሠኒ ወኢትኩን ናፋቄ አላ እመን ።

፳፰ ወአውሥአ ቶማስ ወይቤሎ እግዚእየ ወአምላኪየ ።

፳፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስመ ርኢከኒሁ አመንከኒ ፤ ብፁዓንሰ እንዘ ኢይሬእዩኒ የአምኑኒ ።

፴ ወብዙኃተ ካልአተ ተአምራተ ገብረ እግዚእ ኢየሱስ በቅድመ አርዳኢሁ ዘኢተጽሕፈ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ።

፴፩ ወዝንቱሰ ተጽሕፈ እምኔሆን ከመ ትእመኑ አንትሙ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ፣ ወእሚነክሙ ሕይወተ ዘለዓለም ትርከቡ በስመ ዚአሁ ።

ምዕራፍ ፳ወ፩ ።

ክፍል ፶ወ፬ ፡ ዘከመ አስተርአዮሙ

ለሐዋርያት በባሕረ ጥብርያዶስ ።

፩ ወእምዝ ካዕበ አስተርአዮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ በብሔረ ጥብርያዶስ ወከመዝ አስተርአዮሙ ።

፪ እንዘ ሀለዉ ኅቡረ ስምዖን ጴጥሮስ ወቶማስ ዘይብልዎ ዲዲሞስ ወናትናኤል ዘቃና ዘገሊላ ወደቂቀ ዘብዴዎስ ወዓዲ ክልኤን ክልኤቱ እምውስተ አርዳኢሁ ።

፫ ወይቤሎሙ ስምዖን ጴጥሮስ እንሰ አሐውር ከመ አሥግር ዓሣ ፡ ወይቤልዎ ካልኣኒሁ አርዳእ ንሕነኒ ንመጽእ ምስሌከ ወሖሩ ወዐርጉ ሐመረ ወአልቦ ዘአሥገሩ በይእቲ ሌሊት ወኢምንተኒ ።

ክፍል ፶፫ ፣ ስለ ቶማስ ።

ከዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ አንዱ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ጌታ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አልነበረም ። ፳፬

ጓደኞቹ ደቀ መዛሙርትም ጌታችንን አየነው አሉት ፳፭
የቸነከሩትን እጆቹን እግሮቹን ካላየሁ ጣቴንም ወደ ችንከሮቹ ካልጨመርኩ እጄንም ወደ ጐኑ ካላገባሁ አላምንም አላቸው ።

ከስምንት ቀን በኋላም ደቀ መዛሙርቱ በውስጥ ፳፮
ሳሉ ፣ ቶማስም አብሯቸው ሳለ በሩ ተዘግቶ ሳለ ዳግመኛ ጌታ ኢየሱስ በመካከላቸው ቁሞ ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው ። ቍ ፲፱ ።

ከዚህም በኋላ ፡ ቶማስን ጣትህን ወዲህ አምጣና ፳፯
እጆቼንና እግሮቼን እይ ፣ እጅህንም አምጣና ወደ ጐኔ አግብተህ ዳስሰኝ ፡ እመን እንጂ ተጠራጣሪ አትሁን አለው ፡ ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፩ ።

ቶማስም መልሶ ጌታዬ አምላኬ ! አለው ። ፳፰

ጌታ ኢየሱስም ቶማስ ! ስላየኸኝ አመንክብኝን ? ፳፱
ብፁዓንስ ሳያዩኝ የሚያምኑብኝ ናቸው አለው ።
፪ ቆሮ ፭ ፣ ፯ ። ፩ ጴጥ ፩ ፣ ፰ ።

ጌታ ኢየሱስም በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ በደቀ ፴
መዛሙርቱ ፊት ሌላ ብዙ ተአምራት አደረገ ፡ ምዕ ፳፩ ፡ ፳፭ ።

ነገር ግን ይህ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ፴፩
ልጅ እንደ ኾነ እናንተ ታምኑ ዘንድ አምናችሁም በርሱ ስም የዘላለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ ተጻፈ ።
፩ ዮሐ ፭ ፡ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፳፩ ፡

ክፍል ፶፬ ፡ ለሐዋርያት በጥብርያዶስ

ባሕር ስለ መገለጡ ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ጥብርያዶስ አገር ለደቀ ፩
መዛሙርቱ እንደገና ታያቸው ፣ እንዲህም ተገለጸላቸው ።

ስምዖን ጴጥሮስ ፣ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ፣ የቃና ፪
ዘገሊላ ናትናኤል የዘብዴዎስ ልጆች ሌሎችም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት አብረው ሳሉ ። ምዕ ፩ ፡ ፵፮ ።
ማቴ ፬ ፡ ፳፩ ።

ስምዖን ጴጥሮስም እኔ ዓሣ ላጠምድ እኼዳለሁ አላቸው ፫
ሌሎች ደቀ መዛሙርትም እኛም ከንተ ጋር እንመጣለን ብለው በመርከብ ተሳፍረው ኼዱ ፡ ግን በዚያች ሌሊት ምንም የያዙት የለም ።

፬ ወጸቢሖ ይቀውም እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ሐይቅ
ወርእይዎ አርዳኢሁ ወኢያእመሩ ከመ እግዚእ ኢየ
ሱስ ውእቱ ።
፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ደቂቅየ ቦኑ ብክሙ
ዘንበልዕ ፡ ወይቤልዎ አልቦ ።
፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አውርዱ መሣግሪክሙ
ኀበ ይምነ ሐመር ወትረክቡ ብዙኃ ፡ ወይቤልዎ
ሠራሕነ ኵላ ሌሊተ ወአልቦ ዘረከብነ ወኢምንተኒ
ወበቃልከሰ ናወርድ ፡ ወአውረዱሙ መሣግሪሆሙ
ስእኑ እንከ ስሒበ እምብዝኃ ዓሣት ዘተሠግረ ።
፯ ወይቤሎ ለጴጥሮስ ዝኩ ካልእ ረድእ ዘያፈቅሮ እግ
ዚእ ኢየሱስ እግዚእነ ውእቱ ፡ ወሰሚዖ ስምዖን ጴጥ
ሮስ ከመ እግዚእነ ውእቱ ነሥአ ሰንዱነ ዘይትዓፀፍ
ወቀነተ ውስተ ሐቌሁ እስመ ዕራቁ ውእቱ ወተወ
ርወ ውእቱ ውስተ ባሕር ።
፰ ወካልአንሰ አርዳእ በሐመር በጽሑ እስመ ኢኮኑ
ርኁቃነ እምድር ዘእንበለ መጠነ ክልኤ ምእት በእ
መት ወሐሩ እንዘ ይስሕቡ መሣግሪሆሙ ዘውስቴ
ቶን ዓሣት ።
፱ ወወሪዶሙ ምድረ ረከቡ ፍሕመ ብቍጸ ወዓሣ ጥቡሰ
ወኅብስተ ሥሩዕ ።
፲ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አምጽኡ እምዓሣት
ዘአኀዝክሙ ይእዜ ።
፲፩ ወዐርገ ስምዖን ጴጥሮስ ውስተ ሐመር ወሰሐበ መሥ
ገርተ ውስተ ምድር ወምሉእ ውስቴቱ ዓሣተ ዐበ
ይተ ምእተ ወኃምሳ ወሠለስተ ፡ ወእንዘ መጠነዝ
ብዝኆ ኢተሰጠ መሥገርቱ ።
፲፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ንዑ ንምሳሕ ፡ ወአልቦ
ዘተኀበለ እምአርዳኢሁ ይሰአሎ ወይበሎ መኑ አንተ
እስመ አእመሩ ከመ እግዚእነ ውእቱ ።
፲፫ ወመጽአ እግዚእ ኢየሱስ ወነሥአ ኅብስተ ወወሀ
በሙ ፡ ወእምዓሣሁኒ ከማሁ ።
፲፬ ወዝንቱ ሣልሱ እንዘ ያስተርእዮሙ እግዚእ ኢየሱስ
ለአርዳኢሁ እምድኅረ ተንሥአ እምነ ምዉታን ።

ክፍል ፵ወ፰ ፡ በእንተ ሢመቱ ለጴጥሮስ ።

፲፭ ወእምድኅረ መስሑ ይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለስም
ዖን ጴጥሮስ ፡ ስምዖን ወልደ ዮና ታፈቅረኒኑ ፈድፋደ
እምእሉ ፡ ወይቤሎ እወ እግዚኦ ለሊከ ተአምር ከመ
እነ አፈቅረከ ፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ረዐይኬ
አባግዕየ ።
፲፮ ወካዕበ ይቤሎ ዳግመ ስምዖን ወልደ ዮና ታፈቅረ

የዮሐንስ ወንጌል ፳፩ ።

በነጋ ጊዜም ጌታ ኢየሱስ ከወደቡ ቁሞ ነበር ፡ ደቀ ፬
መዛሙርቱ አዩት ፡ ግን ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ አላ
ወቁም ። ምዕ ፳ ፡ ፲፬ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ልጆቼ! የምንበላው አላችሁን ? ፭
አላቸው ፤ የለም አሉት ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፵፩ ።
ጌታ ኢየሱስ መረባችሁን ከመርከቡ በስተቀኝ በኩል ፮
ጣሉ ብዙ ታገኛላችሁ አላቸው ፡ መላ ሌሊቱን ደከ
ምን ምንም ያገኘነው የለም ፡ ግን ባንተ ቃል መረ
ቡን እንጥላለን አሉት ፡ መረባቸውን በጣሉ ጊዜ ከተ
ያዘው ዓሣ ብዛት የተነሣ ስበ ማውጣት ተሳናቸው ።
ጌታ ኢየሱስ ይወደው የነበረ ያ ሌላው ደቀ መዝ ፯
ሙርም ለጴጥሮስ ጌታችን ነው አለው ፤ ስምዖን ጴጥ
ሮስም ጌታችን እንደሆነ ባወቀ ጊዜ የሚለብሰውን
ልብስ አንሥቶ ወገቡን ታጠቀ ፡ ራቁቱን ነበርና ወደ
ባሕርም ተወረወረ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፫ ።
ሌሎች ደቀ መዛሙርት ግን በታንኳ መጡ ፡ ከሁለት ፰
መቶ ክንድ ያህል በቀር ከምድር አልራቁም ነበርና
ዓሣ የተመሉ መረቦቻቸውን እየሳቡ ሄዱ ።

ወደ ምድርም በወረዱ ጊዜ ፍሙ መርቶ ዓሣው ፱
ተጠብሶ ማእዱ ተሠርቶ አገኙት ።
ጌታ ኢየሱስም አሁን ከያዛችሁት ዓሣ አምጡ ፲
አላቸው ።
ስምዖን ጴጥሮስም ወደ ታንኳው ወጥቶ መረብን ፲፩
ስቦ ወደ ምድር አወጣ ፡ በውስጡም ዓሣ መልቶበት
ነበር ፤ መቶ ኃምሳ ሦስት ታላላቅ ዓሣ ይዞ ነበር ፤
ብዛቱ ይህን ያህል ሲሆንም መረቡ አልተቀደደም ።
ጌታ ኢየሱስም ኑ ምሳ እንብላ አላቸው ፡ ከደቀ ፲፪
መዛሙርቱም አንተ ማነህ? ብሎ ሊጠይቀው የደፈረ
የለም ጌታችን እንደ ኾነ አውቀዋልና ። ግ ሐ ፲ ፡ ፵ ።
ጌታ ኢየሱስም ቀረብ ብሎ ኅብስቱን አንሥቶ ሰጣ ፲፫
ቸው ፡ ከዓሣውም እንዲሁ ። ምዕ ፮ ፡ ፲ ።
ጌታ ኢየሱስ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ ለደቀ ፲፬
መዛሙርቱ ሲታያቸው ይህ ሦስተኛው ነው ። ምዕ
፳ ፡ ፲፱ - ፳፮ ።

ክፍል ፵፰ ፡ ስለ ጴጥሮስ ሹመት ።

ምሳም ከበሉ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ስምዖን ጴጥሮስን ፲፭
የዮና ልጅ ስምዖን ! ከእነዚህ ይበልጥ ትወደኛለህን?
አለው ፡ እሱም አዎን ጌቴ! እኔ እንደምወድህ አንተ
ታውቃለህ አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም በጎቼን ጠብቅ
አለው ። ፪ ነገ ፳፫ ። ምዕ ፩ ፡ ፵፪ ።
ዳግመኛም የዮና ልጅ ስምዖን ! ትወደኛለህን ? አለው ፲፮

ኒኑ ፡ ወይቤሎ እወ እግዚኦ አንተ ተአምር ከመ አነ አፈቅረከ ፡ ወይቤሎ ረዐይኬ መሐስእየ ።

፲፯ ወይቤሎ ሥልሰ ስምዖን ወልደ ዮና ታፈቅረኒኑ ወተከዘ ጴጥሮስ እስመ ይቤሎ ሥልሰ ታፈቅረኒኑ ፡ ወይቤሎ እግዚኦ ለሊከ ተአምር ኵሎ ወለሊከ ትጤይቅ ከመ አነ አፈቅረከ ፡ ወይቤሎ ረዐይኬ አባግዕየ ።

፲፰ አማን አማን እብለከ አመ ወሬዛ አንተ ለሊከ ትቀንት ሐቌከ ወተሐውር ኀበ ፈቀድከ ፡ ወአመሰ ልህቀ ታነሥእ እደዊከ ወባዕድ ያቀንተከ ሐቌከ ወይወስደከ ኀበ ኢፈቀድከ ።

፲፱ ወዘንተ ይቤሎ እንዘ ይኤምር በአይ ሞት ሀለዎ ይሰብሖ ለእግዚአብሔር ወዘንተ ብሂሎ ይቤሎ ትልወኒ ።

፳ ወተመይጦ ጴጥሮስ ርእዮ ለዝኩ ረድእ ዘያፈቅሮ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይተልዎ ወውእቱ ረድእ ዘረፈቀ ዲበ እንግድዓሁ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይዴረሩ ወዘይቤሎ እግዚኦ መኑ ውእቱ ዘያገብእከ ።

፳፩ ወኪያሁ ርእዮ ጴጥሮስ ይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ እግዚኦ ዝኬ እፎ ።

፳፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እመኬ ፈቀድኩ የሀሉ እስከ ሶበ እመጽእ ሚ ላዕሌከ ወአንተሰ ትልወኒ ።

፳፫ ወወፅአ ዝንቱ ነገር በኀበ አኀው ከመ ውእቱ ረድእ ኢይመውት ፡ ወበሕቱ እግዚእ ኢየሱስ ኢይቤሎ ኢይመውት አላ ይቤ እመ ፈቀድኩ የሀሉ እስከ ሶበ እመጽእ ሚ ላዕሌከ ።

፳፬ ወዝንቱ ውእቱ ረድእ ዘኮነ ሰማዕተ በእንተዝ ወዘሂ ጸሐፈ በእንቲአሁ ዘንተ ወንሕነ ነአምር ከመ ጽድቅ ውእቱ ስምዑ ።

፳፭ ወዘንተ ገብረ እግዚእ ኢየሱስ ወቦ ባዕዳትኒ ብዙኃት ግብራት ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ ወሶበ ተጽሕፈ ኵሉ በበአሐዱ እምኢያገምሮ ዓለም ጥቀ ለመጻሕፍቲሁ ዘተጽሕፈ ።

መልአ ጽሕፈተ ብሥራቱ ለዮሐንስ ሐዋርያ ወልደ ዘብዴዎስ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ፡ ዘጸሐፎ በልሳነ ዮናናውያን ለሰብአ ሀገረ ኤፌሶን እምድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ በሥጋ ውስተ ሰማይ በ፴ ዓመት ወ፺ቱ ዓመተ መንግሥቱ ለኔሮን ቄሣር ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፡

አ ሜ ን ።

እሱም አዎን አቤቱ ! እኔ እንደምወድህ አንተ ታውቃለህ አለው ፡ ጠቦቶቼን ጠብቅ አለው ። ዕብ ፲፫ ፳ ፩ ጴጥ ፭ ፡ ፪ - ፬ ።

ሦስተኛም የዮና ልጅ ስምዖን ! ትወደኛለህን ? አለው ጴጥሮስም ሦስት ጊዜ ትወደኛለህ ? ስላለው አዘነ ፡ ፲፯
አቤቱ ! አንተ ሁሉን ታውቃለህ እኔም እንደምወድህ አንተ ታውቃለህ አለው ፡ እንኪያስ በጎቼን ጠብቅ አለው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፰ ።

እውነት እውነት እልሃለሁ አንተ ጐልማሳ ሳለህ በገዛ ፲፰
እጅህ ወገብህን ታጥቀህ ወደ ወደድከውም ትሄዳለህ ፡ በሸመገልክ ጊዜ ግን እጅህን ታነሣና ወገብህን ሌላ ያስታጥቅሃል ወደ ማትወደውም ይወስድሃል ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፮ ።

በምን ሞት እግዚአብሔርን ያገለግለው ዘንድ እንዳ ፲፱
ለው ሲያመለክተው ይህን ተናገረ ፡ ይህንም ተናግሮ ተከተለኝ አለው ።

ጴጥሮስም መለስ ብሎ ያን ጌታ ኢየሱስ ይወደው ፳
የነበረውን ደቀ መዝሙር ሲከተለው አየ ፡ ያም ደቀ መዝሙር ራት ሲበሉ በጌታ ኢየሱስ አጠገብ የተቀመጠውና አቤቱ የሚያስይዝህ ማነው ? ያለው ነው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፫ ።

ጴጥሮስም እርሱን አይቶ ጌታ ኢየሱስን አቤቱ ! ፳፩
ይህስ እንዴት ይሆን ? አለው ።

ጌታ ኢየሱስም እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ከወደ ፳፪
ድኩ አንተ ምን አለህ ? አንተስ ተከተለኝ አለው ። ማቴ ፲፮ ፡ ፳፯ ። ፩ ቆሮ ፬ ፡ ፭ ። ራዕ ዮሐ ፪ ፡ ፳፭ ።

ያም ደቀ መዝሙር እንደማይሞት ይህ ነገር በሐዋ ፳፫
ርያት ዘንድ ተረጋገጠ ፡ ጌታ ኢየሱስ ግን እስክመጣ ይኖር ዘንድ ከወደድኩ አንተ ምን አለህ ? አለ እንጂ አይሞትም አላለም ።

ስለዚህ ነገር ምስክር የሆነ ስለ ራሱም ይህን የጻፈ ፳፬
ይህ ደቀ መዝሙር ነው ፡ ምስክርነቱም እውነት እንደሆነ እኛ እናውቃለን ። ምዕ ፲ ፡ ፳፯ ። ራእ ዮሐ ፩ ፡ ፪ ።

ጌታ ኢየሱስ ይህን አደረገ ፡ ጌታ ኢየሱስ የሠራቸው ፳፭
ሌሎች ሥራዎችም አሉ ፡ ሁሉ እያንዳንዱ ቢጻፍ ዓለም ባልቻለውም ነበር በመጻሕፍቶቹም የተጻፈው እጅግ ነው ። አሞጽ ፺ ፡ ፲ ። ምዕ ፳ ፡ ፴ ።

ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ የሆነው የዘብዴዎስ ልጅ ጌታችን በሥጋ ወደ ሰማይ ባረገ በሠላሳ ዘመን ፡ ኔሮን ቄሣር በነገሠ በሰባት ዓመት በዕርእ ቋንቋ ለኤፌሶን ሰዎች የጻፈው የሐዋርያ ዮሐንስ ወንጌል ጽሕፈት ተፈጸመ ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡

አ ሜ ን ።